

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Betænkning

afgivet af den

til Overveielse af Landets Forsvarsvæsen

ved Allerhøieste Resolution af 2den Februar 1866

nedsatte Commission.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. G. Schultz.

Betænkning

afgivet af den

til Overveieelse af Landets Forsvarsvæsen

ved Allerhøieste Resolution af 2den Februar 1866

nedfattede Commission.

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. S. Schults.

1866.

Til Kongen.

Med allerhøieste Befaling af 2den Februar d. A. har det allernaadigst behaget Deres Majestæt at paalægge Undertegnede at sammentræde i en Commission for at udarbejde en samlet Plan for Land- og Søforsvarets Ordning, og derved navnlig overveie Spørgsmaalene om Personellets og Materiellets Størrelse, Fordeling og Uddannelse, samt om Nødvendigheden af Befæstningsaanlæg og deres Anbringelse, dernæst ogsaa saadanne Spørgsmaal, der staae i Forbindelse med den egentlige Hærordning, navnlig om Værnepligten og om Hensigtsmæssigheden af at støtte Hærens faste Styrke med en Borgervæbning eller Militis, nærmest beregnet paa det locale Forsvar, — Alt under tilbørligt Hensyn saavel til Statsforsvarets Lærd som til Statens Evne til at bære de med den paatænkte Ordning forbundne vøiblikkelige og stadig tilbagevendende Udgifter.

Med at fremsende det af Deres Majestæt saaledes allernaadigst givne Commissorium, opfordrede Deres Majestæts Conseilspræsident under samme Dato Commissionens medundertegnede Formand til at sætte mig i Forbindelse med Krigsministeren og Marineministeren, der vilde meddele det fornødne Grundlag til Commissionens Arbejde, for at jeg da derefter kunde sammenkalde Commissionens Medlemmer og begynde Forhandlingerne.

I Henshold hertil modtog Commissionen:

1) ved Skrivelse fra Marineministeren af 7de Februar „Foreløbigt Udkast til organisatoriske Bestemmelser for Søetaten“,

2) ved Skrivelse fra Krigsministeren af 9de Februar „Udkast til Landmilitairetatens Organisation“ med Bemærkninger.

Paa Grundlag af disse Meddelelser begyndte Commissionens Forhandlinger den 12te Februar.

Senere have vi modtaget:

3) ved Skrivelse fra Krigsministeren af 22de Februar „Udkast til Lov om Lønninger m. V. ved Landmilitairetaten“ med tilhørende Motiver,

4) Skrivelse fra Marineministeren af 27de Februar 1866 angaaende Søværnet i Almindelighed,

5) Skrivelse fra Marineministeren af 9de April 1866 angaaende Forandringer i Søetatens Hospitals- og Lægevesen,

6) Skrivelse fra Marineministeren af 10de April 1866 angaaende Ordningen af Søcadetacademiet.

Vi miskjendte ikke, at en fuldstændig Belysning af Landets Forsvar vistnok maatte omfatte alle de Spørgsmaal, der vare anthydede i Deres Majestæts Commissorium, men vi følte meget tidligt Nødvendigheden af at begrænse vore Forhandlinger til det Omraade, med Hensyn til hvilket der var givet os et bestemt Udgangspunkt i de os gjorte Meddelelser, en Nødvendighed, der under Arbeidets fremskridende Gang blev os dobbelt indlysende, da vi ikke kunde betvivle, at vore Forhandlinger ønskedes affluttede omtrent ved den Tid, da den ordentlige Rigsdag traadte sammen i Vinteren 1866—67. Allerede det saaledes betegnede Omraade var imidlertid saa omfattende og saa vanskeligt, at det ikkun ved udholdende Arbeide har været os muligt at fremme Behandlingen af Spørgsmaalene om Flaadens og Hærens Ordning saa vidt, som skeet er i de allerunderdanigst vedlagte Betænkninger. Vi vilde i og for sig gjerne havt Leilighed til en yderligere fortsat Granskning af flere Enkeltheder i de i vor Midte udarbeidede Forslag; men vi have, navnlig efter den i Deres Majestæts Aabningstale til Rigsdagen indeholdte Tilkjendegivelse, ikke dristet os til længere at tilbageholde Sagen. Vi have troet, at den bedre vilde fremmes ved nu at overgives til Deres Majestæts Regjerings Forsorg.

Nogle enkelte Spørgsmaal, navnlig vedkommende Værnepligtslovgivningen og Forsvarsvæsnets Overbestyrelse, have dog viist sig at staae i saa nær Forbindelse med de af os udarbeidede motiverede Forslag til Love med tilhørende Anordningsbestemmelser, at vi ikke ganske have kunnet forbigaae dem. Vi have derfor tilladt os i Korthed at henstille nogle herhenhørende Betragtninger til allernaadigst Overveielse.

Under Bilag A., II. til VII., vedlægge vi de fra Deres Majestæts Krigsministerium og Marineministerium modtagne Udkast m. v., under Bilag B., I. til XI., de Oplysninger, som de nævnte Ministerier, saavel som Deres Majestæts Justitsministerium og Finantsministerium, ifølge vor Begjæring have tilfattet os.

Kjøbenhavn, den 19de November 1866.

Allerunderdanigst

Krieger.	de Jonquières.	Scharffenberg.	Müller.	Ernst.
Bramhelst.	Cuxen.	Wulff.	Wrisberg.	Schulz.
Skeel.	Carlsen.	Jacobsen.	Christensen.	
Fenger.	Dreyer.	Nyholm.	Madsen.	Eriksen.

Betænkning

om

det danske Søværns Organisation.

(Udeladt i dette Exemplar.)

Betænkning

om

den danske Hærs Organisation.

Fleertallets Forslag Side 1—179.

Indledning	—	1.
I. Infanteriet	—	3.
II. Cavalleriet	—	36.
III. Artilleriet og Hærens Train	—	43.
IV. Ingenieurcorpset	—	58.
V. Hærens Overcommando og Stabe	—	66.
VI. Underviisningsanstalterne	—	74.
VII. Udnævnelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmænd	—	85.
VIII. Auditourcorpset og Ketsjenes Ordning ved Forsvarsvæsenet	—	95.
IX. Lægecorpset	—	98.
X. Sundhedstropperne	—	101.
XI. Forpleiningscorpset	—	103.
XII. Dyrlægecorpset	—	108.
XIII. Militairarbejderne	—	109.
XIV. Hærens Haandværkere	—	112.
XV. Hærens Spillemand	—	113.
Slutningsbemærkning	—	114.
Forslag til Lovbestemmelser, Anordningsbestemmelser og andre Indstillinger, Hæren vedrørende	—	117.

Overretsprocurator Christensens særskilte Forslag 181.

Hofjægermester Carlens særskilte Udtalelse 197.

Den Trang til en ny Hærorganisation, som siden Slutningen af Krigen 1848—50 med stadigt voxende Styrke har gjort sig gjældende, er ved den sidste Krig og den efter denne indtraadte Tilstand bleven saa vensynlig, at det ikke vil være nødvendigt for os nærmere at udvikle den. Det danske Forsvarsvæsen skylder Planerne af 1842 Meget; de have skabt en Hær, som i en 3-Aars Krig har kæmpet med Hæder og med Held. Men den Udvikling, som Landets almindelige Forhold siden 1848 have gennemgaaet, Indførelsen af almindelig Vernepligt, Folkets Fremadskriden i Oplysning og Ønsket om at kunne opstille en større Krigsstyrke have fremkaldt mange Afvigelser fra Planerne af 1842. Maaske have ikke altid disse Afvigelser været tilstrækkeligt forberedede, inden de foretoges; men i ethvert Tilfælde have de fundet Sted saa hyppigt og i et saadant Omfang, at man ofte ikke længer har været paa det rene med, hvilke Punkter i Planerne der stode saa fast, at de ikke burde forandres efter et blot administrativt Skjøn, men kun med Lovgivningsmagtens Samtykke.

Den saaledes efterhaanden fremkomne Tilstand har savnet den tilstrækkelige Fasthed og Sikkerhed, idet de, som kunde udøve nogen Indflydelse paa dens videre Udvikling, ikke tilstrækkeligt have kunnet havde Erkjendelsen af, hvor vigtigt det er, at en jevnt fremskridende, men planmæssig ordnet og i een Retning ledet Udvikling finder Sted.

Idet Begivenhederne i 1864 have sønderrevet Statens Territorium, have de gjort en indgribende Forandring i Planerne af 1842 til en Nød-

vendighed. Hæren maa ordnes paany i Forhold til Landets nye Begrænsning, Folkemængde og Pengekræfter. Herved bør der tillige tages et omhyggeligt Hensyn til, at Statens og Folkets Tilstand i saa mange Henseender nu er en anden, end den var for 25 Aar siden, og at ogsaa Krigskunsten i dette Tidsrum har gennemgaaet en Udvikling, som udøver sin Indflydelse paa Organisationens.

Vi dele saaledes ganske den af Deres Majestæts Regjering udtalte Anskuelse om Nødvendigheden af snarest muligt ved ny Lov at bringe Fasthed og Orden i den hele Hæretilstand. Gjenmæntranget af denne Overbeviisning have vi af al Evne arbejdet for at give vort Bidrag til, at Sagen kunde finde sin Afgjørelse paa den nu sammentraadte Rigsdag.

Vi have udarbejdet et Organisationsforslag, hvorved vi have bestræbt os for at fyldestgjøre de forskjellige nævnte Hensyn. Vi have fremsat dette i Lovs Form, ikke blot fordi der ad denne Vej vindes det klareste Overblik, men ogsaa fordi vi anser det for nødvendigt, at den nye Plan erholder den behørig Fasthed. De Bestemmelser, som ikke gribe saa meget ind i det Hele, at de jo kunne være noget bevægeligere og saaledes egne sig til at fastsættes uden Lovgivningsmagtens Mellekomst, have vi gjort til Gjenstand for særegne Forslag til Kongelige Anordninger.

Motiverne for vore Forslag have vi fremsat i de efterfølgende Betænkninger over Hovedpunkterne i vore Forslag. I Formen fremtræde vore Udtalelser nærmest som en Drøftelse af de

af Krigsministeriet Commissionen meddeelte Organisationsudkast. De forskjellige Punkter komme saaledes tildeels frem i en noget anden Orden og Sammenstilling end i det af os udarbejdede Lovforslag; men ligesom dette har sin naturlige Forklaring i den Gang, vore Arbejder have

hadt, saaledes troe vi ikke, at Overfigten derved tabes i en saa vaesentlig Grad, at vi kunde forsvare at opsætte Betankningens Afgivelse i en saa lang Tid, som behøvedes til dens fuldstaendige Omstøbning.

I.

Infanteriet.

1.

Da Infanteriet er det Vaaben, som indbefatter Combattanternes Hovedmasse, maa ethvert Forsøg paa dets Ordning være støttet paa en Betragtning af Udskrivningsforholdene og Styrken og Veffaffenheden af det Mandstab, som ved den aarlige Udskrivning stilles til Hærens Raadighed.

Efter den hidtilværende Ordning har kun en Deel af det udfrevne Mandstab aarlig været uddannet til Brug for Hæren, og dette Forhold vilde, om end med veylende Tal, vedblive at bestaae efter det os af Krigsministeriet meddeelte Udkaft til Landmilitairetatens Organisation (Bilag A. II.).

3 Motiverne til dette Udkaft er det fagt Side 14, at der ved den af Ministeriet foreslaaede aarlige Uddannelse af 5,833 Rekruter vil kunne antages af den aarlige Udskrivningsmasse at blive uddannet indtil 84 pCt. af Combattanterne. Dette maa imidlertid ikke forstaaes, som om en saa stor Deel af Udskrivningsmassen gennemsnitlig hvert Aar skulde kunne ventes uddannet efter Ministeriets Plan. Ministeriet angiver nemlig kun Maximum af den Procent, som kan blive øvet, og støtter sig herved paa, at der i et af de sidste 4 Aar kun har været udfrevet 6,945 Combattanter. Men da Udskrivningsmassen kun i endnu et af de sidste 10 Aar har været saa ringe og i de andre 8 Aar betydeligt større, saa at Gjennemsnitstallet for den aarlige Udskrivningsmasse i de sidste 10 Aar har været over 7,600 Personer, vil der gennemsnitlig efter Ministeriets Plan, selv om man gaaer ud fra, at Udskrivningsmassens Størrelse ikke skulde tiltage, paa ingen Maade kunne gjøres Regning paa at erholde saa stor en Deel af den udfrevne Masse vaaben-

øvet. Som opløst ved den i Bilag B. VI. og VII. meddeelte Beretning fra et Underudvalg, nedfat for at undersøge Værnepligtsforholdene, er der Grund til at formode, at der i Femaaret 1867—71 aarlig vil blive udfrevet til Hærens Linie omtrent 8,200 Mand, og i Femaaret 1872—76 omtrent 9,100; hertil maa endnu lægges Udskrivningen for Ervø, som vi anslaae til omtrent 50 Mand aarlig, og det vil heraf sees, at Ministeriets Plan kun medfører en sandsynlig, aarlig Indøvelse af 71 pCt. i det første Femaar og af 64 pCt. i det andet.

Vi kunne ikke ansee dette Forhold for heldigt; en Ordning, hvorved saa stor en Deel af det tjenestedygtige Mandstab vilde komme til at trække Frilod, vilde efter den bestaaende Lovgivning medføre Stilling og Bytning af Vilkaar i et meget betydeligt Omfang. Dette maae vi ansee for særdeles betænkeligt; thi de, der ere nøie bekendte med disse Forhold, ere enige om at erklære, at Stilling og Vilkaarbytning allerede i det Omfang, i hvilket de i de senere Fredsaar have fundet Sted, ere blevne til stor Skade og Svækkelse for Hæren, og at denne, jo lettere det bliver at faae stillet for sig, desto mere vil blive fyldt netop med de Individuer, som man helst maatte ønske den befriet for. Paa den anden Side vilde Misforholdet imellem dem, der udføres, og dem, der trække Frilod, under Forudsætning af at der ikke udføres flere end hidtil, blive endnu haandgrikeligere, hvis den i den nuværende Lovgivning hjemlede Afgang til Stilling og Vilkaarbytning ophævedes eller betydeligt indskrænktes.

Commissionens Medlemmer ere eenstemmigt af den Ansæelse, at det i militair Henseende vilde være et stort Gode, om hele den tjenestedygtige

Masse hvert Aar kunde blive udfreven og vaabenøvet. Thi kun herved opnaaer man at virkeliggjøre den heldbringende Tanke, der for 18 Aar siden greb hele Nationen, og som den ikke senere har sluppet, at indføre en almindelig Værnepligt, hvorved Staten sættes istand til i Farens Sieblit at benytte alle de Kræfter, hvoraf Nationen er i Besiddelse, og som dertil egne sig, til sit Forsvar. So mere man udvider Tallet af dem, der aarlig vaabenøves, desto vanskeligere vil det selv om der ikke i Overeensstemmelse med de af Commissionens Medlemmer i en anden Betænkning gjorte Forslag indtræder en Indskrænkning eller fuldstændig Ophævelse af den nuværende Afgang til Stilling m. v., blive for Nogle at frigjøre sig for deres Værnepligt ved at kjøbe Andre til at paatage sig den dem paahvilende Forpligtelse, hvad enten de nu gjøre dette, fordi de paa Grund af deres større Dydighed kunne faae deres Tid anvendt til større Fordeel for sig selv paa anden Maade end ved at tjene i Hæren, eller fordi de selv eller deres Forældre ere stillede under heldigere Formuesvilkaar, og i desto større Omfang ville altsaa ogsaa disses Kræfter kunne benyttes. Men det er ingenlunde ligegyldigt for Statens Forsvar, om en stor Sum af de dygtigste Kræfter i Nationen findes i Hæren og ere anvendte paa henfigtsmæssigste Maade i den eller ikke, ei heller vilde det være tjenligt, om det inellem mere formuende Familiefædre blev almindeligt at frikjøbe deres Sønner, saa at Hæren, eller i det Mindste dens Underklasser, mere eller mindre udelukkende kom til at bestaae af den aldeles uformuende Deel af Folket.

Men beslutter man sig til at udskrive og vaabenøve alt det tjensteddygtige Mandskab, da vil det formeentlig, selv om Vilkaarbytning ikke aldeles forbydes, blive saa vanskeligt at finde Noget at bytte med, at den deraf flydende Fare maa anses for væsentlig formindsket. Gaaende ud fra denne Anskuelse, har det været vor Opgave noie at prøve, hvorvidt det vilde kunne stemme med en for vore Forhold passende Hærorganisation at udskrive og vaabenøve alt det til Linien tjensteddygtige Mandskab, og til hvilken Grad en saadan Indøvelse vilde kunne finde Sted

uden at forarsage altfor betydelige Bekostninger.

Vi have i denne Anledning først henvendt vor Opmærksomhed paa 2 Punkter, i hvilke den siden 1842 bestaaende Hærorganisation forekommer os mindre tilfredsstillende.

Vi ansee det ikke for heldigt, at det vaabenøvede Mandskab i saa langt et Tidsrum som 16 Aar staaer til den egentlige Hærs Raadighed; Mandskabet faaer jo kun i de første Tjensteaar sin Uddannelse, og hvad en Mand i disse har lært, vil han efter saa lang Tids Forløb for største Delen have glemt. En længere Tids Færd i det borgerlige Livs Sysler vil i mange Henseender gjøre ham uskiftet til Livet som Kriger, og det vil være særdeles forstyrrende for Samsundet, naar uuder en Krig saa mange Mænd i en Alder, hvori de i Reglen ere Familiefædre og have erhvervet en selvstændig Stilling, kaldes fra deres daglige Gjerning, for at udføre et Hverv, der lige saa godt, ja bedre kan besørjes af yngre Kræfter. Vi maae derfor tilraade, at man stræber henimod en Afsortning af den ved den nugældende Værnepligtslov Befolkningen paalagte Tjenestepligt, og vi antage, at man uden Betænkning vil kunne gjøre dette, naar man udskriver og indøver alt det vaabendygtige Mandskab, eftersom man herved vil kunne erholde Vederslag for fulde 3 Aar af Tjenestepligten, som man da vil være istand til at opgive.

Naar Hæren rykker i Krig, er det af største Bigtighed, at der strax træffes de fornødne Foranstaltninger til at erstatte den Afgang, der altid finder Sted i det vaabenøvede Mandskab, i Reglen endog meget stærkt strax i Krigens Begyndelse. Man indkalder derfor Mandskab til de Depotter, som samtidigt oprettes, uddanner dette saa godt som muligt og sender det til Hæren, naar den trænger dertil for at holde sine Eadrer fuldtallige. Efter Planen af 1842 maae hertil anvendes de Overcomplete af de sidste 2 Aars Udskrivningsmasse eller Forstærkningsmandskab, altsaa deels uøvet deels ældre, heelt øvet Mandskab. At benytte det heelt øvede Mandskab alene paa denne Maade er imidlertid uoeconomisk. Det bør, som ogsaa Planen

forudsætter, fortrinnsviis formeres i egne Forstærkningsafdelinger, som have en meget vigtig Opgave, der senere skal blive drøftet. Ved Anvendelsen af det øvede Mandskab er der den Betænkelse, at dets Indøvelse tager mere Tid, saa at der let kan opstaae Tidrum, i hvilke enkelte Hærsafdelinger ere alt for stærkt svækkede, uden at det bliver muligt at erstatte Manglerne ved fra Depoterne at udsende friskt, tilstrækkeligt øvet Mandskab. Vi troe derfor, at det vilde være et stort Fremskridt, naar man til saadant Erstatningsmandskab kunde indkalde øvede Soldater, som saa Nar iforveien havde faaet deres Uddannelse. For at fyldestgjøre dette Formaal maatte der altsaa aarlig foruden det Mandskab, som vilde være tilstrækkeligt til at fylde de bestaaende Cadrer, uddannes et vist Antal, bestemt til Erstatningsmandskab. Hvor stor dette Mandskabs Styrke bør være, er ikke let med Bestemthed at afgjøre; vi troe, at det efter vore Forhold passende kan sættes til 20—30 pCt. af Feltstyrken.

Vi tillade os altsaa at foreslaae, at Tjenestetiden i Hæren nedsættes fra 16 til 13 Aar, af hvilke de 7 tilbringes i Linien, de 6 i Forstærkningen. Dette vil, da Mandskabet ved de fleste Vaaben ikke indkaldes i de første Maanedre af det Aar, for hvilket det er udskrevet, og en stor Deel af Aaret medgaaer til at give det sin første Uddannelse, medføre, at der kun kan gjøres Regning paa 6 Aargange af vaabenøvet Mandskab i Linien og 6 i Forstærkningen.

Vi foreslaae endvidere, at der for Felt hærens Mandskab tilveiebringes en Reserve af øvet Mandskab, hvis Styrke fastsættes til i det Høieste 30 Procent af Felthærens, og at denne Reserve fremkaffes ved, at alt det til Linien tjenestedygtige Mandskab udskrives, indkaldes og fuldstændigt vaabenøves, saaledes at først Linieafdelingernes Krigsstyrke dannes af 6 Aarganges uddannede Mandskab, men at dernæst hvad der i disse Aargange maatte være tilstede udover Krigsstyrken anvendes til Erstatningsmandskab. De 6 Aargange bør dog kun anvendes i Linien, forsaavidt ikke et ringere Antal end samtlige disse 6 Aargange er tilstrækkeligt til at bringe Erstatningsmandskabet til at udgjøre 30 pCt. af

den nævnte Styrke af Undercorporaler og Menige; thi i dette Tilfælde synes den eller de af de ældste Aargange, som ikke behøves til at tilveiebringe disse 30 pCt., hensigtsmæssigt at kunne overføres til Forstærkningen.

Vi ville nu undersøge, i hvilket Omfang efter denne Plan det tjenestedygtige Mandskab vil komme til Anvendelse. Vi have tidligere anført, hvorfor vi antage, at der i Femaaret 1867—71 i Gjennemsnit aarlig vil kunne udskrives til Linien omtrent 8,250 Mand. Men da vi formode, at det ikke vil findes rigtigt længere at vedligeholde den særlige bornholmste Værnepligt, troe vi at burde tillægge som et sandsynligt aarligt Udbytte af Bornholms Udskrivningskreds 150 Mand. Den samlede Mængde af tjenestedygtigt Mandskab, der aarlig kan udskrives, vil saaledes blive omtrent 8,400 Mand. Heraf vil Flaaden ifølge vore angaaende Søværnet gjorte Forslag kræve omtrent 400 Mand aarlig. Til Hærens Vaaben udenfor Infanteriet vil der ifølge vor Plan aarlig behøves udskrevet 1,776 Mand. Der bliver altsaa tilbage omtrent 6,200, som kunne benyttes af dette.

Naar hele denne Styrke udskrives, indkaldes og indøves, giver den med det sædvanligt antagne Decrement af 14 pCt. i Rekrutskolen en Afgang fra denne af omtrent 870 Mand. Regnes der atter paa en Afgang fra de Tilbageblivende for Aspiranter til Officerers- og Underofficersstillinger, Lager, Intendantur, Spillemand o. s. v., et Antal, som vi kunne anslaae til noget over 300, bliver der tilbage omtrent 5,000. Med det sædvanlige Decrement af 2½ pCt. aarlig af den oprindelige, ved Rekrutskolens Slutning tilstede værende Styrke af hver Aargang giver denne aarlige Tilgang til Linien i Alt i 6 Aar eller i dens 7 Aargange en samlet Mængde af omtrent 27,000 øvede Infanterister, som fordeelte efter det før angivne Forhold imellem Feltstyrke og Erstatningsstyrke vil tilstede, at der dannes 21 Batailloner paa tilsammen 21,000 Mand. Erstatningsstyrken, 6,000 Mand, er da meget nær 30 pCt. af Feltstyrken.

Denne Styrke af 27,000 Mand vil gaae over i Forstærkningen og der ved det samme Decrement reduceres til omtrent 23,000. Da

vi ikke ansee det for hensigtsmæssigt i Reglen at gjøre Forstærkningsbataillonerne stærkere end omtrent 800 Mand Undercorporaler og Menige, udkræves der til 21 Forstærkningsbatailloner kun 16,800 Mand. Til at sammensætte disse behøver man altsaa kun at indkalde omtrent de 4 yngste Aargange til Bataillonerne; de 2 ældste vil man i det Væsentlige kunne anvende som Erstatningsmandskab for disse Batailloner.

Denne Ordning vilde altsaa give et meget tilfredsstillende Resultat, dersom den udstrevne Mængdes numeriske Forhold kunde ventes vedvarende at holde sig paa det samme Standpunkt som i Femaaret 1867—71. Dette vil imidlertid neppe blive Tilfældet; allerede i Femaaret 1872—76 vil der, som ovenfor bemærket, sandsynligviis aarlig kunne udskrives til Linien 9,100 Mand, og, naar Grø og Bornholm regnes med, 9,300 Mand. Drages herfra Udskrivningen til Flaaden og Vaabene udenfor Infanteriet, bliver der omtrent 7,000 Mand tilbage, som kunne benyttes af dette. Som Følge heraf vil den aarlige Tilgang til dette Vaaben forøges med omtrent 800 Mand, hvoraf atter vil følge, ikke alene at den aarlige Tilgang til Forstærkningen 6 Aar senere, eller fra 1879 af, bliver 5 à 600 Mand stærkere, men ogsaa at den til Erstatning bestemte Styrke allerede inden dette Tidspunkt er bleven en Deel stærkere end de normerede 30 pCt. af Feltstyrken og derfor maa overgaae saa meget tidligere i Forstærkningen end nu.

Som Følge heraf vil Forstærkningsmandskabet blive forholdsviis talrigere, og man vil inden Aaret 1880 maatte tage under Overveielse, om man ikke atter bør nedfatte Børnepligtshyrden med 1 eller 2 Aar, eller om man vil beslutte sig til at oprette nye Batailloner.

Vor hele Beregning hviler imidlertid paa den Forudsætning, at Reglerne for Mandstabets Bedømmelse med Hensyn til dets Tjenestedygtighed vedligeholdes omtrent uforandrede. Vi ville herved ikke undlade at fremhæve, at det fortjener

alvorligt at overveies, om ikke disse Regler kunde skærpes, eftersom Hæren fra Sessionerne erholder et ikke ringe Antal Udstrevne tilsendte til Uddannelse, som enten strax vise sig utjenestedygtige eller i alt Fald, naar de komme til at gjøre Tjeneste i Krig, kun altfor hurtigt blive ude af Stand til at udholde Krigens Strabadser. Bortset fra at der til ingen Nytte er anvendt Tid og Dinhu paa en Uddannelse, der er spildt, naar det Dieblik kommer, hvor den skulde bringe Frugt, medfører denne Omstændighed en ikke ringe Fare for Hæren, idet Lazaretherne hurtigt fyldes, ofte endnu inden den Tid kommer, da der egentlig skulde være Brug for dem, og idet Hærens Afdelinger fortyndes inden Kampen, og Besværlighederne saaledes voxe for dem, som holde sig raske, saa at endog de, der kunde have vedblevet at udføre deres Tjeneste, naar Afdelingerne havde indeholdt det Tal, hvortil de vare beregnede, svæktes og udueliggjøres før Tiden. Denne Fare og denne i alle Retninger skadelige Odslen med Liv og Helbred kunde undgaaes, dersom man kjendte Midler til itide, helst før Uddannelsen, at udsøndre dem, der vel besidde en saadan Vægelsesbeskaffenhed, at de ikke kunne forbigaaes efter de nu for Udskrivningen gjældende Regler, og som ogsaa besidde Kraft nok til nogenlunde at udføre den Tjeneste, der fordres i Garnisonen, men som usejlsomt ville bukke hurtigt under, naar Krigens mange Gange større Byrder paalægges dem. De noiagtige Undersøgelser i denne Retning, som i den seneste Tid ere anstillede, have i høi Grad henledet Opmærksomheden paa dette Punkt, men Erfaringerne ere, i alt Fald herhjemme, endnu for faa, til at man med Sikkerhed kan angive Midler, som ikke tillige vilde frigjøre Mænge, der ikke burde fritages. Vi kunne derfor alene henstille den Opfordring, at der ogsaa herhjemme omhyggeligt udføres Undersøgelser i denne Retning, og at Udbyttet af dem benyttes saa snart som muligt.

2.

Den af Krigsministeriet foreslaaede Plan for Mandstabs Uddannelse har adskillige ikke uvæsentlige Fortrin. Den er i det Hele sparsommelig; den giver en samlet Uddannelsesetid af 6 Maaneder for alt det indkaldte Mandstab i den dertil bedst egnede Aarstid; den afforter Uddannelses tiden betydeligt for de Flinkeste og en Deel for dem, som ikke ere de Allerudhygtigste.

Ikke desto mindre har det overveiende Fleertal af os ikke ganske kunnet slutte sig til den. Vi have for det Første nogen Tvivl, om det vil være Hæren muligt at fyldestgjøre sin Fredsopgave som almindeligt Sikkerhedsværn med en saa ringe Styrke som den, der under Rekruternes Uddannelse efter Planen vil være tilstede i Garnisonerne, nemlig, foruden Ringarden, 480 Mand af det hele Infanteri. Vi frygte dernæst for, at den gaaer for vidt ved for alt Mandstabs Vedkommende at ned sætte Uddannelses tiden efter Planen af 1842 med henved 2 Maaneder, og for saa stor en Deel af Mandstabet som 86 af hvert 100 med ikke mindre end 4, saa meget mere som det Meste af denne Tid er Sommermaaneder, der ere af saa stor Betydning for den grundige Øvelse. Vi ansee det heller ikke for heldigt, at Uddannelsen for to Trediedele af Mandstabet først afflutes 6 til 8 Maaneder efter Exerceertiden, der saa meget bidrager til at samle og befæste alt det Lærte. Vi frygte fremdeles, at Befalingspersonalet vil sløves ved saa stor en Deel af Aaret at have den samme jevne Beshæftigelse med saa ringe en Styrke, og at det ingenlunde vil være til Fordeel enten for Rekruternes eller for Befalingsmændenes Uddannelse, at man opgiver de Bestemmelser i Planen af 1842, ifølge hvilke Rekruterne efter endt Skole traadte ind i Afdelinger, hvor der allerede var øvet Mandstab tilstede, saa at man allerede inden Exerceertidens Begyndelse kunde afholde sine Øvelser med en betydelig Styrke. Endelig kunne vi ikke ansee det for heldigt, at Undercorporalerne have en længere Tjenestetid end endog de allerlvægeste af de Menige.

3 Begyndelsen af Commissionens Forhandlinger viste der sig megen Interesse for

hovedsagelig at støtte Hærens Uddannelse paa et Leirsystem. De anstillede Betragtninger over det formeentlig særdeles Frugtbringende ved denne Uddannelsesmaade have indeholdt en stærk Opfordring for os til at underkaste den herom fremsatte Tanke en niere Prøvelse. De foreløbigt fremsatte Forslag gif ud paa at samle hele den indkaldte Masse i en Leir, her foretage først Rekrutuddannelsen og derpaa den følgende Uddannelse, saaledes at den hele samlede Masse dannede en Brigade med de til denne hørende Befalings- og Bestillingsmænd, og derpaa at afflutte det Hele med en Exerceertid, til hvilken man indkaldte samtlige Linieens Befalings- og Bestillingsmand og 3 Aargange af det ældre Mandstab. Den hele Uddannelse i Linien skulde kun være i 6 Maaneder, og derefter skulde alt det indøvede Mandstab hjemsendes med Undtagelse af nogle saa Hundrede, der beholdtes Aaret rundt til Garnisonstjeneste. Om vi end ere enige i at tillægge saavel de i andre Lande indhentede Erfaringer som de hos os gjorte Forsøg, skjøndt de sidste i flere Retninger kun have været ufuldkomne, stor Betydning, og om vi end ansee det for afgjort, at Tiden er kommen til at lade Hærens Anbringelse i Leir indtræde som et væsentligt og stadigt Led i Systemet for dens Uddannelse, kunne vi dog paa den anden Side ikke antage, at Hærens Uddannelse ved at stee i Leir vilde vinde saa Meget, at man paa Grund heraf turde ned sætte Uddannelses tiden for samtlige Menige til en saa kort Tid som 6 Maaneder. Vi tør derfor ikke tilraade Staten at gjøre de betydelige Offre, som vilde være forbundne med at indrette een eller flere staaende Leire for en saa stor Styrke som den, hvorom her er Tale, og samtidig afhænde de værdifulde Eiendomme, som nu benyttes til Soldaternes Uddannelse. Uddannelsen i Leir er forholdsviis ikke lidet kostbarere end Uddannelsen i Garnisonen, saa at der for Statskassen Intet vindes ved at antage et saadant System, uagtet den betydelige Afsortning i Uddannelses tiden; og da man derhos neppe i høj

Grad tør nedfætte den efter Leirens Ophævelse tilbageblivende Garnisonsstyrke, vil heraf flyde en saa betydelig Forøgelse i Udgiften, at vi heller ikke i oeconomisk Henseende driste os til at fastholde Tanken.

Derimod anbefale vi, at aarlig 2 Brigader samles i Leir eller Cantonnement i en Exerceertid paa 30 Dage; at denne Forholdsregel, alt som Erfaringen bekræfter dens praktiske Nytte, efterhaanden udvides, og at det først efter nogen Tids omhyggelige Prøvelse afgjøres, om man ved at indføre Uddannelsen i Leir i større Omfang kan skride til en Afkortelse i den Tid, som anvendes til Mandstabs Uddannelse.

Den Uddannelse af den menige Infanterist, som er grundlagt ved Planen af 1842, har i det Hele vist sig saa vel gennemtanke og praktisk forstandig, og den har leveret os saa gode Soldater, at vi ikke tage i Betænkning at foreslaae den vedligeholdt i sine Grundtræk. Efter vor Anskuelse er der kun 2 Punkter af større Betydning, i hvilke Tanken om en Forbedring er kommen til Modenhed og kan staae sin Prøve, og om disse skulle vi nu fremsætte vor Anskuelse.

Efter Planen af 1842 skulde der aarlig afholdes en Exerceertid paa 21 Dage, i hvilken Bataillonerne bragtes op til 480 Mand. Denne Bestemmelse var meget vigtig, men utilstrækkelig; thi den til hver Bataillon indfaldte Mæske bør være større, der bør stadigt sammendrages flere Batailloner, som føres sammen med de andre Vaaben og med disse forenes under fælles Overcommando, og de bør, i det Mindste under tiden, bringes i Cantonnements- eller Leirforhold og da holdes sammen i noget længere Tid end 3 Uger. Thi det er af Bigtighed baade for de Meniges og især for Befalingsmændenes Uddannelse, at Cadrerne ved disse Øvelser faae en Styrke, der nærmer sig til den, som de skulle have paa Krigsfod, og at de forskjellige Vaaben føres sammen under lignende Forhold som dem, under hvilke de skulle samvirke i Krig. Vi skulle derfor meget anbefale en Udvidelse af de aarlige Troppesamlinger, lig den, hvortil Krigsministeren har fremsat Forslag, og dertil soie den Bemærkning, at de aarlige Samlinger i Exerceertiden efter vor Anskuelse ere af saa stor

Bigtighed for Hærens Uddannelse og Kampdygtighed, at man fremtidigt ikke bør overlade det til et administrativt Skøn, om de kunne bortfalde; en saadan Forsømmelse af denne Hovedbestanddeel i Armeepleanen som den, der siden 1851 har fundet Sted (see Bilag B. Side 35—37), bør ved den nye Hærplan saavidt muligt søges forebygget.

Ifølge Planen af 1842 blev efter endt Exerceertid til hvert Compagni udtaget 4 Undercorporaler og 36 Mand, og disse 40 Mand alle holdte inde Mæret rundt til næste Exerceertids Slutning. Som Følge heraf bleve alle de Menige holdte lige længe til Øvelse uden Hensyn til, hvorvidt de alle i lige hoi Grad trængte til Øvelse, og den Mand, som ved Flid, Opmærksomhed og naturligt Anlæg eller som Følge af Forberedelse i Hjemmet i kortere Tid end den sædvanlige havde erhvervet sig den tilføjede militaire Uddannelse, kunde ikke herved erhverve nogen Afkortning i Øvelsetiden. Vi troe, at det vilde være heldigt, om der her kunde indtræde en Forandring, saaledes at ikke alt Mandstab blev holdt lige længe inde til Uddannelse, men at det flinkeste fik sin Uddannelsesetid forkortet, og kun omtrent den mindst flinke Trediedeel blev holdt inde Mæret rundt. For dem, som hverken hore til de flinkeste eller mindst flinke, vilde vi da foreslaae en mindre betydelig Afkortning, nemlig saaledes, at der til deres Uddannelse anvendtes 2 Sommere, og at de i de mellemliggende 7 Vintermaaned, som ere mindre fordelagtige for Uddannelsen, sendtes hjem.

Da paa den angivne Maade dog ikke alene den flinkeste Trediedeel med Undtagelse af dem, der skulle uddannes til Befalingsmand, men ogsaa den derpaa følgende Trediedeel vilde faae en betydelig Afkortning i den Tid, i hvilken de ligge inde til Uddannelse, foreslaae vi, at Hjemsendelsen ikke skal finde Sted strax ved Exerceertidens Slutning, men omtrent 1 Maaned senere. Herved vindes for det samlede unge Mandstabs Udøvelse de sidste Dage af September og største Delen af October Maaned, der i hoi Grad egne sig til at føre deres Uddannelse videre, og Hjemsendelsen finder dog Sted saa tidligt, at Mandstabet kan være hjemme til 1ste

November, hvilket for en Deel af det er af Bigtighed. Herved troe vi, at baade Mandstabet vil faae en efter dets forskjellige Uddannelsesgrad vel afsaaset Dvælse, og at der vil vækkes en Rappelyst imellem Folkene, som i høi Grad vil forhøje den Iver, hvormed de benytte den givne Leilighed til at uddanne sig.

Den Tid, i hvilken Infanteristerne hos os faae deres Uddannelse, er saa kort, at vi maae ansee Undercorporalsinstitutionen for at være af særdeles stor Betydning. Vi kunne derfor ikke tiltræde Krigsministeriets Forslag om at indskrænke Undercorporalernes Antal til 1 for hver 15 Menige, men tilraade ogsaa i denne Henseende at fastholde den ældre Bestemmelse, ifølge hvilken der er 1 Undercorporal for hver 9 Menige. At forlange Uddannelses-tiden for Undercorporaler fra 16 til 18 Maanedere ansee vi for lidet vigtigt. Derimod sætte vi megen Priis paa den ved Kongelig Resolution af 7de Mai 1860 indførte Bestemmelse, at Undercorporalene ikke skulde ligge længer til Tjeneste end de Menige, i det Mindste saa længe som det bliver nødvendigt at opretholde den Bestemmelse, at Undercorporaler skulde kunne udtages, uden at de selv ønske det. Den sidstnævnte Bestemmelse see vi desværre ingen Mulighed for at frafalde, saalænge som der intet Haab er om, at et tilstrækkeligt Antal Undercorporaler frivilligt vil melde sig; men for saavidt muligt at mildne dens Haardhed skulde vi tillade os at foreslaae, deels at der i Overensstemmelse med det af Krigsministeriet fremsatte Forslag foruden den høiere Lønning, som hidtil har været ydet Undercorporalene, ved Hjemsendelsen efter Forløbet af de 16 Maanedere, i hvilke de uddannes, gives dem Orlovspenge, som vi foreløbigt have troet med Krigsministeriet at kunne ansætte til 30 Rd. pr. Mand, deels at der ved deres Udtagelse anvendes et System, som det er os bekendt, at man allerede tidligere med Held ved enkelte Afdelinger har bragt i Anvendelse, og som sigter til at forebygge Vilkaarlighed, nemlig dette, at de udtages ved Lodtrækning imellem de Menige, der efter endt Exerceertid ere satte i Klasse som hørende til den flinkeste Trediedeel, og at det tilstedes den, hvem Loddet har

truffet, at bytte Nummer med en anden, som henhører til den samme Klasse.

De udtagne Undercorporaler bør uddannes i de følgende 7 Maanedere i en samlet Skole ved Bataillon eller Brigaden og derefter ved Compagnierne fra 31te Mai til Exerceertidens Slutning. Efter denne bør de hjemsendes, forsaavidt de ikke efter eget Ønske antages som Underofficerer.

Efter de saaledes af os fremsatte Forslag og efter hvad vi senere skulde fremsætte med Hensyn til Erhvervelsen af Befalingsmænd, er det af høieste Bigtighed, at den Inddeling af Mandstabet i 3 Klasser efter dets Flinkhed (hvorved vi, efter hvad vi have udviklet, ikke alene forstaae dets Evne til at erhverve sig de militære Færdigheder, men ogsaa dets Iver og Interesse for Tjenesten og øvrige gode Opførelse), som skal finde Sted efter Slutningen af den første Exerceertid, foretages med den største Omhu og Upartiskhed. For saavidt mulig at sikke dette, maae vi ansee det for rettest, at Fremgangsmaaden fastsættes i Hærplanen, og navnlig at Inddelingen foretages af Bataillonschefen efter Indstilling fra en Commission, der sammensættes for hvert Compagni af Compagnichefen og de Officerer og Underofficerer ved Compagniet, som have gjort Tjeneste ved samme under den første Uddannelse.

Vi skulde nu fremsætte, hvilken Tjenestegang de af os udarbejdede Forslag deels med Hensyn til den udfærdigede Klasse's Indkaldelse, deels med Hensyn til det unge Mandstabs Indøvelse ville medføre ved hver Bataillon.

Den 30te Mai møder paa Garnisonsstedet det paa sidste Sessjon til Infanteriet udfærdigede Mandskab, saaledes at hver Bataillon modtager Mandstabet fra sin Udfærdigingskreds. Dette Mandstabs Tal vil blive noget forskjelligt i de forskjellige Aargange og ved de forskjellige Batailloner; vi antage, at det i Femaaret 1867—71 gennemsnitlig vil blive omtrent 300 Mand aarlig pr. Bataillon.

Mandstabet fordeles til Bataillonens 4 Compagnier og gennemgaaer ved hvert af disse en Rekruttskole, som varer i 70 Dage, altsaa

til 8de August. Efterhaanden under Rekrutskolen antages Styrken ved foretagne Cassationer at være indsvunden til gennemsnitlig omtrent 260 Mand for hver Bataillon. I de følgende 30 eller 20 Dage, henholdsvis til 7de September eller 23de August, foretages Svelferne med Rekruterne i Forening med en Deel af Mandskabet af den foregaaende første Aargang. Exerceertiden begynder den 8de September, men for de Brigader, som skulle øves i Leir eller Cantonnement, den 29de August; den sluttes den 27de September. I denne ere Rekruterne og det nærmest paa disse følgende 2det Aars Mandstab tilligemed 4de Aars Mandstab indkaldte, og 2det og 4de Aars Mandstab hjemsendes ved dens Slutning, saa at kun Rekruterne blive tilbage ved Bataillon og forsatte deres Svelfer i 30 Dage til den 27de October, til hvilken Tid Infanteristens første Uddannelse er til Ende. Den tidligere omtalte Tredeling af Mandskabet efter Flinkheden foretages i de sidste Dage af September eller de første Dage af October, og den foretagne Fordeling bekendtgjøres for Bataillon.

Mandskabet videre (anden) Uddannelse skeer derefter paa følgende Maade. De, som ere blevne satte i første (flinkeste) Klasse, opfordres til at anmelde, hvorvidt de ønske at uddannes til Undercorporaler eller til Befalingsmand, og det fornødne Antal udtages da af dem, som fyldestgjøre de øvrige herfor fastsatte Betingelser. I dette Antal bør det tillige tilstedes suldt uddannede Menige af tidligere Aargange at indtræde, selv om de ikke oprindeligt have hørt til den flinkeste Klasse, naar de ønske at blive Befalingsmand og senere have viist sig dueelige. Undercorporalernes Antal udfindes ved til Antallet af dem, der kunne optages i Corporalskolen, hvorom Nærmere siden, at lægge en Tiendedeel af det tilbageblivende Mandskabs Styrke. Meldes der sig flere end det saaledes givne Antal, udfyldes de overflødige ved Lodtrækning, efter at

man fortrinsvis har antaget dem, der have Adkomst til at optages i Corporalskolen. Meldes der sig færre, udtages de, som mangle i dette Antal, ved Lodtrækning imellem de øvrige i første Klasse. De nøiere Regler for Fremgangsmaaden herved i forskellige Tilfælde ville findes givne i de vor Betænkning ledsagende Forslag til Lov- og Anordningsbestemmelser, under §§ 15 og 16. Resten af den første Klasse hjemsendes den 27de October, men indkaldes til næste og de af de følgende Aars Exerceertider, som ere forudsatte i vore Forslag. Nummerbytning indrømmes imellem de til Undercorporaler udtagne og de øvrige til denne Klasse hørende Personer; men Bytningen maa være berigtiget inden Hjemsendelsen finder Sted.

De, som ere blevne satte i anden Klasse hjemsendes alle med Undtagelse af dem, der selv maatte ønske at blive frivilligt til Tjeneste Vinteren over, den 27de October og indkaldes atter til næste Aars 30te Mai og øves ved Compagnierne, først i Forbindelse med de tilstedeværende Garnisonstropper, senere fra 9de August tillige i Forbindelse med Aarets Rekruter. De hjemsendes ved Exerceertidens Slutning.

De, som ere blevne satte i tredje (den mindst flinke) Klasse, holdes til Tjeneste ved Bataillon til næste Exerceertids Slutning.

Mandskabet træder ud af Rekrutnummerne og indsættes i Nummer ved Afdelingerne som det Mandstab, der er bestemt til at udgjøre Feltstyrken, den Dag, da den første Uddannelse er tilende, og fra denne Dag af er det vort Forslag, at Tjenesteplichten skal være 12 Aar, eller rettere 12 Aar og nogle Maaneder, nemlig til 31te December 12 Aar efter. Værnepligtslovens Bestemmelser med Hensyn til Vagdsrullealderen medføre, at dette maa udtrykkes ved, at Tjenesteplichten sættes til 7 Aar i Vinien og 6 Aar i Forstærkningen.

3.

Krigsministeriet foreslaaer paa Krigsfod lige i Motiverne til Forslaget en Inddeling i at lade Infanteriet bestaae af 5 Brigader paa 5 2 Infanteridivisioner, der skulde sammenBatailloner paa 4 Compagnier, men omtaler til- sættes af alle Vaabenarter og derfor oftere ere

benævnte Armee divisioner. Det foreslaaer derimod for Fredsfoden en Inddeling i 5 Brigader paa 4 Batailloner paa 4 Compagnier. Det giver en Fremstilling af den mobiliserede Hærs Behov af Befalingsmænd og Mandskab, derefter en Oversigt over Fredscadrenes Størrelse og endelig en Paaviisning af, at det hele for Krigsfoden opstillede Personale virkelig kan staffles tilveie ved den foreslaaede Organisation. Det har derved valgt at begynde med de mindste Afdelinger og derfra efterhaanden at gaae over til de større.

Det har hørt til vor Opgave at undersøge: om den nævnte Inddeling af Infanteriet kan anbefales,

om hver Afdeling paa Krigsfod er foreslaaet af en passende Styrke og med en passende Besætning af Befalingsmænd,

om den foreslaaede Forskjel imellem Krigs- og Fredsorganisationen kan anbefales,

og om hele den foreslaaede Styrke for Infanteriet maa anses for stemmende med Forsvarets Tarv paa den ene Side og med Landets Evne, navnlig i pecuniær Henseende, paa den anden Side.

Vi skulle med Hensyn til den valgte Inddeling af Infanteriet bemærke, at større Hære i Reglen have et større Antal Led, af hvilke nogle ere heelt eller dog overveiende taktiske, andre overveiende administrative, andre igjen baade taktiske og administrative, og at af disse Led adskillige kun bestaae paa Krigsfod. I de fleste Lande indeles saaledes Infanteriet i:

Compagnier, der overalt ere baade taktiske og administrative Eenheder, som bestaae uforandrede paa Fredsfod og Krigsfod;

Batailloner, der overalt ere meget vigtige taktiske, men kun i saa Hære tillige administrative Eenheder. De have 4 til 8 Compagnier og bestaae uforandrede paa Fredsfod og paa Krigsfod;

Regimenter, der ere overveiende administrative Eenheder paa 2 til 4 Batailloner og fortrinnsviis have Hensyn til Fredsfodens Krav;

Brigader, der ere overveiende taktiske Eenheder paa oftest 2 Regimenter, altsaa fra 4

til 8 Batailloner, og som oftest kun oprettes paa Krigsfod; og

Divisioner, der ere meget vigtige taktiske og administrative Eenheder, bestaaende af et Par Brigader, forstærkede med Afdelinger af de andre Vaaben, og som kun undtagelsesviis findes oprettede for paa Krigsfoden. Endelig deles Hæren i

Armeecorps, der ligeledes ere baade taktiske og administrative Eenheder, bestaaende af 2 til 4 Divisioner med Tillæg af Reserver af de andre Vaaben, og som ligeledes i de fleste Lande kun organiseres paa Krigsfod.

Da den Hær, som Danmark herefter vil være istand til at stille i Marken, omtrent vil faae samme Styrke som et Armeecorps i de større Lande, kunde der nok være Tale om at dele den i alle de nævnte Led; men vi maae med Ministeriet tilraade at søge en større Simplicitet tilveiebragt, saavel i Commandoen som i Administrationen, ved at overspringe enkelte af Ledene, men da tillige uden Undtagelse at give dem, der beholdes, Betændning i saavel taktisk som administrativ Henseende, og at lade dem saavidt mulig bestaae uforandrede paa Fredsfod og Krigsfod. Vi troe, at man herved i høi Grad vil lette Mobiliseringen og Brugen af Hæren, hvad vore Forhold i enhver Henseende indeholde saa stærk en Opfordring til.

Vi troe endog i denne Henseende at burde tilraade at gaae endnu et Skridt videre end Ministeriet, ved ikke blot, som dette synes at have tænkt sig, at gjøre Brigaden til en væsentlig taktisk Eenhed, men tillige at overdrage den en stor administrativ Virksomhed, nemlig paa Fredsfod den, der i andre Hære er henlagt til Regimentet, forsaavidt den ikke hos os siden 1842 har været henlagt til Bataillonen og fremdeles bør forblive ved denne, og paa Feltfod tillige den, som i andre Hære og efter Ministeriets Forslag er henlagt til Divisionen, navnlig den som angaaer Naturalforpleiningen. Dette Forslag grunder sig ikke alene paa Ønsket om at have saa faa og saa faste Led som muligt i Organisation, men tillige paa Hensynet til, at hele Hæren ikke kommer til at bestaae af et større

Antal Brigader, end at de godt kunne staae umiddelbart under den active Armees Hovedquarter, selv om de alle ere samlede i samme Armeecorps. At Brigaden kommer til at udgjøre en saa stor Deel af Hæren vil ogsaa medføre, at der paa Krigsfod vil blive den tildeelt Afdelinger af de andre Vaaben, hvad der endmere vil gjøre det ønskeligt, at den er organiseret som en i enhver, altsaa ogsaa i administrativ Henseende selvstændig Deel af Hæren. Vi ansee det da for uforment at have denne og særlikt Infanteriet deelt i Divisioner, der, naar Benævnelsen tages i almindelig Betydning, vil være noget Andet end en Deling i to Armeecorps.

Vi tilraade altsaa, ligesom Ministeriet, at dele Infanteriet, saavel paa Freds- som paa Krigsfod, i Brigader, Batailloner og Compagnier, af hvilke hver især imidlertid bliver en baade taktisk og administrativ Eenhed.

Ved Undersøgelsen af disse Afdelingers Styrke og Forsyning med Befalingsmænd skulle vi ligesom Ministeriet gaae fra de mindre til de større og foreløbig lade Væger og Intendanturpersonale m. m. ude af Betragtning.

For Compagniet foreslaaer Krigsministeriet følgende Personale paa Krigsfod:

- 1 Compagnicommandeur,
- 4 Delingsførere,
- 8 Halvdelingsførere,
- 5 Spillemand,
- 16 Undercorporaler og
- 234 Menige.

Vi ere langtfra uden Betænkelighed ved at opstille Compagnier paa 250 Undercorporaler og Menige, da saa store Compagnier kun findes, saavidt os bekjendt, i meget saa af de større krigsvante Hære. Men da Erfaringen fra vore sidste Krige, hvor Compagnierne flere Gange have været bragte op til denne Størrelse, ikke synes at have afgivet afgjørende Vidnesbyrd derimod, og da det ikke blot i oeconomic Henseende er meget fordelagtigt at have store Compagnier, men dette ogsaa har Fordele med Hensyn til Mandstabs Fjedsuddannelse, saa slutte vi os dog til Forslaget i denne Henseende, saameget mere som man naturligtviis beholder det i sin

Magt under Forhold, hvor det særlikt kommer an paa Bevægeligheden og mindre paa at opbyde den største numeriske Styrke, at formindste Compagnierne ved at lade dem afgive en Afgang til Depotet.

Naar Compagnierne skulle være saa talrige, maae vi lægge særlikt Vægt paa, at mindst de to af Delingsførerne, der tillige ere Halvcompagniførere, blive Officerer med en fyldestgjørende Uddannelse. Til den ene af dem, der skal overtage Commandoen over Compagniet i Capitainens Forfald, maa der stilles endnu større Fordringer.

De to andre Delinger kunne derimod føres af yngre Officerer eller ældre Underofficerer.

Vi kunne ikke erkjende det for tilstrækkeligt at have de af Ministeriet anførte 13 Befalingsmænd over Compagniet og dets taktiske Underafdelinger uden nogen anden Reserve end Undercorporalerne. En enkelt Befalingsmands Forfald vilde da let httre en for stor og forstyrrende Indflydelse. Vi finde desuden, at Commandeersergentens Forretninger ere af den Natur, at der ikke bør regnes paa ham som fast Fører for en taktisk Afdeling, men kun som Reserve for Delingsførerne, og at Compagniet endvidere trænger til en Underofficer, hvem særlikt Hverv udenfor Linien kunne overdrages, som at staae Quartier, hente Proviant osv., og som tillige kan være Reserve for Delings- og Halvdelingsførerne. Vi formene altsaa, at Compagniet behøver 2 Underofficerer flere end anført af Ministeriet.

Derimod synes det ikke nødvendigt at have mere end 2 Spillemand ved Compagniet, naar desuden enkelte af de Menige ere oplærte som Reservespillemand.

Vægtige Grunde endelig tale for, at hver 10de af Mandstabet uddannes som Undercorporal, og vi kunne til disse endnu føie Hensynet til, at der bør være en udpeget Formand for hver Batte, Noget, hvortil der efter Fleres Mening burde tages mere Hensyn ved Bestemmelsen af de mindste taktiske Inddelinger, end det nu skeer efter Excercerreglementet.

Som Følge heraf foreslaaer vi Compagniet formeret saaledes paa Krigsfod:

- 1 Compagnichef, Capitain,

2 Halvcompagniførere (tillige Delingsførere),
Lieutenanter, deraf mindst den ene
Premierlieutenant,

2 Delingsførere, Secondlieutenanter eller
Underofficerer af Sergentsklassen,

1 Commandersergent og } Underofficerer
1 Foureer } af Sergents-
klassen.

8 Halvdelingsførere, Underofficerer,

2 Spillemand, foruden enkelte Menige, der
ere oplærte som Reservespillemand,

25 Undercorporaler og

225 Menige.

Krigsministeriets Forslag at lade Bataillon
onen bestaae af 4 Compagnier maae vi til-
træde, da vi ikke ansee det for tilraadeligt at have
Bataillonens stærkere end 1000 Mand Under-
corporaler og Menige, som den derved bliver.
Vi tiltræde ligeledes Ministeriets Forslag paa
Krigsfod lade Bataillonsstaben bestaae af:

1 Bataillonschef, Oberstlieutenant,

1 Adjutant, Premierlieutenant,

1 Skriver, Underofficerer af Sergents-
klassen,

1 Spillemand og

1 Bøksmager.

Det har været underkastet Overveelse, om
det ikke maatte anses for nødvendigt at give Ba-
taillonens enten en Rastcommanderende eller en
bereden Overadjutant; men vi have ikke fundet,
at Erfaringerne fra vore Felttog tale saa be-
stemt herfor, at vi have troet at burde stille
Forslag til et saa be kosteligt Tillæg.

Angaaende Brigadens Størrelse maae
vi ogsaa aldeles slutte os til Krigsministeriets
Forslag, paa Fredsfod at lade den bestaae af
4 Batailloner. Ved saaledes at gennemføre
Tilbedelingen lige fra den største til den mindste
Enhed vindes nemlig en let og naturlig Maade,
paa hvilken der til enhver Tid ved Sammen-
dragning af den tjenestgjørende Styrke, om denne
end er meget lille, kan dannes Dvelfesafdelinger
af en passende Størrelse, uden at nogen Afdeling
ophører med at danne en selvstændig taktisk
Enhed. Vi gaae herved ud fra, at Brigaden saavidt muligt
samles i en Garnison. Da vil, naar Brigaden om
Vinteren formeres som en Dvelfesbataillon, hver

Bataillon afgive et Compagni, og hvert Com-
pagni afgive en Deling til den. Paa lignende
Maade ville de forskjellige Skoler kunne for-
enes. Herpaa lægge vi megen Vægt, da Erfar-
ingen har viist, at det i Reglen virker skadeligt,
naar Afdelinger blandes sammen for at danne
Dvelfesafdelinger eller i anden Hensigt.

Derimod fraraade vi ved den nu foreslaaede
Organisation af Hæren at vedtage den af
Krigsministeriet paatænkte Udfoldning af Bri-
gadens 4 Batailloner paa Fredsfod til 5 paa
Krigsfod. Dette skeer dog ikke, fordi vi afgjort
ansee en saadan Udfoldning for skadelig, og
heller ikke fordi vi oversee, at den derved bevir-
kede større Concentration af Befalingsmænd
og Undergivne paa Fredsfod vilde have nogle
Fordele med Hensyn til Uddannelsen og til
Tjenestens Bestridelse. Men i sidste Hen-
seende bliver Forholdsreglen mindre nødvendig
efter vort Forslag, da Indøvelsen af alt Mand-
skab og den kortere Tjenestetid med tilhørende
større Styrke af hver Aargang vilde bevirke, at
der vil være en ret anseelig Styrke tilstede i den
Tid, da de vigtigste Dvelfer skulle foretages,
navnlig i Exerceertiden, medens paa den anden
Side den stærke Hjemsendelse den øvrige Deel
af Hæren vil bevirke, at der dog ikke ved en
ringe Tilvæxt vilde erholdes Compagnier af
tilstrækkelig Styrke til at foretage selvstændige
Dvelfer.

Hvad selve Udfoldningen angaaer, ind-
rømme vi, at den efter Ministeriets Forslag vilde
være godt forberedt, og at den 5te Bataillon
ikke vilde blive synderlig mindre god end de 4
Stambatailloner; men vi maae dog holde os over-
beviste om, at den først noget senere end disse vil
være fuldstændig marchefærdig og endnu senere
naae samme Fasthed og Sammenhold som
de. Da nu desuden Forskjellen i Bekostning
ikke bliver stor, om man lader det samme Antal
Feltbatailloner bestaae paa Fredsfod eller ud-
folder dem af et mindre Antal Fredsbatailloner,
naar man i begge Tilfælde forsyner dem lige
godt med Befalingsmænd og giver Mandskabet
samme Uddannelse, saa maae vi formene, at
man ved en ny Organisationsplan, ved hvilken
man er ganske uafhængig af Hensynet til det

Bestaaende, hvad Udskrivningsdistrikter m. m. angaaer, fordi de under alle Omstændigheder maa aldeles omformes, afgjort bør foretrække at uddgaa enhver Udfoldning. Vi foreslaae altsaa, at der allerede paa Fredsod organiseres saa mange Batailloner, som der skal have paa Feltod, hvormed følger, at Brigaden altsaa paa Feltod kun vil faae 4 Liniebatailloner.

Vi ansee det for at være af stor Bichtigkeit, at hver Bataillon faaer sin bestemte Udskrivningskreds, og at den bliver knyttet paa en saa fast Maade til Kredsen, at Kredsinndelingen ikke bør kunne tænkes forandret i Tidernes Løb, uden at Omstændigheder, der nu slet ikke lade sig forudsee, tvinge dertil. Fordelene ved en saadan Ordning ville navnlig blive tydelige ved vore Forslag til Organisation af Forstærkningen. Men det lader sig allerede nu forudsee, at man, efterhaanden som Befolkningen og forhaabentlig tillige Statens Velstand tiltager, og maaskee tillige efterhaanden som det lykkes at give Ungdommen en saa meget mere krigerisk Opdragelse end nu, at en nderligere Indskrænkning i Uddannelsestiden og dermed i Befolkningen for samme Hærstyrke kan findes tilraadelig, vil ønske at forøge Bataillonernes Antal. Vi ansee det derfor for en uafviselig Fordring, at den Plan, der nu vedtages, tilsteder, at en saadan Forøgelse kan iværksættes paa en simpel Maade, uden at der skeer nogen Omordning af Udskrivningskredse eller af Bataillonernes Forhold til dem. Hertil vil formeentlig en Udfoldning efter Ministeriets Forslag være et fortrinligt Middel, som derfor bør opføres til den Tid. Det bør strax forberedes ved, hvad der ogsaa strax vil faae Betydning med Hensyn til Udskrivningen til de andre Vaaben, at de 4 til samme Brigade hørende Bataillonskredse knyttes sammen til en Brigadefreds, indenfor hvilken alle med Hærens Forøgelse følgende Udfoldninger kunne holdes. Der vil da ingen Vanfærlighed være forbunden med, efterhaanden som Cadrerne forøges tilstrækkeligt, af de 4 Freds-batailloner at udfolde paa Krigsod 5 eller endog, om det med Tiden skulde forlanges, 6 Batailloner. Skulde man engang ønske Bataillonernes Antal fordoblet,

wilde man vel dele hver Bataillonskreds og maaskee samtidig hver Brigadefreds i to.

Vi indrømme, at Brigader paa 4 Batailloner ere meget smaa, naar de skulle gjøres saa selvstændige, som vi foreslaae det; men vi henlede i den Henseende Opmærksomheden paa, at naar der oprettes Forstærkningsbatailloner efter vort Forslag, ville formodentlig stundom enkelte af disse, ogsaa paa Krigsod, forblive indlemmede i Brigaderne.

Brigadestaben maa paa Krigsod, som foreslaaet af Ministeriet, bestaae af:

- 1 Brigadeforsynder, Oberst,
- 1 Stabschef, Capitain,
- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 1 Ordonnansofficer, Lieutenant af Forstærkningen, af Cavalleriet,
- 1 Skriver, Underofficer af Sergentsklassen, og
- 1 Spillemand.

Af et senere Uffnit vil det fremgaae, at hertil endnu kommer 1 Engesergent, Underofficer af Sergentsklassen.

Skjønt en Benævnelse naturligtvis i og for sig er af mindre Betydning, saa udhæve vi dog, at vi med Forsæt have brugt Benævnelserne „Chef“ istedetfor den af Ministeriet brugte Benævnelse „Commandeur“ om dem, der staae i Spidsen for Compagnierne, Bataillonerne og Brigaderne, for udtrykkeligt at antyde den Fasthed, vi ønske tillagt disse Afdelinger af Hæren, og den Myndighed, vi ønske tillagt disse Befalingsmænd i Modsatning til Compagniets blot taktiske Underafdelinger, Halvcompagnier, Delinger osv. og disse Forsere.

Vi have allerede udtalt, at vi ansee en fyldestgjørende Organisation af Depoter, fra hvilke hver Linieafdeling kan blive forsynet med Erstatning for alle Tab, hvad enten det er af Mandskab eller af Udrustningsgjenstande, for en Sag af nderste Bichtigkeit. Vi tiltræde derfor Krigsministeriets Forslag om Oprettelsen af Brigadepoter, men foreslaae, at der gives dem en forøget Fasthed og Forbindelse med de enkelte Batailloner, ved ikke, som af Krigsministeriet foreslaaet, til dem at anvende affædige Officerer, men udelukkende Befalingsmænd, der hen-

høre til Linien, og ved at sammenfatte dem af en særskilt Afdeling fra hver Bataillon. Vi foreslaae altsaa, at Brigadens Depotafdeling paa Krigsfod bør bestaae af:

1 Brigadepotcommandeur, Capitain, i Fredstid til Tjeneste ved Brigadestaben, og

1 Depotafdeling fra hver Bataillon, bestaaende af:

1 Depotcommandeur, Premierlieutenant,

1 Secondlieutenant,

2 Underofficerer af Sergentsklassen,

5 Corporaler, og

2 Reservespillemand,

foruden den tidligere omhandlede Reserve af de ældste Linieaarganges Undercorporaler og Menige. Hertil vil endnu komme de indkaldte Rekruter. At disses Indkaldelse og Uddannelse under de saaledes givne Forhold, saavidt muligt, kun bør foretages efterhaanden, er en Selvfølge.

Det har staaet klart for os, hvor vigtigt det er for det hele Vaaben, at der findes een Overordnet, der staaer i Spidsen for det og i enhver Retning har at varetage dets Interesser som Vaaben betragtet. Vi tiltræde derfor ganske Ministeriets Forslag om at beholde en Generalinspecteur for Infanteriet, og foreslaae som saadan at ansætte en General, der har en Stab af 1 Capitain, 1 Premierlieutenant og 1 Sergent.

Udenfor denne Stab og den ved Brigaderne ansatte Styrke vil der ifølge den lagte Plan, saaledes som det nærmere vil fremgaae af de efterfølgende Affnit, behøves af Infanteriet flere Befalingsmand til Anvendelse i Krigstid ved særegne Commandoer, Generalstaben og Sundhedstropperne, i Fredstid ved Underviisningsanstalterne, Militairarbejderdepotet og forskjellig anden Sysselsættelse. Vi have til disse Arter Tjeneste paaregnet at have i Alt 3 Stabsofficerer, 6 Capitainer, 5 Premierlieutanter og 11 Underofficerer af Sergentsklassen.

Vort Forslag, foreløbig ikke at foretage nogen Udfoldning paa Krigsfod, medfører, at Cadrerne paa Fredsfod maae blive ganske de samme som paa Krigsfod, alene med den Forskjel, at en Deel af Secondlieutanterne og af Corporalerne kunne være hjemsendte uden Lønning efter at have faaet en tilstrækkelig Uddannelse

og Fasthed i Tjenesten, paa den Maade, som vil blive foreslaaet i det Følgende.

Vi have tilbage at udtale os om Brigadernes Antal og dermed om hele Linieinfanteriets Styrke. I denne Henseende tiltræde vi Krigsministeriets Forslag om Oprettelsen af 5 Brigader, dog med to Forandringer, nemlig at Brigaderne, som foranført, indtil videre paa Krigsfod beholde samme Styrke af 4 Batailloner, som paa Fredsfod, og at Livgarden formeres som en særskilt 21de Bataillon, istedetfor at den efter Krigsministeriets Forslag skulde udgjøre en Deel af een af Brigaderne. Vi skulle fremsætte følgende Grunde for disse Forslag.

Jo mere vi troe at burde holde for Die, at vi neppe i Fremtiden kunne vente Krig med en Fjende, der er synderlig svagere tilføs end vi, desto nødvendiger finde vi det, at vort Forsvarsvæsen ordnes temmelig selvstændigt i hver af de to Grupper, i hvilke Landet deles ved Storebelt med Samso Belt og Rangelands Belt, saaledes at Havens Mobilisering ikke forhindres ved, at en fjendtlig Flaadestyrke forhindrer Overførsel af større Mængder over disse Bænde. Vi betragte det derfor som en væsentlig Fordring til en ny Organisationsplan, at der kommer et til Befolkningen i de to Grupper svarende Antal hele Brigader i hver af dem, og at der saavidt muligt anvises hver Brigade samlet Garnison i een By, der ligger i Brigadedistriktet eller dog staaer i meget let og sikker Forbindelse med det.

Ifølge en Commissionen meddeelt Opgjørelse antages Befolkningen i 1866 at udgjøre:

for den østlige Øgruppe 715,940 Personer,

for Sjælland og Fyen 988,680 Personer,

og den mandlige Befolkning samme Aar:

for den østlige Øgruppe 352,040 Personer,

for Sjælland og Fyen 494,900 Personer.

Forholdet imellem de to Grupper er meget nær som 2 til 3 og tyder paa, at en Inddeling i 5 Brigadefredsle vilde være meget passende, skjøndt Fredsene paa den østlige Øgruppe forholdsviis derved vilde faae en lidt større Befolkning end de Vest for Storebelt liggende.

De om Børnepligtsforholdene meddeelte Oplysninger (see Bilag B., VI og VII) vise

imidlertid, at Forholdet stiller sig noget anderledes med Hensyn til den udførelsesdygtige Mæske, idet der i Femaaret 1862—66 i Gjennemsnit er udførelset til Linien:

i den østlige Øgruppe 3,508 Mand,
i Sylland og Fyen 4,199 Mand.

Bed at fordele denne Udførelse paa henholdsvis 2 og 3 Brigader, vilde der til Infanteriet tages en forholdsvis faa meget større Deel af Mandskabet fra den vestlige Gruppe, at man neppe vilde blive istand til at udjevne Vernepligtsbyrden ved Hjælp af Udtagningen til de andre Waaben. Forholdet er næsten nøiagtigt om 5 til 6, saa at en ligelig Fordeling af Vernepligtsbyrden i de to Dele af Riget med største Lethed kunde opnaaes, dersom det af andre Hensyn viste sig tilraadeligt at inddele Hæren i Afdelinger, hvis Antal var 11 eller et Multiplum af 11. Denne Inddeling vilde give 22 Batailloner, nemlig $2\frac{1}{2}$ Brigader paa den østlige Øgruppe og 3 paa Fyen og i Sylland; men vi ansee det ikke for heldigt, saaledes at have en halv Brigade, der med Hensyn til Øvelserne ofte vilde komme under andre Forhold end de øvrige Dele af Infanteriet.

Vi ansee det med Hensyn til den ligelige Fordeling af Vernepligtsbyrden for tilstrækkeligt paa den østlige Øgruppe at have 1 Bataillon udenfor de to paa den udførelse Brigader og formene, at den da tilbageblivende Ulighed vil kunne udjevnes ved en større Udførelse fra denne Gruppe til de andre Waaben, hvad der navnlig vil være vel begrundet for Artilleriets Vedkommende. En saadan særskilt stillet Bataillon vil utvivlsomt ogsaa i flere Henseender komme under ugunstige Forhold; men vi antage, at der i Kjøbenhavn er en Deel Forhold tilstede, der gjør det ønskeligt at have en saadan Afdeling, hvis særlige Stilling ikke faaer Indflydelse paa de øvrige Afdelinger. Vi skulle saaledes henlede Opmærksomheden paa, at efter en fra Krigsministeriet modtagen Meddelelse har Styrken af Undercorporaler og Menige af Infanteriet i Kjøbenhavn fra 1851 til 1865 stadigt været imellem 1,400 og 2,200 Mand, i Gjennemsnit over 1,800 Mand, naar den korte Periode fra 24de Juli til 18de October 1865 undtages. Efter vort

Forflag vilde de 8 Batailloner af de 2 Brigader paa den østlige Øgruppe, der kunne faa Garnison i Kjøbenhavn, i de 7 Maaneder, November til Mai, kun beholde en Tjenestestyrke hver af omtrent 25 Undercorporaler og 86 Menige, altsaa tilfammen af 888 Undercorporaler og Menige. En Forøgelse af denne Styrke, fordeelt paa Bataillonerne, vilde vi ansee for mindre hensigtsmæssig, naar en tilsvarende Forøgelse ikke fandt Sted ved Bataillonerne paa den anden Side af Storebelt. Vi finde det heldigere at forøge den ved en under særlige Forhold stillet Bataillon, Livgarden. Naar den i alle Retninger organiseres som de andre Batailloner, alene med den Forskjel, at ved den hele den mellemste Klasse bliver til Tjeneste i samme Tid som dens tredie, vil Garnisonsstyrken i Kjøbenhavn forøges med 178 Mand til 1066 Undercorporaler og Menige af Infanteriet. Dette er endnu en betydeligt mindre Styrke end tidligere, men den bør dog efter vor Mening kunne ansees for nogenlunde tilstrækkelig. Den Omstændighed, at denne Bataillon beholder en større Styrke til Tjeneste hele Aaret, vil kunne bøde paa dens mindre gunstige Uddannelsesvilkår.

Vi ansee det ikke for ønskeligt paa Grund heraf at dele den østlige Øgruppe i 9 Bataillonskredse, men foreslaae tværtimod, at den deles i 8 Bataillonskredse, der danne 2 Brigadeskredse, og at Livgarden udføres fra alle disse Kredse paa samme Maade som ved nogle af de andre Waaben.

Idet vi saaledes foreslaae Infanteriet dannet af 21 Batailloner paa 1,000 Mand Undercorporaler og Menige, oversee vi ikke det Betænkelige ved at være komne ned under den Styrke af 25,000 Mand Infanteri i Linien's Feltstyrke, som Krigsministeriet har foreslaaet, og som de to militaire Ministerier fastholde med saa megen Bestemthed i deres Bemærkninger af 30te Maa d. N. om Landets Forsvar (see Bilag B. VIII). Vi gjøre det saameget mindre, som vi tilfulde indsee, at deres Forlangende ingenlunde er overdrevent, naar der tages Hensyn til de vanskelige Opgaver, der vilde blive stillede til Hæren i en ny Kamp for Landets Uafhængighed. Men vi holde os overbeviste om,

at vi ved at fremsætte Forslag om et væsentlig større Antal Liniebatailloner vilde komme ud over Grændsen for de Pengemidler, der i den nærmeste Arrække kunne anvendes paa Infanteriet, og troe derfor at maatte indskrænke os til den skeete Paaviisning af, at vort Forslag holder Veien aaben til uden nogenstomhelst Forstyrrelse at gaae over til den af Ministeriet foreslaaede Udfoldning, naar Statens stigende Velstand tillader at forøge Cadrerne tilstrækkeligt.

Vi troe desuden at turde antage, at den Svækkelse af Liniehæren, der følger af Udledelsen af 4 Liniebatailloner, fuldstændigt vil opveies ved den af os foreslaaede kortere Tjenestetid i Linien, rigeligere Forsyning med Befalingsmænd og længere Uddannelse af den hjemfendte Deel af disse, samt især ved den af os foreslaaede Dannelse af Forstærkningsbatailloner; thi vel vilde disse ikke i aaben Mark kunne erstatte endog et mindre Antal Liniebatailloner, i alt Fald ikke i den første Tid efter en Krigs Udbrud, men de vilde være lige saa hurtigt tilstede som Liniebataillonerne, og vilde strax være egnede til at deeltage i Forsvaret af befæstede Stillinge, saasom ved Kjøbenhavn og Lillebælt, og til at overtage Bevogtningen af Kystbatterier og Magasiner, saasom ved Korsør og Nyborg m. fl. Steder, der vilde blive at bevogte i kommende Krige, naar vor Modstander ikke er os fuldstændigt underlegen tilføs. De vilde saaledes, efter vor Anskuelse, sandsynligviis tilstede at møde Tjenden i aaben Mark med et større Antal af de af os foreslaaede 21 Liniebatailloner, end det vilde blive muligt at samle paa et Sted af 25 Liniebatailloner, der ikke havde nogen Forstærkningshær at støtte sig til. De vilde derved, efter vort Skøn, ikke alene væsentlig styrke det reent passive Forsvar, men ogsaa, om end middelbart, det vigtige offensive Forsvar, dog naturligviis kun, naar deres Organisation gjøres i det Mindste saa fast, som vi foreslaae, og naar der stadig anvendes megen Omhu paa at frede om den.

Da vi ansee en heldig Inddeling af Landet i Udføringskredse for saare vigtig med Hensyn til en hurtig og sikker Mobilisering, skulle vi

oplyse, hvorledes vi omtrent tænke os Brigadekredsene ordnede, forbigaaende Enkelthederne, deriblandt Brigadekredsens Inddeling i Bataillonskredse, hvilke det formeentlig vil være unødvendigt her nærmere at drøfte. Vi skulle herved gaae ud fra de ved Tavle Nr. 5 A. a. i Bilag B. Side 68 og 69 givne Middeltal af det i Femaaret 1862—66 af hvert Amt til Linien udførte Mandskab.

Fra den østlige Dgruppe er der i det nævnte Femaar som Middeltal udført 3,508 Mand. Herfra troe vi at burde trække omtrent 30 Mand for Samsø, hvis Forbindelse med Aarhus i Krigstilfælde er meget sikkrere end med Sjælland, og som derfor bør drages fra denne Landsdeel og lægges til Aarhus Amt. Der bliver da 3,478 Mand tilbage eller 1,739 Mand for hver af de to Brigadekredse og omtrent 435 Mand for hver Bataillonskreds. Mandstabet fra Bornholm, omtrent 150 Mand, antage vi bør fordeles til alle Bataillonerne i den Brigade, hvortil det lægges, og vel endog til alle Compagnierne, for at der ikke i Krigstilfælde skal opstaae en væsentlig Mangel i nogen taktisk Eenhed, hvis de indkaldte Bornholmeres Ankomst forhindres af Tjenden. Fordelingen vil ingen stor Vanskelighed have, da de dog i hvert Fald ankomme tilføs til Kjøbenhavn, hvor alle Afdelingerne vilde have Garnison.

De 2 Brigadekredse, som hvis Garnisonssted vi have tænkt os Kjøbenhavn, vilde da blive:			
Staden Kjøbenhavn, hvorfra udføres..	792.		
Kjøbenhavns Amt, — — ..	399.		
Frederiksborg Amt, — — ..	401.		
Bornholms Amt, — — ..	150.		
			tilsammen.. 1,742.
Holbæk Amt, dog uden Samsø*), hvorfra udføres	375.		
Soro Amt, — —	475.		
Præsto Amt, — —	542.		
Maribo Amt, — —	494.		
			tilsammen.. 1,886.

Hver af disse Kredse leverer Mandskab til

*) Samsø giver aarlig en Styrke af 30 Mand.

en Infanteribrigade og desuden Halvdelen af Mandskabet til Livgarden.

Fra Fyen og Jylland er der i det samme Femaar som Middeltal udskrevet 4,199 Mand. Disse bør forøges:

for Svendborg Amt med omtr. 50 Mand fra Væro,
for Aarhus — — 30 — fra Samsø.

Vi formode desuden, at der til Veile Amt bør lagges omtrent 40 Mand for det tilkomne Distrikt Syd for Kongeaa; derimod bør der drages et lignende Tal fra Ribe Amt for det afstaaende Distrikt. Der faaes da ialt 4,279 Mand, eller for hver af de 3 Brigadefreds 1,426 Mand og for hver Bataillonskreds omtrent 356 Mand.

De 3 Brigadefreds, som hvis Garnisonssteder vi have tænkt os henholdsvis Nyborg eller Odense, indtil Videre Fredericia og endelig Aalborg eller Viborg, vilde da blive:

Svendborg Amt med Væro, hvorfra udskrives	542.
Odense Amt, — —	573.
Den østlige Deel af Veile Amt, — omtr.	300.

tilfammen . . 1,415.

Resten af Veile Amt, hvorfra udskrives omtr. 190.

Ribe Amt, — —	252.
---------------	------

Skanderborg Amt, — —	291.
----------------------	------

Aarhus Amt, med 30	
--------------------	--

fra Samsø, — —	254.
----------------	------

Randers Amt, — —	398.
------------------	------

tilfammen . . 1,385.

Viborg Amt, hvorfra udskrives	310.
Ringkjøbing Amt, — —	266.
Thisted Amt, — —	241.
Aalborg Amt, — —	324.
Hjørring Amt, — —	338.

tilfammen . . 1,479.

Dog burde maastee den nordlige Deel af Randers Amt høre til den sidstnævnte af de jydsk Brigadefreds, derimod en Deel af Ringkjøbing Amt til den førstnævnte af dem.

Bed den noiere Fastfattelse af disse Brigadefreds og af Bataillonskredsene vil der fortrinsviis være at tage Hensyn til, at der ikke ved hurtig Indkaldelse fremkommer Krydsning af Mandskaberne. De mindre Uovereensstemmelse, som vilde opstaae i Kredsene's Størrelse, maae udjevnes ved Udskrivningen til de øvrige Vaaben.

Det har oftere været bragt paa Bane, at Vagdsvaasens Tilstand for Diebliffet ikke er saa god, at Mandskabets hurtige Tilstedeværelse efter en Indkaldelse derved er tilberligt sikket. Vi have ikke kunnet naae til Overbeviisning om, at man i denne Retning trænger til nogen ny Lovbestemmelse, men i ethvert Tilfælde vil der ad administrativt Veie kunne udrettes Meget for at forbedre Tilstanden, og vi skulle derfor indstille, at denne Sag tages under fornyet Overveielse.

4.

Idet vi gaac over til Drostelsen af det høist vigtige Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af de fornødne Befalingsmænd for Infanteriet, skulle vi begynde med kritisk at gjenmeegaac de af Krigsministeriet fremsatte Forslag, først for Underofficerernes, dernaast for Officerernes Bedkommende.

Efter Forslaget har Underofficeersklassen sin Tilgang deels fra Underofficeersselevskolen, altsaa af unge Menneffer, som iforveien have erhvervet en ikke ganske ubetydelig, baade almindelig og særlig militair Dannelse, deels fra den

udlærte Deel af Undercorporalsklassen, altsaa af Mænd med omtrent $1\frac{1}{2}$ Aars militair Udvikling, som den er bestemt for denne Klasse, og endelig fra Undercorporals- eller Menigsklassen af Mænd, der dog skulle have mindst $\frac{1}{2}$ Aars praktisk Tjeneste ved Afdelingen.

Saaavidt vi skjønne, er det Hensigten i Underofficeersselevskolen at optage saa mange Elever, at henved 40 aarlig kunne dimitteres fra denne, og af disse vil da formodentlig noget over Halvdelen kunne afgives til Infanteriet. Disse Elever skulle paatage sig en fast Capitulation paa

8 Aar og ville efter den Tid, forsaavidt de ikke forðlive som faste Underofficerer i Hæren, blive affledigede med Stillingstilladelse. Det er imidlertid at forudsæe, at det i Almindelighed vil vise sig vanskeligt for disse unge Mænd, efterat de fra deres 15de til 26de Aar have offret sig for den militaire Livsstilling, selv ved Hjælp af en Stillingssum at bryde sig en ny Livsbane, og man vil altsaa føle sig stærkt opfordret til at beholde dem som faste Underofficerer. Er den aarlige Tilgang af saadanne Elever 20, antage vi, at disse 20 deels ved Forfremmelse til Officerer deels ved anden Afgang i de første 8 Aar reduceres til 15, og at en 25—26aarig fast Underofficer i Gjennemsnit har tilbage en Lovbane af 20 Aar som Underofficer, saa at Infanteriet ad denne Vej vil faae omtrent 300 faste Underofficerer; men da hele Infanteriet efter Krigsministeriets Forslag kun skal indeholde omtrent 534 Underofficerer af 1ste, 2den og 3die Grad foruden 320 af 4de, antage vi det for sandsynligt, at man maa have tænkt sig, at ikke lidet over Halvdelen af den faste Underofficersklasse paa denne Maade blev bragt tilveie. Regnes disse Underofficerers første Capitulationstid med, vil man fra Underofficersselektivskolen, naar Systemet fuldstændigt er gennemført, erholde ved Infanteriet 420—450 Underofficerer, hvilket er over 40 pCt. af hele den paaregnede Underofficersstyrke, omtrent 980 Mænd.

Af de udlærte Undercorporaler er nemlig foreslaaet udtaget, om fornødent ved Tvang, 1 Reservecorporal ved hver Bataillon; disse Reservecorporaler dimiteres efter at have ligget 1 Aar til Tjeneste. Ved 8 Aars Tjenestepigt i Vænet vil dette give omtrent 126 Underofficerer.

De faste Underofficerer, som ikke faaes fra Underofficersselektivskolen, imellem 4 og 500 i Antal, erholdes ved Hvervning, altsaa frivilligt; de skulle isvrigt kun fyldestgjøre den Betingelse at have gjort mindst 6 Maaneders praktisk Tjeneste ved Afdelingen og at være mellem 18 og 26 Aar gamle. De antages med en fast Capitulation paa 5 Aar og kunne da enten forblive som faste Underofficerer uden Stillingstilladelse eller faae Tilladelse til at bytte Vænet med eller lade sig stille for udskrævet

Værnepligtige, inod i 8 Aar at staae som Underofficerer i Hærens Vænet. Vi antage, at der aarlig af saadanne Underofficerer maa hverves omtrent 40, og at af disse 12—15 kunne vente at naae op i den faste Underofficersklasse; Resten maa antages i Reglen at ville benytte den i Udsigt stillede Tilladelse til at bytte Vænet, og det er saaledes ikke usandsynligt, at Tilgangen af de saakaldte „værnepligtige Underofficerer“, dersom Systemet isvrigt havde Held med sig, vilde kunne blive ikke lidet større, end Ministeriet synes at have tænkt sig.

Vi have imidlertid Betænkelighed ved de forskjellige Maader, paa hvilke Ministeriet har tænkt at tilveiebringe Underofficerer til Infanteriet. Størst er vor Betænkelighed ved den foreslaaede „Udtagelse“ af 1 Reservecorporal aarlig for hver Bataillon, naar denne Udtagelse skal kunne ske ved Tvang. Vi ønske, at Hæren saavidt mulig skal forsynes med de egentlige Befalingsmænd ad Frivillighedens Vej, og vi indsee ikke, at man med Føie kan anvende Tvang, førend Erfaringen har godtgjort, at man ikke paa anden Maade kan erholde den nødvendige Tilgang.

Hvad Hvervningen angaaer, da ansee vi det for mindre heldigt, at der er sat en saa lav Betingelse for den Paagjældendes forudgaaende militaire Tjeneste, og aldeles ingen for den Udvikling, som han ved denne skal have opnaaet. Vi frygte, at det vil virke affrækkende paa Udstillige, at Capitulationstiden er 5 Aar, naar der kun er Sandsynlighed for, at et mindre Antal af de hvervede Underofficerer kan opnaae at komme ind i de faste Underofficerspladser. Følgen heraf kan let blive, at man for at erholde det nødvendige Antal af hvervede Underofficerer maa nedstemme sine Fordringer til deres forudgaaende Dygtighed og Agtværdighed saa meget, at man ikke vil faae denne Klasse saa vel besat, som det i Hærens Interesse er ønskeligt.

Vi ansee det for særdeles ønskeligt, at Underofficersklassen i det Væsentlige rekrutteres af Personer, som isvrigt have faaet baade nogen almindelig Dannelse og, om muligt, tillige en i den tidlige Ungdom begyndt militair

Uddannelse; vi tiltræde derfor Forslaget om, at i det Mindste indtil Videre Underofficersskolen benyttes som Planteskole for Infanteriets Underofficersklasse. Men vi kunne dog ikke undlade at bemærke, at enhver Elev, som fra denne Skole sendes til Hæren, har kostet alene i Underhold omtr. 400 Rd., og at det muligvis vil vise sig, at man ved en forstandig Anvendelse af en lignende Sum kan skaffe sig endnu bedre Kræfter til Underofficersklassen. Derhos maae vi stærkt betvivle Rigtigheden af at binde disse unge Mennesker ved en 8 Aars Capitulation; i 18 Aars Alderen er det faare vanskeligt at afgjøre, om den Unge vil føle sig tilfreds med at tjene længe i Hæren, eller Hæren med at have ham længe til Tjeneste. At han maa yde noget Bederlag, fordi han er bleven underholdt og har nydt fri Underviisning paa Statens Bekostning, er en Selvfølge; men dette Hensyn kan efter vor Anskuelse fuldestgjøres ved en langt kortere Capitulation, f. Ex. paa 2 Aar, efter at han har forladt Corporalskolen, som vi i det Følgende nærmere skulle omtale; efter disses Udløb vil Afdelingen have frie Hænder til ikke at beholde ham til fast Tjeneste, hvis den ikke venter sig Stort af hans fortsatte Forbliven, og han selv vil have langt større Lethed ved at vælge sig en anden Livsbane, om dette forekommer ham mere ønskeligt.

Med Hensyn til Officererne have vi særligt at betragte, hvorledes Reserveofficererne og hvorledes de faste Officerer efter Krigsministeriets Forslag tankes bragte tilveie.

Den, der ønsker at blive Reserveofficer, maa underkaste sig og bestaae en Prøve, om hvilken det er meddeelt, at den skal have en theoretisk og praktisk Deel, dog skulle de fritages for den theoretiske Deel, som have bestaaet Afgangsexamen ved den militaire Højskole, en af de Examen, som give Afgang til Universitetet, den under 2den September 1855 anordnede Afgangsexamen for Realdisciple eller en af de Examen, som ligeoverfor de civile Studier give de samme Rettigheder; men hvilke Fordringer der ved Reserveofficersprøven skal stilles er ikke nærmere bestemt, hverken for dens

theoretiske eller praktiske Deel, hvilket vi ansee for mindre heldigt, da dette Punkt er af stor Bigtighed.

De gennemgaae i $\frac{1}{2}$ Aar den sædvanlige Rekruttskole, samles derefter i $\frac{1}{2}$ Aar i en Reserveofficersskole og erholde endelig i endnu $\frac{1}{2}$ Aar videre praktisk Uddannelse ved Afdelingerne. Derefter underkastes de atter en Prøve, og, forsaavidt de bestaae denne og iverigt egne sig, indstilles de til at udnavnes til Reserveofficerer, hvorefter de hjemsendes for senere at indkaldes i 1 à 2 Exercertider. Man vil uddanne 40 saadanne Reserveofficerer om Aaret. Da den sædvanlige Tilgang til den faste Officersklasse neppe tør antages at ville blive stærkere end 10 aarlig, vil Resten, dersom de alle bestaae, i 7 Aar give omtrent 180 Reserveofficerer, hvilket er det efter Krigsministeriets Plan forudnede Antal.

Den, der vil blive Officer i Linien maa gennemgaae den militaire Højskole, enten den elementaire Afdeling af samme, i hvilken Uddannelsen varer $1\frac{1}{2}$ Aar, eller den uddivede Afdeling, i hvilken Underviisningen varer i 4 Aar. For at indtræde som Elev i den elementaire Afdeling fordres, enten at Aspiranten er Reserveofficer, eller at han har gjort mindst $3\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste som Underofficer. En Reserveofficer vil dog kun blive antaget, forsaavidt han har bestaaet en offentlig Examen, der af Krigsministeriet erkjendes gyldig som Borgen for almindelig Dannelse; for Underofficerernes Bedkommende paataaer man at lade en Erklæring fra Officerscorpset i den Afdeling, ved hvilken han er ansat, træde i Examens Sted.

Efterat have gennemgaaet denne Skole, underkastes Eleverne atter en Prøve, men selv om de bestaae denne, blive de dog kun Officerer, forsaavidt som et tilstrækkeligt Antal for dem bestemte Lieutenantspladser ere ledige.

For at indtræde som Elev i Højskolens uddivede Afdeling skal Aspiranten enten være Reserveofficer eller $3\frac{1}{2}$ Aars Underofficer i Hæren og derhos have bestaaet en særlig Afgangsexamen ved denne. Naar han efter at have gennemgaaet sit 4aarige Cursus bestaaer i Afgangsprøven, bliver han (uden at man synes at paataaenke no-

gen Indskrænkning med Hensyn til Antallet af udnævne til Linieofficerer med Tjenesteaar fra Afgangsexamens Datum. Mindst $\frac{1}{3}$ af det Antal Officerer, der udnævnes i et Toaar, skal have gennemgaaet Høiskolens udvidede Afdeling.

Denne Plan indeholder flere væsentlige Bestemmelser, som vi erkjende for aldeles hensigtsmæssige. Vi tiltræde saaledes ganske det Forslag, at Ingen skal kunne blive Officerer i Hæren uden at have erhvervet sig den almindelige Uddannelse som Rekrut, om vi end savne en Bestemmelse for, at han i denne Uddannelsesskole i det mindste skal have hævet sig over det Middelmådige. Vi erkjende, at den foreslaaede Uddannelse af Reserveofficerer er betydeligt bedre og har en langt mere praktisk Character end den, som hidtil har været tildeelt samme; vi tvivle dog om, at den vil være tilstrækkelig, naar omtrent Halvdelen af Lieutenantsposterne ved Infanteriet skal besættes ad denne Vej, og den Øvelse, der gives dem efter fuldendt Skole, er saa knapt tilmaalt. Vi bifalde ligeledes Tanken om at aabne en Afdeling for Infanteriets Underofficerer til at blive Officerer, men vi frygte for, at den hele Samling af Bestemmelser med Hensyn til Optagelsen i den militære Høiskole, vil bevirke, at Underofficererne kun i enkelte Tilfælde ville opnaae at blive optagne som Elever og senere at blive Linieofficerer. Endelig erkjende vi ganske det Gavnlige i Bestræbelsen for, at en vis Deel af Infanteriets Officerer erholder en høiere Uddannelse; men, som Bestemmelserne ere formulerede, kunne de let føre til, at denne Forordning faaer en saa afgjort Overvagt, at den saakaldte elementaire Afdeling af Høiskolen synker ned til en i Virkeligheden lidet betydende Institution.

Men der er ved det hidtil bestaaende System for Antagelsen og Uddannelsen af Befalingsmænd adskillige Ulemper, som ikke hæves ved Ministeriets Forslag, og som ere af saa stor Betydning, at vi maae tilraade indgribende Forandringer i de fremsatte Forslag.

Vi skulle først nævne den Ulempe, at der kun i et saa indskrænket Omfang er givet Midler til at forsyne Forstærkningen med Befalings-

mand. I denne Henseende findes nemlig kun for Officerernes Bedkommende et brugeligt Grundlag. Til Underofficerer i Forstærkningen vil der være den føleligste Mangel paa brugbare Elementer, idet der kun paataales uddannet 1 Reservecorporal aarlig ved hver Bataillon, og dennes Uddannelse som Underofficerer affluttet i et Aar. Dertil kommer, at ogsaa Reserveofficerernes Uddannelse er saa kort, at om man end kunde indrømme, at den vilde være tilstrækkelig for dem i de Aar, i hvilke de tjene i Linien, er der dog al Grund til at vente, at de ved 8 Aar længer at færdes i det borgerlige Livs Sykler, ville have mistet saa Meget af den militaire Udvikling, som de i deres Læreaar have tilegnet sig, at de kun blive maadelige Befalingsmænd i Krig.

Bed Antagelsen af Befalingsmænd til Hæren er der foruden Aspirantens almindelige moralske og fysiske Egenskaber et dobbelt Hensyn at tage, nemlig deels til den Uddannelse, som han har erhvervet sig, inden han traadte ind i Hæren, deels til de Resultater, som hans Arbejde i Hæren medfører for hans militaire Udvikling. Disse Hensyn stee der ikke i lige Grad Fyldest ved Ministeriets Forslag. For Underofficerernes Bedkommende tages der intet Hensyn til den foregaaende Dannelse, undtagen forsaavidt som de komme fra Underofficerselevskolen; enhver anden Dannelse end den, som gives i denne ene Skole, har altsaa ifølge denne Plan ikke nogen sikret Betydning ved Valget af Underofficerer. Derimod er den foregaaende Dannelse ved Valget af Officeraspiranter det eneste Moment, som har nogen ret virksom Betydning, og atter ved Indtrædelsen i den militære Høiskoles elementaire Afdeling spørges der om, hvorvidt Aspiranten tidligere har bestaaet en offentlig Examen, der af Krigsbestyrelsen erkjendes gyldig som Borgen for almindelig Dannelse, men ikke om, hvilke Fremskridt han har gjort i sin militaire Udvikling under sin Uddannelse i Militærskolen.

Den Maade, hvorpaa Forordningerne ere stillede, medfører saaledes, at Personer, som af Naturen kun ere begavede med aldeles middelmådige militaire Anlæg, kunne blive baade Officerer og Underofficerer, at man betegner

Underofficersstillingen som den, for hvilken en foregaaende almindelig Dannelse, i alt Fald naar den ikke er erhvervet i en vis bestemt Skole, ikke er af nogen Betydning, og at man for Officcersstillingen derimod kommer til at stille Fordringerne til den foregaaende almindelige Dannelse saa censidigt, at man derved faktisk udelukker Maaften af Landets Befolkning fra at kunne concurrere til Officcersposterne i Hæren.

Paa denne Maade berøver man Hæren en stor Deel af de Aspiranter til Officcersposterne, som af Naturen ere bedst udrustede baade med Eyst og Anlag til at beklæde saadane Stillinger, og man berøver den desuden den Tilgang af fortrinlige Elementer for Underofficersklassen, som vilde kunne findes i de Officcersaspiranter, der ikke opnaae at blive Officerer; man vedligeholder den nu allerede paa det tidligste Trin bestaaende dybe Adskillelse imellem Officerer og Underofficerer og aabner kun en ganske svag Udsigt til en Overgang fra sidstnævnte Stilling til førstnævnte; man undlader at benytte den Kappelyst imellem Hærens yngre Befalingsmænd, som er en af de væsentligste Betingelser for, at disse kunne udvikle sig til den størst mulige Dydighed, og for at enhver Mand kan komme paa den Plads, for hvilken han fortrinsviis egner sig.

Et godt System for Tilveiebringelsen af Befalingsmand bør efter de hos os bestaaende Forhold fyldestgjøre følgende Betingelser:

- a) Det bør forsynes baade Linien og Forstærkningen med et tilstrækkeligt Antal vel øvede Officerer og Underofficerer. Dette maa, naar ikke Systemet skal blive altfor bekosteligt, skee ved, at der kun ansættes et begrændset Antal faste Officerer og Underofficerer, og at den yngste Deel af begge disse Klasser bestaaer af et bevægeligt Element, som kun en vis Tid bliver i Tjenesten og derpaa afgaaer fra samme.
- b) Den Tid, i hvilken denne ikke fast ansatte Deel af Befalingsmændene bliver i Tjenesten og oplæres til at fyldestgjøre sit Kald, bør være saa lang og anvendes saa vel, at der herved erhverves en varig militair Udvikling, hvoraf det Væsentlige vil kunne ventes at

holde sig, saalange som de, efterat være hjemsendte, staae i Linien og Forstærkningen.

- c) I Reglen bør Ingen kunne forfremmes til Befalingsmand, som ikke har gennemgaaet Rekrutuddannelsen i sit Baaben og under sin Tjeneste i denne eller senere viist sig at høre til de Flinkeste.
- d) Enhver, som attraaer at forfremmes til Befalingsmand, bør i Reglen gjenneingaae en til særlig Uddannelse af Befalingsmand bestemt Skole i Hæren. Kun forsaavidt det ikke lykkes at erholde det fornødne Antal Elever fra en saadan Skole, maae til Underofficerer kunne antages Undercorporaler, som ikke have gennemgaaet den.
- e) For at kunne optages i Skolen maa der aflægges Beviiis for en foregaaende almindelig Dannelse, som dog ikke behøver at være større, end at flinke unge Mennesker i alle Klasser af Samfundet kunne antages enten at være i Besiddelse af den eller ved en Anstrengelse, som ikke overstiger de Flestes Evne, at kunne komme i Besiddelse af den inden Udsfrivningsalderen.
- f) Naar en saadan Skoles Elever, efter at have gennemgaaet den og bestaaet dens Prøver, ere blevne forfremmede til Underofficerer, bør der gives de flinkeste af dem, forsaavidt de attraae det, Veilighed til at uddannes til Officerer. Resten bør stilles under saadanne Vilkaar, at den største Deel af dem kan ønske at blive saa lang Tid i Tjenesten, som er nødvendig for, at de kunne erholde den fornødne Fasthed.
- g) De, der antages som Officcers elever, bør indtræde i en Officcerskole og maae, efterat have gennemgaaet denne og bestaaet dens Prøver, kunne antages som Officerer. Der bør derefter gives dem en videre gaaende Uddannelse og stilles dem saadanne Vilkaar, at de kunne attraae at blive saa lang Tid i Tjenesten, som er nødvendigt, for at deres Uddannelse kan naae det Ønskelige i Omfang og Fasthed.
- h) Til de faste Officcers- og Underofficcerspladser i Linien bør vælges de flinkeste af de ikke fast ansatte, som ere i Tjenesten.

i) Der bør gives de Officerer, som ønske det, Leilighed til en fortsat videnskabelig Uddannelse ved den militaire Høiskole.

Disse Fordringer have vi stræbt at fyldestgøre ved følgende Forslag til Bestemmelser for Uddannelsen til Befalingsmand for Infanteriets Linie og Forstærkning, som vi herved tillade os at fremsætte:

1. Der oprettes ved hver Brigade samt ved Livgarden en Skole for at give vordende Befalingsmand den første Uddannelse. Disse Skoler kunne kaldes Corporalskoler.

2. Af den ved Rekrutuddannelsens Slutning dannede flinkeste Klasse Menige kunne de, som ønske det, aspirere til at indtræde som Elever i en saadan Skole; ligeledes kunne udlærte Undercorporaler træde i Aspiranternes Række. De underkastes da en Prøve, som gaar ud paa at vise, at de besidde en antagelig Færdighed i at udtrykke sig correct, baade mundtlig og skriftlig i deres Modersmaal, at de regne godt baade med hele og brudne Tal, og at de besidde et saa stort Maal af elementair Kundskab i Historie, Geographi, Naturlære og Geometri, som en flink Elev antages at opnaae ved i 2 Halvaar at nyde Underviisning paa en af vore bedste Folkehøiskoler.

Denne Prøve afholdes af dertil udnævnte Officerer af Brigaden under Tilstedeværelse af andre Officerer som Censorer; Brigadechefen udnævner baade Examinatorer og Censorer.

Udlærte Elever af Underofficersselefskolen, der ere indtraadte i Infanteriet, gennemgaae, efter at have modtaget den første Uddannelse ved Baadnet, Skolen under samme Vilkaar som de, der frivilligt melde sig.

3. Hver Brigades Corporalskole kan optage aarlig indtil 44 Elever, Livgardens 11. Skulde flere bestaae ved Afgangsprøven i een Skole, og der ikke er Plads for det overstydende Antal i en anden, blive af dem, som have bestaaet Prøven, fortrinsviis de antagne, der forpligte sig til efter endt Skole at fortsætte Uddannelsen i mindst 1 Aar og iøvrigt de flinkeste. Hver Skole forestaaes af en

Capitain, som assisteres af Officerer og Underofficerer efter vedkommende Brigadechefs, eller ved Livgarden Bataillonschefs, nærmere Bestemmelse. Den varer fra 1ste November til 30te Mai og afsluttes med en Afgangsprøve, hvortil den nævnte Chef tilforordner Censorer, som give hver Elev en Character. Eleverne fordeles derefter til Compagnierne og erholde ved disse en praktisk Uddannelse indtil Exerceertidens Slutning. For deres Fremgang under denne Uddannelse erholde de ligeledes hver sin Character, som sammenlægges med den ved Afgangsprøven givne til en Hovedcharacter. Til disse Prøver kunne foruden Aarets Elever i Skolen tillige Underofficerer i Brigaden indstille sig. Af dem, der have bestaaet, antages de 12 Flinkeste ved hver Brigade, 3 ved Livgarden, forsaavidt de selv ønske det, til Officersselever.

4. De øvrige, der have bestaaet, udnævnes til Corporaler, forsaavidt de ikke forlange at hjemsendes. De, der forlange dette, ligesom ogsaa de, der ikke have bestaaet, hjemsendes som Undercorporaler og behandles ganske som de øvrige Undercorporaler af samme Aargang. Dog kunne ogsaa nogle af de Elever, der have bestaaet, men forlange at hjemsendes, udnævnes til Corporaler, naar de erkjendes for meget flinke.

5. De til Tjeneste blivende Corporaler erholde for første Gang en toaarig, eller saafremt de selv ønske det, en etaarig Capitulation, med Undtagelse af de fra Underofficersselefskolen Afgaaede, hvis Capitulationstid ikke bør være mindre end 2 Aar. Capitulationerne kunne senere fornyes, men kun paa 1 Aar ad Gangen.

De unge Corporaler gennemgaae i Tjenesten en videre Uddannelse i de Skoler, som vi ønske at sætte istedenfor de hidtil saakaldte Underofficersskoler ved Bataillon, men som vi med den Bestemmelse af dem for Die, at de skulle give den Uddannelse, der bør forudsættes hos den fast ansatte Underofficer, foreslaae fremtidig at kalde Sergentkoler og at oprette, som Corporalskolerne,

i et Antal af 1 ved hver Brigade og 1 ved Livgarden.

6. Corporalerne hjemsendes, naar de efter en Capitulations Udløb selv ønske det, og desuden efterhaanden ifølge de Regler, der ville findes fremsatte i et senere følgende Uffnit om Udnævnelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmand. Efter Hjemsendelsen ville de under sædvanlige Forhold kun blive indkaldte i Exerceertiden. De, der hjemsendes efter 1 Aars Corporalstjeneste, erholde den Ret til fortrinlig Afgang til visse Bestillinger under Finantsministeriet, som ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 er hjemlet Reserveunderofficerer.

Efter 2 Aars Corporalstjeneste erholde de Hjemsendte i Orlovspenge 200 Rbd., efter 3 Aars 300 Rbd., og efter 4 Aars 400 Rbd., men høiere stige Orlovspengene ikke, om Hjemsendelsen end skeer efter endnu længere Tjeneste. De, der saaledes hjemsendes med mindst 2 Aars Corporalstjeneste, have desuden den fortrinlige Afgang til visse Embeder og Bestillinger under Finantsministeriet, som ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 er forbeholdt deels Reserveofficerer deels Reserveunderofficerer.

7. De her omhandlede Corporaler have efter 2 Aars Tjeneste som saadanne og efter at have bestaaet Sergentskolens Afgangsprøve fortrinlig Afgang til Ansættelse i de Sergents eller, hvad der efter vort Forslag er det Samme, pensionsberettigede Underofficersposter, som blive ledige i Bataillonen, medens de staae i Tjenesten.
8. Skulde det ikke lykkes paa den nye angivne Maade gennem Corporalskolen at erholde alle de Corporaler, som normalt skulle findes ved Brigaden, foreslaae vi endnu 2 andre Maader, ved hvilke man maatte kunne faae det fornødne Antal.

Den ene af disse Maader er at antage fuldt uddannede Undercorporaler, som ere udgaaede fra den flinkeste Klasse, uden anden Fordring, end at de skulle paatage sig en toaarig Capitulation, imod paa den anden Side ved Hjemsendelsen efter dens Udløb

eller senere at have de samme Rettigheder, som de andre Corporaler, med Hensyn til Orlovspengene, men med Hensyn til den før nævnte Afgang til visse Bestillinger efter Kongelig Resolution af 29de Septbr. 1860 kun Fortrin til de i Resolutionen for Reserveunderofficerer bestemte.

Den anden Maade er at antage fuldt uddannede Undercorporaler, som ikke oprindelig have hørt til den flinkeste Klasse, men under deres Tjenestetid som Menige have viist særdeles Dygtighed, saaledes som dette alt er fremført Side 10. Disse skulde da, efter at have tjent 1 Aar som Undercorporaler, kunne erholde en etaarig Corporals-Capitulation, og, naar de efter dennes Udløb eller senere hjemsendes, have Afgang til de ifølge Kongelig Resolution af 29de September 1860 Reserveunderofficerer hjemlede Poster og til Orlovspenge, dog hvis de alt hjemsendes efter 1 Aars Corporalstjeneste, kun de halve af dem, der gives for 2 Aar Corporalstjeneste. Ogsaa de paa disse Maader antagne Corporaler kunne indtræde som Elever i Sergentskolen og have efter at have bestaaet Afgangsprøven og tjent mindst 4 Aar som Corporaler Afgang til Ansættelse i de Sergentsposter, som blive ledige i Bataillonen, medens de staae i Tjenesten.

9. De 12 Elever, der efter afholdt Prøve ved hver Brigades Corporalskole og de 3, der efter afholdt Prøve ved Livgardens, antages som Officerselever, sendes til Officerskolen, hvorom et senere Uffnit vil indeholde det Nærmere, for at gjenmægaae dens yngste Klasse. Kun Underofficerer kunne optages som Elever i den; de vedblive at lønnes som Underofficerer. Den Undervisning, som gives i denne Klasse, er fornemmelig praktisk. Den varer fra 1ste November til sidst i Mai og afluttes med en Prøve. Derefter afgaae Eleverne til Afdelingerne, hvor de gjøre Tjeneste til henimod Slutningen af October. De, som ere bestaaede i Prøven ved Klassen, og som under Tjenesten ved Afdelingen have viist behørig praktisk Dygtighed, kunne af Brigadechefen indstilles til Secondlieutenanter og skulle som

saadanne blive mindst 1 Aar til Tjeneste. De, som ikke antages til Officerer, vedblive at være Underofficerer, og beholde samme Bilkkaar som de Underofficerer, der samtidigt med dem ere afgaaede fra Corporalskolen. De skulle dog kunne stedes til ved næste Aars Prøve at indstille sig paany.

10. De unge Secondlieutenanter sendes, forsaavidt de ønske det, atter til Officereskolen, for at gjenemgaae dens næstnyngste Klasse, hvor Underviisningen varer lige saa længe som i den yngste og ligesom dennes afflattes med en Prøve.

De, som ønske det, kunne antages til fremdes at blive til Tjeneste ved Afdelingerne i 1 Aar ad Gangen, fortrinnsviis de, der bedst have bestaaet Prøven. De øvrige hjemsendes efter endt Exerceertid og ville under sædvanlige Forhold kun blive indkaldte i Exerceertidene. De erholde ved Hjemsendelsen Orlovspenge, efter et Aars Secondlieutenantstjeneste 400 Rd., efter 2 Aars 600 Rd. og efter 3 Aars eller mere 800 Rd.; saa erholde de og den ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 Reserveofficerer hjemlede fortrinlige Afgang til visse

Embeder og Bestillinger under Finantsministeriet.

11. De, som ere antagne til fortsat Tjeneste ved Afdelingerne og have bestaaet Afgangsprøven for Officereskolens næstnyngste Klasse, ville i den Tid komme i Betragtning ved Besættelsen af de Premierlieutenantss eller, hvad der efter vort Forslag er det Samme, pensionsberettigede Officeresposter ved Brigaden, som maatte blive ledige. De nærmere Bestemmelser, som i saa Henseende ville være at iagttage, forbigaae vi her, idet vi henvise til det senere følgende Affnit om Befalingsmændenes Ansættelse, Forfremmelse og Afgang, i hvilket de ville findes fremsatte.

12. Saavel faste Linieofficerer som de nysnævnte, der have 1 Aars Tjeneste som Officerer, og have bestaaet Afgangsprøven fra Officereskolens næstnyngste Klasse kunne erholde Afgang til at uddanne sig videre i Officereskolens ældste Klasser eller med Orlov i fremmede Hære eller Underviisningsanstalter, forsaavidt de iøvrigt fyldestgjøre de herfor fastsatte Betingelser.

Naar dette System har naaet sin fulde Udvikling, kan det antages, at der til enhver Tid vil findes ved hver Liniebataillon:

a) ikke fast ansatte:

af 7de Aars Mandskab.....	
- 6te — —	
- 5te — —	
- 4de — —	
- 3die — —	

tilsammen...

Sandsynlig Afgang i 5 Aar, dels ved Døds- tagelse i faste Pladser, dels ved Døds- fald o. s. v.

- b) Premierlieutenanter
- Underofficerer af Sergentsklassen

Officerer		Underofficerer	
til Tjeneste.	hjemsendte.	til Tjeneste.	hjemsendte.
"	2	"	6
1	2	2	6
1	2	2	6
3	"	7	1
"	"	10	1
5	6	21	20
11		41	

2 6

9 35

7

16 54

3 Forstærkningen antages aarlig at overgaae:

Af de efter 1 Aars Secondlieutenants-

Tjeneste Hjemsendte 2

Af de efter 3 Aars Secondlieutenants-

Tjeneste Hjemsendte 0,5

tilsammen altsaa 2,5

hvilket, naar Tjenesten i Forstærkningen varer 6 Aar, med behørigt Afslag for Afgang vil give omtrent 13 Lieutenanter for hver Forstærkningsbataillon. Af Underofficerer vil aarlig overgaae til Forstærkningen:

Af de efter 2 Aars eller kortere Corporals-

Tjeneste Hjemsendte 6

Af de efter 4 Aars Corporals- Tjeneste

Hjemsendte 1

tilsammen 7,

hvilket med behørigt Afslag for Afgang vil give 36--38 Underofficerer i hver Forstærkningsbataillon.

Pliniebataillonen er stærkere forsynet med Befalingspersonale end Forstærkningsbataillonen, væsentligt fordi den skal forsyne Depotet med de nødvendige Befalingsmænd.

En Hovedbetingelse for, at dette System kan lykkes, er blandt Andet, at Vilkaarene for Befalingsmændene stilles saa gunstigt, at der er Haab om, at et tilstrækkeligt Antal af de Flinkeste i Udskrivningsmassen vil melde sig som Aspiranter, naaet at kun en mindre Deel af dem kan vente at komme ind i de faste Befalingsmandspladser. Vi have ovenfor nævnt nogle af de Midler, hvorved vi haabe at bevirke dette; foruden disse maae vi særlig fremhæve Forslaget om Vedligeholdelsen af den Reserveofficerer og Reserveunderofficerer ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 hjemlede fortrinlige Udgang til visse Embeder og Bestillinger under Finantsministeriet, i en efter de forandrede Forhold noget udvidet Skikkelse*). Vi ansee denne Resolution for at være af saa stor Vigtighed for Hærens Forsyning med dygtige Befalingsmænd og derhos saa

*) Oplysninger om det Omfang, i hvilket det Hærens Befalingsmænd ved denne Resolution hjemlede Fortrin er kommet dem tilgode, ville findes under Bilag B. X.

let forenelig baade med den øvrige Statstjenestes Tarv og med Individernes naturlige Trav, at vi ikke alene maae ønske at see den bibeholdt, men tilraade ogsaa at undersøge, om den ikke i andre Grene af Statstjenesten kunde finde Anvendelse. Vi skulle saaledes henlede Opmærksomheden paa den Ordning af Politiet i Landet, som vil blive at iværksætte, naar Retspleien stilles fra Forvaltningen. Der vil da formeentlig blive at oprette et vist Antal særegne Embeder og Bestillinger under Politiet, som i Reglen ikke ville forudsætte nogen forudgaaende juridisk Dannelse, i det Mindste ikke i betydeligere Omfang. For at kvalificeres til saadanne Stillinger vil det muligt findes rigtigt, at der fordres en vis Tids Tjeneste som Lieutenant eller Underofficerer i Hæren, efter som en saadan vistnok vil kunne afgive en passende Forberedelse for Tjenesten under Politiet. Vi skulle endvidere særlig henlede Opmærksomheden paa den Skolelærerne ved Børnepligtsloven hjemlede Fritagelse for at tjene i Forstærkningen. Skolelærernes Vilkaar ere i de senere Aar bleve betydeligt forbedrede, men da der derhos er aabnet Udgang for privat uddannede Seminarister til at komme i Betragtning ved Skolelærereembedernes Besættelse, overstiger nu Antallet af dem, der aarlig fuldende deres Uddannelse til Skolelærereembeder, saa meget Antallet af de Skoleposter, som blive ledige, at vistnok de fleste fuldt uddannede Seminarister maae vente adskillige Aar, inden de kunne opnaae et Embede. Disse Aar, der uden Tvivl for adskillige af dem medføre betydelige Vanstueligheder i oeconomic Henseende, ville maaetee af ikke saa benyttes til at aftjene deres Børnepligt og til herunder at søge at opnaae en Befalingsmands Stilling, hvormed Skolen efter vor Overbeviisning vil være vel tjent; thi den Sands for Orden, Punktlighed og Commando, den Legemsudvikling, som Skolelæreraspiranten i disse Aar har erhvervet sig, vil i høi Grad komme ham til Nytte i hans Gjerning, og skal der gives et Stød fremad til Ungdommens tidlige Forberedelse til Krigstjenesten, hvormed vi i en anden Deel af vor Betænkning skulle fremsætte vore Anskuelser, da vil Intet i denne Henseende være vigtigere, end at faavidt

mulig alle Skolelærere ere dygtige Gymnastiklærere, hvilket vi betvivle, at Fleertallet af dem kan blive ved den Underviisning, som nu gives ved Seminarierne. Men da en Befalingsmand efter vore Forslag ligesaa meget uddannes for Forstærkningens Skyld som for Linien, maatte man endog formene Skolelærerne Udgangen til Uddannelse til Befalingsmand, eller i det Mindste stærkt modificere Vilkaarene derfor, dersom ikke den nævnte Fritagelse, om hvis Nødvendighed Meningerne sikkert ere meget deelte, kunde blive hævet. At paalægge Skolelæreraspiranterne som Betingelse for deres Ansættelse i Skolelærerembedet, at have tjent visse Aar som Befalingsmand i Armeen, hvilket Nogle have foreslaet, kunne vi dog ikke tilraade. Vi indsee, at man ikke bør forlange af

enhver Skolelærer, at han skal være dygtig til Militærtjeneste; dersom han caseres ved Sessjonen eller senere, bør derfor hans Carriere ikke afbrydes; ei heller kan man forlange, at han skal høre til den flinkeste Trediedeel af sin Aargangs Rekruter, og uden dette kan han efter vore Forslag kun vanskeligere blive Befalingsmand. Men vi maae, som i en anden Deel af vor Betænkning fremsat, tilraade, at Skolelærernes Fritagelse for at tjene i Forstærkningen ophæves, og vi tillade os at henstille, at det tages under Overveielse, om det ikke var muligt at yde de Skolelæreraspiranter, der mindst havde tjent 3 Aar i Linien og deraf 2 som Befalingsmand, visse Fordele, der kunde bestemme en større Deel af dem til at anvende nogle Ungdomsaar paa denne Maade.

5.

Af hvad vi i det Foregaaende have udviklet, vil det fremgaae, hvorledes vi have tænkt os, at Infanteriets Forstærkning skulde erholde baade Menige, Undercorporaler, Underofficerer og Lieutenanter. I det vi have foreslaet Børnepflichtstiden indskrænket til 12 Aar fra den Tid, da det uddannede Mandskab sættes i Nummer, samt at de 6 første Aargange af Mandstabet i Reglen tilhøre Linien, ville de 6 sidste Aargange være tilstrækkelige til at bringe Mandstabet tilveie til et lige saa stort Antal Forstærkningsbatailloner, som der er Liniebatailloner, af en noget mindre Styrke end disse, men som de forsynede med en rigelig Reserve. Der vil ved Hjælp af de hjemsendte Lieutenanter og Underofficerer være en Styrke tilstede i disse Befalingsmandsklasser, som, i alt Fald i Forbindelse med nogle overtallige Befalingsmand i Liniebataillonen, vil give Forstærkningsbataillonen det normerede Antal øvede Lieutenanter og Underofficerer; derimod vil for alle de Menige en længere Tid være hængaet, siden de vare i Tjenesten, og da tillige ingen af Lieutenanterne og kun faa af Underofficererne kunne paaregnes at henhøre til de faste Klasser af disse Befalingsmand, vil Forstærkningsbataillonen

i Reglen være svagere end Liniebataillonen. Vi maae derfor tilraade, at dens Gjennemsnitsstyrke af Undercorporaler og Menige kun normeres til 800 Mand, at den agtes for fuldtallig med det Antal af de yngre Aargange, som omtrent give denne Styrke, og at de ældre Aargange betragtes og behandles som Reserve for Bataillonen. Vi maae endvidere tilraade, at der anvendes særlig Omhu paa at forsyne Bataillonen med dygtige høiere Officerer, af hvilke der til hver Bataillon vil udfordres 5, nemlig 1 Bataillonschef og 4 Compagnichefer.

Hvad den førstnævnte angaaer, da have vi alene kunnet tænke os Maalet naaet ved som saadan at ansætte en Stabsofficer af Linien. Kun for de sidste have vi tænkt os en særegen Stilling. Da disse Mand i Fredstid kun ville erholde ringe Beskæftigelse, bør der ikke paaregnes egentlige Gager til dem, men kun Honorarer, der ere betydeligt under Gagerne for de tilsvarende Stillinger i Linien, og man maa derfor stræbe for disse Poster at erholde Mand, som fra andre Kilder have de nødvendige Midler for deres Subsistens. I denne Henseende har vor Opmærksomhed især været henvendt paa Følgende. Erfaring har lært, at i vor Hær

undertiden Reductioner blive nødvendige, ved hvilke endnu tjensteddygtige, ja endog meget duelige Officerer afftediges med Pension, hvilke under andre Omstændigheder efter Pensionslovens Bestemmelser ikke vilde kunne pensioneres; imellem de saaledes i Henhold til en Reductionslov afftedigede Officerer vil der i Reglen findes Nogle, som ganske ere deres Kald vogne og saaledes med Held vilde kunne anvendes i de samme Poster i Forstærkningen, i hvilke de i den seneste Tid have gjort Tjeneste i Linien, eller endog 1 Grad høiere. Der kan navnlig ikke være Tvivl om, at der for Diebliffet er adskillige saadanne tilstede, ved hvis Hjælp den første Organisation vil kunne foretages. Dernæst troe vi, at der til en vis Grad vil kunne drages Nytte af de Bestemmelser, som vi et andet Sted have bragt i Forslag angaaende Aldersgrænser for Officerer i forskjellige Grader. Vi have navnlig tænkt os, at den Officer, som kunde føle sig mindre stiftet til at blive i sin Stilling, fordi han i den havde opnaaet en høiere Livsalder end ellers sædvanligt i den, og derfor havde søgt Affted med Pension, vel kunde føle sig kaldet til igjen at tjene Armeen i en høiere Charge, selv om han derfor kun erholdt en ringere Løn, som han da kunde nyde i Forbindelse med sin Pension, og at man ved saaledes at fastsætte, at de tjensteddygtige Lieutenanter, som havde erholdt Affted, fordi de havde overstredet Lieutenanternes Aldersgrænse, kunde blive Capitainer i Forstærkningen, vilde kunne staffe sig en Tilgang af gode Kræfter til disse Charger. Det bør heller ikke oversees, at enkelte endog udmærkede Linieofficerer blive trætte af den stadige Garnisons-tjeneste i Fredstid, og, naar deres Livsvilkaar til-lade det, frivilligt ansøge om Affted uden Pension. Af saadanne vilde maaskee Adskillige finde det meget tiltalende at beholde den samme eller erholde en høiere Charge i Armeen, hvormed der i Fredstid kun er forbundet en ringe Tjeneste, i Krigstid derimod en virksom og vigtig Anvendelse til Fædrelandets Forsvar. Endelig troe vi, at der ogsaa i selve Forstærkningen bør kunne finde en Forfremmelse Sted fra Lieutenant til Capitain, og at navnlig udsjente Lieutenanter i Forstærkningen i de første Aar, efterat de have aftjent

deres Børnepligt, bør kunne udnævnes til Capitainer i Forstærkningen; vel vil man herved ikke erholde Capitainer med saa omfattende en militair Uddannelse som ad de nævnte Væie; men vi troe dog, at man ved et skjønnsomt Udvalg imellem de Aspiranter, som uden Tvivl i ikke ringe Antal ville melde sig, vil kunne fikre sig duelige Compagnichefer.

Vi have i alle Spørgsmaal vedrørende Forstærkningen stadigt holdt for Die, at om end en Forstærkningsbataillon ikke kan antages strax i en Krigs Begyndelse at egne sig for offensive Bevægelser, deels paa Grund af den længere Tid, der vil være hengaaet, siden Mand-skabet modtog Uddannelsen som Soldat, deels paa Grund af Befalingsmændenes mindre Fasthed, saa er dog den Tjeneste, hvortil den er udseet, ikke mindre vigtig, og det er derfor nødvendigt, at den allerede i Fredstid er tilstrækkeligt organiseret og saaledes udrustet, at den strax ved Krigens Udbrud kan være marchefærdig og forsynet med alt Krigsbehov. Hvad vi i denne Henseende ansee for nødvendigt, vil fremgaae af det Følgende.

Forstærkningsbataillonens Organisation maa ledes af en erfaren, kyndig og med den fornødne Myndighed udrustet Militair. Denne maa være den Officer, som udnævnes til Chef for Forstærkningsbataillonens. Brigadefestens Pligt vil det være at have Overtilsyn med Alt hørende til Forstærkningsbataillonens Dannelse, Zvelse og Udrustning, at lede dens Overgang fra Freds- til Krigsfod, og, forsaavidt det viser sig hensigtsmæssigt efter Krigs Udbrud at lade Linie- og Forstærkningsbataillonens forblive i samme Forbindelse, at udøve den samme Myndighed over den som over de til Brigaden hørende Liniebatailloner. Kun i det Tilfælde, at høiere Formaal under en Krig maatte gjøre det nødvendigt midlertidigt at fjerne Forstærkningsbatailloner saa meget fra de tilsvarende Liniebatailloner, at Forbindelsen var hemmet, maatte denne Myndighed gaae over paa andre Officerer, der for dette Tilfaldes Skyld ere paareguede at have til Raadighed, som nævnt Side 15, og som det nærmere vil findes fremsat i Af-snittet om Hærens Overcommando og Stabe.

For at Overgangen fra Freds- til Krigsfod kan skee med behørig Lethed, for at Monstringer og Øvelser kunne foretages uden for stort Besvær for Mandstabet og Beføstning for Staten, og for at Forstærkningen i mødende Tilfælde kan finde en let og hensigtsmæssig Anvendelse ved den indre Ordens Overholdelse, naar det almindelige Politi skulde vise sig utilstrækkeligt, foreslaae vi at give Forstærkningsbataillonen en localiseret Organisation i dens Udskrivningskreds. Hertil hører, at Bataillonschefen boer i Bataillonskredsen, at hver af Compagnicheferne boer i sin Compagniekreds, og at baade de øvrige Befalingsmænd og de Menige, naar de fra Linien overgaae til Forstærkningen, henføres til den Forstærkningsbataillon, i hvis Udskrivningskreds de da have fast Bopæl. Hertil hører endvidere, at Bataillonens Depoter, navnlig af Vaaben og Munderingsgjenstande, findes i Udskrivningskredsen, og at dens Kuller føres ved Bataillonens under Brigadens Tilfyn. Endelig hører hertil, at der 1 Gang om Aaret afholdes Monstring og i det Mindste 1 Gang hvert 2det Aar en Exerceertid i Udskrivningskredsen. Monstringen have vi tænkt os saaledes ordnet, at Mandstabet efterhaanden i mindre Kredse sammentalbes til Samlingspladser, saaledes beliggende, at ingen Mand i Reglen behøver at være mere end 1 Dag borte fra sit Hjem, at de der af Compagnichefen fremstilles for Bataillonschefen, at deres Klæder og Vaaben blive eftersete, Armaturen pudset og indsmurt, og maastee nogle faa Øvelser foretagne i Geledet.

Exerceertiderne foreslaae vi afholdte mindst een Gang hvert 2det Aar ved hver Forstærkningsbataillon. Samlingen finder Sted der, hvor Bataillonschefen boer og Bataillonens Hoveddepot er, og varer i 15 Dage. Der indkaldes af Undercorporaler og Menige saa mange af de yngste Aargange, at hvert Compagnis Stykke bliver omtrent 100 Mand; derhos indkaldes de hjemsendte Befalingsmænd baade i samme Tid og til forudgaaende Commandoøvelser desuden i 5 Dage før. Paa denne Maade antage vi, at enhver Forstærkningsmand mindst vil faae 1, aldrig over 2 Exerceertider i sin Udskrivnings-

kreds, og at hver hjemsendt Befalingsmand vil faae 2, aldrig over 3, Exerceertider at gennemgaae.

For at Organisationen kan faae alt det stedlige Sammenhold, som det er muligt at give den, vil det være af Bigtighed, at hver Bataillon af Linieharen har sin nøiagtig bestemte Udskrivningskreds; det vilde vel i flere Henseender være nyttigt, om alt Mandstabet ved Overgangen til Forstærkningen indtraadte i den Forstærkningsbataillon, som svarede til den Liniebataillon, i hvilken det havde faaet sin Uddannelse; men dette kunne vi af Hensyn til den stedlige Organisation ikke tilraade. Vi foreslaae, at Linieinfanteristen, hvad enten han er Befalingsmand, Undercorporal eller Menig, gaaer over til den Forstærkningsbataillon, som hører til den Liniebataillon, i hvis Udskrivningskreds han har taget fast Bopæl paa den Tid, da Overgangen finder Sted. Har han fast Bopæl paa flere Steder, og et af disse hører til den Bataillonskreds, i hvilken han har gjort Tjeneste, da henføres han til denne; i modsat Tilfælde maa han selv kunne vælge, ved hvilken af de paagjældende Forstærkningsbatailloner han vil ansættes.

Vi foreslaae en Forstærkningsbataillon normeret med:

- 1 Bataillonschef,
- 4 Compagnichefer,
- 17 Delingsførere,
- 37 Halvdelingsførere,
- 9 Spillemand,
- 1 Bøsfemager, og
- 1 Undercorporal for hver 9 Menige.

Tallet af Undercorporaler og Menige ansættes, som anført, til 800 Mand. Af Delingsførerne kunne indtil 8 være Underofficerer. Af Officererne er Bataillonschefen en Stabsofficer af Linien; Compagnicheferne nyde Hononar, og Delingsførerne og Halvdelingsførerne ere saadanne i Linien oplærte Befalingsmænd, som aftjene deres Værnepligt i Forstærkningen, altsaa ulønnede, med Undtagelse af 5 Sergenter af Linien, der ansættes hos Bataillonschefen og Compagnichefen og oppebære samme Lønning som de andre, der ere til Tjeneste i Linien.

Enhver Mand, hvad enten han er Befalingsmand, Bestillingsmand, Undercorporal eller Menig, som ifølge sin Værnepligt gaar over i Forstærkningen, maa gjøre det i den samme Egenstab, i hvilken han sidst har tjent i Linien. Fra denne Hovedregel bør ingen Undtagelse gives; derimod bør Forfremmelse fra en lavere til en høiere Grad kunne finde Sted i Forstærkningen; navnlig vil det hyppigt blive Tilfældet, at de flinkeste Menige forfremmes til Undercorporaler. At Befalingsmændene maae kunne indkaldes baade til Krigstjeneste og til Øvelse, selv om Undercorporaler og Menige af samme Aargang ikke indkaldes, følger af hvad ovenfor er fremsat.

Det vil være nødvendigt ved Anordning af fastsatte, hvorledes Befalingsmændene i Forstærkningen rangere mellem Befalingsmændene i Linien. Vi foreslaae, at Capitainerne rangere mellem Capitainerne og Premierlieutenanterne af Linien, Lieutenanterne mellem Premierlieutenanterne og Secondlieutenanterne af Linien, Underofficererne imellem Sergenterne og Corporalerne af Linien.

Vi troe, at Beføstningerne ved den her foreslaaede Organisation af Forstærkningen ikke vilde blive for store i Forhold til den Tilvæxt i Styrke, som Hæren derved faaar. Vi stulle derhos ikke lade uberørt, at de ved Forstærkningsbatailloner til stadig Tjeneste ansatte Befalingsmand muligt ogsaa iøvrigt kunne finde en hensigtsmæssig Anvendelse. De kunne saaledes maaskee benyttes til Ledelse af Gymnastikunderviisning, ligesom det ogsaa kunde fortjene Overveelse, om de nuværende Udskrivningschefers Forretninger ikke kunde overdrages Cheferne for Forstærkningsbataillonerne, navnlig naar det paalægges dem at holde en Fuldmægtig, som er frigjort for Værnepligt, for at Forretningerne ogsaa i Krigstid kunne besørjes af en sagkyndig Mand.

Den saaledes stildrede Udvikling af Forstærkningen vilde først kunne opnaae Fuldstændighed, naar den nye Plan havde været i Virksomhed henved 12 Aar, og der vilde medgaae over 6 Aar, før man kunde begynde paa Dannelsen af Forstærk-

ningsbataillonerne, dersom ikke i de sidste Aar for Krigen en Uddannelse havde fundet Sted af Hærens Reserve-Befalingsmand, hvorved en Deel brugbare Kræfter ere erhvervede, som vilde kunne anvendes til Forstærkningens Organisation. At i det Mindste en Deel af Forstærkningsbataillonerne saa hurtigt som muligt bliver organiseret, ansee vi for at være af særdeles stor Bigtighed og stulle nu meddele, indenfor hvilke Grændser dette efter vore Undersøgelser lader sig udføre.

Vi forudsikke den Bemærkning, at den af os foreslaaede Afkortning i Tjenestetiden fra 16 til 12 Aar først vil kunne finde sin Anvendelse paa det Mandstab, som udskrives efter Vedtagelsen af den nye Organisationslov; det indtil da udsrevne Mandstab vil beholde den nu samme paahvilende Forpligtelse til at tjene 8 Aar i Linien og 8 i Forstærkningen.

Da kun det vaabenøvede Mandstab kan indordnes i en organiseret Forstærkning, kan kun en Deel af det Mandstab, som nu henhører til Forstærkningen, benyttes ved Organisationen. Vi antage det for sandsynligt, at dersom man vilde organisere strax det fulde Antal af 21 Forstærkningsbatailloner, da vilde man vel kunne faae disse nogenlunde fuldtallige, men kun ved at gaae op til Mandstabet i de ældste Aargange, hvilket ikke vilde være heldigt; allerede af denne Grund maatte vi tilraade ikke at gjøre noget Forsøg paa strax at organisere den hele Forstærkning. Vi antage ikke, at Undercorporalerne vilde forvolde nogen Vanskelighed, da vistnok i Almindelighed i det øvede Forstærkningsmandstab hver 10de Mand er Undercorporal, men vanskeligere bliver Spørgsmaalet med Hensyn til Befalingsmand, og en Opgjørelse viser, at dersom man strax vilde organisere alle Forstærkningsbataillonerne, vilde der navnlig i den vigtige Underofficerklasse vise sig følelige Mangler.

Vi antage heller ikke, at Armeen er saaledes forsynet med Vaaben, Veksladningsgjenstande osv., at de til et saa stort Antal Batailloner hørende Depoter kunde blive tilstrækkeligt forsynede, og endda de nødvendige Reservebeholdninger være tilstede.

Den fuldstændige Organisation af Forstærkningens Afdelinger maa derfor udfættes, indtil nogle Aar ere forløbne.

Derimod synes Intet at kunne være iveien for strax at organisere en Deel af Forstærkningsbataillonerne. Vi foreslaae 2 ved hver Brigade, altsaa i det hele 10; til dem vil der være tilstrækkeligt Mandskab i Forstærkningens yngste Klasser, et tilstrækkeligt Antal Befalingsmænd, baade høiere og lavere, og, som vi antage, tilstrækkelige Midler til Udrustning og Forskning. Vi foreslaae hertil endnu at føie en 11te for Livgarden, ved at forøge Antallet af dens Befalingsmænd med 1 Stabs-officer, 1 Capitain af Linien, 3 Premierlieutenanter og 5 Sergenter, bestemte til at overtage Commandoposter i dens Forstærkning, og ved til denne at overføre det Antal af de paa den østlige Sgruppe bopatte Forstærkningsmænd af de yngste Aargange, som der efter Dannelsen af de fornævnte 10 Forstærkningsbatailloner findes som overskydende Antal i den østlige Landsdeels Brigadefreds sammenlignede med den vestliges. Skulde vor Formodning ved nærmere Undersøgelse vise sig urigtig, da maatte vi raade til at begynde med et endnu mindre Antal; thi det nytter Intet at have Batailloner, som man ikke strax kan forsyne med, hvad der hører til, for at de kunne være kampdygtige.

Men der bør samtidig stilles Armeen en bestemt Opgave med Hensyn til Udviklingen af den hele Forstærkning, idet der fastsættes den Tid, i hvilken Organisationen skal være fulden. Efter vore Beregninger vil der 10 Aar efter, at de af os fremsatte Planer ere traadte i Kraft, i Forstærkningens yngre Aargange være tilstrækkeligt Mandskab til at danne 21 Forstærkningsbatailloner, og om der end til den Tid endnu vil være nogle Mangler i Befalingsmændenes Antal, ville Cadrerne dog nærme sig saa meget til at være fuldtallige, at Organisationen meget godt kan betragtes som fulden; ligeledes vil uden synderlig store pecuniaire Opoffrelser alle disse Batailloners Udrustning og Forskning til den Tid kunne være fuldstændig.

Vort Forslag er altsaa, at det paalægges enhver Brigadefes i Løbet af det første Aar at

organisere 2 Forstærkningsbatailloner i hans Brigadefreds af de yngste Aargange af Forstærkningsmandskabet og af de Befalingsmænd, som i dette Tiemed ville blive stillede til hans Raadighed; at de for disse Batailloner nødvendige Depoter strax oprettes og forsynes; og at det paalægges Brigadefeserne, efterhaanden som de nødvendige Midler kunne tilstede, at organisere de andre Forstærkningsbatailloner, saaledes at den hele Organisation er fulden om 10 Aar.

Saalænge imidlertid kun det halve Antal Forstærkningsbatailloner er organiseret, og altsaa hver Bataillonsfreds kun leverer Mandskab til 2 Compagnier, vil det til disse nødvendige Mandskab i Reglen allerede findes i Forstærkningens 2 yngste Aargange; ved altsaa at samle det hvert andet Aar til en Exercertid, vil Halvdelen af det Mandskab, som herved erholder en Øvelse, ganske kort Tid efter gaae ud af den organiserede Afdeling, og saaledes ikke have nogen Nytte af denne Øvelse. Vi foreslaae derfor, at ved de Afdelinger, hvor denne Tilstand bestaaer, afholdes der aarlig en Exercertid, hvortil indkaldes den yngste Aargang af Forstærkningen og Halvdelen af de i Afdelingen ansatte ulønnede Befalingsmænd. For disses hensigtsmæssige Uddannelse vil det tillige være gavnligt, at de indkaldes nogle faa Dage før Mandskabet, som nævnt Side 29.

Forholdene i Kjøbenhavn ville medføre visse Modifikationer for de der hjemmehørende Forstærkningsbatailloners Vedkommende. Det bør navnlig tages i Betragtning, at efter al Sandsynlighed vil en ikke ganske ringe Deel af det Mandskab, som har staaet i andre Udskrivningsfredses Liniebatailloner, gaae over i Kjøbenhavnske Forstærkningsbatailloner; ogsaa maa den der bestaaende Borgervæbning ophæves eller i alt Fald omreguleres, naar særegne Forstærkningsbatailloner oprettes.

I enkelte Dele af Landet bør der derhos tages Hensyn til særegne stedlige Forhold, f. Ex. til visse Ders isolerede Beliggenhed. Bornholm bør saaledes uden Tvivl, ifstedetfor sin nuværende Militæts, have et eget til Forstærkningen hørende lille Corps, medens det unge Mandskab

tjener i Linien ligesom det øvrige Lands. Men om disse Punkter seer Commissionen sig ikke istand til uden foregaaende Underfølgelse at fremsætte Forslag.

De af os senere fremsatte Forslag til Lovbestemmelser og Anordningsbestemmelser fastsætte for alle Baaben og Corps, samt Overcommandoen og Stabene, saavel angaaende Styrken som Andet, Organisationen vedkommende, de Bestemmelser, der ere en Følge af de Betragtninger, som her ere fremsatte for Infanteriet og i det Følgende ville blive fremsatte for de andre Afdelinger af Hæren. For større Simpelhed og Tydelighed er der i disse Bestemmelser ved hvert enkelt Baaben og ved hver enkelt Afdeling og Underafdeling af samme kun angivet de Personer, der tilhøre selve Baabnet, men ikke dem, der paa Krigsfod tildeles samme fra andre Baaben og Corps, saasom Trainførere og Trainfoldater, Forpleiningsbestyrere, Læger og Dyrlæger med Medhjælpere, Haandværkere osv. Disse Personer ere opførte i Lov- og Anordningsbestemmelserne alene ved det Baaben eller Corps, som de tilhøre, og hvor dette omhandles, vil ogsaa, naar det behøves, findes fastsat, til hvilke Afdelinger de skulle afgives og i hvilket Antal. Det bemærkes yderligere, at de Mænd,

der udføre særlige Bestillinger i visse Afdelinger, ikke udtrykkelig nævnes, naar de enten indesluttet i den angivne, lovmæssige Styrke, saaledes Reservespillemandene ved Liniebataillonerne, ei heller, naar de tildeles een Afdeling i et Baaben fra en anden Afdeling i samme, saaledes Haandværkerne ved Batterierne eller Ambulancesoldaterne ved Infanteriet, derimod vel, hvor de skulle findes udenfor den fastsatte samlede Styrke, saaledes Reservebeslagsmedene ved Cavalleriet og Reservespillemandene ved Ingenieurcorpsen.

I hosføiede Tavle, der angiver Enkelthederne i den af os tænkte Formation af Infanteriet saavel paa Krigsfod som paa Fredsfod, ere de samme Grundsætninger fulgte, saa at denne Tavle ligesom de paafølgende kun angiver, hvad der tilhører det Baaben, som den angaaer, kun med den Undtagelse, at den tillige giver udenfor den egentlige Styrke af Baabnet de værnepligtige Haandværkere, de Hestepassere og Døpssere samt Andre, hvis Fordeling i det Enkelte ikke uden stor Bidtøftighed vilde kunne gives paa de andre Tavler, hvor de nærmest høre hjemme, og hvor de ogsaa findes anførte, men kun i Hovedsummer. Der er iagttaget, at ingensteds Noget er opført paa een Gang paa to forskellige Tavler, vedrørende Baabnene, Overcommandoen og Stabene samt Corpsene, uden at det er udtrykkelig angivet.

Oversigt over Infanteriets planmæssige Formation.

A r i g s f o r m.									F r e d s f o r m.															
Sum af Veltstyrke (5 Brigader + Livgarden).	Erstatningsstyrke. Ved 1 Depotcomp. Ved 1 Bataillon.	Forstærkning.						Totalsum.	Linie.	Fast Styrke.					Bevæbende Styrke ved 1 Bataillon.				Forstærkning.		Totalsum af fast Styrke.			
		Sum af Erstatningsstyrke. (5 Bat. + Livg. Depotcomp.)	3 Alt ved 1 Bataillon a 4 Comp.	Ved 10 Batailloner.	Ved Livgardens Forstærkn. Bat.	Sum af Forstærkningsstyrke. (11 Bat.)	Inspector og Sub. Ved forstærlig Tjenste.			70 Dage Rekrutstf.	20 eller 30 Dage.	30 eller 20 Dage Exercertid.	30 Dage Felttjeneste.	215 Dage Vinterovelfer.	Udenfor Exercertiden.	3 Exercertid 15 Dage hvort Mar.**)								
5							1	1	1	1	1										1			
1	21		1	10	1	11	3	35		1	1	1	5	5									5	
4	89		5	1	1	1	6 ¹	102			1	4	2	22	3					1	10			35
6	131	1	21			3	3	161		1	2	4	18	5	95	6 ¹								102
8	168	1	21					189		1	1	7	29	10	155	5								161
						40		40									5	5	9	5	5			189
			1	13	130	13	143	143														4 [*]	40	40
19	414	2	47	2	18	180	18	198	3	14														676
17	362	2	42	1	5	50	5	55	1	16 ¹														476
30	630	5	105					735																735
			36	360	36	396		396																396
47	992	7	147	1	41	410	41	451	1	16														1,607
1	21							21 ¹																21
43	228							228																228
		2	42					42																42
			1	9	90	9	99	99																99
43	228	2	42	1	9	90	9	99																369
00	2,100	30	630		80	800	80	880																3,610
00	18,900	270	5,670		720	7,200	720	7,920																32,490
		?	?																					
00	21,000	300	6,300		800	8,000	800	8,800																36,100
10	22,655	311	6,536	4	868	8,680	868	9,548	4	30														38,773
			5 ¹	1	1	10	1	11 ¹																16 ¹
8	168			8	80	8	88	256 ²																256 ²
2	62		2	2	20	2	22	4	15 ³															103
2	57		2	2	20	2	22	3	12 ³															94
4	84		4	40	4	44		128																128
4	119		4	4	40	4	44	7	27 ³															197

¹⁾ 1 Capitain ved Sundhedstropperne.
²⁾ 1 Premierlieutenant ved Sundhedstropperne.
³⁾ 7 ved Sundhedstjenesten.
⁴⁾ Bøssmagere.
⁵⁾ Bøssmagere.
⁶⁾ Tildeelte fra Ingenieurcorpset.
⁷⁾ Hestepasfere, Oppasfere og Heste for de ved Sundhedstropperne ansatte Officerer ere opførte paa Tavlen over de ved Sundhedstjenesten ansatte Militair.
^{*)} Dverste Tal, naar Exercertiden afholdes i Leir.
^{**)} Befalingsmændene kunne indkaldes 5 Dage mere.
^{*)} Ved Livgarden ere Compagnicheferne ved Forstærkningsbataillonerne Capitainer og Premierlieutenanter af Linien.
 Af Sergenterne ere:
 44 Stabs-sergenter
 173 Oversergenter
 259 Sergenter.
 Af Spillemændene ere:
 6 af 1ste Klasse
 20 - 2den —
 54 - 3die —
 74 - 4de —
 74 - 5te —
 228
^{*)} 11 i Corporalsstolen.
 Ved Livgarden:
¹⁾ 272, ²⁾ 156, ³⁾ 33, ⁴⁾ 390, ⁵⁾ 55,
⁶⁾ 632, ⁷⁾ 203, ⁸⁾ 156.
 NB. Der afholdes Manstring 1 Gang aarlig i 1 Dag, ved hvilken alle Befalingsmænd og Menige møde.

Commissionens Medlem Oberst Müller kan ikke tiltræde Commissionsfleertallets Forslag angaaende Infanteriets Organisation i Betragtning af:

At den Styrke, der strax maa kunne rykke i Marken til Landets Forsvar, mindst maa være 25,000 Mand Infanteri, idet vor nærmeste Nabo mod Syd, Preussen, selv om vi i maritim Henseende maatte være denne Magt overlegne, med 8—10 Dages Marsch vil kunne rykke ind i Sylland med 40,000 Mand Infanteri og endnu samme Dag over Lillebelt besætte den nordvestligste Deel af Fyen, naar vi ikke paa dette Sted staae parate til Modstand med en betydelig Stykke.

At Trejserbedelen af det faste Officeerspersonale i syv Maanedes af Aaret vil være uden nogen Forbindelse med de tjenestegjørende Menige.

At Forstærkningsbataillonerne, i Tilfælde af Mobilisering, ville mangle Organisation, Befalingspersonale og den fornødne Dvæls, saavel for Befalingsmændenes, som for de Meniges Vedkommende, og at der som Følge heraf vil medgaae 1 à 1½ Maaned, fra Indkaldelsesdagen at regne, forinden disse Batailloner kunne anvendes.

At kun de færreste Befalingsmænd med Haab og Fortrøstning om et heldigt Udfald, kunne gaae i Kamp med en saa løst sammensat Hærsafdeling som den foreslaaede 16,800 Mand stærke Forstærkning, der er udgaaet af en utilstrækkelig uddannet Liniehær, og det selv om der kun skal kæmpes mod en numerisk lige, men efter bedre Principer udstyret Modstander, idet hiin ved en Krigs Udbrud vil mangle det Meste af, hvad der udfordres for at kunne kaldes kampdygtig. Den vil altsaa i Virkeligheden være nødfaget til at

kæmpe under meget uheldige Betingelser, uden Udsigt til Seir, men derimod vel til Nederlag, og uden at kunne støtte sig til en ved en omhyggelig Uddannelse i en længere Tjenestetid og med fast Sammenhæng organiseret Liniehær, samt uden Udsigt til Understøttelse af Cavalleri paa Grund af dettes ringe numeriske Styrke.

Navnlig idet deelte Meninger ere fremtraadte i Commissionen angaaende den Styrke, som vort Cavalleri bør have, saaledes som det senere vil fremgaae af det i Afsnittet om Cavalleriet fremsatte Mindretalsforslag, skal jeg med Hensyn til den Indvirkning, som dette Baabens ringe Styrke vil have paa Infanteriets Fægtningsforhold, samt idet ikke undlade at fremhæve:

At i Fleertallets Forslag Cavalleriets Styrke er nedfat til 1 : 20 af Infanteriets, uagtet de fleste europæiske Armeer ikke have mindre end 1 : 13.

At vort Cavalleri foruden at understøtte den active Armees Operationer ved Sikkringstjenesten, ved at imødegaae det fjendtlige Cavalleris Angreb paa vort Infanteri og Artilleri, ved i aabent Terrain at tjene Artilleriet som Particularbedækning, ved eventualiter at forfølge Fjenden, — tillige maa deeltage i Sikkringstjenesten foran de faste Pladser, samt besørge det meste af Sagtagelsestjenesten langs vore vidtstrakte Røster.

At Cavalleriet under de andre Baabens Kamp ligesaa ofte virker indirecte ved sin blotte Nærværelse som directe ved sit Angreb; samt at de andre Baaben under en Kamp i aabent Terrain uden Understøttelse af Cavalleri meget let ere udfatte for et Nederlag, naar Modstanderen kan disponere

over en om end kun ringe Styrke af dette Baaben.

Vel har Mindretallet udtalt sig om det med Bagladegevær forsynede Infanteris Overlegenhed over Cavalleriet, men hertil skal jeg dog bemærke, at dette Spørgsmaals Afgjørelse først nu staaer paa Dagsordenen ved de store Armeer og neppe vil blive løst før efter nogle større Krige og den militaire Literaturs Forøgelse med mange Hefter, dette Thema betræffende.

Vort Cavalleri bør ifølge Ovenstaaende mindst bestaae af 1920 Mand.

Jeg foretrækker saaledes Krigsministerens Forslag til Landmilitaeretats Organisation med følgende Supplement, vedrørende Infanteriets Forstærkning:

Af hver Liniebataillons (inclusive Gardens) 9- og 10aarige Mandskab formeres eet Compagni, Forstærkningscompagni, paa 300 Mand, til Forsvar af faste Stillinger.

Tjenestepligten i Forstærkningen fastsættes til 4 Aar, altsaa bliver Tjenestepligten 12 Aar, nemlig 8 Aar i Linien og 4 Aar i Forstærkningen; dog bør det i Krigstid ikke formenes Noget af det ældre Mandskab at indtræde i Hæren som Frivillig.

Mandskabet indkaldes een Gang i den Tid, det staaer i Forstærkningen, til Compagniovelser i 15 Dage, nemlig i det 9de Værnepligtsaar, saaledes, at der aarlig finder Dvælses Sted med denne Aargang omtrent med en Styrke af 150 Undercorporaler og Menige i vedkommende Liniebataillons Standquarteer.

I Krigstid anvendes det ikkevaabenøvede Mandskab til Supplerings Compagnierne, efterat være blevet uddannet ved Linien's Depotafdeling.

Den i Krigsministerens Forslag ved hver Bataillon opførte 5te Capitain overtager Tilsynet med Forstærkningscompagni's Depot under Bataillonscommandeurens Control.

Besætningen af et Forstærkningscompagni paa 300 Mand bør være:

- 1 Chef (1 Capitain),
- 2 Halvcompagniførere (Lieutenanter),

4 Delingsførere, (Officerer eller Underofficerer),

1 Commandeerfergent,

8 Halvdelingsførere (Underofficerer eller Undercorporaler),

25 Undercorporaler,

1 Regnskabsbistandshjælper,

2 Spillemand.

Der haves for Tiden 4 til 5 Reserveofficerer, henhørende til Linien, men til Disposition for Forstærkningen, henved 12 Reserve- og midlertidige Underofficerer, samt 32 Undercorporaler og 4 Reserve-Spillemænd af selve Forstærkningen.

Efter Krigsministerens Plan vil der faaes:

4 Reserveofficerer,

2 Reservecorporaler,

32 Undercorporaler,

2 Reserve-Intendanturasfistenter,

1 Engebogter,

4 Spillemand.

Der mangler altsaa:

1 Capitain (Chef),

2 Lieutenanter (Halvcompagniførere).

Disse Poster besættes med pensionerede Officerer, som derfor oppebære til Pensionen et Tilskud af 240 Rd. for hver Capitain og 120 Rd. for hver Lieutenant, samt i Exerceertiden fri Befordring og Diæter for Reisedagene, men ellers intet Tillæg. De føres som afskedigede til Disposition for Krigsministeriet.

Den derved forsøgede Udgift vilde blive:

20 Capitainer à 200 Rd. . . . 4,800 Rd.

40 Lieutenanter à 120 Rd. . . . 4,800 — Rd. §.

9,600. "

Forstærkningscompagniet i Exerceertiden i 15 Dage:

2 Reserveofficerer à

25 Rd. 50 Rd. " §.

1 Underofficerer 10 — " -

16 Undercorporaler i

15 Dage er 240 Dage

à 40 §. 100 — " -

134 Menige i 15 Dage

er 2010 Dage à 36 §. 753 — 72 -

Transport. . . 913 Rd. 72 §. 9,600.

	Rd.	ß.
Transport... 913 Rd. 72 ß.	9,600.	
1 Reserveintendantur- assistent i 15 Dage à 36 ß.....	5	— 60 —
2 Spillemænd i 15 Dage er 30 Dage à 36 ß.....	11	— 24 —
	930 Rd. 60 ß.	
Udgjør for 20 Compagnier.....	18,612.	48
Udgift til Befordring og Diater...	200.	»
Hele Udgiften beløber sig altsaa til...	28,412.	48

Ved en saadan Organisation vilde der opnaaes, at Alt hvad der henhører til Administrationen i hoi Grad simplificeredes, at der strax

ved en Krigs Udbrud vilde kunne rykkes i Marken med 31,000 Mand Infanteri, og at som Følge heraf den Høistcommanderende ligesom Begyndelsen af paa en hensigtsmæssigere og en til Landets Tarv mere svarende Maade vilde være istand til at udkaste sin Plan for Krigsførelsen, end naar han først efter 1 à 1½ Maanedes Forløb havde Udsigt til at erholde Forstærkning, og endelig, at dette Forslag angaaende Forstærkningen er 66,587 Rd. 48 ß. billigere end Fleertallets.

Skal den hele aarlige Udskrivning til Infanteriet vaabensøves, fastfattes Tjenestepigten til 6 Aar i Linien og 4 Aar i Forstærkningen; da indkaldes Mandstabet i det 7de Værnepligtsaar aarlig til 15 Dages Compagniovelse.

II.

Cavalleriet.

1.

I den af Krigsministeriet meddeelte Plan findes der angaaende Cavalleriet et væsentligt Punkt, som vi ikke kunne tiltræde, nemlig det, at enhver Escadron skal bestaae af 150 Mand Undercorporaler og Menige. Hovedgrunden hertil er for det Første, at der til den Escadron, som strax ved en Krigs Udbrud skal være fuldkomment kampdygtig, nødvendigtvis maa stilles den Fordring, at samtlige Combattanter skulle være forsynede med Heste, som have erholdt militair Dressur. Hertil vilde imidlertid efter Krigsministeriets Plan foruden Officereers-Tjenestereidestene behøves 2,922 saadanne Heste. Efter Planen skal der af Stamheste holdes 1,188; Resten, 1,734, maatte altsaa erholdes af Distriktshestene; men da disses hele Beløb kun er 1,728, af hvilke ogsaa Artilleriet skal have sin Forsyning, kan den nævnte Fordring efter Krigsministeriets Plan ikke opfyldes. Dernæst bemærkes, at vi hidtil kun ganske undtagelsesviis i vore Krige have formeret vore Escadroner paa en større Styrke end omtrent 120 Mand Undercorporaler og Menige, og, om end enkelte Armeer formere større Escadroner, maa det erindres, at disse have deres fulde Besætning af Stamheste og en meget længere Uddannelses- og Tilværelses-tid for Cavalleristen. Dertil kommer, at det er af langt større Betydning at have nogle flere Escadroner af forholdsviis ringere Styrke, naar denne ikke kommer under et vist Minimum, end at gjøre de enkelte Escadroner stærkere. I et givet Øieblik kan det være af Betydning at have en sluttet Afdeling mere at disponere over, medens det i Virkeligheden ikke er meget afgjørende, om denne Afdeling tæller

et noget større Antal Stridsmænd. De forbedrede Skydevaaben modificere ikke uvæsentligt Cavalleriets Taktik, og den spredte Orden vil oftere anvendes, deels i selve Fægtningen, deels til Indledning af denne, hvilket forhøier Fordringerne til Bevægelighed og Manøevredygtighed, Egenstaber, som vanskeligere findes i en meget stor Afdeling. Endelig have de store Escadroner den Ulempe, at det bliver nødvendigt at sprede dem over et stort Cantonnement.

Skulde altsaa Cavalleriet tælle et saa stort Antal Combattanter, som af Ministeriet foreslaaet, da vilde hertil deels udfordres et betydeligt større Antal Stam- og Distriktsheste, deels et større Antal baade af Escadrons- og Regiments-cadrer end af Krigsministeriet paatænkt. Da vi imidlertid antage, at det ikke vil være muligt at erholde de hertil nødvendige Midler bevilgede, men at tværtimod den Fordring vil blive stillet, at Udgifterne til Cavalleriet nedfattes betydeligt under, hvad af Krigsministeriet dertil er bragt i Forslag, ansee vi det for nødvendigt at foreslaae en Nedfattelse i Combattanternes Antal.

Derhos maa det erkjendes, at de samme Grunde, som tale for, at Infanteriet deles i 5 Hovedafdelinger, af hvilke 2 rekruteres Øst for Storebelt, 3 Vest for samme, gjøre det tilraadeligt, at Cavalleriet erholder en tilsvarende Inddeling, og heraf resulterer et Totalantal af Escadroner, som er deleligt med 5.

Med Hensyn til den nærmere Ordning have imidlertid Anskuelseerne været deelte ogsaa iblandt de Medlemmer af Commissionen, som iøvrigt have forenet sig om et fælles Forslag. Et større Antal tilraader derfor

at indskrænke Escadronernes Antal til 15, foruden Ordonnantsescadronen, og at formere disse i 5 Regimenter, af hvilke 3 rekruteres og have Garnison og Distriktshestest for Storebælt, 2 Øst for samme. Hvert Regiment vil da komme til at bestaae af 3 Escadroner og 1 Skole, i Stedet for, som foreslaaet, af 4 Escadroner og 1 Skole, og en saadan Inddeling vil ogsaa i Betragtning af den Rolle, der fortrinsviis er tiltænkt Cavalieriet, være hensigtsmæssig, da herved vil opnaaes at gøre Cavalieriet saa bevægeligt som muligt, uden at være nødt til at udstyffe Regimenterne; saavel i Felttogene 1848—50 som i vor sidste Krig har Divisionscavalieriet været formeret paa 3 Escadroner. Vi have altsaa tænkt os, at ethvert af disse 5 Regimenter vilde paa Krigsfod afgive til Brigaderne den nødvendige Cavalieristyrke, medens Resten samles og formeres som Cavalierireserve under en Fører, som da helst allerede i Fredstid maatte være udseet hertil og have Commandoen over det til Rekrøvelsen samlede Cavalieri.

Paa denne Maade vilde altsaa Cavalieriet komme til at bestaae af 15 Escadroner, hver paa 120 Mand Undercorporaler og Menige, tilfammen 1,800 Mand, og en Ordonnantsescadron ligeledes paa 120 Mand Undercorporaler og Menige. Dette er en betydelig Formindskelse af det Foreslaaede; det er et meget svagere Forhold af Cavalieri imod de andre Vaabenarter, end der findes i det aldeles overveiende Tal af fremmede Armeer; men vi troe, at denne mindre Cavalieri-

styrke paa Grund af sin bedre Organization vil blive omtrent ligesaa nyttig, som den af Krigsministeriet foreslaaede, der omtrent er $\frac{1}{3}$ større, og vi haabe, at man vil erkjende, at den herved bevirkede Besparelse, som udgjør over 100,000 Rbd. aarlig, efter vore Forhold allerede er betydelig.

Idet der i de foreslaaede 15 Escadroner findes Anvendelse for alle de Stam- og Distriktshestest, som under de givne Forhold kunne bringes tilveie, og idet vi desuden antage, at en Forstærkningsafdeling først efter saa lang Tids Sammenarbejden kan føres mod Fjenden, at den rimeligviis neppe vil blive brugelig, førend Krigen er forbi, agte vi ikke at foreslaae nogen Forstærkningsafdeling oprettet for Cavalieriets Vedkommende. De Krav, der stilles til Cavalieristen med Hensyn til Værnepligtstiden som Combattant, blive derved betydeligt mindre end de, der i Krigstid stilles til Mandstabet af de andre Vaaben, og der er saaledes ikke her de Grunde tilstede, som ved dem tale for at tage Erstatningsmandstabet af Linien. Vi foreslaae derfor at anvende de første 7 Aars Mandstab fuldstændigt som Feltstyrke, og at anvende 8de og 9de Aars Mandstab som Reserve for denne. Det 10de og 11te Aars Mandstab foreslaae vi dernæst at anvende til Hestepassere ved Hestepoter og Sygehestepoter samt til forskjellig foresaldende Tjeneste, ved hvilken der udfordres øvede Ryttere, og endelig at eftergive de 2 sidste Aars Tjenestepligt, hvad der i Betragtning af den længere Uddannelsesetid for Cavalieristen ikke synes ubilligt.

2.

Naar Regimentet indskrænkes til 3 Escadroner, vil dets Stab kunne formindskes, idet der kun ansættes 1 Stabsofficer som Chef for det og ved hans Stab 1 Adjutant, Premierlieutenant, 2 Sergenter, 1 Trompeter og 1 Bøssmager.

Ved hver Escadron bør der foruden 1 Escadronschef, Ritmester, og 4 Delingsførere være 1 sluttende Officer, som bør være Premier-

lieutenant; af de 4 Delingsførere bør 1 være Premierlieutenant, 1 kan være en ældre Underofficer af Sergentsklassen. Foruden denne bør der ved Escadronen være 10 Underofficerer, nemlig 1 Overvagtmester, 1 Qvartiermester og 8 Halvdelingsførere, af hvilke dog 6 kunne høre til Corporalsklassen, 3 Trompetere, 1 Beslagsmed, 1 Sadelmager og Bomstjærer og 1 Reservereflagsmed.

Ordonnantsescadronen antages at behøve 1 Escadronschef, Ritmester, 2 Premierlieutanter, 2 Secondlieutanter, 2 Underofficerer af Sergentsklassen, 6 Corporaler, 2 Reservetrompetere, 2 Beslagsmede, 2 Reservebeslagsmede og 2 Sadelmager og Bomstjærere. Escadronschefen kan være den samme Officer, som i Fredstid forestaaer Manegen; Premierlieutanterne og Sergenterne maae have udenfor det for Regimenterne normerede Antal.

Vi finde ikke tilstrækkelig Anledning til at foreslaae nogen Forandring i den bestaaende Ordning, ifølge hvilken der ved hvert Cavalleriregiment er en samlet Skole, som i Krigstid gaaer over til at danne Regimentets Depot, til hvilket Erstatningsmandstabet indkalbes, og ved hvilket Tilridningen af de nyanstafte Heste finder Sted. Det bør være Depotets Opgave, faa vidt muligt at holde Regimentet paa en constant Styrke af vel øvet Mandskab og tilredne Heste, og Skolen bør i dette Niemed allerede i Fredstid være forsynet med behørigt Materiel.

Ved hver Regimentsskole bør der foruden Forstanderen, som er Ritmester, være 3 fast ansatte Underofficerer. Naar den paa Feltfod gaaer over til at blive Depot for Regimentet, maa der ved den være ansat foruden ovennævnte Befalingsmænd 3-4 Lieutanter og 4-8 Underofficerer af Forstærkningen, 2 Reservetrompetere, 1 Reservebeslagsmed og 1 Sadelmager og Bomstjærere. De Befalingsmænd, som Skolen behøver i Fredstid foruden dem, som særlig dertil ere bragte i Beregning, commanderes til den fra Escadronerne.

Til hvert Hestedeapot vil behøves 1 Commandeur (som kan være en afflediget Premierlieutenant eller Ritmester), 2 Lieutanter og 4 Underofficerer af Forstærkningen, 2 Reservetrompetere, 1 Reservebeslagsmed, samt omtrent 50 Undercorporaler og Menige af Forstærkningen.

Til hvert Sygehestedeapot vil behøves den samme Styrke af Befalingsmænd, men kun 1 Reserve-trompete, derimod foruden Reservebeslagsmeden 1 Sadelmager og Bomstjærere. Antallet af Undercorporaler og Menige vil kunne være mindre.

Udenfor Afdelingerne vil der foruden Generalinspecteuren behøves ved dennes Stab 1 Stabschef, Ritmester, 1 Adjutant, Premierlieutenant, og 1 Sergent, samt til de i Udsnittet om Hærens Overcommando og Stabe udviklede Niemed, ved Remontecommissionen og til forskjellig anden Tjeneste 3 Stabsofficerer, 3 Ritmestre, 3 Premierlieutanter og 4 Underofficerer af Sergentsklassen, hvilke Befalingsmænd i Fredstid anvendes i Remontecommissionen, ved Underviisningsanstalterne og til forskjellig Tjeneste ved Vaabnet.

Af tilredne Heste behøves paa Feltfod:

	Officers- heste, som alt haves paa Fredsfod.	Andre til- redne Heste.	
ved 1 (5) Regimentstabe	4 (20)	2	(10)
-- 1 (15) Escadron af Li- nien	3 (45)	142	(2130)
-- Ordonnantsescadronen	3 (3)	137	(137)
-- 1 (5) Depoter	1 (5)	4	(20)
-- 1 (2) Hestedeputer . .	„ („)	2	(4)
1 (2) Sygehestedeputer	„ („)	5	(10)
udenfor Afdelingerne . . .	19 (19)	23	(23)
3 Alt	92	2,334	

Artilleriet erholder 306 Distriktsheste. Der bliver af de 1728, som have, tilbage 1422, som dragne fra ovenstaaende 2,334 give 912 Stamheste, eller 61 for hver Escadron, hvilke for Fredstjenestens Skyld bør forøges til 64. I dette Antal ere da medregne 3 Heste ved hver Skole for de ved samme ansatte Sergenter og 1 ved hver Regimentstabs for at gjøre Stabs-trompeteren bereden. Cavalleriet vil saaledes have i Alt 960 Stamheste, foruden de 92 Of-
ficersheste.

3.

Naar hver Escadron skal indeholde 128 Mand Undercorporaler og Menige, nemlig 120 Mand til selve Escadronen og 8 Mand til Ordonnantscorpset,

og desuden de nødvendige Befalingsmænd skulle erholdes af den udfrevne Styrke, maa der aarlig udskrives 30 Mand til Escadronen. Disse foreslaae

Oversigt over Cavalleriets Formation efter Fleertallets Forslag.

	Krigsfødb.										Fredsfødb.									
	Feltstyrke.				Erstatningsstyrke.				Stabe.		Fast Styrke.					Beglende Styrke ved 1 Regiment.				
	1 Escadron.	2 Regimentsstab	3 Alt ved 1 Regiment a 3 Escadroner.	4 Escadroner.	5 Regimentdepot.	6 Regimentdepot.	7 Depot.	8 Depot.	9 Depot.	10 Depot.	11 Depot.	12 Depot.	13 Depot.	14 Depot.	15 Depot.	16 Depot.	17 Depot.	18 Depot.	19 Depot.	20 Depot.
Generaler																				
Oberster	1	1	5																	
Oberstlieutenanter																				
Ritmestere	1	3	16	1	5															
Premierlieutenanter	2	7	37																	
Secondlieutenanter	2	6	32																	
[Ritmestre]																				
Lieutenanter af Forstærkningen																				
Officerer...	5	2	17	5	90	5	25	6	6	37	3	14	144							
Sergenter	5	1	16	2	82	4	20			20	1	4	107							
Corporaler	6		18	6	96								96							
Underofficerer af Forstærkningen													46							
Underofficerer...	11	1	34	8	178	10	50	8	8	66	1	4	249							
Spillemand	3	1	10		50								50							
Reserve spillemand					2								2							
Spillemand af Forstærkningen													16							
Spillemand...	3	1	10	2	52	2	10	4	2	16			68							
Hvervede Haandværkere	2 ²	1 ¹	7		35								35							
Undercorporaler	15		45	15	240	15	75	12	10	97			337							
Menige	105		315	105	1680	105	525	88	60	668			2348							
Rekruter					?		?						?							
Undercorporaler og Menige	120		360	120	1920	120	600	100	70	770			2690							
Reservebeflagsmede	1		3	2	17								17							
Totalsum...	142	5	431	137	2292	137	685	118	86	889	4	18	3203							
Varnepligtige Haandværkere				4 ⁴	4 ⁴	2 ²	10	2 ³	4 ⁴	16			20							
Hestepassere	5	3	20 ⁵	5	105			6	6	12	4	16	137							
Oppassere	2		2	5	15						3	14	32							
Rideheste	145	6 ⁷	441	140	2345	140	700	c. 56	10	766	8	34 ⁸	3154							
Trækheste								c. 150		150			c. 150							

¹⁾ Afstedigede Officerer, der tages til 2 jerneste.

²⁾ Ved de fem Infanteribrigaders Stabe.

¹⁾ Høsemager. ²⁾ 1 Beslagsmed, 1 Sadelmager og Bomstjærer.

²⁾ 2 Beslagsmede. ⁴⁾ 2 Beslagsmede og 2 Sadelmager og Bomstjærer.

³⁾ Deri er medregnet, udenfor de ved Escadronen og Regimentsstaben angivne Styrker, 2 Hestepassere hos 2 Stabssergenter ved Regimentet.

⁵⁾ Ordonnantsescadronens Officerer forsynes med Oppassere.

⁶⁾ Sergenten er ikke beregnet.

⁷⁾ 2345 ved Feltstyrken 25 ved Depot. 4 ved Hestepot. 10 ved Sygehestedp. 42 udenfor Afd. 2426

⁸⁾ Alle Stabsofficererne ere beregnede med 3 Heste undtagen Remontecommissairen, der har 2.

¹⁾ Oberste Tal ved Rekrutskolerne.

2 Regimenter ere aarlig i Feir.

Af Sergenterne ere:
11 Stabssergenter
38 Obersergenter
58 Sergenter
107

Af Spillemandene ere:
5 af 2den Klasse
15 af 3de —
15 af 4de —
15 af 5te —
50

^{*)} 6 i Corporalstolen.

^{**)} Der udtages 3 af hele Cavalleriet om Aaret, som den 27/6 efter endt første Uddannelse afgaae til 1 Aars Uddannelse ved Ride- og Beslagsstolen.

^{*)} Naar Regimentet ligger i Feir.

¹⁾ Alle Stabsofficererne ere beregnede med 3 Heste undtagen Remontecommissairen, der har 2.

²⁾ Deraf 960 Stambeste, 192 ved hvert Regiment, Resten (92) er Officeresheste. Af hver Escadron afgives 25 til Stolen.

NB. Cavalleriet har 1422 Distriktsheste. Af disse indfalder aarlig til Tilridning ved Cavalleriet, paa den Tid, Ministeren bestemmer 142 i 90 Dage hver.

vi indkaldte paa eengang, og ikke som af Krigsministeriet foreslaaet i 2 Hold; vi troe, at det vil bidrage til en bedre og mere eensartet Uddannelse af Mandstabet, om man holder det samlet og ikke deler det i 2 Dele, som have en forskjellig Tid til deres Uddannelse. Forandringen er ogsaa nødvendig, naar Corporalskolen skal kunne erholde sin Tilgang fra alt det udfrevne Mandstabs og være tilende paa samme Tid som ved de andre Baaben. Vi foreslaae at give alt Mandstabet den faldigste Uddannelse, dog saaledes, at det paa Grund af, at Exerceertiden velvæis maa foreslaaes at begynde 10 Dage senere, end Ministeriet har tænkt sig, indkaldes 10 Dage senere end Vinterholdet efter Ministeriets Forslag, altsaa til den 15de Januar. Rekruttskolen varer i 160 Dage til den 24de Juni, hvorefter Rekrutterne afgaae til Escadronerne og øves indtil Exerceertidens Begyndelse sammen med det tjenestgjørende Mandstabs ved hver Escadron, der saaledes bringes op til henved 50 Undercorporaler og Menige, og i Exerceertiden med dette og det øvrige indkaldte Mandstabs. Ved Exerceertidens Slutning, den 27de September, antages ved hvert Regiment af den flinkeste Trediedeel paa samme Maade, som ved Infanteriet, 15 Undercorporaler, af hvilke 6 ere paaregnede at være Elever til Corporalskolen. Hele Resten af 1ste Aars Mandstabs bør derefter blive inde til Slutningen af næste Aars Exerceertid. For samtlige Regimenter udtages paa samme Tid til Uddannelse i 1 Aar ved Beslagsskolen 3 Reservebeslagsmede.

Naar Exerceertiden efter Ministeriets Forslag skal være i 45 Dage og slutes samtidig med de andre Baabens Exerceertid, vil det være nødvendigt aarlig at indkalde Mandstabet den 13de August. Dette er for største Delen af Befolkningen en høist ubeleilig Tid, og da Cavalleriet iøvrigt efter vort Forslag faaer en meget god Uddannelse, troe vi, at Exerceertiden vil kunne indskrænktes til 30 Dage for det Mandstabs, som ikke ligger i Leir, samt at det er tilstrækkeligt, naar 2 Cavalleriregimenter aarlig deeltage i Leirøvelserne.

3 Exerceertiden foreslaae vi at indkalde 3 Aars Mandstabs, saa at der i det Hele er

5 Aars Mandstabs til Tjeneste, for at Escadronerne i denne Tid kunne bringes op til en Styrke, som nærmer sig den, i hvilken de ville blive benyttede i Krig. Herved vil ikke alene indvendes, hvad der tabes ved at forferte Exerceertiden, men man vil tillige opnaae, at saavidt mulig alle Distriktsheste aarlig indkaldes til Øvelse for at vedligeholde deres Brugbarhed, og at Escadronerne i Exerceertiden kunne formeres paa 4 Delinger, hvilket for Exercitens Skyld er af Bigtighed. Der vil i Virkeligheden herved ikke blive stillet meget større Fordringer til Cavalleristen end til Infanteristen, som indtil videre er til Tjeneste i 4 Exerceertider, hvoraf den sidste i Forstærkningen, medens de for Cavalleristen alle falde i den Tid, han staaer i Linien.

Der foreslaaes ved hvert Regiment en Corporalskole, som modtager 6 Elever. Af hver Corporalskole kunne 2 af de bedste Elever, som selv ønske det, for hele Cavalleriets Bedkommende 10, antages som Officeers elever og som saadanne erholde en videre Uddannelse i Officeerskolen. For Secondlieutenanternes og Corporalernes Antagelse og Hjemsendelse m. m. foreslaaes de samme Regler som ved Infanteriet.

Af Secondlieutenanterne foreslaaes 1 for hver Escadron, af Corporalerne 4 for hver Escadron at være lønede. Dette giver 15 lønede og 20 hjemsendte Secondlieutanter, 60 lønede og 40 hjemsendte Corporaler.

3 Forstærkningen vil der findes omtrent 30 Lieutanter og 55 Underofficerer, hvorved Tjenestens Krav vil kunne tilfredsstilles.

Forslaget medfører 5 Garnisonssteder, hvortil foreslaaes Kjøbenhavn, Næstved, Odense, Aarhus og Randers.

Et Regiments Mandstabs udføres af hver Brigadefreds.

Hosføiede Tavle udviser nærmere Enkelthederne ved Baabnets Afdelinger og Stade, saaledes som Fleertallet af Commissionens Medlemmer har tænkt sig samme.

Andre Medlemmer kunne ikke tiltræde det Foranstaaende, men maae i nogle Punkter fremsætte en afvigende Mening. Vi troe nemlig ikke, at man nu, da der er Spørgsmaal om en heelt ny Organisation af Hæren, bør blive staaende ved den af Fleertallet tænkte Indskrænkning af den bestaaende Cavalleristyrke. Efter hvad der er os bekendt om de Styrkebaaben, hvormed man tænker at forsyne Hæren, maa Hæren for, at vort Infanteri ved Angreb af en fjendtlig Cavalleriasdeling fremtidig skulde bringes i Uorden, blive mindre og mindre; og der er neppe megen Udsetelse til, at vort Cavalleri i Fremtiden vil komme til at udføre noget Angreb paa en fjendtlig Infanteriasdeling. I vore sidste Krige har det vist sig, at vort Cavalleri, uagtet forholdsviis stærkere end nu foreslaaet, ikke har været synderlig benyttet som Reservercavalleri; ei heller synes den Nytte, som det har kunnet gjøre i den saakaldte lille Krig, at have svaret til Forventningerne. Vi troe derfor, at det vil være forstandigt af os hellere at opgave at arbejde for et Maal, som vi dog ikke kunne naae, end at anvende vore smaa Hjælpekræfter paa at tilveiebringe en Cavalleristyrke, der vil være for lille til at maale sig med de Cavalleristyrker, der efter al Sandsynlighed ville blive førte imod os, men større end nødvendig for Udførelsen af de Opgaver, som vor Hær forstandigviis kan stille sit Cavalleri. Saadanne Opgaver ere Udførelse af Reconosceringer, af Forposttjeneste, Ordonnantstjeneste, Gensdarmeritjeneste; det vil maafæe ogsaa kunne anvendes til at modstaae Landgangsforføg og til Dækning for Hæren paa et Tilbagetog; men for intet af disse Formaaals Skyld ansee vi det for nødvendigt at bringe nogen større Cavalleristyrke tilveie, og vi maae tilraade hellere at anvende de Hjælpekræfter, hvorover Landet kan raade, paa Udviklingen af de andre Baaben og af Flaaden, end paa Udviklingen af et Baaben, som, hvor fortrinligt det end er i sit Slags, efter al Sandsynlighed aldrig vil kunne blive

af nogen væsentlig Betydning for vort Lands Forsvar.

Vi foreslaae derfor at indskrænke Linie-Cavalleriet til 10 Escadroner, foruden en Ordonnantescadron, hver paa 120 Mand Undercorporaler og Menige, saaledes at de 6 Escadroner rekruterer fra de Best for Storebelt beliggende Udskrivningskredse og der have Garnison. Vi foreslaae endvidere at formere disse 6 Escadroner i 2 Regimenter, hvert paa 3 Escadroner, men af de 4 Escadroner, som rekruterer fra Udskrivningsdistrikterne Øst for Beltet, at danne 1 Regiment.

Efter Fradrag af det Antal Distriktsheste, som behøves til at gjøre denne Styrke bereden, vil der blive af samtlige Cavalleriet tildeelte Distriktsheste endnu en saa stor Mængde tilovers, at 3 til 4 Escadroner kunne gjøres beredne. Da vi ikke antage det for muligt med Sikkerhed at forudsee, hvor længe fremtidige Krige ville vare, og troe, at Forstærkningescadroner, ogsaa inden de ere blevne fuldstændigt sammenarbejdede, ville være istand til at gjøre Nytte, kunne vi ikke finde det rigtigt at gjøre tidligere end ved de andre Baaben at opgave den Capital, som man har opsamlet ved Cavalleri-Befalingsmændenes og Mandstabs kostbare Uddannelse. Vi foreslaae derfor at oprette 3 Escadroner af Forstærkningens 2 første Marsge, 1 ved 1ste Regiment paa 120 Mand, og 1 ved hver af de andre paa 90 Mand, foruden et mindre Antal til Ordonnantstjenesten, hvorved den samlede Udgift til Cavalleriet kun i ringe Grad vil blive forøget, og at tildele hver Forstærkningescadron 1 Ritmester og 4 Lieutenanter af Forstærkningen, 2 Underofficerer af Linien og 9 af Forstærkningen, 2 Reserve-trompetere, 1 Reservebeslagsmed, 1 Sadelmager og Bomstjærer. Den behøver 142 eller 112 tilredne Heste, alt efter som dens Styrke er 120 eller 90 Mand.

For af 7 Mars Mandstab at tilveiebringe den fornødne Styrke og tillige Erstatningsmandskab for denne vil en større Indkaldelse for

Oversigt over Cavalleriets Formation efter Mindretallets Forslag.

	A r i g s f o d .													F r e d s f o d .																						
	Feltstyrke.				Forstærkning.			Erstatningsstyrke						Inspektion og Stabs.	Societelig Tjeneste.	Total- sum.	Fast Styrke.				Vexlende Styrke.															
	Ved 1 Escadron.	Ved Staben for Regimentet à 4 Esc.	Ved Staben for 1 Regiment à 3 Esc.	Ved Ordonnansescadronen.	Sum af Feltstyrke.	Ved 1 Escadron for Regimentet à 4 Escadroner.	Ved 2 Escadroner for Regimentet à 3 Escadroner.	Sum af Forstærkningen.	Sum af Feltstyrke og Forstærkningen.	Ved 1 Regiment's Depot D. for Feltet.	Ved 2 Regimenters Depoter R. for Væder.	Ved 2 Hæstdepoter.	Ved 2 Sygehestedepoter.				Sum af Erstatningsstyrke.	Ved 1 Regiment's Depoter og for Hæstet.	Ved 1 Escadron.	Ved 1 Stole.	Ved Staben for Regimentet à 4 Esc. og hertil hørende foragte af Staben ved 2 Høle.	Ved Staben for Regimentet à 3 Esc.	Sum af fast Styrke.	Ved 1 Regiment à 4 Escadroner.				Ved 1 Regiment à 3 Escadroner.								
														160 Dage Rekrut-stole.	50 eller 65 Dage Sommer-sveller.	45 eller 30 Dage Creceer-tid.								110 Dage Winter-sveller.	160 Dage Rekrut-stole.	50 eller 65 Dage Sommer-sveller.	45 eller 30 Dage Creceer-tid.	110 Dage Winter-sveller.								
Generaler.....														1					1																	
Oberster.....		2	1		4			4						4						2																
Oberstlieutenanter.....															3				5																	
Ritmestre.....	1			1	11			11	2	2			4	1	3				19																	
Premierlieutenanter.....	2	1	1	2	25			25						1	3				29																	
Secondlieutenanter.....	2			2	22			22											22																	
Ritmestere af Forstærkningen.....							1	2	3				2	2	4 ⁶				7																	
Lieutenanter af Forstærkningen.....							4	8	12				2	2	20				37																	
Officerer.....	5	3	2	5	62	5	10	15	77	6	10	6	6	28	3	14		122																		
Sergenter.....	5	1	1	2	55	2	4	6	61	7	8			15	1	4		81																		
Corporaler.....	6			6	66				66									66																		
Underofficerer af Forstærkningen.....						9	18	27	27	8	12	8	8	36				63																		
Underofficerer.....	11	1	1	8	121	11	22	33	154	15	20	8	8	51	1	4		210																		
Spillemand.....	3	1	1		33				33									33																		
Reserve spillemand.....				2	2	4	6	8										8																		
Spillemand af Forstærkningen.....										2	4	4	2	12				12																		
Spillemand.....	3	1	1	2	35	2	4	6	41	2	4	4	2	12				53																		
Hvervede Haandværkere.....	2 ¹	1 ²	1 ²		23				23									23																		
Undercorporaler.....	15			15	165	15	22	37	202	7	10	12	10	39				241																		
Menige.....	105			105	1,155	105	158	263	1,418	160	240	88	60	548				1,966																		
Rekruter.....																																				
Undercorporaler og Menige.....	120			120	1,320	120	180	300	1,620	167	250	100	70	587				2,207																		
Reservebeflagsmede.....	1				10	1	2	3	13									13																		
Totalsum.....	142	6	5	135	1,571	139	218	357	1,928	190	284	118	86	678	4	18		2,628																		
Varnepligtige Haandværkere.....				4 ⁶	4	1	2	3 ⁵	7	2 ¹	4 ⁶	2 ⁷	4 ⁶	12				19																		
Hestepassere.....	5	5	3	5	66	5	10	15	81			6	6	12	4	16		113																		
Oppassere.....		3	2	5 ⁴	12				12						3	14		29																		
Rideheste.....	145	9 ³	6 ³	140	1,611	144	228	372	1,983	190	280	c. 56	10	536	8	34		2,561																		
Trækheste.....												c. 150		150				150																		

¹) 1 Beflagsmed, 1 Sadelmager og Bomstjærer.
²) 1 Bøfsmager.
³) Sergenterne ere ikke beredne.
⁴) Ordonnansescadronens Officerer forsynes med Oppassere.
⁵) Sadelmagere og Bomstjærer.
⁶) 2 Beflagsmede, 2 Sadelmagere og Bomstjærer.
⁷) 2 Beflagsmede.
⁸) Afstedigede Officerer, som tages til Tjeneste.
⁹) Ved de 5 Infanteribrigaders Stabe.
 2054 Heste fordres tilredne { 1983 ved Feltstyrken og Forstærkningen.
 15 ved Depoterne.
 4 ved Hæstdepoterne.
 10 ved Sygehestedepoterne.
 42 udenfor Afdelingerne.
 2053

¹) 8 i Corporalstolen.
²) 6 i Corporalstolen.
³) 82 + 124 tilgaaede Rekrutter + 19 indkaldte af forrige Aars Mandstab.
⁴) 62 + 93 tilgaaede Rekrutter + 14 indkaldte af forrige Aars Mandstab.
⁵) Ved Indkaldelse af 2 Aars Mandstab. Ligger Regimentet ikke i Leir, bliver Styrken ved Indkaldelse af 1 Aars Mandstab til respecttive 37 Under
 28
⁶) Der udtages 3 af hele Cavalleriet om Aaret, som den 27% efter endt første Uddannelse afgaae til 1 Aars Uddannelse ved Manegen.
⁷) Alle Stabsofficerer ere beregnede med 3 Heste, undtagen Præsens i Remontecommissionen med 2.
⁸) Heraf 68 Stamheste pr. Escadron, ialt 680. Resten (71) er Officeresheste. Der findes 1422 Distriktsheste, hvoraf aarlig 142 indkaldes til Tilrid
⁹) Heraf 3 Officeresheste udenfor den ovenfor nævnte Styrke. Sergenterne ere gjorte beredne ved Heste, der ere afgjorte fra Escadronerne.

Oversigt over Cavalleriets Formation efter Mindretallets Forslag.

R i g s f o d.

Tning.	Sum af Feltstyrke og Forstærkning.	Erstatningsstyrke.					Inspektion og Etaber.	Societlig Tjeneste.	Totalsum.
		Med 1 Regiment Depot D. for Bilet.	Med 2 Regimenters Depoter B. for Bilet.	Med 2 Hestepoter.	Med 2 Spillepoter.	Sum af Erstatningsstyrke.			
.....	1	1	
.....	4	3	2	
.....	11	2	2	4	1	3	5	
.....	25	1	3	19	
.....	22	29	
.....	3	2	2	4 ⁸	22	
.....	12	4	8	4	4	20	5 ⁹	7	
.....	15	77	6	10	6	6	28	37	
.....	6	61	7	8	15	1	14	
.....	66	81	
.....	27	27	8	12	8	8	66	
.....	33	154	15	20	8	8	51	63	
.....	210	
.....	33	
.....	6	8	33	
.....	2	4	4	2	12	8	
.....	6	41	2	4	4	2	12	12	
.....	53	
.....	23	23	
.....	37	202	7	10	12	10	39	241	
.....	263	1,418	160	240	88	60	548	1,966	
.....	
.....	300	1,620	167	250	100	70	587	2,207	
.....	3	13	13	
.....	357	1,928	190	284	118	86	678	2,628	
.....	3 ⁵	7	2 ¹	4 ⁶	2 ⁷	4 ⁶	12	19	
.....	15	81	6	6	12	113	
.....	12	4	
.....	372	1,983	190	280	c. 56	10	536	2,561	
.....	c.150	150	150	

2054 Heste fordres tilfredne { 1983 ved Feltstyrken og Forstærkningen.
 15 ved Depoterne.
 4 ved Hestepoterne.
 10 ved Enghestedepoterne.
 42 udenfor Afdelingerne.
 2053

F r e d s f o d.

Feststyrke.	F r e d s f o d.											Totalsum af fast Styrke.						
	Fast Styrke.						Værlende Styrke.											
	Inspektion og Etaber.	Undervisningskavaler og forstærkede Tropper.	Med 1 Escadron.	Med 1 Skole.	Med 4 Escadroner for Regimentet og 4 Skoler.	Med 3 Escadroner for Regimentet og 3 Skoler.	Med 1 Regiment à 4 Escadroner.			Med 1 Regiment à 3 Escadroner.			Fast Styrke.	Værlende Styrke.				
						160 Dage.	50 eller 65 Dage.	45 eller 30 Dage.	110 Dage.	160 Dage.	50 eller 65 Dage.	45 eller 30 Dage.	110 Dage.	Med 1 Escadron.	Med 3 Escadroner.	Med 1 Escadron D. for 1 Skole.	Med 2 Escadroner D. for 2 Skoler.	
Generaler	1	1	1
Oberster	2	2
Oberstlieutenanter	3	2	1	5
Ritmestre	1	4	1	1	19	19
Premierlieutenanter	1	5	2	1	1	29
Secondlieutenanter	4	4	8	4	3	3	6	3	29
Ritmestere af Forstærkningen	1	3	3
Lieutenanter af Forstærkningen	4	8	8
Officerer	3	12	3	1	4	2	56	4	4	8	4	3	3	6	3	1	3	59
Sergenter	1	6	5	3	5	2	75	2	6	81
Corporaler	16	16	24	16	12	12	18	12	81
Underofficerer af Forstærkningen	9	18	81
Underofficerer	1	6	5	3	5	2	75	16	16	24	16	12	12	18	12	2	6	81
Spillemand	3	1	1	33	33
Reservepillemand	3	6	33
Spillemand af Forstærkningen	33
Spillemand	3	1	1	33	33
Hvervede Haandværkere	2	1	1	23	23
Undercorporaler	23 ¹	23	52 ⁶	23 ¹	17 ²	17	38 ⁵	17 ²	14	20	241
Menige	82	225 ³	417 ⁵	82	62	169 ⁴	313 ⁵	62	94	142	1,966
Rekruter	144	108
Undercorporaler og Menige	249	248	469	105	187	186	351	79	108	162	2,207
Reservebeslagsmede	13
Totalsum	4	18	13	4	11	6	187	269	268	501	125	202	201	375	94	3	9	2,628
Børnepligtige Haandværkere
Hestepasfere	3	12	4	2	21	19*	15*	1	3	113
Doppasfere	3	14	29
Rideheste	5	17	71	1	8	4	751 ⁸	265	198	1	3 ⁹	324	2,561

¹⁾ 8 i Corporalsstolen.
²⁾ 6 i Corporalsstolen.
³⁾ 82 + 124 tilgaaede Rekrutter + 19 indkaldte af forrige Aars Mandstab.
⁴⁾ 62 + 93 tilgaaede Rekrutter + 14 indkaldte af forrige Aars Mandstab.
⁵⁾ Ved Indkaldelse af 2 Aars Mandstab. Ligger Regimentet ikke i Feir, bliver Styrken ved Indkaldelse af 1 Aars Mandstab til respective 37 Undercorporaler 322 Menige.
⁶⁾ Der udtages 3 af hele Cavalleriet om Aaret, som den 27/6 efter endt første Uddannelse afgaae til 1 Aars Uddannelse ved Manegen.
⁷⁾ Alle Stabsofficerer ere beregnet med 3 Heste, undtagen Præses i Remontecommissionen med 2.
⁸⁾ Heraf 68 Stamheste pr. Escadron, ialt 680. Resten (71) er Officeresheste. Der findes 1422 Distriktsheste, hvoraf aarlig 142 indkaldes til Tilridning i 90 Dage.
⁹⁾ Heraf 3 Officeresheste udenfor den ovenfor nævnte Styrke. Sergenterne ere gjort berebne ved Heste, der ere afgivne fra Escadronerne.

*) Oberste Fal ved Feirøveserne. 1 Regiment ligger aarligt i Feir.

Af Sergenterne ere:
 7 Stabssergenter,
 30 Oberstsergenter,
 44 Sergenter.
 81

Af Spillemandene ere:
 3 af 2den Klasse
 10 af 3die —
 10 af 4de —
 10 af 5te —
 33

*) Naar Regimentet ligger i Feir.

hver Escadron blive nødvendig, og derfor maa ogsaa Stamhæstantallet ved samme forøges; vi foreslaae at sætte dette til 68. 68 Hefte ved hver Escadron give i Alt 680 Stamhæfte, hvilke lagte til 1422 Distrikthæfte give 2102 Hefte eller lidt mere end 1980, der er det nødvendige Antal.

Den Styrke af Rekruter, som skal indkaldes til hver Escadron, maa efter vort Forslag sættes til 36 Mand. Ved de to Regimenters Skoler vil dette ikke medføre nogen nødvendig Forandring, derimod vil ogsaa uden dette Tillæg af 6 Mand Rekruter for hver Escadron en Skole for 4 Escadroner blive for stor. Vi foreslaae derfor at forstærke Befalingspersonalet ved det Regiment, som bestaaer af 4 Escadroner, med en Ritmester og 3 Sergenter.

Med Hensyn til de Meniges Uddannelse ere vi derhos af den Anskuelse, at man uden Skade kan hjemsende de efter Udtagelsen af Undercorporalerne Tilbageværende af den flinkeste Trediedeel, omtrent 19 Mand for det ene Regiment, og 14 for hvert af de to andre, indtil næste Rekruttskoles Slutning, den 24de Juni, idet vi antage, at denne Forholdsregel, som ganske svarer til, hvad der ved de andre Baabenarter næsten overalt med forskjellige Modificationer er bragt i Forslag, i høi Grad vil bidrage til at anspore Kappelysten under Uddannelsen.

Vi foreslaae, at af Regimenterne kun 1 aarlig tager Deel i Leirøvelserne, og idet vi bemærke, at der tillige afholdes en Exerceertid med Forstærkningsmandskabet, antage vi, at de forskjellige Formaal med Mandskabets Indkaldelse til Exerceertiden under Tjenestetiden i Linien tilstrækkeligt ville kunne naaes ved en noget mindre Indkaldelse, end af Fleertallet er foreslaaet, saa meget mere som efter vort Forslag hver Aargang af Mandskabet indbefatter et større Antal Undercorporaler og Menige. I Henhold hertil foreslaae vi at indkalde 2 Aargange ved de Escadroner, som ligge i Leir, og kun 1 ved dem, som have sædvanlig Exerceertid.

De af os foreslaaede Regimenters ulige Størrelse betinger en forskjellig Tilgang til

Corporalskolerne ved dem. Medens vi med Fleertallet antage, at den ved Regimenterne paa 3 Escadroner bør være 6 aarlig, vil den ved Regimentet paa 4 Escadroner kunne være 8. Paa den anden Side vil Baabnets mindre Styrke kun tilstede en Tilgang til Officereskolen af indtil 7 Elever, istedenfor af 10, som foreslaaet af Fleertallet.

Disse Tal ville atter bevirke, at der i Baabnet kun kan findes 10 lønede og 13 hjemsendte Secondlieutenanter, 40 lønede og 26 hjemsendte Corporaler. I Forstærkningen vil der blive til Raadighed omtrent 32 Lieutenanter og 58 Underofficerer. Alle disse nævnte Antal af Befalingsmand ere tilstrækkelige til Tjenestens Behov.

Vort Forslag medfører 3 Garnisonssteder hvortil foreslaaes Kjøbenhavn, Odense eller Aarhus og Randers.

Vi indstille, at Forstærkningescadronen hvert Aar bør holde en Exerceertid paa 3 Uger efter den almindelige Exerceertids Slutning med 8de Mars Mandskab.

Endelig vil vort Forslag medføre, at der ved Cavalleriet kun kan findes i Alt 7 Stabsfergenter istedenfor 11, som Fleertallets Forslag betinger, at Minimum for det Antal Forfremmelse fra Corporal til Sergent, som aarlig kan finde Sted i Baabnet, maa sættes til 2, istedenfor 3 efter Fleertallets Forslag, og at der til Secondlieutenanter aarlig kun kan udnavnes 6, istedenfor 10 efter Fleertallets Forslag.

Det Nærmere angaaende disse Tal vil for Fleertallets Vedkommende findes fremsat i det senere følgende Affnit om Udnavnelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmænd.

Af Spillemand vil der ved Cavalleriet efter vort Forslag i Alt kun findes 33 imod 50 efter Fleertallets. Det Nærmere om dem vil findes i de til Commissionens Betænkning knyttede Lovforslag.

Bedsøiede Table udviser Enkelthederne ved Baabnet i de af vort Forslag følgende For-
mationer.

5.

Nogle af Commissionens Medlemmer tillade sig at anbefale til Regjeringens Overveielse, om der ikke mellem de ved Fleertallets og Mindretallets Forslag afstufne Grændser skulde kunne findes en passende Cavalleristyrke. De have ikke bestemt villet slutte sig til Mindretallets Forslag, men den store Udgift, som Fleertallets Forslag under alle Omstændigheder vil medføre, indeholder en stærk Opfordring til at være betænkt paa enhver Begrændsning af Udgiften, der paa nogen Maade lader sig retfærdiggjøre. Uden at stille noget bestemt Forslag, tillade vi os at antyde en Styrke af 12 Escadroner.

III.

Artilleriet og Hærens Train.

1.

Artilleriets Styrke bestemmes dels af Infanteriets og Cavalleriets Styrke, dels af Landets naturlige Befæstning og de faste Punkter, som i en Krig ville være at forsvare. Det bestaaer af Feltartilleri, som maa kunne være tilstede paa enhver Kampplads, og Fæstningsartilleri, som kun skal være tilstede paa de enkelte faste Punkter. Feltartilleriets Styrke er væsentlig bestemt af de andre Vaabens Styrke; og da man sædvanligvis regner $2\frac{1}{2}$ Kanon for hver 1000 Stridsmænd i Infanteri og Cavalleri, og den danske Hær i den af os foreslaaede fulde Udvikling vil indeholde henved 40,000 Mand af de nævnte Vaaben, kan Feltartilleriets Styrke ikke sættes ringere end til omtrent 100 Kanoner. Da vi ikke finde Anledning til at foreslaae nogen Forandring i den hidtil hos os brugelige Formation af Batterier paa 8 Piecer, som baade er den meest oeconomiske og den formeentlig i taktisk Henseende fordeeligste, vil det ovennævnte Antal Kanoner udfordre, at Feltartilleriet deles i 12 Batterier. Fæstningsartilleriets Styrke er vanskeligere at bestemme, fordi vi ikke kunne gaae nærmere ind paa en Undersøgelse af, hvilke blandt de bestaaende Befæstningsanlæg i Landet der ville blive at vedligeholde, og hvilke nye Befæstninger der ville blive at anlægge. Saameget er imidlertid givet ifølge Forholdenes Natur, at man, selv naar Kjøbenhavn opgives som Fæstning imod Landsiden, og kun forsvaret imod Søiden vedligeholdes, maa gjøre Regning paa der samtidig at skulle betjene mindst 200 svære Kanoner, hvilke ville udfordre et

Corps af omtrent 2000 Mand Undercorporaler og Menige, naar Tjenesten skal besørges ordentlig. Med Hensyn til det øvrige Land er det ligeledes vist, at man alene til de Forskænsninger, som man under en Krig maa opfaae, om man ikke har dem iforveien, navnlig omkring Lillebelt, mindst maa gjøre Regning paa 100 Kanoner. Efter vor Overbeviisning vil man komme til at benytte et større Antal; men vi have Betænkelse ved at angive noget høiere Tal, før man kan see klarere end nu med Hensyn til de fremtidige Befæstninger, og vi foreslaae derfor nu kun, foruden det ovennævnte for Kjøbenhavns Forsvar nødvendige Corps, at organisere et Corps af 1000 Undercorporaler og Menige, idet vi dog udtrykkeligt henpege paa, at denne Styrke rimeligvis i en nær Fremtid vil vise sig utilstrækkelig.

De samme Grunde, som have bestemt os til at foreslaae Infanteriet organiseret saaledes, at det under en pludseligt udbrydende Krig hurtigt kan samle sig og danne en kampdygtig Armee paa hver Side af Storebelt, selv forsaavidt Passagen over dette ikke skulde være aldeles aaben, have ogsaa bevæget os til at bringe en lignende Ordning af Artilleriet i Forslag. Heraf følger en Søndring af Artilleriets taktiske Afdelinger i 2 Grupper, af hvilke den ene faaer sit Mandstab fra 1ste og 2den Brigadefreds Øst for Storebelt, den anden fra de øvrige Brigadefreds Vest for samme. Herved maa imidlertid erindres, at Delingen af det til Infanteriet udfærdigede Mandstab imellem de 2 Afdelinger i Forholdet 2 : 3 ikke ganske stemmer

med de bestaaende numeriske Forhold, idet de østlige Brigadefreds, selv naar Livgarden udskrives fra dem alene, ville erholde en kjendelig Begunstigelse fremfor de vestlige. Der bør altsaa finde en Udjevning Sted igjennem Udskrivningen til de andre Vaaben, og da denne ikke let kan stee ved Cavalleriet paa Grund af de særegne Betingelser, som ere knyttede til Hesteholdet, er Artilleriet det Vaaben, som i denne Henseende bør benyttes, forsaavidt det kan stee uden betydelig Støde for det hele Forsvar. Vi foreslaaer derfor, at der til Artilleriet udskrives et forholdsviis større Antal Værnepligtige af de 2 østlige Brigadefreds end af de 3 vestlige, saaledes at der for hver 2 Mand, som udskrives af hele den østlige Afdeling, kun udskrives 1 af den vestlige, hvilket vil have tilfølgende, at af de 12 Batterier ville 8 erholde deres Mandstab fra den østlige Afdeling, og kun 4 fra den vestlige, ligesom Fæstningsartilleriet vil blive dobbelt saa stærkt Ost for Storebelt som Vest for samme. Dette Forslag anbefales desuden af den Omstændighed, at de store Artilleri-Etablissementer, hvorfra hele Vaabnets Forsyning udgaaer, og som ere af væsentlig Betydning ved Mandskabets Indøvelse, have indrettede og udrustede i Kjøbenhavn, og at det vilde være forbundet med betydelige Bekostninger, om tilsvarende Etablissementer skulde opføres og indrettes paa et andet Sted i Landet. Dette Forslag har den Fordeel fremfor Ministeriets, at der Vest for Storebelt, uden nogen Understøttelse fra Sjælland, vil kunne dannes 4 Feltbatterier og et Fæstningsartillericorps; man vil ogsaa i det Arsenal, som maa tilveiebringes for disses saavel som for de vestlige Infanteribrigaders Forsyning, uden Vanskelighed kunne anbringe saa stor en Deel af Artilleriets Reserveforsyning, at man i mødende Tilfælde ikke behøver at skaffe saa meget Materiel over Storebelt, som ellers vilde behøves for at tilveiebringe en passende Artilleristyrke til de Infanteri- og Cavalleri-Afdelinger, der garnisonere Vest for Beltet. Derimod vil man ikke undgaae den Ulempe, at flere Batteriers Mandstab og Befalingsmand maa føres over Beltet, naar Hæren sammendrages til sin fulde Styrke; da her imidlertid

dog kun bliver Spørgsmaal om en forholdsviis ringe Troppestyrke, der kan føres over i mindre Afdelinger, vil denne Ulempe kun blive følelig, dersom en fuldstændig Afspærring af Passagen skulde finde Sted.

Naar Feltbatterierne skulde deles imellem Linie og Forstærkning i samme Forhold som Infanteristyrken, maatte af de 12 Feltbatterier 7 høre til Linien, og 5 til Forstærkningen. Men da der for Feltartilleriet i Reglen ikke tør paapeges saadanne dækkede Stillinger, hvor særskilt organiserede Afdelinger i Vighed med Infanteriets med Fordeel kunne anvendes, og da derhos Batteriernes mere complicerede Organisation bevirker, at der maa medgaae længere Tid, førend et Forstærkningsbatteri med Tryghed kan sendes imod Fjenden, maa Hæren efter vor Anskuelse strax ved Krigens Udbrud have 9 kampdygtige Feltbatterier, altsaa 9 Liniebatterier, hvilket ogsaa vil være nødvendigt, naar man vil tildele hver Brigade et Batteri Artilleri, og derhos som et Minimum have 4 i Reserve. Ved Siden af disse maa der altsaa organiseres 3 Batterier af Forstærkningen. Derimod er der ved Fæstningsartilleriet ingen Grund til at gjøre en tilsvarende Forskjel imellem Liniens og Forstærkningens Styrke, og dette vil altsaa blive foreslaaet organiseret saaledes, at Linie- og Forstærkningsmandskab benyttes paa eensartet Maade.

Ved Feltartilleriet er tænkt anvendt som Erstatningsmandskab for Liniebatterierne den ældste Femtedeel af Liniemandskabet. De yngste Aargange af Forstærkningen ville blive brugte til Dannelsen af Forstærkningsbatterierne, og det ældste Mandskab atter være Erstatningsmandskab for disse.

Ved Fæstningsartilleriet maatte man foreløbig affee fra Benyttelsen af Forstærkningens 2 sidste Aargange og ligeledes uddanne en Fjerdedeel af Krigsstyrken til Erstatningsmandskab, hvilket vil svare til den ved Feltartilleriet nævnte Femtedeel af Liniestyrken.

Den af Krigsministeriet foreslaaede Forsyning af et Feltbatteri med Mandstab er kun nødvendig for den saakaldte store Forsyning, som benyttes, naar Hæren bevæger sig udenfor

Landets Grændse. Da vi maae ansee det for rettest, at Hæren organiseres væsenlig paa Krig indenfor Landets Grændse, vil en mindre stærk Besætning af Batteriet kunne tilraades.

Et Liniebatteri.

8 Kanoner à 6 Heste	48	Heste.
8 Ammunitionsvogne à 6 Heste ..	48	—
1 Reserveaffutage à 4 Heste	4	—
3 Batterivogne à 4 Heste	12	—
1 Smedevogn à 6 Heste	6	—
Reserveheste	8	—

126 Trækheste,

foruden 3 Færdselsvogne, afgivne af Trainet, og 8 Fouragevogne fra Vognparkerne,

da vil der til et Liniebatteri udfordres

20 Undercorporaler,

72 Constabler,

75 Trainconstabler,

og til et Forstærkningsbatteri

20 Undercorporaler,

60 Constabler,

63 Trainconstabler.

De nævnte 167 Mand af Linien tilligemed $\frac{1}{4}$ til Reserven, ialt 209, ville af 6 Aars Mandskab tilveiebringes ved en aarlig Udskrivning af 45 Mand pr. Batteri. Da der imidlertid aarlig af hvert Batteri maa afgives 2 Trainconstabler til Trainet, og der desuden maa regnes paa en Tilgang af Officeres- og Underofficers-Clever, maa den aarlige Udskrivning sættes til 51, nemlig 27 Constabelrekruter og 24 Trainconstabelrekruter pr. Batteri, hvilket for 9 Batterier udgjør 243 Constabelrekruter og 216 Trainconstabelrekruter, altsaa lidt mere end af Krigsministeriet foreslaaet.

De omhandlede 209 Mand ved hvert Batteri ville i Forstærkningen smelte ind til omtrent 175. I de 2 yngste Aargange af denne vil der altsaa findes noget over 60 Mand pr. Batteri, hvilket er mere end tilstrækkeligt til at danne Mandskabet til 1 Forstærkningsbatteri (143 Mand) for hver 3 Liniebatterier.

Fæstningsartilleriet bør af de ovenfor frematte Grunde deles i 2 Batailloner, af hvilke den, som rekruteres Ost for Væstet, ved at indkalde Forstærkningsmandskabet indtil af 11te Aargang

Tænkes et Batteri formeret paa Krigsfod med følgende Forhugning af Voiturer og dertil hørende Trækheste:

Et Forstærkningsbatteri.

8 Kanoner à 6 Heste	48	Heste.
4 Ammunitionsvogne à 6 Heste ..	24	—
1 Reserveaffutage à 4 Heste	4	—
3 Batterivogne à 4 Heste	12	—
1 Smedevogn à 6 Heste	6	—
Reserveheste	6	—

100 Trækheste,

foruden 3 Færdselsvogne, afgivne af Trainet, og 7 Fouragevogne fra Vognparkerne,

kan bringes op paa 2,000 Mand Undercorporaler og Menige, den anden paa 1000, begge med en Fjerdedeel til Erstatningsmandskab. Der vil hertil udtræves en aarlig Udskrivning af 180 Mand for hvert 1000, altsaa for det hele Fæstningsartilleri af 540 Mand. Liniemandskabet vil da udgjøre omtrent 800 Mand af hvert 1000 udenfor Erstatningsmandskabet, eller, naar dette medregnes, af hver 1250.

Den 1ste Bataillon foreslaae vi indeelt i 4 Compagnier, den 2den i 2, men da denne Inddeling ikke vil kunne lægges til Grund for den taktiske Anvendelse, som vil afhænge af, hvor mange befæstede Punkter der vil være at forsvare og disses Bestaffenhed, og da under en Krig rimelignis alle befæstede Punkter ville blive befatte, saa at der kun bliver Spørgsmaal om en mere eller mindre fuldstændig Besætning af dem, foreslaae vi ikke at udsøndre Forstærkningsmandskabet i særlige Compagnier, men lade hvert Compagni indeholde en Afdeling Liniemandskab og en Afdeling Forstærkningsmandskab, tilsammen paa omtrent 500 Mand Undercorporaler og Menige.

Ved den af Krigsministeriet foreslaaede Rekrutuddannelse agte vi kun at bringe nogle mindre indgribende Ændringer i Forslag, af hvilke de fleste ere begrundede i Ønskeligheden af at bringe nogle for Infanteriet foreslaaede Grundsætninger i Anvendelse ved Artilleriet.

Det forekommer os mindre heldigt, naar Mandskabet ved dette Aars forfæstede Afdelin-

ger beordres til at møde paa saa mange forskjellige Dage; vi ansee det derhos for ønskeligt, at Indkaldelsestiden falder efter 1ste Mai, og foreslaae derfor, at Rekruterne ved samtlige Afdelinger indkaldes til at møde den 5te Mai.

Naar der aarlig indkaldes 243 Constabelrekruter, da ville disse ved Rekruttskolernes Slutning den 3die August være gaaede ned til omtrent 210. Disse foreslaaes mod Slutningen af Exerceertiden deelte efter deres Flinkhed i 2 ligestore Klasser; af den flinkeste udtages paa samme Maade som ved Infanteriet foruden dem, der kunne optages som Elever i Corporalskolen, hvorom mere siden, 5 Undercorporaler for hvert Batteri, som det dog tilstedes at bytte Nummer med de øvrige af Klassen. Undercorporalerne gjøre Tjeneste til Slutningen af næste Aars Exerceertid; de øvrige af Klassen hjemsendes for først at møde næste Aars 3die August og blive til Exerceertidens Slutning. Den mindre flinke Klasse holdes til Tjeneste til næste Exerceertids Slutning.

Indkaldes der aarlig 216 Trainconstabelrekruter til den 5te Mai, da vil der af disse ved Skolernes Slutning den 28de August være omtrent 186 tilbage. Af disse kunne ved Exerceertidens Slutning Elever til Corporalskolen melde sig, og disse udfondres. Af de Tilbageværende kan paa Grund af de særegne Krav, som Uddannelsen stiller, Ingen hjemsendes før Slutningen af næste Exerceertid; dog foreslaae vi, at af den flinkeste Halvdeel henimod Slutningen af December Maaned udtages 2 for hvert Batteri til Traincompagniet, for i 3 Maaneder ved dette at oplæres til Undercorporaler ved Trainet og derpaa at hjemsendes. Melder der sig flere end 18 til denne Tjeneste, afgjøres det ved Lodtrækning imellem dem, der have meldt sig, hvem der skal antages; melder der sig færre end de ovennævnte 18 (2 for hvert Batteri), finder Lodtrækning Sted imellem de øvrige, som henhøre til den flinkeste Halvdeel. Nummerbytning er ogsaa her tilstede.

Af de 540 Rekruter, som aarlig indkaldes til Fæstningsartilleriet, vil der ved Rekruttskolernes Slutning den 1de Juli omtrent være 465 tilbage; disse blive den 2den September at dele i 2 Klasser

efter deres Flinkhed ligesom ved Feltartilleriet. Af den flinkeste Klasse udtages foruden Elever til Corporalskolen 7 Undercorporaler for hvert Compagni, hvoraf en Bataillon bestaaer, under de for de andre Afdelinger gjældende Vilkaar. De øvrige af 1ste Klasse hjemsendes; af 2den Klasse tilbageholdes 150 Mand, som tilligemed Undercorporalerne forblive til Tjeneste indtil næste Aars 2den September, medens Resten hjemsendes. Herved vil det blive Fæstningsartilleriet muligt at afgive en passende Besætning for Søforterne ved Kjøbenhavn, og Søetatens Station paa Trekroner vil kunne inddrages.

Mandskabet ved Feltartilleriet er ikke foreslaaet indkaldt til senere Exerceertider, med Undtagelse af, at Undercorporalerne indkaldes til endnu een Exerceertid. Mandskabet ved Fæstningsartilleriet har ingen Exerceertid, saalænge det staaer i Linien. Det forekommer flere af os tvivlsomt, om en senere Dvælse bør undlades, men da ingen Fordring i denne Henseende er stillet, og da Indkaldelsen af endnu een Aargangs Mandskab ved Feltartilleriet betydeligt vilde forhøje Kravet baade til Heste og Penge, have vi ikke anseet det for rigtigt herom at stille noget Forslag.

Derimod antages en Exerceertid paa 15 Dage at være nødvendig for Forstærkningsmandskabet, saaledes at Feltbatterierne og Fæstningsartilleriet aarlig indkalde 1 Aars Mandskab, i Reglen den 8de Aargangs, fra den 28de September til den 12te October.

Det af Ministeriet foreslaaede Normaltal af 29 Stamheste pr. Batteri foruden Officeheste antages at burde bibeholdes. 15 af dem bør være Rideheste.

3 Exerceertiden, der rettest kan regnes fra den Dag, Trainconstablerne tages til Tjeneste ved Batterierne, altsaa fra den 29de August til den 27de September, formeres de 3 Batterier i Halvbatterier uden Vogne, hvortil behøves 42 Heste; de 6 øvrige Batterier formeres i 3 hele, ved Sammenlægning af 2 og 2; disse Batterier antages at have det halve Antal Vogne og behøve hvert i Alt 169 Heste.

Artilleriet antages at have i Alt 306 Distriktsheste; til hver af de Batterier, som an-

vendes ved Formeringen af Heelbatterierne, behøves 30 Distriktsheste, hvorved der bliver en Reserve af 12 Heste ved Heelbatteriet; til hver af de Batterier, der formeres som Halvbatterier, indkaldes 16 Distriktsheste, hvorved have en Reserve af 5 Heste. Der bliver da 78 Distriktsheste tilbage, der kunne afbenyttes ved Ingenieurtroppernes Øvelser i Exerceertiden, og til hvis Føring Artilleriet kan afgive det fornødne Mandskab. De 3 hele Batterier bør

gaae i Reir; af disse afholde de to samlede Øvelser under Brigaderne, det tredje med Cavalieriet.

Af Distriktshestene bør 126 (14 pr. Batteri) være Rideheste, og Resten, der er Trækheste, bør saavidt muligt være udvalgt med det Formaal tillige at kunne bruges som Rideheste.

Af Distriktshestene indkaldes 162 til Trainconstabelrekruttskolen.

2.

I Henhold til hvad vi i forrige Afsnit have udviklet, foreslaae vi altsaa Artilleriets taktiske Afdelinger formerede i 2 Regimenter og 2 Batailloner, af hvilke det ene Regiment og den ene Bataillon garnisonere i Kjøbenhavn, de andre Best for Storebelt paa et Sted, som vi af Mangel paa tilstrækkelig Undersøgelse af de locale Forhold ikke see os istand til at angive bestemt, men som uden Tvivl maa blive enten Nyborg eller Fredericia eller maaskee deelviis paa hvert af disse Steder.

Det 1ste Regiment (Kjøbenhavn) foreslaaes at bestaae af 6 Feltbatterier af Linien og 2 Feltbatterier af Forstærkningen; 1ste Bataillon Fæstningsartilleri af 4 Compagnier.

Det 2det Regiment foreslaaes at bestaae af 3 Feltbatterier af Linien og 1 Feltbatteri af Forstærkningen; 2den Bataillon Fæstningsartilleri af 2 Compagnier.

1ste Regiment og 1ste Bataillon erholde alt deres udfrevne Mandskab fra de 2 første Brigadefreds. For at Fæstningsartilleriets Mandskab ved et fjendtligt Overfald kan være saa hurtigt som muligt tilstede, bør det maaskee fastsættes, at der hertil især udføres Mandskab fra Hovedstaden og de nærmest samme liggende Distrikter. Erstatning herfor kunde gives ved, at Feltartilleriets Mandskab væsentligt udføres af 2den Brigadefreds.

2det Regiment og 2den Bataillon erholde deres udfrevne Mandskab fra 3die, 4de og 5te Brigadefreds.

Et Feltbatteri af Linien bør paa Krigsfod have:

1 Batterichef, Capitain.

2 Halvbattericommandeurer
1 Commandeur for Vognl
linien

{ af hvilke 1 maa
være Premier=
lieutenant, 1
Secondlieute=
nant og 1 en
ældre Under=
officer af Ser=
gentsklassen,

6 Underofficerer af Sergentsklassen.

5 Corporaler,

2 Trompetere, og

1 Reservetrompeter.

Et Feltbatteri af Forstærkningen bør paa Krigsfod have

1 Batterichef, Capitain, af Forstærkningen.

2 Halvbattericommandeurer
1 Commandeur for Vognl
linien

{ af hvilke 2 ere
Lieutenanter af
Forstærknin=
gen og 1 en
ældre Under=
officer,

9 Underofficerer,

3 Trompetere af Forstærkningen,

Af Underofficererne bør 3 være Sergenter, der ere forsatte fra Linien, de øvrige Underofficerer af Forstærkningen.

Bed Fæstningsartilleriet vil der af Hensyn til, at man i Kjøbenhavn maa kunne gjøre Regning paa, naar Nødvendigheden kræver det, at erholde Hjælp af Befalingsmænd fra de Artilleri-Institutioner, som altid ville være tilstede her (Chefsstab, tekniske Afdelinger, Depot, Skoler), kunne tildeles Compagnierne af 1ste Bataillon en noget svagere Besætning af Befalingsmænd end Compagnierne af 2den Bataillon.

Vi foreslaae for hvert Compagni af 1ste Bataillon:

- 1 Compagnichef, Capitain,
- 1 Premierlieutenant,
- 2 Secondlieutanter,
- 2 Lieutanter af Forstærkningen,
- 6 Sergenter,
- 4 Corporaler,
- 4 Underofficerer af Forstærkningen,
- 1 Trompeter.

Bed hvert Compagni af 2den Bataillon foreslaae vi hertil at føie:

- 1 Premierlieutenant og 2 Sergenter.

Af Depoter tænke vi os eet paa hver Side af Beltet, og foreslaae dem tildeelte:

- 3 Capitainer,
- 4 Premierlieutanter,
- 2 Secondlieutanter,
- 12 Lieutanter af Forstærkningen,
- 15 Sergenter,
- 24 Underofficerer af Forstærkningen,
- 2 Reservetrompetere,
- 2 Trompetere af Forstærkningen.

Paa Grund af det større Omfang, som Depotet i Kjøbenhavn vil erholde, foreslaae vi, at dette faaer paa Krigsfod en Styrke af 1 Capitain, 4 Lieutanter af Forstærkningen, 3 Sergenter og 6 Underofficerer af Forstærkningen mere, end Depotet Best for Beltet.

I Krig vil der være en høistcommanderende Artilleriofficer og en Commandeur for Fæstningsartilleriet paa hver Side af Beltet, hvilke 4 Stabsofficerer i Fredstid ville være Chefer for de tilsvarende Regimenter og Batailloner.

For hver af disse 4 Chefers Stabe foreslaaes:

- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 1 Secondlieutenant,
- 1 Sergent,
- 1 Corporal.

Derhos bør der ved Artillericommandoen

Best for Beltet være 1 Capitain som Stabschef, i Fredstid ansat ved 1ste Regiments Stab; fremdeles ved hver af de høistcommanderende Artilleriofficerer endnu 1 Sergent og 1 Trompeter, der afgives af den nedenfor nævnte Styrke.

Der vil desuden i Krigstilfælde være en Commando for Reserveartilleriet. Til at danne denne Stab og til Forstærkning af de høistcommanderende Artilleriofficerers Stabe i Krigstid samt til at varetage overordnede Poster ved Baabnet og til at forstærke Generalstaben m. v., maa endnu have:

- 2 Stabsofficerer,
- 1 Capitain,
- 2 Premierlieutanter,
- 1 Secondlieutenant,
- 3 Sergenter,
- 1 Corporal,
- 2 Trompetere og
- 1 Reservetrompeter.

I Fredstid anvendes dette Personale ved Underviisningsanstalterne og ved Baabnet, her navnlig til Prøver og Forsøg.

Da der, som senere omtalt i Afsnittet om Generalstaben, er paaregnet at skulle afgives 2 Capitainer af Artilleriet til Generalstaben m. v., vil dette kunne iværksættes ved Hjælp af den ovennævnte Styrke ved Ombtning mellem en Capitain af Baabnets øvrige Afdelinger og en af de ovenfor nævnte Officerer.

Depoterne formeres først ved Krigs Udbrud. De Befalingsmand, som ere opførte for disse, og som ikke i Fredstid finde Beskæftigelse ved Underviisningsanstalterne, ville være at hysesfætte med forskjellig Tjeneste baade ved Baabnets kæmpende og tekniske Afdelinger.

Foruden de ovenfor nævnte Styrker have ved hvert Regiment 1 Beslagsmed, ved 1ste Regiment 2 Sadelmagere og Bomskjærere, ved 2det 1.

3.

Organisationen af Artilleriets tekniske Afdelinger, som besørge Anskaffelsen, Vedligeholdelsen og Opbevaringen af Materiellet, samt For-

synningen til de andre Afdelinger, vil ikke lide nogen betydelig Forandring ved de taktiske Afdelingers Inddeling i 2 Regimenter og Batailloner, da

det vil være rettest, at alle Anstæffelser, som hidtil, besørgeres ved Centralanstalterne i og ved Kjøbenhavn. Men da det dog vil være nødvendigt, at Opbevaringen og Vedligeholdelsen af en Deel Materiel finder Sted Bort for Bort, foreslaae vi, at der paa et passende Sted (maafløe ved Nyborg) oprettes et Varsenal, ved hvilket ogsaa enkelte Laboratorie-Arbejder kunne udføres. Det bestaaende lille Varsenal paa Frederiksværk tænkes vedligeholdt; derimod foreslaae vi, at det nu bestaaende Varsenal paa Kronborg inddrages.

De tekniske Afdelinger indkalde en Deel udførelse Mandskab, af hvilket en betydelig Deel bør være Haandværkere, deels for i Krigstid at kunne forsyne Hærens forskjellige kæmpende Afdelinger, saavel som Varsenalerne, Laboratorierne, Parkerne og Trainet med militært dannede Haandværkere, deels for at benytte den Arbeidskraft, som herved kommer til Raadighed, til Fremme af deres Virksomhed i Fred. Det udførelse Mandskab formeres i 2 omtrent ligestore Compagnier, et Varsenals- og et Laboratorie-Compagni, der staae under Bestyrerne for Kjøbenhavns Varsenal og Laboratorium, og commanderes af en Capitain ved hver Afdeling. Fra disse Compagnier afgives efter endt Rekrutuddannelse det fornødne Mandskab til de mindre tekniske Afdelinger, der staae under Artilleriet.

Det lader sig forudsee, at Varsenalerne og Laboratoriets Virksomhed i den nærmeste Fremtid vil blive ikke lidet større end tidligere, og da den af Ministeriet foreslaaede Rekrutstyrke, som stemmer med den nu indrømmede, har viist sig utilstrækkelig, saa at det oftere har været nødvendigt at commandere Mandskab fra andre Baabenarter til Tjeneste ved Artilleriet, til Skade for deres egen Uddannelse, maae vi tilraade en liden Forøgelse i Rekrutstyrken.

Vi foreslaae altsaa, at der aarlig indkaldes 157 Rekruter istedetfor de af Ministeriet foreslaaede 117; at af disse 128 udføres af 1ste og 2den Brigadefreds, 29 af 3die, 4de og 5te; at de ligesom de øvrige Rekruter ved Artilleriet indkaldes til at møde den 5te Mai, at Rekrutskolen etableres i Kjøbenhavn og varer 30 Dage. Ved Rekrutskolens Slutning antages der at være 135 tilbage, og af disse gaae 55 til Kjø-

benhavns Varsenal, 55 til Kjøbenhavns Laboratorium, og 25 (nemlig de af 3die, 4de og 5te Brigadefreds udførelse) til Varsenalet. Her uddannes de indtil Begyndelsen af September, da der af den flinkste Halvdeel foruden dem, som kunne optages i Corporalskolen, udtages 20 Undercorporaler (nemlig 8 ved Kjøbenhavns Varsenal, 8 ved Kjøbenhavns Laboratorium og 4 ved Varsenalet) paa sædvanlig Maade og under sædvanlige Vilkaar. De øvrige blive alle til Tjeneste indtil 4de Juni næste Aar, til hvilken Tid den flinkste Klasse hjemsendes, medens den mindst flinke bliver til Tjeneste til den 2den September, paa hvilken Dag ogsaa Undercorporalerne hjemsendes.

Haandværksarbejderne ved Varsenalerne og Laboratoriet kunne imidlertid ikke bestrides forsvarligt med de saaledes aarlig væxlende Kræfter; mange af dem kræve endog særdeles dygtige og routinevede Haandværkere; der bør altsaa ved dem anvendes en Deel Haandværkere udenfor den udførelse Masse; men vi ansee det her, ligesom ved Søetaten, for mindre hensigtsmæssigt at holde det Personale, der staaer under Mestrene og Mestersvendene, som en fast Haandværkerstok, og foreslaae derfor, at de hidtilværende Oversvende og Svende udelades af Planen, hvorimod der bevilges en Sum til Haandværkskraft ved de tekniske Afdelinger; de Oversvende og Svende, som nu haves, koste henved 10,600 Rd. aarlig; paa Grund af den forestaaende Forøgelse i Varsenalerne Virksomhed foreslaae vi at forøge denne Sum til 15,000 Rd. og derimod at lade Konginger m. m. til Oversvende og Svende udgaae af Budgettet.

Det foreslaaede Antal af 6 Mestre og 6 Mestersvende antages at kunne reduceres til 8 Mestersvende.

Af Artilleriets tekniske Afdelinger vil Hæren paa Krigsfod behøve følgende Befalingsmænd: Til Kjøbenhavns Varsenal med Haandværkerstaten:

- 1 Stabsofficer,
- 2 Capitainer,
- 1 Premierlieutenant,
- 1 Secondlieutenant,

- 1 Lieutenant af Forstærkningen,
 - 8 Underofficerer af Sergentsklassen.
- Til Kjøbenhavns Laboratorium :
- 1 Stabsofficerer.
 - 1 Capitain,
 - 1 Premierlieutenant,
 - 1 Secondlieutenant,
 - 1 Lieutenant af Forstærkningen,
 - 16 Underofficerer af Sergentsklassen.
- Til Biarsenalerne :
- 1 Capitain,
 - 1 Premierlieutenant,
 - 1 Secondlieutenant.
 - 5 Underofficerer af Sergentsklassen.
- Til Parktjenesten :
- 1 Capitain,
 - 2 Premierlieutanter,
 - 2 Secondlieutanter,
 - 2 Lieutanter af Forstærkningen,
 - 7 Underofficerer af Sergentsklassen,
 - 4 Corporaler,

- 2 Reservetrompetere,
 - 4 Underofficerer af Forstærkningen.
- Til Fabrikcontrollen :
- 2 Capitainer,
 - 1 Underofficerer af Sergentsklassen,
 - 1 Corporal.

Med Hensyn til Officianterne ved de tekniske Afdelinger have vi Intet at bemærke ved Ministeriets Forslag, som stemmer med de bestaaende Forhold; vort Forslag om Oprettelsen af et Biarsenal Vest for Storebelt vil imidlertid medføre, at der ved dette bør ansættes en Materialforvalter og en Bogholder. Officianterne ville saaledes i det Hele være ved de tekniske Afdelinger :

- 1 Rustmester,
- 1 Probeermester,
- 3 Materialforvaltere,
- 1 Værkmester,
- 3 Bogholdere,
- 1 Maskinmester.

4.

At Artilleriet vedbliver at være underlagt en Chef, der har Administration og Commando over alt til Vaabnet Henhørende, maa vi ganske bifalde. Da denne Administration er omfattende og indbefatter de Institutioner, som have Vaabnets Udvikling til Formaal, maa Artilleri- chefens Stab endog i Krigstid have et ikke ubetydeligt Personale til sin Raadighed, men den bør derhos i Fredstid bestyrelse en Deel Befalingsmand ved Afdelingerne, som i den Tjeneste, der falder ved disse i Fredstid, ikke ville finde en tilstrækkelig frugtbringende Syssel- sættelse. Vi tiltræde derfor Ministeriets Forslag, at der i den i Lovudkastet angivne Fordeling af Officererne efter Chargen til Artilleriets Stabe og forskjellige Afdelinger kan skee de Forandringer, som Tjenestens Løb gjøre ønskelige, naar kun hele Antallet af Officerer i de forskjellige

Charger bliver uforandret, med den Bemærkning, at den samme Regel synes at maatte gjælde for Underofficererne. Vi tiltræde ligesaaledes den af Ministeriet foreslaaede Sammen- sætning af Chefstaben i Krigstid :

- 1 Stabsofficerer,
- 2 Capitainer,
- 1 Premierlieutenant,
- 3 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 1 Arkivar,
- 1 Desinateur,

dog med Tillæg af 1 Capitain, som er til Disposition ved Inspektionen af Haandvaabene.

I Fredstid maae, som før nævnt, adskillige af de under de andre Afdelinger, ligesom og de til Forstærkning af Commandoerne og Stabene opførte Befalingsmand, i Reglen være til Tjeneste ved Staben.

Oversigt over Artilleriets planmæssige Formation.

F r e d s f o d.

d.		Artilleri.		Forstærkning.		Stabe.		Totalum.		1ste og 2det Regiment.					Fæstningsartilleriet.					Det tekniske Artilleri.					Forst.-Batterierne.		Stabe.		Totalum af fast Styrke.									
										Fast Styrke.		Beglende Styrke.			Fast Styrke.		Beglende Styrke.			Fast Styrke.		Beglende Styrke.			Fast Styrke.		Stabe.											
Artilleri	Forstærkning	Stabe	Totalum	1. Bateria.	2de Regiment (6 Bateriaer).	2det Regiment (3 Bateriaer).	Sum ved Regimenterne.	90 Dage Konstabel. Rekrutstf.	4-28 25 Dage.	29-27 9	28-31 12	1-5 5	1 Comp. ved 1ste Bataillon.	1 Comp. ved 2den Bataillon.	1ste Bataillon (4 Comp.).	2den Bataillon (2 Comp.).	Sum ved Fæstningsartilleriet.	60 Dage Rekrutter.	60 Dage.	245 Dage.	28-12 10	Forstærkn. 30 Dage Rekrut- stole.	90 Dage.	245 Dage.	3 Bateriaer.	Sum ved Forstærkningsbateriaerne.	3 Exerceer- tiden 28-12 10 15 Dage (Ved 1 Batteri.)	1ste og 2de Stabe.	3 Exerceer- tiden 28-12 10 15 Dage (Ved 1 Batteri.)	Totalum af fast Styrke.								
1	2	1	5	1	1	1	2																															
1	10	3	13	1	1	1	3																															
1	9	1	10	1	1	1	3																															
1	7	1	8	1	1	1	3																															
1	16	2	18	1	1	1	3																															
5	32	9	41	3	3	3	9																															
3	10	2	12	2	2	2	6																															
16	52	3	55	3	3	3	9																															
1	5	1	6	1	1	1	3																															
16	85	10	95	3	3	3	9																															
1	13		13																																			
	4		4	1	1	1	3																															
	2	3	5																																			
	6	3	9	1	1	1	3																															
0 ⁵	30 ⁶	305 ⁷	335	20	60		80																															
5	90	225	315	63	189		252																															
0	20	1465	1485	60	180		240																															
		344	344	5	15		20																															
5	140	2339	2479	148	444		592																															
39	157	42497	44074	164	492	11	503	8	7	6	35	783	802	817	342	324	912	39	27	66	765	689	225	417	23	22	11	13	69	300	234	143	4	12	111	11	30	301
1		11	11	3	9	7	16	4	3	3	20																											
1		77	77	45	135	10	145	9	7	7	39	17	4	3	106	54	160	162	162	306																		
		150	150	100	300		400					14			84	42	126																					

For Feltartilleriet afholdes Exerceertid aarlig i Leir med 6 Batterier sammendragne til 3, i Garnisonerne med 3 formerede som Halvbatterier.

¹⁾ Med de ved Trainet ansatte i Art 78.

¹⁾ Officierne ere: 1 Rustmester, 1 Probeermester, 3 Materialforvaltere, 1 Arkivar, 1 Værkmester, 3 Bogholdere, 1 Dessinateur, 1 Maskinmester.

¹⁾ Med de ved Trainet ansatte i Art 180, hvoraf
23 Stabsergenter,
63 Oversergenter,
94 Sergenter.

¹⁾ Heraf 8 Mestersvende, 3 Sadelmager og Bomstjærere og 2 Veflagsmede.

¹⁾ Af Spillemandene ere: 2 af 2den Klasse.
8 - 3die —
8 - 4de —
8 - 5te —
26

¹⁾ Heraf 6 Haandværkere.
²⁾ — 5 —
³⁾ — 20 —
⁴⁾ — 25 —
⁵⁾ — 5 —
⁶⁾ — 3 —
⁷⁾ — 64 —
⁸⁾ — 7 —
⁹⁾ — 65 —
Af Undercorporaler ere ialt 32 Stever i Corporalstolen, nemlig 13 fra Feltartilleriet, 15 fra Fæstningsartilleriet og 4 fra det tekniske Artilleri.

¹⁰⁾ — afgaae 18 som Undercorporaler til Trainet den 31.

¹¹⁾ Heraf 28 Veflagsmede, 2 ved hvert Bateria, 2 ved Værkerne, 1 ved hvert Depot.
^{*)} Tilfammen ved de Batterier, som ere i Leir.

¹⁾ Heraf 135 Stamheste, Resten Officeres-
heste.

²⁾ Alle ere Stamheste.
NB. Artilleriet har 306 Distriktsheste. Af disse indkaldes aarlig til Tilridning, paa den Tid Ministeren bestemmer, 13 i 90 Dage hver.

5.

For at tilveiebringe de Befalingsmænd, som i Henhold til Ovenstaaende ere nødvendige, anbefale vi den samme Fremgangsmaade, som er anvendt for Infanteriet, undtagen forsaavidt som de for Artilleriet særegne Forhold gjøre en Afvigelse nødvendig. Det betydelige Materiel, der er underlagt Artilleriets Bestyrelse og af dette bennttes, kraver en forholdsvis stærkere Besætning med faste Befalingsmænd end Infanteriet, navnlig af Underklasserne, og for større Trangen til en god Fordannelse hos Aspiranterne til Befalingsmandsposterne. I denne Henseende vil Underofficerselevskolen fremdeles som hidtil kunne yde værdifuld Tjeneste.

Vi antage, at Corporalskolen, som kun bør være een for det hele Artilleri, aarlig bør optage 32 Elever. Af disse ville formodentlig 16 kunne være afgaaede fra Elevskolen og derefter indtraadte som Menige blandt Artilleriets Rekruttilgang; de andre 16 maa ventes at være frivillige Aspiranter. Fordeelte i Forhold til de forskjellige Afdelingers Rekruttilgang ville de 32 kunne ventes at tilgaae med omtrent 7 fra Constabelskolerne, 6 fra Trainconstabelskolerne, 15 fra Fæstningsartilleriet og 4 fra det tekniske Artilleri. Hvorledes der skal forholdes i Henseende til disse Tal, hvis der ikke melder sig 32, vil findes nærmere udviklet i de til vor Betænkning knyttede Anordningsforslag, og vi indskrænke os derfor til at henvise til disse. Corporalskolen foreslaaes at være fra først i October til først i Mai, hvorefter Eleverne afgaae til praktisk Tjeneste ved Vaabnet indtil Exerceertidens Slutning og behandles iøvrigt i Overensstemmelse med det ved Infanteriet Angivne. De flinkeste 12, som selv ønske det, blive Officers elever og afgaae til Officersskolen.

Af de Officerer, som have 1 Aars Second=leutenants=Tjeneste i Alt, kunne 4 antages til fremdeles at blive endnu i Tjenesten i 1 Aar ad Gangen.

Af de Underofficerer, som have 2 Aars Corporals=Tjeneste, kunne 8 antages til fornyet Tjeneste. Vilkaarene ere iøvrigt ganske de samme som ved Infanteriet.

Naar denne Plan er gennemført, vil Artilleriet kunne raade over følgende Befalingsmænd udenfor den fast ansatte Klasse:

I Linien vil findes:

	Officerer		Underofficerer	
	tjeneste=	hjem=	tjeneste=	hjem=
	gjørende	sendte	gjørende	sendte
af 3die Aars Mandstab	"	"	28	4
4de —	12	"	16	4
— 5te —	4	8	8	12
— 6te —	4	8	8	12
— 7de —	"	8	"	12
	20	24	60	44
	44		104	
Sandsynlig Afgang ...	6		14	
Rest...	38		90	

I Forstærkningen antages aarlig at overgaae 10 Officerer og 15 Underofficerer, hvilke i 6 Aar med behørigt Afdrag for sandsynlig Afgang ville give omtrent 50 Officerer og henved 80 Underofficerer af Forstærkningen. Der vil altsaa være et tilstrækkeligt Antal af Befalingsmænd i Linie og Forstærkning til at fyldestgjøre de ovenfor fremsatte Krav og tillige forsyne Trainet med Befalingsmænd.

Hosfølgende Table giver den nærmere Oversigt over det hele Vaabens og de enkelte Underafdelingers særlige Formation, saaledes som vi have tænkt os samme.

Hærens Train.

1.

Om end det store Commando, som paa Krigsfod dannes af Trainet, og som med Hensyn til sin Overledelse da kun kan være stillet umiddelbart under de høistbefalende Generaler, nærmest maatte opfordre til at stille samme paa Fredsfod som en Hovedafdeling af Hæren, faaledes som dette ogsaa finder Sted i de fleste Stater, saa taler paa den anden Side baade Hensynet til Materiellets Vedligeholdelse og til Bekvemmeligheden ved Mandskabets Uddannelse under vore mindre Forhold saameget for, at det i Fredstid er nøie knyttet til Artilleriet, at vi maae tiltræde Ministeriets Anskuelse i saa Henseende, dog med den Forskjel, at vi ikke tilraade at stille det under nogen af Artilleriets Afdelinger, men som et særligt Corps, der er sat i et bestemt Forhold til Artilleriet og staaer under Bestyrelse af dettes Chef.

Erfaringen i vor sidste Krig har tydelig paavist de store Ulemper, for ikke at sige Farer, som det har voldt Hæren, at Trainets Materiel var høist ufuldstændigt tilstede ved Krigens Udbrud, og at det til samme udfsevne Mandskab deels manglede Uddannelse, deels hørte hjemme i Livsstillinger, som selv efter den Uddannelse, der kunde være givet, vilde have gjort det vedblivende uskikket til at rogte den Gjærning, der forlangtes udført.

At afhjælpe Manglerne ved Materiellet henhører under Krigsbestyrelsens eget Omraade. Vanfærligheden ved at faae uddannet Mandskab kan derimod fjernes ved organisatoriske Bestemmelser, dog kun tildeels ved paa samme Maade som hidtil aarlig at udtage et mindre Antal Militairarbeidere og oplære samme. Skulde den fuldstændigt betvinges uden at forandre de gjældende Værnepligtsbestemmelser, maatte nemlig et saa stort Antal aarlig uddannes, at hele Trainet kunde forsynes alene ved Hjælp af

Viniens Aargange; thi idet der i det Hele taget Alt i Alt kun er Brug for en mindre Deel af de som Militairarbeidere Udfsevne, blandes det mindre Antal af Uddannede ved Overgangen til Forstærkningen med det store Antal af Uøvede og til Trainets Gjærning Ubrugbare, som findes i dennes Aargange, og kan ikke mere særskilt indkaldes.

Det hidtil i vor Lovgivning brugte Udtryk „Militairarbeidere“ og de om samme tagne Bestemmelser med Hensyn til Udskrivning og Indkaldelse hidrøre nemlig fra en Tid, da dyrkjøbte Erfaringer endnu ikke havde belært om, hvor skadeligt det var for Hæren, at man under denne ene Afdeling hendrog Alle, der ikke kunde henføres til de Kampende, og i den stillede dem sammen, uden Sondring efter den Gjærning, der var tiltænkt dem at udføre. Man gik ud fra den Forestilling, at det var unødvendigt at give dem nogen egentlig Uddannelse, og at man, naar man havde Brug for dem, tidnok kunde sondre imellem dem, sætte nogle til Trainet, andre til Sundhedstjenesten, atter andre til Magasinarbeidere og saa fremdeles. Umuligheden heraf med den korte Frist, som Krigenes Udbrud nutildags gjerne stiller, har dog viist sig saa klart som muligt. Vel havde man allerede før sidste Krig i Erljendelse af Mangelen skjelnet mellem flere Klasser Militairarbeidere, men herved var kun gjort en utilstrækkelig Begyndelse, paa hvilken der maa bygges videre. Vort Hovedforslag behøve vi imidlertid ikke her særligt at udvikle, da vi forsaavidt kunne henholde os til de Værnepligtsforholdene vedkommende Indstillinger, som den samlede Commission i den sidste Hovedafdeling af Betænkningen har fremsat. Her skulle vi kun bemærke, at vi med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Uddannelsen af de Militairarbeidere, som skulle

anvendes ved Trainet, i alt Bæsenligt tiltræde de af Ministeriet fremsatte Forslag.

For Trainesoldaterne vil der efter Tjenestens Natur ligesaa lidt som ved Fæstningsartilleriet være Grund til at organisere særegne Forstærkningsafdelinger. Vi antage det rigtigt ligesom ved dette, for at tilvejebringe den hele Styrke, som der behøves ved Hæren i Krigstid, at regne paa 10 Aars Mandstab; de 2 sidste Aargange ville kunne tjene som Erstatningsmandstab for dette.

Som den senere Opgjørelse udviser, vil der i Alt ved Hæren udfordres omtrent 1,200 Trainesoldater. Efter den sædvanlige Beregning foreslaae vi derfor at udskrive som Rekruter ved Trainet aarlig 160, og at indkalde dem i 4 Hold, som af Ministeriet paatænkt. Undercorporaler ville faaes af Trainconstablenes flinkeste Klasse, som tidligere omtalt ved Artilleriet.

Til Mandstabets Uddannelse vil det være nødvendigt at have et lidt større Antal Heste, end af Ministeriet foreslaaet; i Forhold efter

Mandstabet skulde der være 30, som foreslaaes forøgede til 32, hvorved der vil blive mindre Brug for leiede Heste.

Trainets Cadre i Fredstid foreslaaes sammensat som følger:

- 1 Capitain,
- 1 Premierlieutenant,
- 2 Secondlieutanter,
- 6 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 4 Corporaler,
- 1 Trompeter, og
- 1 Reservetrompeter.

Der foreslaaes endvidere tildeelt samme:

- 32 Trækheste (deraf 10 stikkede til Ridning) og
- 2 Officeresheste.

De ovennævnte Befalingsmænd ere ikke medregnede blandt de i det foregaaende Afsnit ved Artilleriet nævnte; de kunne i Fredstid commanderes til Tjeneste ved Artilleriet efter Fornødenhed.

2.

Trainet er paa Krigsfod fordeelt ved de enkelte Afdelinger og Hovedafdelinger af Hæren; en Reserve af forskjellig Slags findes ved forskjellige Parcker og Reservetraindepoter.

Den kæmpende Styrke vil efter vort nu foreliggende Forslag indtil Videre være:

- 21 Batailloner af Linien i 5 Brigader, samt 11 Batailloner af Forstærkningen.
- 5 Cavalleriregimenter paa 3 Escadroner (efter Fleertallets Forslag).
- 9 Feltbatterier af Linien, 3 af Forstærkningen.
- 2 Artilleribatailloner, den ene paa 4, den anden paa 2 Compagnier (kun den sidste har Train).
- 8 Ingenieurcompagnier af Linien, 4 af Forstærkningen.

For at faae en Forestilling om Hovedquarterernes Train, antages der at være to Hovedafdelinger, der omtrent staae i Forhold til hinanden som 3 : 2. Kun den større forudsættes at have et udføndret Reservecavalleri og Reservegetilleri.

Bed at gennemgaae de forskjellige Grupper, hvori Trainet sonderer sig, komme vi da til Følgende:

1. Provianttrainene ere nærmest knyttede til Brigaderne; deres Størrelse afpasses efter Afdelingernes Størrelse; de antages tilsammen at udgjøre 50 4-spændige Requisitvogne og 100 2-spændige Færdelsproviantvogne, eller maaskee bedre 200 2-spændige Færdelsproviantvogne; dertil høre 200 Trainesoldater og 400 Trækheste. Vi foreslaae dog, da Krigsføringen i vort eget Land formeentlig tillader at benytte Egtvogne istedenfor de faste Provianttrain, hvad der er billigere, planmæssig kun at fordre Tilstedeværelsen af Befalingspersonalet og en Deel Reservemateriel, men ikke af Trainesoldater og Trækheste. Disse ere derfor udeladte i det Følgende, medens Commandopersonalet er optaget i Nr. 2 og 3 under Brigaderne og Cavalleriet.

2. Hver Infanteribataillon normeres med:

4 2-spændige Patronfarrer,	} fordeelte ved Compagnierne.
4 2-sp. Færdselsproviantvogne,	
4 1-sp. Bagagefarrer,	
3 2-sp. Færdselsbagagevogne for Bataillon	

En Brigade har 10 2-spændige Færdselsbagagevogne og 1 4spændig Rekvistivogn**).

Dette giver for:

	1 Brig.	5 Brig.
2-sp. Patronfarrer	16 (20)	84
2-sp. Færdselsproviantvogne	16 (20)	84
1-sp. Bagagefarrer	16 (20)	84
2-sp. Færdselsbagagevogne..	22 (25)	113
4-sp. Rekvistivogne	1 (1)	5

Desuden:

2-sp. Ambulancevogn.	1 (1)	5
2-sp. Vazarethvogn.	1 (1)	5
2-sp. Vogne for Saarede.	2 (2)	10

De 11 Forstærkningsbatailloners Train bliver i Alt:

2-sp. Patronfarrer	44.
2-sp. Færdselsvogne	44.
2-sp. Færdselsbagagevogne	33.
1-sp. Bagagefarrer	44.

1 Secondlieutenant	5.
2 Underofficerer	10.
10 (12) Undercorporaler	52.
Trainoldater	560.
Trækheste	992.
Rideheste	67.
Hestepassere	5.

3. Til et Cavalleriregiment:

2-sp. Færdselsproviantvogne	} ved Escadronerne.
2-sp. Færdselsbagagevogne	
2-sp. Patronfarrer	
2-sp. Færdselsproviantvogne	} ved Regimentet.
2-sp. Færdselsbagagevogne	
2-sp. Færdselsambulancevogne	

*) 1 til Staben, 1 til Lægen, 1 til Regnskabsføreren og Bøsssemageren.
 **) 3 til Archivlager og Bagage, 1 til Ambulancelægen, 1 til Auditøren, 1 til Dyrlægen, 4 til Intendanturen, foruden 1 4-sp. Rekvistivogn til samme.

Dette giver for 5 Cavalleriregimenter:

2-sp. Patronfarrer	5.
2-sp. Færdselsproviantvogne	50.
2-sp. Færdselsbagage- og Ambulancevogne	35.

Secondlieutenanter	1.
Underofficerer	5.
Undercorporaler	10.
Trainoldater	90.
Trækheste	180.
Rideheste	16.
Hestepassere	1.

4. Artilleriet har:

a. Til 12 Batterier à 3 Færdselsproviantvogne, i Alt 36.
 Trainoldater 36.
 Trækheste 72.

b. Til 1 Fæstningsbataillon à 2 Compagnier:
 2-sp. Færdselsproviantvogne 4.
 2-sp. Færdselsbagagevogne 2.
 Undercorporaler 1.
 Trainoldater 6.
 Trækheste 12.
 Rideheste 1.

c. Parkvæsenet.

Der antages at være en mobil Park, bestaaende af:

4-sp. Ammunitionsvogne (for Batterierne)	18.	} bestående.
2-sp. Patronfarrer (2 pr. Liniebataill., 5 for Cavall.)	47.	
4-sp. Rekvistivogne	6.	
2-sp. Færdselsproviantvogne	3.	

3 Forbindelse hermed en fast Park bestaaende af:

Rekvistivogne (for Haandværkere)	3.	} 3 Skand 4 Spelt.
Ammunitionsvogne	6.	
Patronfarrer (14 for Inf., 2 for Cavall)	16.	
Kanoner i Affutage	3.	

Til Forsyning ved Rystbatterierne maae oprettes faste Depoter i deres Nærhed; dertil beregnes:

4=sp. Requisitvogne 6.
med tilhørende Bepænding.

De nødvendige Befalingsmand og Artillerister ere beregnede under Artilleriet.

Der behøves desuden:

120 Trainoldater, (hvoraf 4 i Reserve).

240 Trækheste, (hvoraf 8 i Reserve).

18 Rideheste,

8 Hestepasfere.

5. Til Ingeniørtropperne:

Alf Binién:

a. Til 1 Pioneercompagni:

er for 5 Comp.

4 2=sp. Redstabsvogne 20.

1 2=sp. Færdselsproviantvogn 5.

1 2=sp. Færdselsbagagevogn 5.

6 Trainoldater 30.

12 Trækheste 60.

b. Til et Telegraphcompagni:

2=sp. Stationsvogne 2.

4=sp. Telegraphmaterielvogne 4.

2=sp. Redstabsvogne 4.

2=sp. Færdselsproviantvogne 1.

2=sp. Færdselsbagagevogne 1.

Trainoldater 17.

Trækheste (deraf 2 i Reserve) 34.

c. Til 1 Brocompagni:

4=sp. Brovogne 20.

2=sp. Redstabsvogne 4.

2=sp. Færdselsproviantvogne 2.

2=sp. Færdselsbagagevogne 1.

Trainoldater 49.

Trækheste (deraf 4 i Reserve) 98.

d. Til 1 Parkcompagni.

4=sp. Smedevogne 2.

4=sp. Requisitvogne 2.

2=sp. Patronfarrer 1.

2=sp. Redstabsvogne 50.

2=sp. Færdselsproviantvogne 3.

2=sp. Færdselsbagagevogne 1.

Trainoldater 66.

Trækheste (deraf 6 i Reserve) 132.

Commandopersonalet afgives af Ingeniørtropperne.

Til Ingeniørtropperne af Forstærkningen udfordres:

Med de 2 Pioneercompagnier:

2=sp. Redstabsvogne 8.

2=sp. Færdselsproviantvogne 2.

2=sp. Færdselsbagagevogne 2.

Trainoldater 12.

Trækheste 24.

Med Telegraphcompagniet:

2=sp. Stationsvogne 2.

4=sp. Telegraphmaterielvogne 4.

2=sp. Redstabsvogne 4.

2=sp. Færdselsproviantvogne 1.

2=sp. Færdselsbagagevogne 1.

Trainoldater 16.

Trækheste 32.

Anlægsbrocompagniet behøver intet Train.

6. Hovedkvarterernes Train bestaaer for hver Gruppe af:

1 Traincommando med:

1 Reservetraindepot*)

1 Vognpark

1 Hestedepot } staae under Cavallerioficerer og medtages her
1 Sygehestedepot } kun for Trainet.

1 Ambulancetrain.

1 Commandotrain (for Overcommandoen, Reserveartilleriet, Artillericommandoen, Ingenieurcommandoen etc.)

1. Traincommando. V. Ø.

2=spændige Færdselsbagagevogne... 1. 1.

Capitainer 1. "

Premierlieutenanter " 1.

Secondlieutenanter 1. "

Stabsfregenter 1. 1.

Andre Underofficerer 2. 2.

*) Reservetraindepotet paa den østlige Øgruppe er sammensaldende med den hele Trainafdelings Depot i Kjøbenhavn.

Trompeter	1.	"							V. Ø.
Reservetrompeter	"	1.							
Trainsoldater	1.	1.							
Trækheste	2.	2.							
Rideheste	6.	5.							
Hestepasfere	3.	2.							
1. a. Reservetraindepot.									
4-sp. Requisitevogne (Haandværkere) ..	3.	"							
2-sp. Færdfelsproviantvogne ..	12.	"	} deraf 50% beten ube- spændte.						
2-sp. Færdfelsbagagevogne ..	6.	"							
1-sp. Bagagefarver	6.	"							

Secondlieutenanter	1.	"							
Underofficerer *)	3.	"							
Undercorporaler	6.	"							
Reservetrompetere	3.	"							
Trainsoldater (deraf 6 i Reserve) ..	24.	"							
Trækheste	33.	"							
Rideheste	12.	"							
Hestepasfere	1.	"							
1. b. Vognpark.									
Vognvogne efter Behov.									

Secondlieutenanter	1.	1.							
Underofficerer	1.	1.							
Undercorporaler	4.	2.							
Rideheste	4.	3.							
Hestepasfere	1.	1.							
1. c. og 1. d. Heste- og Sygeheste- depot.									
2-sp. Færdfelsbagagevogne	2.	2.)	} ligelig fordelte.						
Trainsoldater	2.	2.)							
Trækheste	4.	4.)							

Secondlieutenanter	1.	1.							
Underofficerer	2.	1.							
Undercorporaler	3.	2.							

								Tilsammen ...	37. 22.

1. e. Ambulancetrain*).									
4-sp. Feltlazarethvogne	14.	10.							
2-sp. Ambulancevogne	3.	2.							
2-sp. Lazarethvogne	3.	2.							
2-sp. Depotvogne	1.	"							
2-sp. Vogne for Gaarede	3.	3.							
2-sp. Færdfelsbagagevogne	9.	6.							

Underofficerer	1.	1.							
Undercorporaler	2.	1.							
Trainsoldater	47.	33.							
Trækheste	94.	66.							
Rideheste	3.	2.							
2. Commandotrain.									
2-spændige Færdfelsbagagevogne:									
For den commanderende General ..	2.	1.							
Stabschef m. Fl.	6.	4.							
Corpslæge m. Fl.	2.	1.							
Corpsauditeur	1.	1.							
Corpsintendant	5.	4.							
Corpsdyrlæge	1.	1.							
Sundhedstroppecommandeuren	1.	1.							
Feltprovst	1.	1.							
Feltpost	2.	1.							
Ordonnanssafdelingen	1.	1.							
Reservecavalleriet	2.	"							
Reserveartilleriet	2.	"							
Artillericommandoer	2.	1.							
Fæstningsartillericommandoer	2.	"							
Ingenieurcommandoen og Troppe- commandoen	7.	5.							

								Tilsammen ...	37. 22.

Secondlieutenanter	1.	1.							
Underofficerer	2.	1.							
Undercorporaler	3.	2.							

*) Der er her paaregnet beredne Underofficerer, Trompeter og Undercorporaler til Brug ved Forstærkningsbataillonerne, for det Tilfælde at disse Train skalde blive forneret brigadeviis.

*) Af de her nævnte Ambulancer m. v. paaregnes 2 i den vestlige Gruppe og 1 i den østlige at være fuldstændigt udrustede til muligt Brug ved deta- cherede Afdelinger af Forstærkningen eller Linien.

Oversigt over Fordelingen af Hærens Train.

	Krigsfod.																																
	Linie.																		Forstærkning.						Total- sum.		Fast Styrke paa Krigsfod.						
	Infanteri.			Artilleri.				Ingenieur- tropperne.	Train-		Reserve- traindepot.	Vogn-		Feste- depot.	Sygebeste- depoter.		Ambu- lancetrain.		Comman- dotrain.		Summa Linie.	Med 1 Bataillon.	Med 1 Batteri.	Med 4 Ingenieur- compagnier.				Sum.					
	Med 1 Bataillon.	Med 1 Bataillon.	Summa.	Med 1 Liniebatteri.	Med forlings- artilleriet.	Festpart.	Summa.		commando.			park.			v. ø.		v. ø.		v. ø.										v. ø.				
v. ø.	v. ø.	v. ø.	v. ø.						v. ø.	v. ø.		v. ø.	v. ø.		v. ø.	v. ø.	v. ø.	v. ø.	v. ø.	v. ø.						v. ø.							
Capitainer									1											1							1	1					
Premierlieutenanter									1	1										1	1						1	1	Den faste Styrke er tilgaaet fra Artilleriet.				
Secondlieutenanter									1											1	1						5	5					
Lieutenanter af Forstærkningen		1	5																								7	7					
Officerer		1	5						2	1	1		1	1						1	1						14	14	2				
Sergenter									1	1										1	1						6	6	Paa Krigsfod ere af Sergenterne: 2 Stabssergenter (ved Traincommandoerne), 2 Ovsersergenter og 2 Sergenter.				
Corporaler									1	1									1	1						6	6						
Underofficerer af Forstærkningen		2	10						1	1																19	19						
Underofficerer		2	10						3	3	3		1	1					1	1	2	1				31	31	6					
Spillemand									1																	1	1						
Reservespillemand										1	3															4	4						
Spillemand									1	1	3															5	5	1* * Af 4de Klasse.					
Undercorporaler		10	52																							83	83						
Trainfoldater	15	16	395		10	3	6	120	153	162	1	1	24					1	1	1	1	47	33	37	22	969	15	3	28	202	1171		
Totalsum	15	29	462	106	3	7	120	154	162	7	6	37	6	4	1	1	1	1	50	35	43	26	1102	15	3	28	202	1304	9				
Varnepligtige Haandværkere		2	10							2																3						18 ⁹	
Hestpassere		1	5							3	2	1		1	1											24						24	
Ovsassere		1	5							2	1	1		1	1											14						14	
Kanoner i Affutage																										3						3	
4-spændige Ammunitionsvogne								3 ⁷	3																	24						24	
2-spændige Patronfarrer	4		84					24 ⁵	24																153	4			44		197		
Særegne Ingenieurvogne								63 ¹	63																104				18		122		
4-spændige Rekviritvogne		1	5					15 ²	15	4				3											27						27		
2-spændige Færdselsproviantvogne	4		84	50	3	4	3	34	11				12 ³											191 ⁶	4	3	3	56		247			
2-spændige Færdselsbagagevogne	3	10	113	35		2		2	8	1	1	16 ⁴				1	1	1	1	9	6	37	22	254	3		3	36		290			
1-spændige Bagagefarrer	4		84									6 ³												90	4			44		134			
4-spændige Feltlazarether																			14	10				24						24			
2-spændige Ambulancer		1	5																3	2				10						10			
2-spændige Lazarether		1	5																3	2				10						10			
2-spændige Vogne for Særede		2	10																3	3				16						16			
2-spændige Depotvogne																			1					1						1			
Rideheste		13	67	16		1	18	19			7	6	12						3	2	6	4	149							149			
Trækheste	26	32	706	180	6	12	240 ⁵	306	324	2	2	53						2	2	2	2	94	66	74	44	1859	26	6	56	360	2219	32	

¹ Deraf 6 ubespændte. ² Deraf 3 ubespændte. ³ Deraf Halvdelen ubespændte. ⁴ Deraf 3 ubespændte. ⁵ Heri indbefattet 8 Reserveheste. ⁶ Desuden paaregnes c. 200 Vogne i Behold til Provianttrainene. ⁷ Ubespændte. ⁸ Deraf 6 ubespændte. ⁹ Alle de varnepligtige Haandværkere ere Beslugsmede.

Den væglende Styrke bestaar af

6 Corporaler, tilgaaede fra Artilleriet.	}	4 Sold.
18 Undercorporaler, tilgaaede fra Artilleriet i 3 Maanedes fra 1ste Januar til 31te Marts.		
40 Menige, hele Aart,		
40 Rekruter, i 4 Maanedes,		

Trainfoldater	37.	22.
Trækheste	74.	44.
Rideheste	6.	4.
Hestepasjere.....	1.	1.

Foruden det ovenfor Angivne maa paa-

regnes at have rede til Brug ved Lazarether i
2den Linie, Kvagparker, Feltbagerier m. m.:

2-sp. Færdselsvogne	10.	„
Trainfoldater.....	10.	„
Trækheste	20.	„

De ere i den hosføiede Tavle dragne ind
under Reservetraindepotet.

3.

I vore Tider bliver det af stedse større Betydning for enhver Stat, men især for en lille Magt, som er udsat for større Magters Angreb med ganske kort Varsel, at den i den kortest mulige Tid kan have sin Hær mobil, og vi have paa intet Punkt af vore Overveielser tabt dette Hensyn af Sigte. Men hermed stemmer den hidtil fulgte Fremgangsmaade, under selve Mobiliseringen at indkøbe de for Trainet nødvendige Heste og Vogne, som man ikke iforveien selv besidder, ikke godt; thi dette maa nødvendigvis tage Tid, og denne Tid er altfor kostbar; man kommer ogsaa da til at betale Heste og Vogne dyrt, man faaer Vogne af uhenfigtsmæssig Bygning og slet Bestaffenhed, hvorved store Tab senere kunne forvoldes, og man faaer mindre gode Heste, som ikke passe sammen for Vognene. Det bør derfor efter vor Overbeviisning tages under den alvorligste Overveielse, paa hvilken Maade man skal kunne bevirke, at Hæren ved en Mobilisering strax er forsynet med det nødvendige Train. For Nogle af os har det stillet sig saaledes, at Tanken nærmest ledes hen paa Indretningen af Udbredningsdistrikter for de herhen hørende Gjenstande. Andre have som et af de Midler, hvorved Maalet kunde naaes, tænkt sig det tilladt, at et vist aarligt Antal af det til Linien udfkrevne Mandskab kunde overføres til Trainafdelingen, forsaavidt den udfkrevne Mand fremstillede sig for vedkommende militaire Autoritet med en Vogn og et Par Heste, som han selv kjørte, og som fuldestgjorde visse af Armeen opstillede Fordringer; disse maatte da forsynes

med Hærens Mærke og i Mandens Tjenestetid staae til dens Raadighed for Krigstid, saaledes at han enten selv eller, ifølge Nummerbytning, en anden Trainfoldat kjørte dem. Han vilde dermed være frigtort for al Tjeneste i Fredstid, naar undtages, at han maatte møde med Heste og Vogn ved det Eftersyn, som mindst een Gang aarlig maatte finde Sted ved den dertil commanderede Officeer i Udskrivningsdistriktet. I Krigstid maatte han møde, selv eller ved en Anden, med Heste og Vogn og med disse staae til Hærens Raadighed, saalænge Krigen varede, imod at Rudst og Heste underholdtes af Hæren, og, i Tilfælde af at Heste og Vogn bleve tagne eller ødelagte af Fjenden, imod en forud bestemt Erstatning i Henhold til deres Vardi. Om end Andre af os troe, at dette Forslag i flere Retninger strider mod de Grundsætninger, paa hvilke vor hele Plan hviler, og befrygte, at det endog kan medføre større Ulemper for Hæren, ere vi dog Alle enige i at henstille dette Forslag til yderligere Prøvelse af Regjeringen, idet vi bemærke, at det Antal Combattanter, som herved vilde berøves Hæren, vilde blive saa lidet, at vi ikke troe, at det i denne Henseende vilde være særdeles betænkeligt at vedtage det. Ligeledes foreslaae vi anbefalet til videre Bearbejdelse den af Regjeringen paatænkte Plan til Udbredelse af henfigtsvarende Færdselsvogne i Landet.

Hosføiede Tavle giver en Oversigt over den af os tænkte Fordeling af Trainet.

IV.

Ingenieurcorpset.

1.

Ingenieurcorpsets Styrke maa bestemmes efter Omfanget af de Arbejder, der efter Krigens sandsynlige Natur og Landets geographiske Beseffenhed maae ventes at ville blive overdragte til det i Krigstid. Da vi have størst Sand- synlighed for at maatte føre en Forsvarskrig, i hvilken Anlægget af Feltbeseffninger spiller en større Rolle end i en Angrebskrig, og da de Bænde, der adskille og omgive Landsdelene, ville medføre mange Anlæg ved Kysterne, deels Broer til Brug ved Ind- og Ud- skibe og deels Kystbatterier til Beskyt- telse for vore Krigsskibes vigtigste Tilholdssteder og til Sikring mod Landgange, vil der be- høves et forholdsvis talrigt Ingenieurcorpset, desto talrigere, jo mere man nødes til at for- udsætte en os tilføes overlegen Fjende, der tvinger os til Forberedelser i begge de Grupper, i hvilke Landet deles ved Storebelt. Ingenieur- corpset bestaaer af Tropper, der saavidt muligt ved egen, men hyppigst ved Hjaelp af anden Arbeidskraft, for hvilken de da tjene som For- mænd og Ledere, udføre de Bygningsarbejder, der staae i Forbindelse med Hærens Foretagende, og af Ingenieurstabe, der i Krigstid ud- gjøre Dele af de større Hærsafdelingers Stabe og have det Hverv, efter foretagne Recognosceringer og andre Forarbejder, at gjøre Forslag til de nødvendige Beseffnings- og andre Byggearbejder og derefter at foretaaere deres Udførelse under Medvirkning af Ingenieurtropperne. Da disse Forretninger, til hvilke ogsaa Veivæsenet inden- for Hærens Omraade hører, medføre en stær- kere Spredning af Ingenieurerne end af noget andet Bænde, og tildeels ud over den af

selve Hæren besatte Egn, skjønt det naturligt ogsaa at indlægge Felttelegraphtjenesten, der be- tinger en lignende Spredning, under dem. Med Spredningen følger, at Ingenieurtropperne paa Feltfod maae være deelte i forholdsvis smaa selvstændige Afdelinger, som vi dog, for at be- tegne deres Selvstændighed, foreslaaere kaldte Com- pagnier, som de bleve kaldte under sidste Krig, istedetfor Delinger som efter Ministeriets For- slag. De ville tildeels behøve en forskjellig Stør- relse efter deres Beseffelse.

Disse Compagniers Antal maa tildeels rette sig efter Hærens Ordning i det Hele ta- get. Ved den foreslaaerede Inddeling af Infanteriet i 5 Brigader, der paa Feltfod skulle daane tak- tisk og administrativt selvstændige Dele af Hæren, bestaaende af alle Bænderarter, vil det være en Selvfølge, at der bliver indlemmet et Pioneer- compagni i hver Brigade. Foruden de derved bestemte 5 Pioneercompagnier maa der ved Linie- hæren udenfor Brigaderne have mindst endnu eet saadant Compagni til Beseffelse af Telegraphtjenesten og til umiddelbar Hjaelp for Ingenieurstaben ved Sernbane-, Wei- og andre Arbejder, der ofte foresaeldes i længere Afstand fra Brigaderne, et Brocompagni med Materiel til hurtig Broflgning over større Vandløb, og et Parkcompagni, indbefattende deels mobile Værksteder, især til Materiellets Ved- ligholdelse, og deels en mobil Redstabspark. Dette Compagni maa tillige beseffere de betyde- lige Materialanskaffelser, forsaavidt de maae fore- tages samlede.

I det meget sandsynlige Tilfælde, at den største Deel af Liniehæren er samlet paa den

ene Side af Storehest, imedens Forsvaret af Landsdelene paa den anden Side fortrinnsviis er overladt til Tropper af Forstærkningen, ville disse have samme Trang til Ingenieur-tropper, af hvilke der passende kan regnes 2 Pioneercompagnier og et fortrinnsviis i Telegraph- og Jernbanetjeneste indøvet Compagni. Noget Brocompagni med Materiel, der føres paa Vogne, vil neppe behøves paa Sjælland; hvormod der til hurtig Udførelse af Anlægsbroer ved Landsdelenes udstrakte Kyster vil være Trang til et saadant flydende Bromateriel, som under vore to sidste Krige havde og jevnligt benyttedes med megen Fordeel under det iøvrigt vildledende Navn Landgangsbroer.

Endelig behøve Ingenieurtropperne, ligesom alle andre Baabenarter, en Depotafdeling, der her ikke alene maa indbefatte Mandstabsdepot og Rekruttskole, men tillige for den paa den østlige Zgruppe værende Deel af Ingenieurtropperne maa erstatte Parkcompagniet. Ogsaa Hoved-Redstabsparcken og Forsningen af alle udrykkede Afdelinger med de Materialier, der skulle staffles dem fra Hovedstaden, ville naturligt blive henlagte under Depotafdelingen.

Vi foreslaae saaledes, at Ingenieurtropperne paa Krigsfod formeres i 12 smaa Compagnier foruden Depotafdelingen, deraf de 8 henhørende til Linien og 4 til Forstærkningen. At have 8 Compagnier paa Fredsfod, hvad der vilde svare til, at vi ikke for nogen anden Baabenart foreslaae nogen Udfoldning paa Krigsfod, vilde dog være uhenfigtsmæssigt, da Compagnierne vilde blive for smaa. Men i Erkjendelse af, at det er desto bedre, jo færre nye Afdelinger der skal oprettes paa Krigsfod, foreslaae vi paa Fredsfod Ingenieurtropperne formerede som en Bataillon paa 4 Compagnier, nemlig 3 Pioneercompagnier og 1 Brocompagni, af hvilke hvert paa Krigsfod deles i 2 Liniecompagnier, medens der af sammes Forstærkningsmandskab dannes et Forstærkningscompagni.

De 3 Pioneercompagnier danne saaledes paa Krigsfod:

- 6 Pioneercompagnier af Linien, af hvilke 1 Telegraphcompagni, og
- 3 Pioneercompagnier af Forstærkningen, hvoraf 1 Telegraphcompagni,

Brocompagniet derimod:

- 1 Brocompagni og
- 1 Parkcompagni } af Linien og
- 1 Brocompagni af Forstærkningen.

Depotafdelingen udfilles af alle Compagnier, som ved de andre Baabenarter.

Da Omfanget af Ingenieurtropperne Udvæisning er stort, og Uddannelsen derfor ved dem uundgaaeligt maa medtage længere Tid end ved de andre Baaben, sætte vi endeel Priis paa at være istand til at gjøre et Forslag, hvorved nogle af de til Ingenieurtropperne Udstrevne slippe med den samme Uddannelsesetid af 5 Maanedes, som de til Infanteriet Udstrevnes første Uddannelse medtager. Vi foreslaae nemlig, at der ved Ingenieurcorpset uddannes et tilstrækkeligt Antal Rekruter i denne Tid, for paa Krigsfod at forsyne hver Infanteribataillon med 8 Infanteripionerer. Naar alt udstrevet Mandskab dog skal uddannes, bevirkes der ikke herved nogen forøget Udgift.

Vi tiltræde Ministeriets Forslag om, at hvert Feltcompagni skal have en Styrke af 7 Undercorporaler og 48 Pionerer, dog med den Forandring, at Linie-Brocompagniet, istedetfor hvilket Ministeriet har to, faaer 10 Undercorporaler og 72 Pionerer, hvorved det endnu bliver i Stand til ved enkelte Leiligheder at deles og slaae Bro paa to Steder paa eengang. Af Undercorporalene bør dog paa Krigsfod 2 (ved Brocompagniet 3) af de dygtigste strax kunne forfremmes til Corporaler. Der behøves herefter til Liniecompagnierne:

- 59 Undercorporaler,
 - 408 Pionerer,
- og til Forstærkningscompagnierne:
- 28 Undercorporaler,
 - 192 Pionerer.

De anførte 467 Mand af Linien vilde tilveiebringes af 6 Merganges Mandskab ved en aarlig Udskrivning af 99 Mand; men da der desuden maa regnes paa en Afgang for Officereers- og Underofficereers-Elever m. Fl., maa denne Styrke forøges til 110. For af 6 Mergange at faae 168 Infanteripionerer, maa der udskrives 36 Mand; der udfordres altsaa i Alt 146, uden at nogen Tilgang for Erstatnings-

mandskab herved er paaregnet. Tages denne med i Betragtning, maa Tallet atter forøges, og vi foreslaae, idet vi sætte Forholdstallet mellem Erstatningsstyrke og Liniestyrke mindre end ved de andre Baaben, til omtrent $\frac{1}{6}$, at den aarlige Udskrivning af Rekruter til Ingenieurbataillonen kommer til at omfatte i Alt 170 Mand.

Til Forstærkningscompagnierne vil der kun medgaae 3 Aargange af Forstærkningsmandskabet. De ældre Aargange kunne benyttes som Erstatningsmandskab for dem.

At lade Rekruterne, møde den 5te April, som foreslaaet af Ministeriet, hended 1 Maaned før Skiftetiden, vilde vi ansee for mindre heldigt. Vi foreslaae derfor, at de møde den 5te Mai og tages til Tjeneste den 6te. De bør være udfkræve af alle Brigadedistrikter og af de Bestillinger og Haandværk, der forud opgives.

De bør formeentlig først uddannes i en samlet Skole i 95 Dage til den 8de August, til hvilken Tid deres Antal regnes nedgaaet til 146 Mand. Disse foreslaaes da efter Flinkheden deelte i tre, saavidt muligt ligestore Klasser. Af den første (flinkeste) Klasse udtages paa samme Maade som nævnt ved Infanteriet 21 tilkommende Undercorporaler, blandt hvilke paaregnes 9 frivillige Elever til Corporalskolen eller andre Undercorporaler i deres Sted; iblandt de Øvrige, omtrent 28, udtages ved Lodtrækning 20 til Infant. rionerer. Af den næstflinkeste Klasse udtages ligeledes ved Lodtrækning 20 Infanteripionerer. Vytning tillades derefter i hver Klasse for sig, og med Undtagelse af Infanteripionererne fordeles Mandskabet til Compagnierne, saaledes at Brocompagnie faaer en Tjerededeel flere Rekruter end hvert af de andre Compagnier. Det paasees saavidt muligt, at hvert Compagni faaer de Haandværkere, det trænger til, og forholdsviis lige mange Mand af hver Klasse.

Skolen fortsættes derefter til Exerceertidens Slutning den 27de September, tildeels med forskjellige Øvelser for de forskjellige Compagnier og for Infanteripionererne.

Med dette 1ste Aars Mandskab forholdes den 27de September saaledes:

Infanteripionererne hjemsendes, og de indkaldes i Reglen senere under deres Tjenestetid i Linien kun til en Exerceertid paa 30 Dage i det 4de Aar og ligeledes til en i det 1ste Aar af deres Tjeneste i Forstærkningen. Mullerne over dem føres ved Depotet, hvorfra de fordeles ved Krigs Udbrud.

De til Undercorporaler udpegede 21 Rekruter udnævnes til Undercorporaler og anbringes om Vinteren i praktiske og theoretiske Skoler indtil Rekruternes Møde om Foraaret, fra hvilken Tid de uddannes videre praktisk til Exerceertidens Slutning, deels ved at anbringes som Hjælpearere i Rekruttskolen, for at de kunne prøves som Befalingsmænd, deels ved Fortsættelse af deres egen praktiske Skole.

Pionererne forblive ligeledes til Tjeneste til Slutningen af næste Exerceertid, under hvilken de tilstedeværende Menige paaany deles i 2 Klasser efter den da opnaaede Flinkhed.

Den 27de September hjemsendes dernæst baade Undercorporaler og Pionerer af denne anden Aargang; men Undercorporalerne og Pionererne af den mindst flinke Klasse møde igjen den 6te Mai det følgende Aar for endnu i en Sommer, til 27de September, at øves praktisk. Pionererne af den flinkeste Klasse møde derimod kun til en 30 Dages Exerceertid fra 2de August til 27de September.

Krigsministeriet har ikke foreslaaet nogen senere Indkaldelse til Exerceertider, og det er utvivlsomt meget ønskeligt at fritage Pionererne, der have en saa meget længere Uddannelses-tid end de andre Baaben, derfor. Vi foreslaae derfor heller ikke nogen saadan Indkaldelse under Tjenesten i Linien, skjøndt vi derved ikke ere uden Betænkelse. Hvert Compagni vil dog i Exerceertiden have rigeligt den Styrke, som et enkelt Feltcompagni skal have. Derimod foreslaae vi, at Mandskabet indkaldes til en Exerceertid paa 30 Dage i det 1ste Aar, efter at det er gaaet over til Forstærkningen. En saadan længere Exerceertid maa paa Grund af Øvelsernes Natur ved Ingenieurerne foretrækkes for de to

halvt saa lange Exerceertider, til hvilke Infanteriets Forstærkningsmandskaber ere foreslaaede indkaldte.

Af Pionercompagnierne bør hvert Aar eet deeltage i Veirsamlingen med de andre Vaaben.

Naar Brocompagniet skal kunne svare til sin Bestemmelse, maa det hvert Aar en vis Tid kunne foretage Dvelfer med bespændte Kjøretøier og desuden jævnlig faae Leilighed til at slaae Bro over Vandløb med nogen Strøm. Vi foreslaae derfor, at det hvert andet Aar i en Exerceertid paa 20 Dage ved Indkaldelse

af Distriktshefte forsynes med 4 Ride- og 24 Kjørehefte, der ville udgjøre Bespænding til $\frac{1}{4}$ af dets Train, og at det hvert andet Aar i en Exerceertid paa 30 Dage, der i Reglen sættes i Forbindelse med Veirsamlingen, foretager en Marche til et større Vandløb og Dvelfer i Broslagning og derved forsynes med Bespænding til det halve Brotrain, nemlig 6 Ridehefte og 48 Kjørehefte. Det maa samtidig forsynes med de fornødne Rudske, 12 og 24, der afgives af Artilleriet eller Trainet (jfr. Side 47).

2.

Allerede paa Fredsfod at have Ingenieur-tropperne fordeelte paa begge Sider af Storebelt vilde ikke være heldigt for deres Uddannelse og ansees heller ikke for nødvendigt, da den Deel af dem, der ved en Krigs Udbrud vil blive at føre over Beltet, ikke vil afgive saadanne Vanffeligheder, som naar store Mæsker af de andre Vaaben skulde overføres, naar kun en passende Deel af Parterne forud havees paa hver Side. Batalionens Garnison bør helst vælges paa et Sted, der giver Personalet Leilighed til at blive nøie bekendt med den Egn, i hvilken de fleste Feltbestætningsarbejder maae ventes udførte ved en Krigs Udbrud, og hvor mulig nogle af disse alt kunde udføres i Fredstid som Dvelfesarbejder. Et saadant Sted vil maastee snarest findes ved Lillebelts smalle Deel. Der taler dog ogsaa en Deel for at give den Garnison i Nærheden af den permanente Veirplads, hvis en saadan vælges.

Naar Formationen af de forskjellige Train lades ude af Betragtning, bør et Felt-pionercompagni af Linien paa Krigsfod være formeret med:

- 1 Capitain eller Premierlieutenant, Chef,
- 1 Secondlieutenant,
- 2 Underofficerer af Sergentsklassen, den ene Commandeersergent og Foureer, den anden heelt ved Arbejderne,
- 2 Corporaler og
- 2 Undercorporaler, der kunne for- } Sections-
fremmes til Corporaler } førere,

- 5 Undercorporaler, nemlig 4 ved Sectionerne og 1 ved Trainet,
- 48 Pionerer
- og 1 Reserverespillemand.

Telegraphcompagniet maa dog endvidere have:

- 1 Secondlieutenant og } for at kunne deles
- 1 Corporal } i to Delinger,
- og 6 Corporaler, Stationsforstandere,
- samt 1 Spillemand af Linien istedenfor Reserverespillemanden.

Brocompagniet af Linien bør medføre Materiel til 160 Fod Bro og være indrettet paa at kunne deles i 2 Delinger. Det maa dertil have:

- 1 Capitain, Chef,
- 1 Premierlieutenant } Delingsførere,
- 1 Stabsfergent }
- 3 Sergenter,
- 3 Corporaler,
- 3 Undercorporaler, der kunne forfremmes til Corporaler,
- 7 Undercorporaler,
- 72 Pionerer og
- 1 Spillemand af Linien.

Parkecompagniet af Linien, der skal indbefatte saavel mobile Værksteder med et Compagnitrain (Reserve for Compagniernes), som en mobil Redskabsparke med Redskaber for omtrent 2000 Jordarbejdere og 400 Tømrere m. fl., og derfor ofte vil blive deelt, og som tillige skal besørge Materialforsyningen, forsaavidt den

ikke steer umiddelbart ved de øvrige Compagniers Foranstaltning, behøver samme Styrke som et Pioneercompagni med Tillæg af:

- 1 Stabssergent og
- 1 Corporal,
- samt 1 Spillemand af Linien istedenfor Reservespillemanden.

Et Pioneercompagni af Forstærkningen bør paa Krigsfod være formeret med:

- 1 Capitain af Forstærkningen, Chef,
- 1 Lieutenant af Forstærkningen,
- 1 Sergent,
- 3 Underofficerer af Forstærkningen,
- 2 Undercorporaler, der kunne forfremmes til Corporaler,
- 5 Undercorporaler,
- 48 Pionerer og
- 1 Spillemand af Forstærkningen.

Telegraphcompagniet af Forstærkningen maa dog endvidere have:

- 1 Lieutenant af Forstærkningen og
- 5 Underofficerer af Forstærkningen, deraf 4 Stationsforstandere.

Anlægsbrocompagniet af Forstærkningen maa formeres med:

- 1 Capitain af Forstærkningen, Chef,
- 1 Lieutenant af Forstærkningen,
- 2 Sergenter af Linien,
- 2 Underofficerer af Forstærkningen,
- 2 Undercorporaler, der kunne forfremmes til Corporaler,
- 5 Undercorporaler og
- 48 Pionerer.

Depotcompagniet, der maa indbefatte Depot af Erstatningsmandskab, Rekruttskole, Værksteder for de i den østlige Gruppe forblevne Ingenieurtropper, et Reserve-Compagnitrain, en Reserve-Redstabspark, og som tillige skal besørge Forsendelserne fra Kjøbenhavn til alle de udrykkede Afdelinger, behøver:

- 1 Capitain, Chef,
 - 1 Premierlieutenant,
 - 3 Lieutenanter af Forstærkningen,
 - 1 Stabssergent,
 - 2 Sergenter og
 - 2 Corporaler
 - 4 Underofficerer af Forstærkningen,
- } 1 fra hvert af de
} 4 Fredscomp.

4 Undercorporaler, der kunne forfremmes til Corporaler,

1 Spillemand og

af Undercorporaler og Pionerer:

de tiloversvarende af Liniens ældste Aargange, en eller to af Forstærkningens ældre Aargange,

og de tiloversvarende Infanteripionerer.

Krigsministeriet har i Henhold til Erfaringen fra vore Felttog foreslaet Commandoen over disse Ingenieurtropper og deres Materiel deelt imellem en Troppecommandeur og en Traincommandeur; men vi maae dog antage, at det vil være bedre at samle Commandoen hos een Mand, hvem der da hellere maa gives mere Hjælp ved Forretningernes Bestridelse. Vi foreslaae derfor Troppecommandoen paa Feltfod formeret med:

- 1 Oberstlieutenant, Chef,
- 1 Adjutant, Secondlieutenant og
- 2 Sergenter.

Hertil vil nærmest svare følgende Formation af Ingenieurbataillon paa Fredsfod:

Ved 2 Pioneercompagnier:

- 2 Capitainer, Chefer,
- 2 Premierlieutenanter,
- 2 tjenestegjørende Secondlieutenanter,
- 12 Sergenter,
- 6 Corporaler,
- 2 Spillemand.

Ved 1 Pioneer- og Telegraphcompagni:

- 1 Capitain, Chef,
- 1 Premierlieutenant,
- 2 tjenestegjørende Secondlieutenanter,
- 7 Sergenter,
- 5 Corporaler,
- 1 Spillemand.

Ved 1 Brocompagni:

- 1 Capitain, Chef,
- 2 Premierlieutenanter,
- 1 tjenestegjørende Secondlieutenant,
- 2 Stabssergenter,
- 8 Sergenter,
- 4 Corporaler,
- 1 Spillemand.

Ved Bataillonsstaben:

- 1 Stabsofficer, Chef,
- 1 Premierlieutenant, Adjutant,
- 1 Stabsergent,
- 2 Sergenter.

Den Premierlieutenant, der paa Fredsfod regnes benyttet som Adjutant ved Bataillon,

anvendes paa Krigsfod som Premierlieutenant ved Depotcompagniet, og i hans Sted udtages som Adjutant ved Troppescommandoen 1 Secondlieutenant. Her er medregnet 3 Sergenter, der paa Krigsfod skulle afgives til Ingenieurstabene.

3.

Den ved Landets geographiske Forhold betingede Organisation af Hæren i to til en vis Grad selvstændige Dele medfører, at der maa organiseres en Ingenieurstab til hver Side af Beltet. Men Sammensætningen af hver især vil kunne variere efter det Omfang, Arbejderne i hver Gruppe maa ventes at ville faae. Under Forudsætning af at Hærens Hovedstyrke er sammendragen Vest for Storebelt, og at den største Mængde Arbejder ventes foretagne der, imedens der Øst for Beltet i Hovedsagen kun ventes foretaget Anlæg af Batterier og mindre Befæstninger ved Kysterne med tilhørende Colonneveie, og forberedt enkelte Slagstillinger, især i Nærheden af Kjøbenhavn, kunne Stabene passende sammensættes saaledes:

ved Armeecorpsset Vest for Storebelt:

- 1 Stabsofficer,
- 1 Capitain, Stabschef,
- 1 Premierlieutenant, Adjutant,
- 6 Capitainer eller Premierlieutenanter og } til Recognosceringer
2 Lieutenanter af Forstærkningen } og Bestyrelse af
Arbejder,
- 2 Sergenter;

ved Armeecorpsset Øst for Storebelt:

- 1 Stabsofficer,
- 1 Premierlieutenant, Adjutant,
- 4 Capitainer eller Premierlieutenanter og } til Recognosceringer
2 Lieutenanter af Forstærkningen } og Bestyrelse af
Søforterne og de
militaire Etablissementer.
- 1 Sergent.

Desuden maa der ved den faste Bygningstjeneste, nemlig Administrationen af

Forsvarsvæsenets faste Eiendomme, forblive det samme Underpersonale som paa Fredsfod, nemlig;

- 2 Stabsergenter,
- 5 Sergenter og
- 2 Materialforvaltere, nemlig 1 paa hver Side af Beltet.

Der vil altsaa paa Feltfod ialt behøves ved Ingenieurstabene og Bygningstjenesten:

- 2 Stabsofficerer,
- 13 Capitainer eller Premierlieutenanter,
- 4 Lieutenanter af Forstærkningen,
- 2 Stabsergenter,
- 8 Sergenter og
- 2 Materialforvaltere.

Idet 1 Capitain eller Premierlieutenant maa have til at forstærke Generalstaben, saaledes som det nærmere vil blive omhandlet i Afsnittet om Hærens Overcommando og Stabe, foreslaae vi at have lønnet paa Fredsfod, deels til de ovenfor nævnte Arter Tjeneste, deels hertil:

- 2 Stabsofficerer,
- 8 Capitainer,
- 6 Premierlieutenanter,
- 7 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 2 Materialforvaltere,

som nærmest finde Anvendelse ved Administrationen af Forsvarsvæsenets faste Eiendomme og ved Underviisningsanstalterne, medens de til Opstillingen paa Krigsfod af Stabene manglende Underofficerer afgives fra Tropperne, som før nævnt.

Hvor stor imidlertid den Deel af Officererne kan blive, som i Fredstid vil finde Anvendelse ved Bygningstjenesten, vil beroe paa, hvilke Befæstningsanlæg der vil blive udførte, og hvor store Bygningsarbejder Hæ-

rens forandrede Organisation og dermed følgende Garnisonsforandringer ville give Anledning til. Tre af Officererne ville finde Anvendelse som Lærere paa Høiskolen. De af de øvrige, der ikke behøves ved Corpsets egen Bygningstjeneste, bør, til Besparelse for Statskassen og for at finde den for deres Uddannelse nødvendige Beskæftigelse i deres Fag, anvendes ved Statens civile Bygningstjeneste, fortrinnsviis ved Ve- og Jernbanetjenesten, fra hvilken de ville medbringe et Kjenndskab til Landet, der ikke kan skaffes høit nok ved Ingenieurstabene i Krigstid, og som i Fremtiden vil blive endnu større end hidtil for dem, der af Veidirecteuren maatte blive brugte til Controlen med Amtsveiene. Indenrigsministeriet har siden 1833, imod at godtgjøre de vedkommende Gager til Militair-etaten, stadig benyttet 13 Officerer af Ingenieurcorpset — planmæssigt 1 Oberstlieutenant, 1 Major, 6 Capitainer og 5 Lieutenanter — tidligere alene ved Veitjenesten, senere deels ved

denne og deels ved Jernbanecontrolen; der var endog umiddelbart før sidste Krig afgivet 14 af Corpsets Officerer til saadan Anvendelse, deraf 6 ved Jernbanecontrolen. Da Indenrigsministeriet endnu i dette Dieblisk benytter 6 Ingenieurofficerer ved denne Control, af hvilke dog nogle nu have taget Afsted fra Corpset, da den controllerende Veidirecteur dog altid vil behøve Medhjælpere ved Controlen, og da Corpsets Officerer ogsaa kunne benyttes i andre Grene af Indenrigsministeriets Tjeneste (dette benytter saaledes for Dieblisket efter eget Dufte en Ingenieurofficer ved Bygningen af Broen over Guldborg Sund), kan det paa en Tid, hvor Erfjendelsen af, at Landets materielle Opkomst kræver mange Arbeider, er bleven saa levende, ikke betviøles, at Indenrigsministeriet, selv efter Veiarbejdernes forventede Overgang til Communerne, maa kunne anvende adskillige Ingenieurofficerer.

4.

At Ingenieurcorpset vedbliver at være underlagt en Chef, der har Administration og Commando over alt til Vaabnet Henhørende, maae vi ganske bifalde, ligesom at hans Stab i Krigstid bliver:

- 1 Capitain, Stabschef,
 - 1 Premierlieutenant, Adjutant,
 - 2 Sergenter,
 - 1 Regnskabsfører ved Bygningsvæsenet,
 - 1 Bygningskriver og
 - 1 Desinateur,
- og paa Fredsfod forøges med

1 Capitain, Secretair i Corpsets tekniske Comitee og teknisk Revisor, hvilken paa Krigsfod er paaregnet som Chef for Depotcompagniet.

Vi betragte det iøvrigt som en Selvfølge, at Corpsets Chef maa være bemyndiget til at foretage de Forandringer i den angivne Fordeeling af Personalet til Corpsets forskjellige Tjenestegrene, baade hvad Antallet og Chargen angaaer, som Tjenestens Lørd til forskjellige Tider, hvor der stilles forskjellige Krav til Corpset, gjør nødvendig, naar kun hele Antallet af Befalingsmænd i hver Tjenestegrad bliver uforandret.

5.

Angaaende Tilveiebringelsen af de ovenangførte Befalingsmænd kunne vi i Hovedsagen henholde os til, hvad vi have udtalt med Hensyn til Artilleriet. Den forholdsviis stærkere Besætning med faste Befalingsmænd, som ved Artilleriet betinges ved det betydelige Materiel,

der er underlagt dets Bestyrelse, bliver ved Ingenieurcorpset i forholdet Grad en Følge af de meget spredte og forskjelligartede Hverv, der overdrages det, og som kræve en omhyggelig Forberedelse i forskjellige Retninger. At navnlig Antallet af Officerer maa være forholdsviis stort,

Oversigt over Ingenieurcorpsets planmæssige Formation.

Krigsfo.										Fredsfod.																
Stabe.									Bataillonen.																	
			Stabe.						Fast Styrke.							Værende Styrke.						Stabe.			Total- sum af fast Styrke.	
ning.	Drop=	Sum	Depot=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=		
Alt Forstærkning: 2 Pioneer- + 1 Telegraf- + 1 Brocompagni.	Troppercommando.	Perner.	Pioner- er til 32 Batailloner.	Depot=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	Stabs=	
1	1	1		1	1	1		1	1												1		1	1		
		4		1	1	1		1	1												2		2	3		
		5		1	1	1		1	1												1		1	2		
		9		1	1	1		1	1												1		1	7		
4		4																						4		
5		5		3		2		2															4		12	
9	2	28		5	3	11	8	1	23	56																
					3 ¹			2 ²	5	5																
5	2	26		3	2	2	1	7	12	41																
8 ⁹		50 ¹⁰		6 ¹¹						56 ¹²																
16		16		4						20																
29	2	92		13	2	2	1	7	12	117																
		3		1						4																
		5								5																
3		3								3																
3		11		1						12																
20		62		10						72																
192		600		96						696																
		256		40						296																
				?																						
212		662	256	146						1064																
253	4	793	256*	165	8	13	9	10	40	1254																
5	3	27		1	3	11	8		22	50																
	2	2			3	12	8		23	25																
6	3	39		1	4	12	9		25	65																
Oberster																										
Oberstlieutenant																										
Capitainer																										
Premierlieutenant																										
Secondlieutenant																										
Capitainer af Forstærkningen																										
Lieutenant af Forstærkningen																										
Officerer	2	2	3	2	15	5	5	9	5	5 ²	6	4	16	20	35											
Officierer																										
Sergenter	6	7	10	3	32																					
Corporaler																										
Underofficerer af Forstærkningen																										
Underofficerer	6	7	10	3	32																					
Spillemænd	1	1	1		4																					
Reservespillemænd																										
Spillemænd af Forstærkningen																										
Spillemænd	1	1	1		4																					
Undercorporaler																										
Menige af Ingenieurerne																										
Pioner til Infanteriet																										
Rekrutter																										
Menige																										
Totalsum	9	10	14	5	51	351	327	425	126	126	155	9	25	34	85											
Bestepassere																										
Oppassere																										
Rideheste																										

1) Afgives til Forstærkning af General-
staben.

2) Officiererne ere: 1) 1 Regnskabsfører
ved Bygningskvarteret, 1 Bygnings-
skriver, 1 Desinatør; 2) 2 Material-
forvaltere.

3) Af Sergenterne ere:
5 Stabssergenter, 15 Oversergenter,
21 Sergenter.
41

4) Af Spillemændene ere: 1 af 3die Klasse,
2 - 4de -
1 - 5te -
4

5) Den ene Capitain overgaaer ved Krigs-
beredskab til at være Depotcommandeur.
6) Af de 5 Secondlieutenant er 1 ansat
ved hvert Pionercompagni, 2 ved Tele-
grafcompagniet, 1 ved Brocompagniet.
7) Af Capitainer og Lieutenant afgives
i Reglen mindst 3 til Undervisnings-
anstalterne.

8) Af Sergenterne ere:
5 Stabssergenter, 15 Oversergenter,
21 Sergenter.
41

9) Af Spillemændene ere: 1 af 3die Klasse,
2 - 4de -
1 - 5te -
4

10) Bestepassere ved Brocompagniet.
NB. Brocompagniet holder Exerceertid, det
ene Aar i 20 Dage med 12 Train-
soldater, 4 Ride- og 24 Kjøreheste; det
2det Aar 30 Dage i Veir med 24
Trainfsoldater, 6 Ride- og 48 Kjøreheste.
Mandskab og Heste afgives af Trainet.

maa erkjendes af, at der har bestaaet Ingenieurcorps af Officerer alene, længe før der oprettedes Ingenieurtropper.

Vi antage, at Corpsets Corporalskole aarlig bør optage 9 Elever. Af disse vil formodentlig omtrent Halvdelen kunne afgives af Elevskolen; de andre Elevpladser ventes besatte med frivillige Aspiranter. Corporalskolen foreslaaes at vare fra først i October til først i Mai, hvorefter Eleverne afgaae til Fortsættelse af deres praktiske Uddannelse, tildeels som Underbefalingsmand i Exerceerskolen, indtil Exerceertidens Slutning, da de udnævnes til Corporaler, forsaavidt de ere fundne egnede dertil.

De flinkeste 3 af disse, som ønske det, blive Officerselever og afgaae til Officereskolens yngste Klasse, hvor de undervises til Udgangen af næste

Mars Mai Maaned, da de efter endt Prøve afgaae til praktisk Tjeneste og ved Exerceertidens Slutning kunne indstilles til Officerer. De afgaae derefter atter til Officereskolen for Vinteren og efter afholdt Prøve om Foraaret til Tjeneste indtil endt Exerceertid. De hjemsendes derefter med Undtagelse af een af de bedst bestaaede, der selv ønsker at blive i Tjenesten. Vilkaarene blive under alle disse Forhold ganske de samme som foreslaaet for Infanteriet.

Ogsaa med Hensyn til de øvrige unge Corporaler forholdes som forklaret angaaende Infanteriet.

Naar denne Plan er gennemført, vil Ingenieurcorpslet kunne raade over følgende Befalingsmand udenfor den fast ansatte Klasse:

3 Linien vil findes:

	Officerer,		Underofficerer,	
	tjenestegjørende.	hjemsendte.	tjenestegjørende.	hjemsendte.
af 3die Mars Mandskab	"	"	7	2
" 4de — —	3	"	4	2
" 5te — —	1	2	2	4
" 6te — —	1	2	2	4
" 7de —	"	2	"	4
	5	6	15	16
	11		31	
Sandsynlig Afgang	2		4	
Rest	9		27	

3 Forstærkingen antages aarlig at overgaae 2 til 3 Officerer og 4 til 5 Underofficerer, hvilket med behørigt Afdrag for sandsynlig Afgang vil give omtrent 12 Officerer og henved 24 Underofficerer af Forstærkingen. Der vil altsaa netop være et tilstrækkeligt Antal af Be-

falingsmænd til at fyldestgjøre de ovenfor fremførte Krav.

Hosfølgende Table udviser nærmere, hvorledes vi have tænkt os Enkelthederne ved Vaabnets Formation.

V.

Hærens Overcommando og Stabe.

1.

Ifølge de fremsatte Forslag vil Hæren komme til at bestaa af:

5 Brigader Linieinfanteri og indtil Videre
11 Forstærkningsbatailloner,

5 Cavalleriregimenter paa 3 Escadroner af
Linien, tilsammen 15 Escadroner af Linien,
(efter Fleertallets Forslag),

1 Ordonnantesescadron,

2 Artilleriregimenter med tilsammen 9
Feltbatterier af Linien og 3 af Forstærkningen,

2 Batailloner Fæstningsartilleri med til-
sammen 6 Compagnier, og

1 Ingenieurbataillon paa 4 Compagnier,
der paa Krigsfod deles i 8 Compagnier af Linien
og 4 af Forstærkningen.

Enhver Tropeafdeling vil desuden være
forsynet med en Depotafdeling med en rigelig
Styrke af uddannet Erstatningsmandskab.

Til Grund for disse Forslag har ligget
den Anskuelse, at det ved en ny Hærplan
vil være nødvendigt i meget høiere Grad end
hidtil at være forberedt paa Muligheden af et
Angreb af en Magt, der tilføes er vor Flaade
overlegen, og som derfor vil være istand til
at sparre eller i høi Grad at vanskeliggjøre
Forbindelsen over Storebelt og til at true sam-
tlige Kyster med Landgange. Forslagene ere
derfor stillede saaledes, at der, selv om Forbin-
delsen over Storebelt ved en pludselig udbry-
dende Krig strax skulde blive aldeles afbrudt,
hurtigt vil kunne samle sig et kampdygtigt og
af alle Vaabenarter sammensat Armeecorps
paa hver Side af Beltet. Alene Ingenieur-
tropperne ville af Hensyn til deres forholdsviis
ringe Styrke danne en Undtagelse herfra.

Der er endvidere forudsat, at det, selv om
Forbindelsen over Beltet ikke bliver afbrudt, kun
i sjældne Tilfælde vil være tilraadeligt at
blotte nogen af de to Grupper, i hvilke Beltet
deler Landet, i høi Grad for Tropper, men at
Forholdene kunne være saaledes bestaaende, at man
i det Væsenlige maa overlade den ene Gruppens
Forsvar til Tropper af Forstærkningen, imedens
den største Deel af Liniehæren samles i den
Gruppe, hvor Hovedkampen ventes at ville finde
Sted.

Det er en Selvfølge, at der i Spidsen
for hvert af de to Armeecorps, som saaledes
ville være tilstede, maa staae en høistbefalende
General med Stab, udrustet med fuld Myn-
dighed til i Krigstid at gribe alle til Grup-
pens Forsvar fornødne Forholdsregler. Vi
skønne dog ikke, at dette med Nødvendighed
skulde medføre, at de to Generaler under Kri-
gens Løb stedse skulde staae uafhængige af hin-
anden, umiddelbart under Krigsministeren. Der
er formeentlig Intet til Hinder for, at der,
naar Omstændighederne tale derfor, tillægges
den ene af dem Commando over den anden. Det
vil i ethvert Krigstilfælde beroe paa Forholdene,
hvilken af de to Generaler der vil faae den vig-
tigste Opgave at løse og den største Styrke at
raade over, hvorfor det ikke er muligt forud at
angive en nødvendig Størrelse af hver af Sta-
bene. Vi skulle her, som i de øvrige Forslag,
eksempelviis forudsætte et Angreb af en Land-
magt fra Halvøen og af en Flaade af saadan
Styrke, at vi ikke med Sikkerhed tør regne paa,
at vor Flaade alene skulde kunne forhindre
større Landgange. I et saadant Tilfælde vilde

vel Hovedmassen af Liniehæren tilligemed en Deel af Forstærkningen vare samlet i Nærheden af Lillebelt, imedens det hovedsagelig vilde være overdraget Tropper af Forstærkningen at afvise Landgange, navnlig paa Sjælland. I saa Fald ansee vi det fornødent at have følgende Stabe, og vi skjønne ikke rettere, end at selv under Forudsætning af en anden Fordeling af Hæren vil det samlede Personale ved Stabene maatte være omtrent det Samme, kun noget anderledes fordeelt.

Ved Armeecorpsset Vest for Storebelt bør Staben i det forudsatte Tilfælde bestaae af:

1 Stabschef, Stabsofficerer,

1 Souschef, Capitain,

4 Capitainer, af hvilke 1 Bureauchef, 1 Chef for Armeecorpsets Topographier og 2 til Recognosceringer og andre Sendinger, foruden til Contoirforretninger,

mindst 5 Lieutenanter, Adjutanter og Ordonnansofficerer, og

7 Underofficerer, af hvilke nogle til Hjælp for Chefen for Topographerne.

Der maa desuden ved Staben være ansat en Søofficerer.

Umiddelbart under Armeecorpsets Chef maae endvidere staae:

en Artillericommando, under hvilken Commandoerne for Reserveartilleriet og Fæstningsartilleriet m. m., Personalet opført ved Artilleriet,

en Trainecommando, Personalet opført ved Trainet,

en Ingenieurcommando, under hvilken Commandoen over Ingenieurtropperne, Personalet opført ved Ingenieurcorpsset,

en Cavalleriereserve, hvis Commandeur med Stab er opført ved Cavalleriet, og

de fleste af Infanteribrigaderne, til hvilke passende Afdelinger af de andre Vaaben tænkes afgivne, i Reglen en Escadron, et Bateria og et Pioniercompagni til hver; deres Chefer og Stabe ere opførte ved Infanteriet. De forudsættes forsynede med Intendanturer, der ere beregnede ved Forpleiningscorpsset. Endvidere

en Corpsintendantur, hvis Personale er opført ved Forpleiningscorpsset,

en Corpsauditeur, medregnet under Auditeurcorpsset,

en Corpslæge, der tilligemed Corpsintendanten har Ledelsen af Corpsets Sundhedsvæsen, og som med de ham ledsagende Underordnede er paaregnet ved Lægecorpsset,

en Corpsdyrlæge, der tilligemed de ham ledsagende Underordnede er opført ved Dyrlægecorpsset,

og endelig Feltprovstien, der først antages i Krigstid tilligemed det Antal Geistlige, der iøvrigt findes nødvendige ved Corpsset.

Der vil formodentlig endnu til Armeecorpsset henhøre en Deel Forstærkningsbatailloner og Depotafdelinger, der ligge for langt fjernede fra Infanteribrigaderne til at være indlemmede i dem. De kunne ikke staae umiddelbart under Armeecorpsets Chef, men maae formeres i en Brigade. Til at overtage Befalingen over denne vil der behøves 1 Stabsofficerer med en Lieutenant som Adjutant og en Underofficerer, og til Anvendelse som Forpostcommandeurer eller som overordnede Befalingsmænd i de let tænkelige Tilfælde, hvor et Par Brigader og Dele af Reserve-Cavalleriet og Artilleriet blive detacherede til et fælles Foretagende, ved hvilket de behøve en fælles Commando, bør der have mindst 2 Stabsofficerer og 2 Capitainer til Raadighed med Adjutanter og Underofficerer.

Vi have her ikke taget Hensyn til Muligheden af, at enten Fredericia eller et andet Punkt ved Lillebelt bliver gjort til en saadan sluttet Befæstning, at det behøver sin egen faste Commandant med Stab.

Ved Armeecorpsset Øst for Storebelt bør Staben bestaae af:

1 Stabschef, Stabsofficerer,

1 Souschef, Capitain,

3 Capitainer, af hvilke 1 Bureauchef, 1 Chef for Hærens Topographier og 1 til Recognosceringer og andre Sendinger foruden til Contoirforretninger,

mindst 4 Lieutenanter, Adjutanter og Ordonnansofficerer og

5 Underofficerer, af hvilke enkelte til Hjælp for Chefen for Topographerne.

Der maa desuden ved Staben være ansat en Søofficer.

Umiddelbart under Armeecorpsets Chef maae endvidere staae:

en Artillericommando, hvis Personale er opført ved Artilleriet,

en Trainecommando, omtalt ved Trainet,

en Ingenieurcommando, hvis Personale er opført ved Ingenieurcorpsset,

en Cavalleriereserve, hvis Commandeur, der vel enten vil være Generalinspecteuren over Caval-
leriet eller den ældste tilstedeværende Regiments-
chef, ligesom hans Adjutant, ere opførte ved
Cavalleriet, og

maaſtee 1 Infanteribrigade, forstærket
med Afdelinger af de andre Baaben og med
eller uden de tilsvarende Batailloner af For-
stærkningen. Dens Chef med Stab er opført
ved Infanteriet. Endvidere

en Corpsintendantur, hvis Personale er
opført ved Forpleiningscorpsset,

en Corpsauditeur, medregnet under Audi-
teurcorpsset,

en Corpslæge m. Fl., opførte under Læge-
corpsset,

en Corpsdyrlæge m. Fl., opførte under Dyr-
lægecorpsset, og

en Feltprovst, hvis det findes nødvendigt
at ansætte en saadan ved dette Corps.

Der vil desuden til Armeecorpsset henhøre en Deel Batailloner af Forstærkningen og De-
potafdelinger, der ligge for langt fjernede fra
Infanteribrigaden og have en fra dens altfor
forskjellig Opgave at løse, til at de kunne være
indlemmede i den. De kunne ikke staae umid-
delbart under Armeecorpsets Chef, men maae sam-
les i Brigader. Til at overtage Befalingen over
disse behøves mindst 2 Stabsofficerer, hver med
1 Adjutant og 1 Underofficer, og til at anvendes
som Forpostcommandeurer m. m. behøves 2
Stabsofficerer eller Capitainer til Raadighed, hver
mindst med 1 Lieutenant, som Adjutant, og 1
Underofficer.

Dette Armeecorpses Hovedopgave vil al-
tid være Forsvaret af Hovedstaden; men da
man saavidt muligt vil søge at naae For-

maalet ved at afflaae Fjendens Forsøg paa at
gjøre Landgang eller ved at kaste sig over den
først ilandgaaede Styrke, for at slaae den, før
den har faaet Forstærkning, kan Armeecorp-
sets Chef ikke ventes altid at være tilstede i
Hovedstaden, hvis Forsvar dog intet Dieblif
tør savne en meget localbekjendt og med betyde-
lig Myndighed forsynet høiere Ledelse. Der vil
derfor endvidere behøves en under Chefen staaende
Commandant, som bør være General, og hvis
Stab maa bestaae af:

1 Capitain, Stabschef,

1 Premierlieutenant, Adjutant og

4 Underofficerer.

Ogsaa dette Armeecorps vil behøve Raa-
dighed over mindst een høiere Befalingsmand
med Stab til, naar det behøves, at overtage
Befalingen over et særskilt Corps. Men hertil
antage vi, at der kan regnes paa Infanteri-
eller Cavalleri-Inspecteuren, der formeentlig
begge ligesaavel som Cheferne for Artilleriet og
Ingenieurcorpsset maae blive paa Sjælland for
at være i Nærheden af Krigsministeren. Disse
to Inspecteurer med Stabe ere beregnede ved
Baabnene.

I Krigstid vil der ligesaavel som i Freds-
tid behøves nogle Officerer i Krigsministeriet,
allermindst:

1 Stabsofficer, som Departementschef,

2 Capitainer, af hvilke den ene kan fun-
gere som Contoirchef,

og 1 Premierlieutenant, Adjutant hos Mi-
nisteren, foruden at der ved den topographiste
Tjeneste og ved Krigsføringsdepotet maa forblive en
Officer tilbage ved hver, tilligemed nogle Under-
officerer, for at forsynne Armeecorpsene med det
Materiale af Raart og andre Oplysninger, som
de efterhaanden komme til at trænge til.

Det vilde desuden være yderst ønskeligt at have
til Raadighed nogle faa høiere Befalingsmand til
at overtage Commandoen i Andres Sngdomsfor-
fald og til at udføre uventet foresaldende Hverv.

Efter dette Forslag vil der paa Krigsfod,
foruden de ved de enkelte Baaben beregnede
høiere Befalingsmand med Stabe, behøves:

	Generaler.	Stabssecreter.	Capitainer.	Premierlieutenanter.	Underofficerer.
Armeecorpsset Vest for Storebelt	1	1	5	5	7
Forstærkningsbrigader	"	1	"	1	1
Forpostcommandoer m. m.	"	2	2	2	2
Armeecorpsset Øst for Storebelt	1	1	4	4	5
Forstærkningsbrigader	"	2	"	2	2
Forpostcommandoer m. m.	"	1	1	1	1
Rjøbenhavns Commandantstab	1	"	1	1	4
Krigsministeriet	"	1	2	1	"
Topographisk Tjeneste	"	1	"	"	2
Krigsføringsdepotet	"	"	1	"	"
	3	10	16	17	24

Vi maae med Hensyn til dette Personale erindre om, at der ikke ved Vaabnernes Afdelinger nogensteds er paaregnet en Befalingsmand, der kan undværes, og at det derfor bliver af stor Vigtighed, at der til Overcom-

mandoerne findes saa mange disponible Officerer, at man virkelig er sikret imod, at der bliver gjort Indgreb i de kæmpende Afdelingers Befalingspersonale.

2.

Den Vægt, vi i enhver Henseende maae lægge paa, at Hærens hurtige Mobilisering fremmes saa meget som mulig ved, at enhver Deel af den saavidt gjørlig har samme Organisation paa Freds fod, som den skal have paa Krigs fod, i Forbindelse med den fremhævede Nødvendighed af at maatte forudsætte, at Forbindelsen over Storebelt kan blive afbrudt ved en pludselig udbrudende Krig, bringer os til at foreslaae Bibeholdelsen paa Freds fod af de to commanderende Generaler med Stabe, hver paa sin Side af Beltet, bestemte til ved Krigs Udbrud at overtage Befalingen over de to Armeecorps. Thi uagtet det maa indrømmes, at det herved mellem 2 Generaler deelte Hver ifølge Landets og Hærens Størrelse kunde udføres af een, og at den samtidige Tilstedeværelse af dem og af Chefer og Inspecturer for de forskjellige Vaaben maa medføre en vis Dobbeltthed i Commandoen og Administrationen paa Freds fod, som ikke er uden Ulempe, ansee vi det dog for at være af overveiende Vigtighed, at der paa hver Side af Beltet allerede i Fredstid er en overordnet Commando tilstede med

det særlige Hverv at være fattet paa, hvad Øieblik det skal være, at blive sat lige overfor den Opgave, selvstændigt at maatte samle og udruste de under Commandoen staaende Hærafdelinger og med kort Varsel at føre dem mod Fjenden, selv om Hjælp ikke kan erholdes fra Landets anden Halvdeel. At dette kan lade sig gjøre er fortrinnsviis betinget af Organisationen, og vi have i vore Forslag til Organisationen af de enkelte Vaaben stadig taget Hensyn dertil; men at det derhos i høi Grad vil lettes og fremmes derved, at den overordnede Commando allerede i Fredstid er tilstede, kunne vi ikke betvivle, efterfom dette vil være det virksomste Middel til, at Opgaven stadig holdes for Øie, og at de nødvendige Forudsætninger for, at den med korteste Varsel kan løses, bestandig kunne være tilstede. Vel maa det indrømmes, at det ikke kan forudsættes, at altid den General, som man i Fredstid har betroet en saadan Commando og ladet blive i den, er den samme, som man i Krig vilde betro Overansvørfelsen. Men om man end af og til ved en forestaaende eller udbrudt Krig maatte finde det rigtigt at ansætte

en anden Overansfører end den, som har ført Commandoen i Fred, er dette dog kun en Omvexling af en enkelt Person, medens selve Institutionen, Generalcommandoen, bliver staaende med hele det til samme hørende Apparat, som indeholder den væsentlige Deel af Betingelserne for, at Opgaven kan løses paa en tilfredsstillende Maade.

De commanderende Generalers Stabe kunne dog formeentlig paa Fredsfod i Reglen indfrankes til hver at indbefatte:

- 1 Stabschef, Stabsofficerer,
- 1 Souschef, Capitain,
- 1 Premierlieutenant, Adjutant og
- 2 Underofficerer.

Det er dog ønskeligt, at der tillige er ansat en Søofficer ved hver af disse Stabe.

Commandanten i Kjøbenhavn vil paa Fredsfod behøve den samme Stab af:

- 1 Capitain,
- 1 Premierlieutenant og
- 4 Underofficerer,

som paa Krigsfod.

Ogsaa i Krigsministeriet vil der paa Fredsfod ligesom paa Krigsfod som Departementschef, Contoirchef og Adjutant behøves:

- 1 Stabsofficerer,
- 1 Capitain og
- 1 Premierlieutenant,

men der vil desuden til de Arbejder, der ligge under Krigsføringsdepotet, behøves

- 1 Stabsofficerer,
- 2 Capitainer,
- 4 Premierlieutanter og
- 2 Underofficerer.

Den topographiske Tjeneste behøver i Fredstid

- 1 Stabsofficerer,
- 2 Capitainer,
- 4 Premierlieutanter og
- 10 Underofficerer, samt

1 Regnskabsfører, som Officiant.

De flere Underofficerer, der behøves som Maalere, og de øvrige Bestillingsmænd, maae lønnes af, hvad der er bevilget til Udgivelsen af Atlasset over Danmark.

Vi foreslaae at lade dette Personale, der allerede paa Fredsfod faaer lignende Forretning-

er som paa Krigsfod eller i alt Fald Forretninger, der ville tjene som en god Forberedelse for dem paa Krigsfod, udgjøre Harens Generalstab, og til denne endnu at henregne 1 Stabsofficerer, Chef for Høiskolen, og 1 Underofficerer ved samme Skole, fordi de ligesom de øvrige nævnte Befalingsmænd bør kunne vælges af hvilket som helst af Baabnene og derfor bør lønnes udenfor disse.

Vi foreslaae saaledes, at Generalstaben kommer til at bestaae af:

- 6 Stabsofficerer,
- 8 Capitainer,
- 12 Premierlieutanter,
- 21 Underofficerer og
- 1 Regnskabsfører ved den topographiske Tjeneste.

Efter det Foranførte behøves der paa Krigsfod endvidere ved de overordnede Commandoer:

- 4 Stabsofficerer,
- 8 Capitainer,
- 5 Premierlieutanter og
- 3 Underofficerer.

De fleste af disse Befalingsmænd ville paa Fredsfod kunne finde en heldig Anvendelse ved Underviisningsanstalterne, naar disse organiseres efter vore Forslag.

Alle de Underviisningsanstalter, hvis Elever ere commanderede til dem fra Troppesoldaterne, maae nemlig høves i Krigstid, saa at den militaire Elevskole vil blive den eneste, der fortsætter sin Virksomhed uforandret, og selv den vil formeentlig under en Krig kunne afgive nogle af sine militaire Lærere og erstatte dem ved civile. Ride- og Beslagsskolen vil dog ogsaa maatte fortsætte Tilridningen af Heste, men ved de øvrige Underviisningsanstalter vil det kun være nødvendigt at beholde det til Inventariets Pasning fornødne Personale tilbage. Det antages derfor af de fleste af os, at man i Krigstid vil kunne nøies med ved samtlige Underviisningsanstalter at beholde tilbage:

- 1 Capitain ved Elevskolen,
- 2 Premierlieutanter ved samme Skole og ved Ride- og Beslagsskolen, og
- 8 Underofficerer.

Der vil altsaa til Forstærkning af Gene-

ralstaben og til Underviisningsanstalterne paa Krigsfod behøves tilsammen:

4 Stabsofficerer,
9 Capitainer,
7 Premierlieutenanter og
11 Underofficerer.

Da 3 af Stabsofficererne nærmest ville komme til at overtage Brigader, dannede af Forstærkningsbatailloner og af Depotafdelinger, er det en Nødvendighed, at de ere af Infanteriet og forsynede med Stabe af samme Vaaben. Til Forpostcommandoerne vil det være bedst at have Befalingsmænd af Infanteriet og Cavalleriet, hvorimod der i de øvrige Stabe er Brug for Officerer af alle Vaaben. Vi foreslaae derfor at fordele de anførte Befalingsmænd saaledes paa Vaabnene:

Infanteriet	3	Stboff.	5	Ept.	4	Plt.	og	9	Uoff.
Cavalleriet	1	—	2	Rm.,	1	—	2	—	
Artilleriet	"	—	2	Ept.,	1	—	"	—	
Ingenieurcorps.	"	—	"	—	1	—	"	—	
tilsammen. . .	4	—	9	—	7	—	og	11	—

Disse Befalingsmænd ville være tilstrækkelige til paa Fredsfod at forsyne Underviisningsanstalterne.

Vi forudsætte iøvrigt naturligtviis ikke, at det altid skal være netop de samme Befalingsmænd, der i Krigstid tages bort fra Underviisningsanstalterne, og som ansættes ved de overordnede Commandoers Stabe. Forsaavidt de ikke egne sig hertil, kunne de gaae til Tjeneste ved Tropeafdelingerne, som da maae afgive andre Personer til Stabene.

3.

Det er af den største Vigtighed for Hæren, at dens Stabe, i alt Fald for største Delen, ere besatte med Mænd, der ere fortrolige med Stabsforretningerne, ligesom ogsaa saavel med samtlige Vaabens Egenheder som med deres Samvirken. Det er derfor nødvendigt, at der ved passende Bestemmelser om Ansættelse, Forfremmelse o. s. v. ved Stabene sikres disse et tilstrækkeligt Udvalg af saadanne Mænd. Dette gjælder ikke alene Stabene ved de heromhandlede overordnede Commandoer, men ogsaa dem, som ved de forskellige Vaaben ere foreslaaede til Hjælp for Befalingsmændene over de større Afdelinger, fortrinsviis ved Brigaderne, der paa Krigsfod ventes at ville blive sammensatte af alle Vaaben, og ved Artilleri- og Ingenieurcommandoerne, der skulle deeltage i Raadslagningerne om de fælles Foretagender — om det end ved disse Stabe, som vi ville kalde Vaabenstabene, er af endnu større Vigtighed, at der findes et meget noie Kjendskab til Brugen af det egne Vaaben. Vi skulle derfor i det Følgende forklare vore Forslag om Ansættelse, Forfremmelse o. s. v. af alle Hærens Stabe under Et, nemlig efter det Anførte:

Vaabenstabene, indbefattende de Stabschefer og Adjutanter, der ere opførte ved de

forskjellige Vaaben, høre til disse og lønnes ved dem, og

Generalstaben, indbefattende de foranførte Befalingsmænd, der henhøre til de forskjellige Vaaben, men ere lønede udenfor disse og allerede i Fredstid ere beskæftigede med Generalstabsforretninger.

Da de til fast Tjeneste ved Underviisningsanstalterne ansatte Befalingsmænd i Krigstid skulle danne Forstærkning for Generalstaben, er det ønskeligt, at de samme Regler bringes til Anvendelse paa dem, forsaavidt Underviisningsanstalternes Tarv kan tillade det.

Vi troe, ligesom Ministeriet, at det er hensigtsmæssigt, at der finder en stadig Bezelvirkning Sted imellem Vaabnene og Stabene, saaledes at de Officerer, der fra hine forfættes til disse, ikke blive i dem for Livstid; vi antage nemlig, deels at disse Officerer, ved efterhaanden i forskjellige Charger at gjøre Tjeneste i de kæmpende Afdelinger, ville faae et sikkrere Blik paa Vaabnens Egenheder end ved kun at deeltage i Øvelserne som Officerer i Stabene, deels at det er ønskeligt ved en regelmæssig Ombytning at give et større Antal Officerer Anledning til at uddanne sig i Tjenesten ved Stabene, saaledes at man til de vigtigere Poster

i disse har et rigeligt Antal at vælge imellem. Vi anbefale derfor med Hensyn til alle Stabene at følge Ministeriets Forslag angaaende Generalstaben, nemlig at de ledigblevne Poster befattes ved Forfættelse fra Vaabnene af Officerer, der allerede have gjort en vis Tid Tjeneste i samme Grad, ligesom ogsaa at Lieutenanterne i Reglen kun commanderes til Stabene paa 4 Aar, for at uddannes i Tjenesten ved dem, og derefter vende tilbage til deres Afdelinger for at give Plads for Andre, der kunne blive uddannede i en lignende Tid. Men paa den anden Side erkjende vi, at Officererne neppe kunne ventes at ville omfatte Forretningerne ved Stabene med den Interesse, der maa ønskes, naar deres Ansættelse ved dem som Capitainer igjen skulde være paa en saa kort Tid som de af Ministeriet foreslaaede 6 Aar. Vi foreslaae derfor, at de til Stabene forsatte Capitainer kunne blive der, til de forfremmes til Oberstlieutenanter. De Oberstlieutenanter, der forfattes til Stabene, maatte kunne forblive i dem og i dem kunne blive forfremmede til Oberster.

Disse Forslag medføre med Nødvendighed, naar ikke de dygtigste Officerer skulle blive afstrækkede fra at indtræde i Stabene, at disse Officerer ikke alene komme til at deeltage i deres Vaabens Forfremmelse efter Aldersorden, men at de ogsaa maae kunne være sikre paa, at deres Tjeneste ved Staben vil blive regnet dem som en Anbefaling med Hensyn til Forfremmelse ved Valg. Enkelte af os have næret en Tvivl om, at dette vil gjøre sig tilstrækkeligt gjældende i den almindelige Erkjendelse, og om ikke særlige Lovforanstaltninger turde være nødvendige, men de Fleste af os antage, at der med tilstrækkelig Tryghed tør regnes paa, at saavel Lieutenantens Uddannelse ved Staben vil blive regnet for en Anbefaling, som at der vil ligge en tilstrækkelig Anbefaling i de ældre bedre kjendte Officerers Valg til Stabstjenesten.

Skjøndt det er vor Mening, at man ikke blot til Generalstaben men ogsaa til Vaabenstabene saavidt muligt bør vælge Mand, der have gjort et grundigt theoretisk Studium af Militairfagene og af Administrationen, samt aflagt fyldestgjørende Prøve paa deres

Kundskaber deri og paa Kandsmodenhed overhovedet, troe vi dog med Ministeriet, at det vilde være urigtigt at opstille dette som en absolut Fordring undtagen til de enkelte Poster ved den topographiske Tjeneste og ved Krigsføringsdepotet, hvor der paa ingen Maade kan ventes en tilfredsstillende Tjeneste uden af dem, der besidde visse Forkundskaber. Vi have iøvrigt noiedes med for Generalstaben og Generalinspecteurernes og Brigadefernes Stabe at foreslaae, at man til disse fortrinnsviis bør vælge Officerer, der have gjenmeengaaet Høiskolens ældste Afdeling eller dog gjort omtrent saa lang Tid Tjeneste, som dertil vilde udfordres, og desuden have et lignende Kjenndskab til samtlige Vaaben, som denne Afdelings Elever efter vore Forslag ville erholde.

Imedens vi i det Hele taget maae formene, at den ved disse Forslag tilsigtede Bøvelvirkning indenfor de anførte Grændser imellem Vaabnene og Stabene vil være til Gavn for begge, erkjende vi, at der er enkelte Poster i Generalstaben, der vilde lide ved en saa hyppig Bøvel af Personerne, som Anvendelsen af de foranstaaende Regler kan medføre. Derfor foreslaae vi nogle Undtagelser fra dem tilladte.

Ved den topographiske Tjeneste medgaaer der saa lang Tid, inden de til den forsatte Lieutenanter ere fuldt uddannede, at der, naar man derefter vil drage en passende Nytte af dem, maa fastfattes 6 istedetfor 4 Aar som Grændse for den Tid, de kunne forblive ved den. Til at overtage Posten som Chef for denne Tjeneste vil der formodentlig findes saa Faa, der ere egnede, at man ikke tør udelade de Capitainer, der ere ansatte ved den, fra at komme i Betragtning ved Valget, og det vil da være nødvendigt at give den Valgte Udsigt til med Tiden at kunne forfremmes til Oberst, uagtet han ikke har fyldestgjort den almindelige Betingelse at have gjort 2 Aars Tjeneste ved sit Vaaben som Oberstlieutenant.

Med Hensyn til Departementschefen i Ministeriet og Cheferne for Krigsføringsdepotet og Høiskolen gjælder omtrent det Samme.

Vi have formeentlig kun tilbage med Hensyn til Underofficererne at bemærke, at det

Hærens Overcommando og Generalstab.

	Krigsfod.													* Lillige opførte paa andre Tavler.	Fredsfod.																						
	Overcommandoen Best for Beltet.						Overcommandoen Dit for Beltet.						Total Styr. te.		Tilgaæde fra Vaabnene *.	Krigsministeriet, Generaler og Generalfstab.	Fredsfod.					Sum.															
	Krigsministeriet.	Hovedkvarteret.	Korfulføringscommandoen.	Korpostcommandoen.	Cumn ved Overcommandoen.	Hovedkvarteret.	Korfulføringscommandoen.	Korpostcommandoen.	Cumn ved Overcommandoen.	Kjøbenavnens Commandantstab.	Krigsføringskorpset.	Topographiske Tjeneste.					Krigsministeriet, Generaler og Generalfstab.	Krigsministeriet.	Generalcommandoen Best for Beltet.	Generalcommandoen Dit for Beltet.	Kjøbenavnens Commandantstab.		Krigsføringskorpset.	Topographiske Tjeneste.	Underofficerskorpset.												
Generaler	1			1	1			1	1				3		3	Generaler	1	1	1						3	Generaler	1	1	1								3
Oberster	1	1	1	2	4	1	2	1	4			1	10	4	2	Oberster	1	1	1						2	Oberster	1	1	1								2
Oberstlieutenanter } ..	1	1	1	2	4	1	2	1	4			1	10	4	4	Oberstlieutenanter } ..	1	1	1						4	Oberstlieutenanter } ..	1	1	1								4
Capitainer	2	5		2	7	4		1	5	1	1		16	8	8	Capitainer	1	1	1	1	2	2			8	Capitainer	1	1	1	1	2	2					8
Premierlieutenanter	1	5	1	2	8	4	2	1	7	1			17	5	12	Premierlieutenanter	1	1	1	1	4	4			12	Premierlieutenanter	1	1	1	1	4	4					12
Officerer ...	4	12	2	6	20	10	4	3	17	3	1	1	46	17	29	Officerer ...	3	4	4	3	7	7	1	29	Officerer ...	3	4	4	3	7	7	1	29				
Officierer												1	1		1	Officierer							1		1	Officierer							1		1		
Sergenter	7	1	2	10	5	2	1	8	4			2	24	3	21	Sergenter	2	2	4	2	10	1		21	Sergenter	2	2	4	2	10	1		21				
Totalsum ...	4	19	3	8	30	15	6	4	25	7	1	4	71	20	51	Totalsum ...	3	6	6	7	9	18	2	51	Totalsum ...	3	6	6	7	9	18	2	51				
Hestepassere	4	18	3	10	31	14	6	5	25	6	1	1	70	21 ⁴	49	Hestepassere	3	4	4	3	3	3	1	21	Hestepassere	3	4	4	3	3	3	1	21				
Oppassere	4	12	2	6	20	10	4	3	17	3	1	1	50	17 ⁴	33	Oppassere									Oppassere												
Rideheste	5	30 ¹	5	16 ²	51	24 ³	10	8 ²	42	9 ³	1	2	114	38 ⁴	76	Rideheste	4	7	7	5	4	4	2	33	Rideheste	4	7	7	5	4	4	2	33				

Af Underofficererne ere 6 Stabsfegenter, 6 Overfegenter og 9 Sergenter. Foruden disse findes et saa stort Antal af Underofficerer ved den topographiske Tjeneste, som der kan sønnes af, hvad der er bevisget til Udgivelsen af Atlaset over Danmark, ligeledes det isørigt ved dette Arbeide fornødne Personale.

¹⁾ 4 af Sergenterne ere beredne.
²⁾ Sergenterne ere beredne.
³⁾ 2 af Sergenterne ere beredne.
Der er beregnet Hestepassere for de beredne Sergenter.

⁴⁾ De Hestepassere, Oppassere og Heste, som høre til de fra Vaabnene tilgaaede Officerer, ere opførte paa Tavlerne, vedrørende de 4 Vaaben.

maaffee nok kan blive nødvendigt til den topographiske Tjeneste at vælge en Deel iblandt Hærens Corporaler. Ved samme Tjeneste stilles der desuden saa store Fordringer til dem, at de i Reglen allerede efter en temmelig kort Tids Forløb bør kunne forfattes til andre roligere Poster, blandt hvilke der vil findes nogle ved Generalcommandoerne og Høistolen. Det er tildeels Hensynet hertil, der har betinget Fordelingen af Underofficersgraderne.

Vore øvrige Forslag antage vi ikke behøve nogen nærmere Forklaring.

Hosføiede Tavle giver en Oversigt over, hvorledes vi have tænkt os Enkelthederne ved Fordelingen af de ved Overcommandoerne og Generalstaben Ansatte.

VI.

Underviisningsanstalterne.

Naar de af os fremsatte forskjellige Forslag blive vedtagne, vil der ved hvert af Vaabnene for sig i Fredstid kun blive holdt den Styrke til Tjeneste, der ansees nødvendig for at skaffe hele Hærens Personale, saavel det faste som det væglende, en saadan Uddannelse, at det tør ventes at kunne fyldestgjøre, naar der udbryder Krig. Hele Hæren bliver derved paa Fredsfod overveiede en Samling af Uddannelsesanstalter. Disse ville have det Særegne, at en Prøve paa, om Uddannelsen har været tilbørlig, kun forekommer meget sjældent, men da altid under de for Landet skjæbnesvangreste Forhold, hvor Nationen haardt maa bøde for de Mangler, der maatte vise sig. Vi kunne derfor ikke lægge Vægt nok paa, at Uddannelsen i enhver Henseende bliver ordnet saaledes, at hver enkelt Krigsmand faaer den Udvikling, han behøver efter sin Stilling i Hæren, i en saa fyldestgjørende Grad, som den kan staffles ham i Fredstid; det vil dog altid være tvivlsomt, om den virkelig vil forslaae under Krigens meget forandrede Forhold og yderst strenge Prøve.

Er en god Uddannelse allerede af Vigtighed for den underordnede Krigsmand, for at han paa rette Maade kan udføre de Befalinger, der blive ham givne, og selv virke rigtigt i de dog forholdsviis faa Tilfælde, hvor han maa gjøre det paa egen Haand, saa er en saadan Uddannelse dog naturligviis endnu meget vigtigere for Befalingsmanden, i hvis Haand større Afdelingers Skjæbne og rigtige Indgriben lægges, og hvis Forholdsregler faae en desto større Indflydelse paa det Hele, jo større Deel af Hæren han befaler over. Vi foreslaae som Følge heraf, at der i Reglen anvendes længere Tid paa Befalingsmændenes

Uddannelse end paa de Undergivnes, og at der desuden ved Indretningen af Skolerne for dem sørges for, at Tiden kan benyttes saa godt som muligt, og at Uddannelsen skrider gradviis frem til det Standpunkt, Enhver især behøver efter den Stilling, han er bestemt til at indtage.

Til en fyldestgjørende Uddannelse af Krigeren hører, at hans Legeme, Aand og Character ere udviklede i en tilfredsstillende Grad; men denne kan være endeel forskjellig efter hans forskjellige Stilling. Jo mere underordnet denne er, desto vigtigere ere de legemlige Færdigheder, den ligefremme Kundskab om Pligterne og om Fremgangsmaaden under forskjellige Forhold, samt Vanen at adlyde. Jo mere overordnet Stillingen er, desto mindre Vægt ligger der forholdsviis paa de legemlige Færdigheder, desto større paa et tilstrækkeligt Maal af Kundskaber, men især paa Aandens Udvikling til hurtig og rigtig Opfattelse, Overveielse og Beslutning, og paa Characterens Fasthed, Styrke og Selvstændighed.

Vi have alt tidligere udviklet, hvorfor det er ønskeligt, at Enhver, der attraaer at blive Befalingsmand, skal begynde som Rekrut og derefter afvæglende i forskjellige Skoler og ved Afdelingens Øvelser tjene sig op Grad efter Grad. De, der ere begavede med Gynne og Lyst, ville da, om de end ikke have medbragt betydelige Forkundskaber, ved afvæglende at besøge Hærens Underviisningsanstalter og forrette praktisk Tjeneste, kunne faae den Udvikling, der behøves for enhver Stilling, til hvilken de egne sig, forsaavidt denne Udvikling lader sig erhverve i Underviisningsanstalter og ved Tjenesten; thi det er fortrinsviis Mandens og Legemets

Udvikling, der maa blive Skolernes Hverv, Characterens kan der kun bidrages til ved en saadan Ordning af Tjenesten i Hæren, at enhver Befalingsmand faaer sin bestemte Virkefreds med et selvstændigt Ansvar.

I det vi efter disse indledende Bemærkninger gaae over til nærmere at omhandle de enkelte Underviisningsanstalter, troe vi ikke her at behøve at omtale Rekruttskolerne, Skolerne for det tjenestegjørende Mandskab og Undercorporalskolerne, da det, der er anført om dem ved hvert Baaben især, formeentlig ikke trænger til videre Udvikling. Vi skulle altsaa indskrænke os til at omhandle de Underviisningsanstalter, vi anbefale vedligeholdte eller oprettede til Uddannelse af Befalingsmændene.

1) I Afsnittet om Infanteriet have vi allerede anført de Grunde, der bringe os til ubetinget at tilraade Vedligeholdelsen af Underofficerselevskolen, (som vi dog med Hensyn til, at de fra samme Afgaaede efter vor Plan ikke længer strax ville blive Underofficerer, foreslaae at kalde den militaire Elevskole,) i det Mindste saa længe, til det ved Erfaring er bevist, at Hæren ogjaa uden den kan faae tilstrækkelig Tilgang af dygtige Befalingsmænd. Vi tilraade tillige, at den faaer det af Krigsministeriet paatænkte Omfang, saa at der kan ventes aarlig fra den at afgaae henved 40 Elever.

Da Hensigten med Skolen neppe vilde opnaaes, naar den ikke antog Eleverne i den Alder, i hvilken Almuen pleier at lade sine Børn confirmere og begynde paa et Haandværk, maae vi tilraade, at Eleverne som hidtil antages i en Alder af 14 til 16 Aar og med de Kundskaber, der kunne erhverves i Almueskolerne. Skal der alligevel ved et samlet Antal af 120 Elever kunne afgaae henved 40 om Aaret, kan der kun gives Skolen 3 eet-aarige Klasser, som foreslaaet af Ministeriet, istedetfor at den hidtil har havt 4 slige Klasser, hvad der, naar Eleverne skulle kunne antages saa unge, betinger, at de maae kunne indtræde i Rekruttskolen, naar de kun ere over 17 Aar, altsaa en Forandring i Børnepligtsloven, hvortil Forslag paa et andet Sted er fremsat. Men de 3 Aar synes os tilstrækkelige til den Ud-

dannelse, der bør gives Eleverne, i hvilken Henseende vi bemærke, at de hidtil paa Skolen ere bragte saa vidt, at de ved Afgangen fra den strax kunde benyttes som Corporaler ved Infanteriet og Artilleriet, om de end ved dette Baaben endnu efter at være indtraadte i det maatte gennemgaae enkelte Skoler, især Trainconstabelskolen. De, der afgik til Cavalleriet og Ingenieurerne, have derimod maattet indtræde i disse Baabens Rekruttskoler. Denne Forskjel har ikke været ganske uden Ulemper. Tildeels af Hensyn hertil, men især fordi vi nære den Formening, at det bør opstilles som en ubetinget Regel, at enhver Udfstreven fra Begyndelsen af behandles ganske paa samme Maade, forsaavidt de enkelte Baabens Eiendommeligheder tilstede det, altsaa indsættes i Rekruttskolen, og først efter Udsaldet af de sælles Prøver fordeles til videre Uddannelse efter den ved dem for Dagen lagte Dygtighed, tilraade vi nogen Forandring i Skolens Plan, saaledes at der lægges mindre Vægt end før paa de reent militaire Discipliner, som Eleven vil lære efter at være udfstreven. Derved vil Skolen formeentlig spare saa megen Tid, at den tiltrods for det ene Aars Afkortning uden i nogen Henseende at forringe den fortrinlige Udvikling af de militaire Egenkaber i Almindelighed og af Færdigheden i Skrivning og Tegning, der hidtil have været dens Særkjende, vil kunne lægge en forøget Vægt paa Aandens Udvikling ved de almindelige Skolesag. Vi vilde ansee det for ønskeligt, om Skolens flinkeste Elever kunde have god Udsigt til at blive Officerer, og Hovedmassen af de afgaaede Elever bør besidde de Kundskaber, vi stille som Betingelse for Indtrædelsen i Corporalskolen.

Underviisningsfagene ville herefter i Hovedsagen blive:

Gymnastik og Baabenoøvelser,
Skrivning,
Tegning,
Dansk,
Regning,
Mathematik, især Geometri,
Naturkørelse,

Historie,
Geographi og
Soldatens almindelige Pligter.

Vi vilde ansee det for ønskeligt, om der kunde naaes, at de slinkeste Elever tillige fik Underviisning i et levende Sprog mere.

Om Elevernes Behandling efter Afgangen fra Skolen vil det Nærmere findes i Afsnittet om Udnævnelse m. m. af Befalingsmænd i Hæren.

Hvad angaaer Skolens faste Personale, see vi ikke Anledning til nogen egentlig Afvigelse fra Ministeriets Forslag. Vi foreslaae, at det skal bestaae af:

- 1 Capitain af Artilleriet, Chef,
- 3 Premierlieutenanter, af hvilke de 2 i Reglen ere af Infanteriet, 1 af Artilleriet,
- 1 Stabsjergent af Infanteriet og
- 7 Oversergenter og Sergenter af de forskjellige Baaben, i Reglen 3 af Infanteriet, 1 af Cavalleriet, 2 af Artilleriet og 1 af Ingenieurcorpset.

Det er en Selvfølge, at denne Skole, hvis Elever ikke ere gamle nok til at rykke i Felten, maa vedblive Underviisningen i Krigstid, hvad dog ikke vil forhindre, at den da vil kunne afgive nogle af sine militaire Lærere og om fornødent erstatte dem ved civile. Vi antage saaledes, at den maa kunne afgive 2 Premierlieutenanter og 4 Underofficerer.

2. Som det allerede tidligere er tilstrækkeligt udviklet, ville de Menige, der ønske at blive uddannede til Befalingsmænd og ved den første Uddannelses Slutning ere blevne henregnede til den slinkeste Klasse, blive optagne i Corporalskolerne, naar de ved en anstillet Prøve bevise, at de besidde en antagelig Færdighed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Moderemaal, at de regne godt baade med hele og brudne Tal, og at de besidde et saa stort Maal af elementair Kundskab i Historie, Geographi, Naturlære og Geometri, som en slink Elev antages at opnaae ved i 2 Aar at nyde Underviisning paa en af Landets bedste Folkehøiskoler. Eleverne udnævnes samtidigt til Undercorporaler og lønnes som saadanne. Ligeledes have vi

tidligere fremsat vort Forslag, at ogsaa uddannede Undercorporaler, der ikke tidligere have gennemgaaet disse Skoler, kunne optages i dem, naar de aflægge den samme Prøve.

Disse Skolers Bestemmelse vil være at bibringe Eleverne de praktiske Færdigheder og theoretiske Kundskaber, som maae fordres af de yngre Underofficerer i det vedkommende Baaben. De væsentligste Underviisningsfag ville derfor være:

- Exercits og Felttjeneste, i hvilke Fag Eleverne forberedes til at føre en Deling,
- Gymnastik og Baabenoøvelser,
- Skydning og Distancebedømmelse,
- Ridning (for Cavallerister og Artillerister),
- Terrainopfattelse,
- Tjenestecorrespondance og Listeføring,
- Garnisons- og indre Tjeneste,
- Oversigt over Hærens Bestanddele og Baabenlære, Artilleri og Befæstningskunst i et efter hvert Baabens Fornødenheder afpasket Omfang.

Det vil være en Selvfølge, at disse Skoler afholdes ved de forskjellige Baaben, som anført i Betænkningen over disse; vi foreslaae, at der oprettes:

- 1 ved hver Infanteribrigade, for indtil 44 Elever,
- 1 ved Livgarden for 11,
- 1 ved hvert Cavalleriregiment for 6,
- 1 ved Artilleriet for 32, og
- 1 ved Ingenieurerne for 9 Elever,

alle med de Bestemmelser om Forandringer i Antallet, der ere foreslaaede i de til Betænkningen knyttede Anordningsbestemmelser.

Disse Skoler kunne selvfølgelig kun bestaae i de 7 Maanedes, der ved hvert Baaben findes imellem den Dag, da de Meniges første Uddannelse er endt, og den, paa hvilken det næste Hold Rekruter kommer ind, da Deeltagelsen i Rekruternes Oplæring er en saa god Leilighed til at fremme de tilkommende Befalingsmænds Evne til at optræde som saadanne, at den ikke tør forsømmes. Vi antage dog, at Resultatet af Uddannelsen maa kunne blive temmelig fyldestgørende, da Tiden ikke er meget kortere, end den hidtil har været til Reserverofficersaspi-

ranternes Uddannelse, og Eleverne ikke blot møde med nogenlunde lignende almindelige Kundskaber, men tillige med de under de Meniges første Uddannelse erhvervede militaire Færdigheder og Kundskaber. Ved Cavalieriet maa der, paa Grund af at den næste Rekrutskole begynder saa kort Tid efter Corporalskolens Begyndelse, gjøres den Forandring, at denne Skole varer til Rekrutskolens Slutning, saaledes at Eleverne faae Øvelsen som Tropslærere paa samme Tid, som de fortsætte deres egen Uddannelse.

Efter hvad der er foreslaaet i Affsnitene om de enkelte Vaaben, kunne af de bestaaende Elever indtil 12 for hver Brigade, 3 for Garden, 10 for Cavalieriet, 12 for Artilleriet og 3 for Ingenieurerne udnævnes til Corporaler og optages i Officereskolen, naar de ønske det. Af de øvrige bestaaende Elever skulde de udnævnes til Corporaler, som ikke forlange at hjemsendes og altsaa ved mindst endnu eet Aars Tjeneste erhverve sig mere Fæsthed som Befalingsmænd. For deres Bedkommende, der forlange at hjemsendes, foreslaae vi dog, at det overlades til Afdelingerne at udnævne dem til Corporaler, naar de finde dem saa flinke, at der er Grund dertil. De øvrige hjemsendes som Undercorporaler ligesom de der ikke have bestaaet.

Saa vel Lærerne, som Censorerne ved Afgangsprøven, bør beordres af Brigaderne, Cavalieriregimenterne og Cheferne for Artilleriet og Ingenieurcorpset, da Skolerne holdes paa en Aarstid, hvor den øvrige Tjeneste tillader at afgive dem.

3. De unge Corporaler ved Afdelingerne ville, hvad enten de have gennemgaaet Corporalskolen eller kun en Undercorporalskole, behøve en videre Uddannelse for at blive fæstere i det Værte og stikede til at rykke op i de høiere Underofficeregrader. Der bør derfor som hidtil hver Vinter oprettes Sergeantsskoler (de tidligere saakaldte Underofficeresskoler) med dette Formaal, hvad vi formene lettest vil see ved at lade Antallet af dem være det Samme som af Corporalskolerne og ved tildeels at sætte dem i Forbindelse

med disse. Vi formene, at Underviisningen i adskillige Fag, navnlig i de praktiske Øvelser, da vil kunne gives i Fællesskab, og at ved nogle af dem det større Antal Elever vil gjøre det muligt at undvære andet Øvelsesapparat.

Underviisningsfagene maae omtrent blive de samme som i Corporalskolerne; men der maa gaaes betydeligt videre i dem, saaledes at der navnlig ogsaa undervises i de ældre Underofficeregraders Pligter. Der maa lægges megen Vægt paa Regnskabs- og Listerføring, samt paa Gymnastik og Skydning.

Vi anbefale dog, at der desuden i disse Skoler, i Lighed med hvad der er skeet hidtil, gives de Underofficerer, der ikke have gennemgaaet Corporalskolen, fordi de ikke have kunnet aflægge den for Indtrædelsen i denne forlangte Prøve i almindelige Kundskaber, Leilighed til at erhverve sig disse, hvortil hører, at der gives dem Underviisning i de samme Fag som foreslaaet for den militære Eleveskole.

De unge Corporaler bør, forsaavidt de ikke blive hjemsendte tidligere, vedblive at deltage i disse Skolers Underviisning, indtil de have bestaaet en Afgangsprøve, til hvilken hører, at de ere blevne anerkjendte som Compagnilærere i Gymnastik, og de bør ikke udnævnes til Sergenter, før de have bestaaet denne Prøve.

4. Under Overveielserne angaaende Officerernes Uddannelse efter Afgang fra Corporalskolen have vi næret nogen Tvivl, om de fra disse Skoler udgaaende Elever, der, naar Cavalieriet undtages, kun have 16 til 17 Maaneders Uddannelse ved deres Vaaben, ere bragte saa vidt, at Uddannelsen kan fortsættes i en for alle Vaabenarter fælles Skole, eller om de, maaskee med Undtagelse af dem, der med temmelig Sikkerhed kunne forudsees at ville blive faste Officerer og saaledes at ville faae en rigelig Tid til Uddannelse i deres særlige Vaaben, bør uddannes ved selve Vaabnet i endnu eet Aar. Men Hensynet til Usikkerheden af, at den kammeratlige Aand, hvis Bigtighed for Hæren er os indlysende, fremmes saa meget som mulig

ved at lade alle Officerer uden Undtagelse udgaae fra samme Skole, har efterhaanden stillet sig som det Overveiende for os, og vi foreslaae derfor, at der bliver en sælles Officereskole (den militaire Høiskole) til Uddannelse af alle Hærens Officerer. Vi ansee det ogsaa for en Fordeel, at det derved vil blive de samme Anstuelser om Krigskunstens forskjellige Grene, der udbredes i alle Vaabenarter, hvad der ikke kan Andet end virke fordeeltigt paa deres Samvirken. Vi vilde finde det meget ønskeligt, om den kunde sættes i en nogenlunde nøie Forbindelse med Søofficereskolen; men i alt Fald formene vi, at den, hvad den videre gaaende videnskabelige Uddannelse angaaer, bør være sælles for Hær og Flaade.

Idet vi foreslaae, at alle Hærens Officerer skulle udgaae fra samme Skole, er det dog langt fra vor Tanke at ønske, at de alle skulde fortsætte Uddannelsen lige langt, eller, hvad der vilde sige det Samme, at de alle skulde standse med den paa samme Punkt. Vi ønske tværtimod, i Henhold til hvad vi have anført om Uddannelsen i Almindelighed, at ligesom det ved Afgangen fra Corporalskolen stilles de slinkeste Elever frit at fortsætte deres Uddannelse i Officereskolen, imedens de mindre slinkte i alt Fald foreløbig maae standse Uddannelsen, saaledes maa der i Officereskolen paa ethvert Punkt gives de slinkeste Leilighed til videre Uddannelse, imedens de Dvrige efter deres Evner og Lust standse heelt eller dog midlertidigt. Vi foreslaae derfor Skolen deelt i 2 Afdelinger, hver med 2 Klasser, hvis Coursus ere af den Besskaffenhed, at hver Klasse giver en vis affluttet Uddannelse.

Vi foreslaae herefter følgende Formaal for Underviisningen i hver Afdeling og Klasse:

Den yngste Afdeling giver den militaire Dannelselse, der maa gjøres til bestemt Betingelse for Udnævnelsen til Officer af en vis Grad, saaledes at:

den yngste Klasse giver Corporaler, som have gennemgaaet en Corporalskole, den militaire Dannelselse og praktiske Udvikling, der bør findes hos enhver af Hærens Officerer,

den næstnyngste Klasse derimod Second-

lieutenanter af de forskjellige Vaaben den videre militaire Udvikling, som bør fordres af de faste Officerer i Hæren.

Den ældste Afdeling giver Officerer af Hæren og Flaaden, der ønske det, en videregaaende videnskabelig Uddannelse paa den Maade, at:

den næstældste Klasse meddeler de fornødne Dele af Grundvidenskaberne,

den ældste Klasse derimod de anvendte Videnskaber, for hvilke Officererne have Brug i de forskjellige Vaaben eller særlige Stillinger.

Vi ansee det ikke for ønskeligt, at unge Officerer flere Aar efter hverandre holdes heelt borte fra Afdelingernes praktiske Øvelser, endog i Exerceertiden, og foreslaae derfor, at den theoretiske Underviisning afbrydes i nogle Maaneder hvert Aar. For yngste Afdelings Bedkommende maae vi endog foreslaae at lade Afbrydelsen være i de 5 Maaneder, i hvilke Infanteriets Øvelser foregaae, fordi dette Vaaben neppe i den Tid vilde kunne undvære det store Antal Elever, det vil have paa Skolen; i ældste Afdeling, hvor Antallet af Elever vil være betydeligt mindre, og hvor Eleverne mindst 4 Gange ville have deeltaget i Afdelingernes Sommerøvelser, antage vi derimod, at Afbrydelsen kan indskrænkes til 3 Maaneder, der ende med Exerceertiden, og at den paa den hensigtsmæssigste Maade kan anvendes til at lade Eleverne gennemgaae en Skole og derefter en Exerceertid ved hvert af de Vaaben, som de ikke selv høre til. Vi antage, at det vil være et ikke uvigtigt Middel til at fremme en god Samvirken imellem Vaabnene, naar et, som vi haabe, ikke ringe Antal Officerer af hvert har gjort et ikke blot theoretisk, men ogsaa praktisk Bekjendtskab med hvert af de andre.

Vi skulle nu gaae over til noget nærmere at omtale hver Klasse for sig.

I yngste Klasse vil der efter det tidligere Anførte kunne ventes indtil 90 Elever, nemlig 63 Corporaler af Infanteriet, 12 af Cavalleriet, 12 af Artilleriet og 3 af Ingenieurerne.

Hvilke Fag der bør undervises i for at

naae det foransførte Formaal for Klassen, troe vi bør underkastes en nærmere Døftelse og derefter administrativ Afgjørelse. Vi troe blot at burde anføre, at Underviisningen bør være deels theoretisk, deels praktisk, og dette sidste overveiende, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt, at Eleverne ere kasererede, samt at den saavidt mulig bør være fælles for alle Elever, uden at det dog vil kunne undgaaes, at den i enkelte Fag maa gives i et forskjelligt Omfang for Eleverne af de forskjellige Baaben. Fagene maae for en stor Deel blive de samme som i Corporalskolen, kun foredragne i et betydeligt større Omfang. Der bør formeentlig blandt Andet lægges en jærlig Vægt paa Terraintegning og Croquering for at fremme Færdighed i at opfatte Terrainet, paa Taktik, hvorved der bør staffles Eleverne et godt Øverblik over de forskjellige Baabenarters Egenheder og Reglerne for deres Samvirken, og paa Dansk, deri indbefattet Tjenestecorrespondance.

At bestaae den Prøve, der afholdes ved Slutningen af Underviisningen, maa i Forbindelse med godt Vidnesbyrd for den paafølgende praktiske Tjeneste ved Afdelingen være Betingelse for Udnævnelsen til Secondlieutenant.

I næstnyngste Klasse er der neppe nogen Grund til at negte nogen af de tjenestegjørende Secondlieutenanter Afgang til at erhverve sig de militaire Kundskaber, der maae gjøres til Betingelse for Udnævnelsen til Premierlieutenant. Der vil derfor være Mulighed for, at Antallet af Elever kan blive næsten lige saa stort som i yngste Klasse; men Sandsynligheden er vel for, at det bliver betydeligt mindre, da kun en mindre Deel af Secondlieutenanterne kan vente at blive Premierlieutenanter, og det vel derfor maa antages, at en stor Deel opgiver at concurrere dertil og foretrækker i det Alar, der er tilbage af Uddannelses tiden, at forblive til Tjeneste ved Afdelingen. 40 til 50 turde maaffee fattes som et sandsynligt Maximum for Elevantallet.

Underviisningen vil ogsaa i denne Klasse kunne være baade theoretisk og praktisk, men

overveiende theoretisk. Fagene bør først vedtages efter en nærmere Øverveielse, men ville vel fortrinnsviis blive:

Taktik og Strategi,
Krigskunstens Historie,
Danmarks militaire Geographi og dets
Krigshistorie,
Armeeororganisation og Administration,
Artilleri,
Krigsbygning,
Folketret, dansk Statsret og militair Lovgivning,

Landmaaling og
Sprog, i alt Fald Dansk.

Legemets fortsatte Udvikling ved Gymnastik og Baabenøvelser tør ikke forsømmes, og i denne Klasse bør der gives Underviisning i Ridning.

Underviisningen bør saavidt mulig være fælles for alle Elever; men det vil dog neppe kunne undgaaes, at den i enkelte Fag maa gives i forskjelligt Omfang til de forskjellige Baabens Officerer. Det vil kun være muligt at ende dette Curfus i rette Tid ved at have optaget saameget som muligt af de Fag, der egne sig dertil, i yngste Klasse, og det vilde være en stor Fordeel, hvis Tiden for denne Klasse lod sig forlænge til 9 Maaneder istedetfor 7. Dette vilde navnlig berøve paa, om Eleverne af Infanteriet kunde undværes fra deres Afdelinger i 2 Maaneder af Tiden for Sommerøvelserne.

I den Afgangen fra Klassen bør der afholdes en Prøve, og kun de, der bestaae denne, bør have Afgang til senere at forfremmes til faste Officerer i Hæren.

Da det ikke vil være muligt i den følgende, nemlig næstældste Klasse, at give en fyldestgjørende Underviisning til andre end saadanne Elever, der ere i Besiddelse af visse Forundskaber, som i det Hele taget ville falde sammen med dem, paa hvilke der aflægges Prøve ved den udvidede Realegamen, men som i Mathematik maae være noget større, og da disse Forundskaber maae være i friift Minde hos Eleverne, hvad de ikke vilde være, naar disse havde tilegnet sig dem for Ind-

kaldelsen til Rekruttskolen og i de paafølgende 3½ Aar ingen Leilighed havde havt til at vedligeholde dem, maae vi endnu anbefale, at der i næstnyngste Klasse gives de Elever, der ere i dette Tilfælde og ønske at concurrere til Optagelse i næstældste Klasse, Leilighed til at opfriske Kundskaberne i Mathematik og Sprog og til at udvide dem til det Omfang, der forlanges ved Udgangen til bemeldte Klasse. Uden dette vilde Eleven næsten altid være tvungen til at lade hengaae 1 Aar imellem Udværelsen af næstnyngste og Indtrædelsen i næstældste Klasse, hvad der især vilde være til Skade for Artilleri- og Ingenieureleverne.

I de hidtil omhandlede to Klasser maae Curfus nødvendig gjentages hvert Aar.

Dersom vore Forslag angaaende Ansættelse og Forfremmelse m. m. af Befalingsmænd vedtages, vil der, naar ganske enkelte Poster ved Generalstaben undtages, ikke blive stillet nogen yderligere theoretisk Prøve end den, der er aflagt ved Udgangen fra næstnyngste Klasse, som bestemt Betingelse for Opnaaelsen af nogen Post i Hæren, og Afslæggelsen af en saadan Prøve vil ikke heller i og for sig give nogenjombestemt Adkomst til særlig Forfremmelse. Da vi hverken tvivle om, at Generalstaben, Ingenieurcorpset og Artilleriet overveiende bør bestaae af Officerer med en omhyggelig videnskabelig Uddannelse, eller om, at det er yderst ønskeligt, at der ogsaa i Infanteriet og Cavalleriet findes et rigeligt Antal Officerer med en saadan Uddannelse, vilde vi ikke have kunnet fremsætte disse Forslag, dersom vi ikke deels nærede det Haab, at Sandsen for Videnskabelighed allerede er vakt saa stærkt i Hæren, at man ikke længer behøver at stille bestemte Fordringer i den Retning — et Haab, der er styrket ved Erfaringen, idet Høiskolen i den senere Tid har havt og endnu har ikke saa Generalstabs- og Ingenieurelever, der ikke have nogen Udset til at komme ind i Generalstaben eller Ingenieurcorpset — deels den Overbeviisning, at den videnskabelige Udvikling vilde være forseilet, hvis den ikke, uden andet Lovbud end det om at tage Hensyn til

den opnaaede Dygtighed overhovedet, gjorde sig gjældende ved Forfremmelse efter Valg.

Naar der saaledes ikke er nogen særlig Adkomst til Begunstigelse forbunden med at have gennemgaaet Skolens ældste Afdeling, ophører al Grund til at fastsætte nogen anden Grændse for Antallet paa dem, hvem det tillades at gennemgaae den, end den, som muligt Localet kan nøde til at sætte. Der bliver nemlig ikke Tale om Elevgager, naar Eleverne ere Officerer, der efter Ansøgning commanderes til Skolen istedenfor til anden Tjeneste.

Det bliver saaledes ikke længere nødvendigt at lade dem, der ønske Optagelse i Afdelingen, concurrere om et vist Antal Elevpladser; men en Udgangsprøve bliver dog nødvendig af to Hensyn. Deels vil Underviisningen ikke kunne følges med Nytte af andre end dem, der ved dens Begyndelse ere i Besiddelse af visse Forkundskaber, og deels bør Troppesdelingerne sikkes nogenlunde imod, at Officerer skaffe sig Fritagelse for Tjenesten og nøde Andre til at besørge den for dem under Paaskud af, at de ville studere. Det er derfor nødvendigt at fordræ, at de Officerer, der ville gennemgaae Afdelingen, have skaffet sig disse Forkundskaber og ved en Prøve kort før Underviisningens Begyndelse bevise at være i Besiddelse af dem. Vi erkjende Ønskeligheden af, at disse Forkundskaber ikke skulle være andre end dem, en flink Elev kan erhverve sig i en god Realskole, altsaa end dem, paa hvilke der aflægges Prøve ved den under 2den September 1855 anordnede Udgangsexamen for Realdisciple. Men efter de Erfaringer, der haves paa Høiskolen om den Tid, der behøves til et Curfus, tør vi ikke foreslaae de Fordringer nedsatte, som nu gjøres ved dens Udgangsexamen, idet vi ikke troe at burde foreslaae Tiden for Underviisningen forlængt, tværtimod foreslaae den forkortet med de tidligere omhandlede 3 Maaneder aarlig, der skulle anvendes til Tjenestegjøring ved de forskjellige Vaabenarter. Det er derfor, at vi have foreslaaet, at der i næstnyngste Klasse gives Elever, der agte at gennemgaae den ældste

Afdeling, Leilighed til at opruffe og udvide deres Kundskaber i Mathematik og Sprog. Vi henviser endvidere til, at den nævnte Realsafgangsexamen i Reglen tages et Par Aar før den Alder, i hvilken Eleverne efter de hidtil gjældende Regler vilde kunne lade sig udskrive, og at man vel tør haabe, at Realsagene efterhaanden vilde komme saa meget til deres Ret her i Landet, at de til Afgangsprøven manglende Kundskaber vilde kunne faaes ved at forblive et af disse Aar længer i Skolen. Vi tilraade altsaa, at der fremdeles som hidtil afholdes en Afgangsprøve, og at kun de Officerer, der bestaae ved denne, optages i Afdelingen som Elever. Dog see vi ingen Hindring for, at andre Officerer, der ikke have bestaaet Afgangsprøven, faae Tilladelse til at høre Foredragene, ligegyldigt om i alle eller kun i enkelte Fag, naar de kunne gjøre det uden Ulempe for Tjenesten; de bør kun ikke deeltage i Øvelserne og Examinatorierne, uden forsaavidt de have saadanne Forfundskaber, at deres Deeltagelse ikke er til Hinder for Underviisningens Fremgang. Vi see heller ingen Hindring for, at der tilstedes Civile Afgang til at deeltage i Underviisningen, enten i alle eller i enkelte Fag, naar de erstatte Omkostningerne, forsaavidt deres Deeltagelse maatte bevirke saadanne. Al saadan Afgang for 3lle-Elever maa imidlertid betinges af en forudgaaende Tilladelse, da det Omfang, hvori den kan tilstedes, blandt Andet afhænger af den Plads, der haves til Raadighed.

Man har i det Hele taget været saa vel tilfreds med Resultatet af den hidtilværende Underviisning paa Høiskolen, at vi ikke troe at burde tilraade altfor indgribende Forandringer foretagne i den. Navnlig anbefale vi Bibeholdelsen af de to Klasser, den ene for Grundvidensskaberne og den anden for de anvendte Videnskaber, ligesom ogsaa den Tvang paa Eleverne, der følger med, at Underviisningen betragtes som Tjeneste, og som er nødvendig for Afdelingernes Skyld, der maae undvære deres Tjeneste. Derimod tilraade vi, at der af Hensyn til, at det er Krigere, der skulle udvikles, drages mere Omsorg for Legemets Pleie

end hidtil, deels ved stadig Fortsættelse med Legemsøvelser, blandt hvilke Vaabenøvelser og Ridning, og deels ved den aarlige Tjenestegjøring i 3 Maaneder. Vi antage, at denne vil komme Eleverne dobbelt tilgode, naar den hvert Aar foretages ved en forskjellig Vaabenart, ved hvilken de da, efter at have gennemgaaet en for dem ordnet kort Skole, deeltage i Exerceertiden.

Vi troe dog endnu at burde gjøre et mere indgribende Forslag, nemlig til Indretningen af to jevnsteds Cursus i den næstældste Klasse, det ene som hidtil for de Elever, der i ældste Klasse ønske at studere de tekniske Fag, det andet for dem, der foretrakke at studere de egentlige Generalstabsfag. Vi see nemlig ikke for dem Nødvendigheden af at gaae saa langt i Mathematik og Naturvidensskaberne, som Teknikerne, hvorimod vi troe, at de ville have Gavn af at bringes betydeligt videre i andre Fag, navnlig i Sprogene. Vi have overveiet, om det ikke for dem vilde være tilstrækkeligt at anvende 2 Aar paa hele Cursus i ældste Afdeling; men det Hensyn er igjen her blevet afgjørende for os, at det kammeratlige Forhold imellem Vaabenarterne vil blive bedst, naar de af deres Officerer, der have gjort det videregaaende Studium i ældste Afdeling, erkjende hverandre som Ligemand, grundet paa at de have anvendt samme Tid paa det og saavidt muligt have foretaget Studierne i Fællesskab.

I den næstældste Klasse eller Klassen for Grundvidensskaberne maa det nærmeste Formaal for Underviisningen være at meddele Eleverne de Dele af disse Videnskaber, navnlig Mathematik, Naturvidenskaber og Sprog, som de behøve til et videnskabeligt Studium af de militaire Fag; men det er en Selvfølge, at dette maa skee i en saa strengt videnskabelig Form og i et saaledes afrundet Omfang, at der tillige naaes en væsentlig Udvikling af Aanden og af Sandsen for Videnskabelighed. Da vi ikke kunne tilraade, at Cursus i Klassen udstrækkes over de to Aar, det nu medtager, men endog foreslaae at borttage 3 Maaneder af hvert af Aarene, ere vi forberedte paa, at Underviisningens Omfang maa indskrænkes

noget; men vi antage dog ikke, at Indskrænkningen vil blive stor nok til at gjøre Opnaaelsen af det foranstøttede Formaal umulig.

Underviisningsfagene maatte formeentlig, som nu, være:

mathematisk Analyse og rationel Mechanik,
beskrivende Geometri,

Physik,

Chemie,

Topographi og

Sprog; desuden

Ridning og andre Legemsøvelser.

For de Elever, der i ældste Afdeling ønske at studere de tekniske Fag, maa Hovedvægten lægges paa de fire førstnævnte Fag, og Underviisningen i Sprog maatte endog gives i mindre Omfang end nu; for de øvrige Elever maa Hovedvægten lægges paa Sprogene, hvis Omfang for dem bør forøges betydeligt imod nu, hvorimod større Afsnit maa udelades af hvert af de andre Fag. Det bør efter vor Anskuelse være hele Afsnit, der udelades, for at det, der beholdes, kan læres med samme videnskabelige Grundighed, hvorved ogsaa opnaaes, at Underviisningen i de Afsnit, der blive fælles for begge Curser, kan gives fælles, hvad vi, som forhen anført, sætte Priis paa.

Skjøndt vi haabe, at mange af Hærens og Flaadens Officerer ville gennemgaae denne Klasse, tør vi dog ikke antage, at deres Antal skulde blive saa stort, at der vilde blive Grund til at holde mere end eet Kursus ad Gangen, og vi foreslaae derfor, at der som hidtil begyndes et nyt Kursus hvert andet Aar.

Der bør naturligviis finde en Dprøvningsprøve Sted ved Slutningen af hvert af de toaarige Curser.

Til denne Dprøvningsprøve foreslaae vi at stede ikke alene Klassens Elever, men ogsaa enhver Anden, som strax eller senere maatte ønske at indtræde som Elev i Skolens ældste Klasse, efter at han, paa anden Maade end ved at gennemgaae næstældste Klasse, har erhvervet sig de herfor nødvendige Forkundskaber. Thi der tilfigtes ved Dprøvningsprøven kun en Garanti for, at der i ældste Klasse findes en Samling Elever, som med Nytte kunne deeltage i den

Underviisning, som der bliver givet. Maaden, hvorpaa de have erhvervet de hertil nødvendige Kundskaber, er mindre væsentlig, ei heller synes det tilraadeligt ganske at affjære en Officeraspirant Afgang til at kunne gennemgaae Officereskolens næstældste Klasse, inden han indtræder i yngste Afdeling.

Da der gjentagne Gange har været ført Forhandling om en Sammenmeltning af den militaire Høiskole og den polytekniske Lærestiftelse, ligesom der ogsaa har været fremsat den Formening, at de Officerer, der skulde uddanne sig til Teknikere, kunde henvises til den polytekniske Lærestiftelse for at faae Underviisning i Grundvidenskabene, have vi ogsaa havt Opmærksomheden henvendt derpaa. Det har dog ikke været os muligt i den Grad at overskue de Omstændigheder, som herved komme i Betragtning, at vi skulde kunne gjøre noget endeligt Forslag i denne Henseende, og dersom man ønsker noiere at prøve de i denne Retning fremsatte Forslag, maa vi derfor tilraade, at en saadan Prøvelse overdrages til Mand, der ere noiere bekendte med begge de her omhandlede Skolers Forordninger, end vi ere det. Vi troe dog at burde erindre om, at da der til at gennemgaae den polytekniske Lærestiftelses yngste Afdeling bruges mindst 5 Halvaar, af hvilke de 3 begynde den 23de August, altsaa kort før Exerceertiden, vilde en Henviisning til Lærestiftelsen medføre, deels at de vedkommende Officerers efter vore Forslag allerede meget lange Uddannelsesetid vilde blive forlænget med endnu eet Aar, og deels at det Fremskridt, som vi lægge Vægt paa at faae indført, nemlig at de unge Officerer ogsaa i deres Uddannelsesaar aarlig deeltage nogle Maaneder i Sommerøvelserne og navnlig i Exerceertiden, maatte opgives. Om den polytekniske Lærestiftelses Bestyrelse vilde finde det hensigtsmæssigt at foretage de heraf flydende Forandringer i Barigheden og Omfanget af dens Kursus, ansæe vi for meget tvivlsomt; vi henlede ogsaa Opmærksomheden paa, hvor meget mindre tilbøielig Krigsbestyrelsen let kunde blive til at give Officerer Orlov i $2\frac{1}{2}$ til $3\frac{1}{2}$ Aar og lade deres Tjeneste udføre ved

Andre, for at de kunde nyde Underviisning ved en Lærestalt, hvor den ingen Control kunde føre med, hvorledes de benyttede Tiden, og hvor stor Sandsynligheden derfor vilde være for, at færre Officerer end onstelig kom til at studere ved Høiskolens ældste Afdeling. Endelig kunne vi ikke betvivle, at Lærerkrafterne ved den polytekniske Lærestalt maatte forstærkes, naar den skulde paatage sig denne Underviisning, navnlig det for Generalstabsofficerer foreslaaede Cursus, og herved kunde let en betydelig Deel af den tilsigtede Besparelse gaae tabt. Vi kunne derfor, som Sagen foreligger for os, ikke foreslaae Andet, end at den hidtilværende yngste Klasse ved Høiskolen vedligeholdes.

I den ældste Klasse eller Klassen for de anvendte Videnskaber foreslaae vi, at der holdes Cursus for Generalstabsofficerer, Topographier, Ingeniører, Artillerister, Skibsbyggere, Intendanten m. Fl., hvilke Cursus maae begynde paaany hvert andet Aar. Det maa dog naturligviis være overladt Ministeriet at udelade de Cursus, til hvilke der ikke melder sig et passende Antal Elever.

Vi troe ikke med Nytte at kunne anføre, i hvilke Fag, der skal undervises i hvert af de forskjellige Cursus, da dette vilde fordre en meget omhyggelig Underjøgelse og tildeels vilde berøe paa, hvor store Dele af de Fag, der nu foredrages i Høiskolens ældste Afdeling, det, fordi de just ikke fordre betydelige Forkundskaber til at forstaaes, vil vise sig muligt at henlægge paa en saadan Maade til Officereskolens yngste og næstnyngste Klasse, at det ikke bliver nødvendigt at gjentage dem i ældste. Vi ere derfor heller ikke istand til at angive, hvor lang Tid der vil behøves til hvert Cursus. Enkelte, saasom Generalstabskursus, ville formeentlig kunne endes i 9 Maaneder, andre kunne behøve endee længere Tid. Vi foreslaae derfor, at saadanne Cursus igjen fortsættes efter Exerceertiden, og at Krigsministeren nærmere bestemmer, hvortil de skulde være.

Da det efter de Forslag, vi agte at forebringe angaaende Ansættelse og Forfremmelse, ikke vil være usædvanligt, at Eleverne ere blevne

Premierlieutenanter, for de have taget Afgangs-examen fra ældste Klasse, i hvilket Tilfælde det vilde medføre væsentlige Ulemper at forandre deres Aldersorden, og da det i alt Fald oftest inden den Tid vil være afgjort, om de blive faste Officerer eller ikke, vil der neppe efter dette Forslag blive Anledning til den stærke Anspændelse af alle Evner, der hidtil har været naturlig, da enhver Elev vidste, at hans Fremtid i høj Grad kunde blive afhængig af, om han opnaaede eet Point mere end en anden Elev eller omvendt. Endog en Forandring af Aldersordenen efter Examen's Udfald vilde neppe fremkalde den, da Aldersordenens Betydning formindstes ved Indførelsen af Forfremmelse ved Valg. Det er derfor formeentlig nødvendigt at sætte en anden Belønning paa en god Examen, og vi foreslaae, at der efter endt Afgangsprøve meddeles Eleverne Vidnesbyrd om, hvilken Prøve de have underkastet sig og med hvilket Udfald i hvert Fag, hvortil sæies en Hovedcharacter for hele Examen.

Vi have endelig troet, at det vilde være retfærdigt, om der tilstodes de Officerer, der have gennemgaaet ældste Afdeling med et godt Udfald og derved utvivlsomt beviist deres Lyst til Uddannelse, en fortrinlig Adkomst til at benytte de Leiligheder til videre Uddannelse, der maatte tilbyde sig paa forskjellig Maade.

Med Hensyn til Officereskolens Personale af Skoleofficerer og Lærere antage vi, at det vil være tilstrækkeligt, naar der i dette habes omtrent det samme Antal, som Krigsministeriet i sit Forslag har beregnet for Høiskolen og for Reserverofficereskolen ved Infanteriet. Vi foreslaae derfor ansatte til stadig Tjeneste ved Skolen:

1 Stabsofficer af Generalstaben, Chef.	} Skoleofficerer.
1 Capitain af Infanteriet,	
1 Ritmester af Cavalleriet,	
1 Capitain af Artilleriet,	
Indtil 11 Officerer af forskjellige Grader som Lærere.	
1 Stabssergent af Generalstaben.	
4 Underofficerer af Sergentsklassen.	

At Lærerne tænkes i Reglen 4 at være af Infanteriet, 1 af Cavalleriet, 3 af Artilleriet og 3 af Ingenieurcorpset, men selvfølgelig kunne disse Tal ikke have bindende Betydning.

Dette Antal antages at ville blive tilstrækkeligt, uagtet Skolen formodentlig vil faae mindst dobbelt saa mange Elever, som de to af Krigsministeren foreslaaede Skoler tilsammen skulde have; der vil nemlig formeentlig kunne spares paa Kræfterne ved den samlede Anvendelse. Desuden vil der i de 7 Maaneder, hvori der gives Underviisning til yngste Afdeling, kunne commanderes et Antal Officerer og Underofficerer til Hjælp fra Baabnene. De øvrige Lærere maae som hidtil deels være Befalingsmænd af Hæren eller Flaaden, som udføre denne Tjeneste ved Siden af anden Tjeneste, deels andre Videnskabsmænd.

Vi ansee det for en Selvfølge, at Skolen har et Underviisningsraad paa lignende Maade, som Høiskolen nu har det.

Det vil for Underviisningens Skyld være nødvendigt, at Skolen har et Antal Heste og et tilsvarende Antal Hestepasjere. Under Forudsætning af, at der i de 3 ældste Klasser vil være omtrent 90 Elever, at hver af dem skal have 2 Timer Underviisning om Ugen, og at hver Hest kan bruges 2 Timer daglig, foreslaae vi 15 Heste for Skolen, hvortil 6 Hestepasjere.

5. Vi have ikke ved vore Overveielser fundet nogen Grund til at foreslaae nogen Forandring i de nu bestaaende Forhold ved Manegen, der synes at opfylde sin Henstigt paa en heldig Maade. Om en Sammensmeltning af dette Institut med den Kongelige Veterinair- og Landhøjskole kan finde Sted til Held for begge Instituter, og paa hvilken Maade dette vilde kunne skee, maae vi foreslaae prøvet af Andre. At vi foreslaae Hesteanallet ved den formindstet til 20 (hvortil 10 Hestepasjere maae bringes i Anvendelse) er begrundet i, at vi antage, at Eleverne af Cavalleriet maae kunne medføre deres Heste til den.

Til stadig Tjeneste ved Manegen, som vel

hellere maa kaldes Hærens Ride- og Beslagsskole, foreslaaes ansat:

1 Ritmester, Chef, af Cavalleriet.

1 Premierlieutenant, Lærer, i Reglen af Cavalleriet.

1 Stabssergent af Cavalleriet.

1 Beslaglærer.

De øvrige Lærere, saavel som Eleverne, commanderes midlertidigt til den fra Afdelingerne. Det fuldstændige Curfus bør som hidtil omfatte 2 Aar.

6. At Ministeriet foreslaaer Oprettelsen af en Skydeskole, kunne vi ikke Andet end fuldstændigt billige. Angaaende det for den foreslaaede Personale:

1 Capitain, Chef, af Infanteriet,

1 Premierlieutenant, Lærer, i Reglen af Artilleriet,

1 Oversergent af Infanteriet,

have vi ingen Bemærkning at fremsætte.

7. Det militaire gymnastiske Institut har virket saa gavnligt paa Gymnastikunderviisningen ikke blot i Hæren, men overhovedet i Landet, at vi ganske maae tiltræde Forslaget om at bibeholde det i uforandret Skikkelse.

Til stadig Tjeneste ved samme foreslaaes ansat:

1 Capitain, Chef, af Infanteriet.

1 Premierlieutenant, Lærer.

1 Stabssergent og

2 Oversergenter.

Læreren saavel som Sergenterne antages i Reglen at være af Infanteriet.

Som almindelig Bemærkning tilføies, at alle de Befalingsmænd, der ere bragte i Forslag som stadigt ansatte ved Underviisningsanstalterne, ere paaregnede mellem de i de tidligere Afsnit omhandlede. De ere alle paaregnede som nødvendige for Armeen paa Krigsfod, og denne Beregnings Rigtighed er i Afsnittet om Hærens Overcommando og Stabe efterviist. Deres Tjeneste ved Underviisningsanstalterne er altsaa med faa Undtagelser kun en Fredstjeneste, og om man opnaaede at kunne indskrænke Underviisningsanstaltens Omfang, vilde man derved ikke sætte Hæren istand til at kunne undvære disse Befalingsmænd.

VII.

Udnævnelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmænd.

De Grundsatninger, der have ledet os ved Betragtningen af, hvilke Regler der maatte tjønnes at være de heldigste at anvende ved Antagelsen og Uddannelsen af Hærens Befalingsmænd, have vi alt i Hovedtrækkene udviklet i Afsnittet om Infanteriet. Vi skulle derfor her kun tilføie nogle Bemærkninger om enkelte denne Sag vedrørende Punkter.

Vi skulle først udvikle, hvorledes vi have tænkt os, at vor Hensigt at organisere den nederste Grad baade i Officerer- og i Underofficererklassen saaledes, at de i den optagne Befalingsmænd for en stor Deel ikke opnaae faste Stillinger, men efter at have erholdt den fornødne Uddannelse hjemsendes og aatjene Resten af deres Værnepligt som Befalingsmænd i Linien eller Forstærkningen, vil kunne naaes ved de af os foreslaaede Bestemmelser, og at det vil være muligt at give disse en saadan Form, at Bestyrelsen i denne Henseende har en sikker Vejledning. Hovedbestemmelser i denne Henseende indeholdes i vore Forslag om, hvor mange Secondlieutenanter og hvor mange Corporaler der ved hvert Baaben eller hver Afdeling af et Baaben kan holdes til Tjeneste og i Lønning, i Forbindelse med Forslagene om, hvor mange Elever der kan optages i Corporalskolerne, og hvilke Rettigheder der tilskrives dem, som have gennemgaaet disse og bestaaet deres Afgangsprøver. Naar det paa den ene Side fastholdes, at der, f. Ex. ved Infanteriet, ved hver Liniebataillon skal være 5 Secondlieutenanter og 21 Corporaler til Tjeneste og lønede, og paa den anden Side, at der aarlig, forsaavidt det fornødne Antal kvalificerede Personer ere indtraadte i Corporalskolen og have bestaaet dens Prøver, skal

fattes 11 nye Corporaler i Nummer pr. Bataillon, at 3 af disse efter et Aars Forløb kunne træde over i Secondlieutenantsnummere og erholde Forpligtelse til derefter mindst at være 1 Aar til Tjeneste og i Lønning, samt at af de resterende 8 Corporaler de, som ønske det, erholde Ret til at blive indtil 2 Aar til Tjeneste og i Lønning, vil herved bevirkes, at der, naar de nye Befalingsmænd træde i lønnet Nummer, maa blive Spørgsmaal om Hjemsendelse af en Deel af de ældre. Herved vil vel atter, under Forudsætning af, at Tilgangen til Befalingsmandsklassen ikke altid og overalt er den samme, og at der ogsaa med Hensyn til Ønske om Hjemsendelse viser sig Forskjellighed, bevirkes en Ulighed med Hensyn til den Hurtighed, hvorved det tjenestegjørende Personale i Secondlieutenants- og Corporalsklassen vil vægle, idet under visse Forhold et større, under andre Forhold et mindre Antal Befalingsmænd, der have over 2 Aars Tjeneste som saadanne, ville kunne holdes til Tjeneste ved Bataillonen. Men herved vil tillige være givet den Regulator, hvorved Tilgangen, Hjemsendelsen og Tjenestens Fornødenhed ville komme til at svare til hinanden, og man vil ogsaa have en Regel for det Tilfælde, at en Deel af Corporalspladserne ere besatte med Underofficerer, som ikke ere gaaede den sædvanlige Vej igennem Corporalskolen, idet hver af disse følger sit Nummer og derved udøver sin Indflydelse paa, hvor mange af de Ældre der kunne holdes til Tjeneste.

Efter det her Udviklede vil altsaa, naar Corporalskolen har den fornødne Tilgang af flinke Elever, Antagelsen af Corporaler udelukkende finde Sted igennem den. Eleverne

ville, naar de bestaae Prøverne i Skolen og ved Afdelingen, blive udnævnte til Corporaler, hvilket bør skee ved Bataillonschefen, og de kunne da forlange Ansættelse paa 2 Aar i lønnet Nummer; overskrides herved Antallet af de lønede Corporalspladser ved Bataillonon, finder Hjemsendelse Sted af dem, der mindst have 2 Aars Tjeneste som Befalingsmænd. Denne Hjemsendelse bør ligeledes finde Sted efter Bestemmelse af Bataillonschefen, som herved vil have at tage Hensyn til, at de, som hjemsendes, ikke kunne vente Forfremmelse til den faste Underofficersklasse.

Er derimod Tilgangen af Underofficerer fra Corporalskolen ikke tilstrækkelig, udfyldes de manglende Corporalsnummere ved Ansættelse af fuldt uddannede Undercorporaler, som da, forsaavidt de have fuldendt deres Uddannelse i den regelmæssige Tid (16 Maanedre ved Infanteriet), antages med 2 Aars Capitulation; have de derimod ikke hørt til de Meniges flinkeste Klasse og saaledes maattet anvende endnu 1 Aar paa deres Uddannelse til Undercorporaler, maae de kunne erholde en 1 Aars Capitulation. I begge Tilfælde bør de senere lige saa lidt som de øvrige Corporaler kunne erholde Ansættelse paa længere Tid end 1 Aar ad Gangen. Myndigheden til at ansætte dem saavel som til at fornye deres Ansættelse bør være hos Bataillonschefen.

Det vil paa denne Maade kunne hænde, at en mere eller mindre betydelig Deel af Corporalsnummerne ved en Bataillon maae besætted med Aspiranter, som ikke have gennemgaaet Corporalskolen. For at erholde den fornødne Tilgang af saadanne og vedligeholde deres Interesse for Tjenesten, vil det være nødvendigt at give dem Afgang til at forfremmes op i den faste Underofficersklasse. Vi foreslaae derfor, at i dette Tilfælde en Deel af de ledige Pladser i Sergentsklassen, som dog aldrig bør kunne overstige det Forhold, hvori de paa denne Maade ansætte Corporaler staae til dem, der ere udgaaede fra Corporalskolen og staae i Nummer ved Bataillonon, skal kunne forbeholdes dem.

Bed en streng Overholdelse af disse Be-

stemmelse vil det ofte kunne hænde, at Secondlieutenanter og Corporaler først i det sidste Sieblik kunne erfare, om de ville blive hjemsendte. Da dette kunde berede mange af dem alvorlige Vanskeligheder, foreslaae vi, at det skal kunne tillades dem, som hjemsendes, at forblive til Tjeneste og i Lønning, indtil 3 Maanedre efterat det er meddelt dem, at de ville blive hjemsendte, selv om det normerede Antal af dem herved midlertidigt skulde blive overstredet.

Et væsentligt Led i den Række af Bestemmelser, som ere bragte i Forslag for at sikke Hæren den fornødne Tilgang af dygtige Befalingsmænd, er Vedligeholdelse af den militære Elefskole.

I Hæren har man været saa tilfreds med de Underofficerer, som man igennem denne Skole har faaet, at vi ubetinget maae tilraade dens Vedligeholdelse i det Mindste saa længe, til det ved Erfaring er beviist, at Hæren ogsaa uden den kan faae tilstrækkelig Tilgang af dygtige Befalingsmænd, og vi maae ligeledes anbefale, at den erholder det tidligere nævnte Omfang, saa at der kan ventes aarlig fra den at afgaae 40 Elever. Ministeriet maatte da fastsætte, hvor mange af disse der skulde anbringes ved hvert Vaaben, og Eleverne maatte derefter selv vælge det Vaaben, ved hvilket de ønskede at tjene, saaledes at de bedst bestaaede valgte først. Deres Fordeling mellem de forskjellige Brigader maatte fastsættes af Ministeriet, men mellem Brigadens forskjellige Afdelinger af Brigaden selv. Ved Afdelingerne maatte de gennemgaae Rekruttskolen ganske som det øvrige udfyldte og indkaldte Mandstabs og efter Tilendbringelsen af den første Uddannelse træde ind i Corporalskolen, forsaavidt de faldstgjorde de herfor stillede Betingelser, og efter at være afgaaede fra denne paatage sig 2 Aars Capitulation som Corporaler, dersom de ikke opnaaede at blive Officerslevere.

Den faste Ansættelse som Underofficer er den, hvorved den gjensidige Forpligtelse paa et vist Aaremaal, som finder Sted ved Capitulationen, er bortfalden. Afstedigelse maa selvfølgelig alligevel kunne finde Sted; men for at denne

ikke saa let skal kunne foretages i Overielse, foreslaae vi, at de fast ansatte Underofficerer erholde en Udnavnelse af Brigadeføder, og at de ogsaa affædiges af denne. Til Betræggelse for Underofficererne foreslaae vi tillige, at denne Affædigelse finder Sted med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel.

De fast ansatte Underofficerers Klasse, som vi med et fælles Navn ville kalde Serjentsklassen, bør, som af Krigsministeriet foreslaaet, indeholde forskjellige Grader. Vi have været i nogen Tvivl, om det var rigtigt at opretholde den af Krigsministeriet foreslaaede 1ste Underofficersgrad, fordi der navnlig ved Infanteriet og Cavalleriet ikke trænges saa meget til saadanne ældre, i Tjenesten graaned Underofficerer, som i de Vaaben, i hvilke det tekniske Element er mere fremtrædende, hvorimod det er af Bigtighed, at de høist stillede Underofficerer endnu have fuld Kraft og Bevægelighed baade paa Sjæl og Legeme. Da det imidlertid er af Bigtighed, at der med Hensyn til Forfremmelse ikke finder nogen særdeles betydelig Forskjel Sted mellem de forskjellige Vaaben, og da det har viist sig, at man ogsaa ved Infanteriet og Cavalleriet undertiden, navnlig i Krigstilfælde, har følt Trang til at have den samme øverste Grad som Artilleriet og Ingenieurcorpset, hvor den ved Armeepanen af 1842 er normeret, skulle vi tilraade, at den vedligeholdes og udvides til hele Hæren, dog i et mindre Omfang end af Krigsministeriet paa-tænkt.

De øvrige til Serjentsklassen henhørende Underofficerer synes os at kunne henføres til de to Grader, som af Krigsministeriet ere bragte i Forslag. Vi ansee det ogsaa for rigtigt, at der ikke tillægges Underofficererne af de forskjellige Grader bestemte Charger, saa at en Serjent uden Hensyn til hans Grad kan ansættes til at udføre de Underofficersforretninger, hvortil han især egner sig; hvert Vaaben medfører i denne Henseende sine egne Fornødenheder, som til forskjellige Lieder kunne være forskellige, og vi mene derfor, at det bør afgjøres administrativt, hvilke Underofficerscharger der skulle være ved de forskellige Vaaben, og hvorledes disse skulle benævnes. Dette vil

ikke forhindre, at de mere betroede Underofficerscharger som Delingsfører, Commandeersergent o. s. v. i Almindelighed kun betroes Serjenter af 1ste eller 2den Grad.

Da det ved mange Leiligheder er bekæmt, at hver Grad har sit Navn, foreslaae vi at kalde Serjenter af 1ste Grad med et fælles Navn Stabsserjenter, Serjenter af 2den Grad Overserjenter, Serjenter af 3die Grad Serjenter, uden at herved, som nys bemærket, tilfigtes at gjøre Indgrib i de Benævnelser, som efter de særlige Forhold ved de enkelte Vaaben helst bør tillægges de ved samme eksisterende Charger.

Antallet af Stabsserjenter foreslaae vi fastsat paa følgende Maade:

ved Infanteriet 2 ved hver Liniebataillon, foruden 2 ved Underviisningsanstalterne, ved Vaabnet altsaa 44;

ved Cavalleriet 2 ved hvert Regiment, foruden 1 ved Underviisningsanstalterne, ved Vaabnet altsaa 11 (efter Mindretallets Forslag 7);

ved Artilleriet 1 ved hvert Liniebatteri, 1 ved hvert Compagni Fæstningsartilleri, 8 ved de øvrige under Artilleriet henhørende Institutioner, Trainet indbefattet, ialt 23 ved Vaabnet;

ved Ingenieurcorpset 5;

ved Generalstaben 6, hvoraf 1 ved Underviisningsanstalterne.

De øvrige til Serjentsklassen henhørende Underofficerer foreslaae vi at dele saaledes, at ved hvert Vaaben $\frac{2}{3}$ af dem kunne være Overserjenter, Resten Serjenter; Gjennemførelsen af dette ved de enkelte Afdelinger vil kunne overlades Administrationen.

Naar der paa den af os foreslaaede Maade idelig stilles Afdelingerne den Opgave at hjemsende de Corporaler, af hvilke man venter sig mindst Udbytte for Serjentsklassen, er der ingen Betænkelighed ved at fastsætte, at Forfremmelsen til Serjent for de Corporalers Bedkommende, som ere udgaaede af Corporalskolen, skeer efter Tjenestealder, hvorimod den for de Corporalers Bedkommende, som ikke have gennemgaaet Corporalskolen, udelukkende bør skee ved Valg.

Det er af Vigtighed, at de Underofficerer, som attraae fast Ansættelse og anvende flere Aar af deres Liv paa at forberede sig til denne, kunne gjøre Regning paa, at der vil finde et vist Minimum af Forfremmelser Sted i den Tid, i hvilken de kunne vente at staae i Tjeneste som Corporaler. Naar dette Minimum sættes under det Antal, som maa ansees for det gennemsnitlige, og naar det derhos fastsættes, at et herved tilveiebragt for stort Antal Sergenter i det eller de følgende Aar, i hvilke et større Antal Pladser blive ledige, atter maa udjevnes, vil en hertil sigtende Regel kunne gives til stor Fordeel for Klasens regelmæssige Forshyning med dygtige Befalingsmænd og uden nogen uforholdsmæssig Byrde for Statskassen. Vi antage, at det gennemsnitlige Antal af aarlige Forfremmelser til Sergent mindst maa sættes til 1 for hver 30 Sergenter, og i Henhold hertil foreslaae vi, at Minimum for Forfremmelser fra Corporal til Sergent ved hver Infanteribrigade sættes til 2 om Aaret, (naar Forstærkningen er fuldt udviklet, til 5 i Loaret), 3 om Aaret ved Cavalleriet (efter Mindretallets Forslag 2), 5 ved Artilleriet, 1 ved Ingenieurcorpset.

Forfremmelser i Sergentsklassen ere hidtil foretagne ved Valg; men ifølge de strengere Betingelser, som af os ere bragte i Forslag for Ansættelsen som Sergent, antage vi det ikke for nødvendigt at negte Underofficerklassen den Betryggelse, som ligger i, at en Deel af Forfremmelserne finder Sted efter Anciennet. Vi foreslaae derfor, at Forfremmelse fra Sergent til Oversergent hver 2den Gang skeer paa denne Maade. Derimod antage vi, at Forfremmelse fra Oversergent til Stabssergent ligesom Forfremmelserne i de høiere Officerergrader altid bør skee ved Valg. Af de samme Grunde, som nærmere ville findes udviklede, hvor Officerernes Forfremmelse omhandles, vil det være nødvendigt at fastsætte et Tidrum, som maa tilbringes i enhver af Sergentsklassens to laveste Grader, inden Forfremmelse kan finde Sted. Vi foreslaae, at dette Tidrum bør være 2 Aar.

For at modvirke hyppige og unødvendige Forfættelser fra en Afdeling til en anden

antage vi det for rigtigt at bestemme, at Forfremmelse fra Sergent til Oversergent skeer indenfor Bataillonens, Forfremmelse fra Oversergent til Stabssergent indenfor Brigadens Omraade.

Tjenestens Lørdag medfører, at Forfættelse af Underofficerer fra en Afdeling til en anden undertiden maa finde Sted; dette bør da indenfor Bataillonens Omraade skee ved Bataillonschefens, indenfor Brigadens Omraade ved Brigadefestens, iøvrigt ved Ministeriets Foranstaltning. Da det neppe vil være rigtigt at indrette nogen særlig Forfremmelse for de ved Forstærkningsafdelinger ansatte Linieunderofficerer, foreslaae vi, at de herhen hørende Nummere besættes ved Forfættelse, hvorved ogsaa vil bevirkes, at Forstærkningen vil have lettere ved stadigt at følge de Fremskridt, som maatte blive gjort i Liniemandskabets Uddannelse.

Underofficerernes Afstedigelse bør finde Sted ved de samme Myndigheder, som ansatte dem. Dog bør, forsaavidt der herved paadrages Statskassen nogen Forpligtelse, Ministeriets Samtykke forud indhentes.

Officererne synes det os hensigtsmæssigt at inddele efter 4 Klasser, i Generaler, Stabs-officerer, Capitainer og Lieutenanter. Af disse bør Stabs-officererne atter deles, saa at de henføres til 2 Grader, i Oberster og Oberstlieutenanter, eftersom der i det Mindste i Infanteriet er en bestemt Forfættelse paa disse Officerers Tjenestestilling, og ligeledes bør Lieutenanterne deles, saa at de henføres til 2 Grader, i Premierlieutenanter og Secondlieutenanter, af hvilke de første have fast Ansættelse. I de andre Klasser finde vi derimod ikke tilstrækkelig Anledning til at foreslaae nogen Underafdeling.

De samme Grundsætninger, som vi i det Foregaaende have optillett for Underofficerernes Ansættelse, Forfremmelse og Afstedigelse, finde i Officererklassen Anvendelse med ubetydelige Ændringer. Den vigtigste af disse følger af, at samtlige Officerer maae have gjenne-gaaet først Corporalskolen og derefter Officererskolens yngste Klasse, saa at der ikke bliver Spørgsmaal om de Betingelser, der maae stilles andenstedsfra kommende Aspiranter. Til

Secondlieutenanter bliver aarlig at udnævne det Antal Underofficerer, som for hvert Baaben er fastsat, nemlig 12 for hver Infanteribrigade, 3 for Livgar= den, 10 (efter Mindretallets Forslag 7) for Caval= leriet, 12 for Artilleriet, 3 for Ingenieurcorpset, forsaavidt de i dette Antal have bestaaet Prøven i Officeerskolens nederste Klasse og ved derpaa følgende 4 Maaneders Tjeneste ved deres Af= delinger have beviist, at de egne sig til at for= fremmes til Officerer. Dersom der, ved at disse træde i lønnet Secondlieutenants Nummer, vilde fremkomme et større Antal tjenestegjørende Lieutenanter, end der kan udredes Gage til, blive saa mange af de ældre at hjemsende, at det fastsatte Tal ikke overskrides. Hvem der skal hjemsendes maa, da der herved bør kunne træffes Valg mellem de ved de forskjellige Batalioner tjenende Secondlieutenanter, fast= sættes af Brigadeføberen, som herved vil finde Vejledning i de Vidnesbyrd, som deels ere meddeelte fra Officeerskolen, deels fra Batail= lonerne. Dog bør enhver Secondlieutenant, der har tjent 1 Aar som saadan, hjemsendes, naar han selv forlanger det, eftersom hans Uddannelse da er at betragte som fuld= endt.

Paa denne Maade ville i Reglen de Secondlieutenanter, som anses for meest egnede til at forfremmes til Premierlieutenanter, staae som de ældste Tjenestegjørende af deres Klasse, og der vil saaledes Intet være til Hinder for, at Tjenestealderen lægges til Grund for Forfremmelsen. Skulde det for en Offi= ceers Vedkommende have viist sig, at han ikke kunde erkjendes for egnet til at rykke op i Premierlieutenantsklassen, da vil han herom have erholdt en Vedtegning paa de Vidnesbyrd, som aarlig blive at affatte ved Brigaden, og han vil da være at forbigaae. At Brigadeføberen maa have Indflydelse paa de Udnævnelser til Premierlieutenant, der finde Sted ved Brigaden, følger allerede af, at denne Officeer ifølge sin Embedsstilling vil have faaet Leilig= hed til ved personlig Erfaring at overbe= vise sig om den Lieutenants Egenskaber, som attraaer Forfremmelse, hvilket ikke altid kan være Tilfældet med Generalinspecteuren eller

Ministeren. Men vi ansee det overhovedet for rigtigt, at en fastere Sammenlutning finder Sted imellem de til samme Brigade hørende Officerer, og vi foreslaae derfor, at ikke alene Forfremmelsen til Premierlieutenant, men ogsaa Forfremmelsen til Capitain holdes indenfor Brigadens Omraade.

Af de samme Grunde, som ere anførte ved Underofficeersklassen, er det af Vigtighed, at der aarlig finder et vist Minimum Sted af For= fremmelser fra Secondlieutenants= til Premier= lieutenantsgraden. Vi antage, at den gennem= snitlige aarlige Afgang i den faste Officeers= klasse mindst maa sættes til 1 af 40, og i Henhold hertil foreslaae vi, at der ved hver Infanteribrigade aarlig mindst skal finde 1 Forfremmelse til Premierlieutenant Sted, ved Cavalieriet og Artilleriet i hvert Toaar 3, ved Ingenieurcorpset 1, under de samme Betingelser, som for Underofficeersklassens Vedkommende er bragt i Forslag.

Ved Overgangen fra Premierlieutenants= til Capitainsgraden antage vi, at Forfrem= melse ved Valg bør indtræde i en ikke alt for ringe Udstrækning. Vi have taget under Over= veelse, om ikke en fuldstændig Overgang til Valgforfremmelse burde finde Sted allerede paa dette Punkt; men vi have haft Betænkelighed ved at anbefale denne, fordi der under Fredsforhold sæd= vanligviis kun gives Lieutenanterne en indskrænket Leilighed til at vise, hvorvidt de ere i Besiddelse af de Egenskaber, som fortrinsviis bør tages i Betragtning ved Valgforfremmelser, og den praktiske Følge af Overgangen til et fuldstændigt Valgsystem da let kan blive, at man ikke be= nytter Valgretten, men holder sig til Ancienneteten. Stilles der derimod dem, som skulle gjøre Indstilling angaaende Valget, kun i et vist Antal Tilfælde den Opgave at udpege de Officerer, som fortrinsviis egne sig til at for= fremmes udenfor Aldersordenen, kan man snarere vente, at der vil blive gjort et alvorligt Forsøg paa at komme bort fra det hidtil bestaaende Anciennetetsystem. Vi foreslaae derfor, at Forfremmelsen fra Premierlieutenant til Capitain hver anden Gang skal skee uden Hensyn til Aldersordenen.

Underledes derimod stiller Sagen sig ved Forfremmelsen til Stabsofficere, idet her den Paagjældende under en længere Tjeneste og en selvstændigere Virken maa have havt Leilighed til at lægge for Dagen, hvorvidt han maatte være i Besiddelse af de Egenstaber, der kunne give ham Adkomst til den høiere Officere's Plads, saa at der med Tryghed kan betroes ham den større og langt mere ansvarfulde Commando. Vi foreslaae derfor, at Forfremmelsen til Stabs-officere fremtidig alene skeer ved Valg, og det saa meget mere, som en saadan Fremgangsmaade allerede har Hjemmel i de nugjældende Bestemmelser. De samme Grunde tale for, at ved Forfremmelser i selve Stabsofficere'sklassen og fra Stabsofficere's til Generalklassen Valget alene bliver det afgjørende.

Den Anvendelse af Valgforfremmelser, som vi saaledes bringe i Forslag ogsaa udenfor de Tilfælde, i hvilke de tidligere kjendtes, medfører dog tillige, at der maa fastfattes for visse Grader et Tidsrum, i hvilket den Paagjældende skal have gjort Tjeneste, inden han kan forfremmes, og at dette Tidsrum maa sættes saa omfattende, at der under almindelige Forhold i samme maa være forefaldet Leiligheder, ved hvilke det har været muligt at lægge Adkomsten til at forfremmes for Dagen. Vi foreslaae derfor, at ingen Premierlieutenant skal kunne forfremmes til Capitain, førend han har tjent 4 Aar i den førstnævnte Grad, og ligeledes ingen Capitain til Stabsofficere, uden at han ligeledes har tjent 4 Aar i den lavere Stilling. For Forfremmelse til de høiere Grader, som saaledes i i det Hele taget ikke kunne naaes, uden at der forinden er hengaaet et Antal Aar, som er tilstrækkeligt til Erhvervelsen af Kjendskab til den Paagjældendes Egenstaber, antage vi det derimod ikke nødvendigt at fastsætte nogen Tidsgrænse.

Da Antallet af Stabsofficere ved en Brigade er saa ringe, vilde det give Anledning til for store Uligheder imellem Officerernes Aldersforhold i de forskjellige Brigader, om man fastholdt Forfremmelsen indenfor Brigadens Omraade ogsaa for Capitainernes Bedkommende. Vi foreslaae derfor, at Forfremmelse fra Capitain til Oberstlieutenant skeer over hele Vaabnet.

Det Samme gjælder om Forfremmelse fra Oberstlieutenant til Oberst. Da der tillige ved Besættelsen af Oberstlieutenant's og Oberstpladserne bliver Spørgsmaal om Valg imellem Officerer, som tjene ved forskjellige Brigader, maa det overdrages Generalinspecteuren at gjøre Indstilling angaaende disse Besættelser. Til Generaler maae Stabsofficere af alle Vaaben kunne forfremmes.

Da Secondlieutenanter efter vort Forslag kun ere ansatte paa Tid og maae kunne hjemsendes af Brigadefesjen, er der ingen Nødvendighed for at søge allerhøieste Stadfæstelse paa deres Udnævnelse, som jo heller ikke kan medføre nogen Pensionsberettigelse for dem. Derimod bør alle høierestaaende Officerer have Kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse.

Ved Forsættelse af Lieutenanter finde vi, at de samme Regler bør gjøres gjældende som ved Forsættelse af Underofficere; derimod er en Capitain's Stilling i Forhold til hans Compagni saa vigtig, at Myndigheden til at forsætte ham kun bør findes hos Ministeren. Det Samme gjælder om Stabsofficere.

Det af Krigsministeriet foreslaaede System for Aldersgrænser, ifølge hvilket enhver Officere, efterat have opnaaet en bestemt Livs-alder i sin Klasse, skal afskediges med Pension, har den Fordeel, at det med Regelmæssighed forebygger, at Officere'sklassen kommer til at bestaae af Mænd, som for en større eller mindre Deel ere over den Alder, i hvilken de under en udbrudende Krig med fuld Kraft kunne udføre de dem paahvilende Forretninger. Om det end paa den anden Side ikke kan negtes, at enhver saadan Aldersgrænse kommer til at indeholde noget Vilkaarligt, at den let kan bevirke, at Staten berøves adskillige Officere's Tjeneste, som endnu i længere Tid kunde gjøre forsvarelig Tjeneste i Krig, saa holde vi os dog overbeviste om, at en saadan regelmæssig lovordnet Afgang ved bestemt Aldersgrænse langt maa foretrækkes for de stødvist indtrædende omfattende Reductioner, der ellers med uundgaaelig Nødvendighed paatvinge sig, saafremt man skal kunne gjøre Regning paa et nogenlunde livskraftigt Officere'scorps. Vi tiltræde derfor Krigsministerens Tanke, idet vi dog

troe, at den Aldersgrændse, ved hvilken den Paagjældende vil være at affedige med Pension, bør sættes noget høiere, nemlig for Premierlieutenanter til det 45de, for Capitainer til det 55de, for Stabsofficerer til det 65de og for Generaler til det 70de Aar. For Underofficererne af Sergentsklassen vil denne Grændse formeentlig rigtigst drages ved det 60de Aar.

Ved Siden af denne Aldersgrændse for Tjenestetiden maa Vigtigheden af, at de høiere Officererklasser indeholde Mand i en kraftfuld Alder, ogsaa gjøre en Aldersgrændse for Forfremmelse særdeles ønskelig. Den Omstændighed, at al Udøgt til Forfremmelse kan blive en Befalingsmand affaaen, kan nemlig virke saaledes paa hans Sind, at han bliver mindre dygtig til sin Gjerning. Vi finde det derfor rigtigst, at der indrømmes ham Net til Afsted med Pension, naar han har naaet den Alder, ved hvilken han ikke længer kan forfremmes. Denne Alder foreslaae vi at sætte for Premierlieutenanterne til det 42de, for Capitainerne til det 52de og for Oberstlieutenanterne til det 60de Aar. For Underofficererne af Sergentsklassen synes det 55de Aar i saa Henseende at stille sig passende.

I de nederste Grader af Officerer- og Underofficererklassen er det af Vigtighed, at der kun findes unge Mand; vi foreslaae derfor, at ingen Secondlieutenant kan forfremmes til Premierlieutenant og ingen Corporal til Sergent, naar han har fyldt sit 32te Aar; i denne Alder vil han nemlig ved 8 Aars stadig Garnisonstjeneste fuldstændigt kunne have aftjent sin Forpligtelse i Linie og Forstærkning, og det er da heldigst, at han hjemsendes, forsaavidt han ikke har opnaaet fast Ansættelse i Armeen.

So ønskeligere det er, at Valgsystemet ved Forfremmelse baade i Officerer- og Underofficererklassen faaer en udstrakt Anvendelse, desto vigtigere er det, at der ved dets Brug vises den største Omhu, og at intet andet Hensyn end erkjendt Dygtighed faaer Indflydelse ved Forfremmelse udenfor Aldersordenen. Det er derfor nødvendigt, at der søges tilveiebragt et omhyggelig forberedt Grundlag for Valgene, der bedre kan svare til sin Hensigt end de hid-

til førte Conduitelister. Vi have tænkt os, at ved hver Bataillon burde Bataillonschefen og Compagnicheferne eengang aarlig sammentræde og affatte Vidnesbyrd for de ved Bataillonens tjenestegjørende Lieutenanter og Underofficerer. Ligeledes burde ved hver Brigade Brigadefesken aarlig sammentræde med Bataillonscheferne for at affatte Vidnesbyrd for de ved Brigaden ansatte Capitainer. For Bataillonscheferne burde Brigadefeskerne og for Brigadefeskerne Generalinspecteuren aarlig affatte Vidnesbyrdene.

I Henhold til de saaledes afgivne Vidnesbyrd burde der aarlig affattes Forfremmelseslister, saaledes at de ved Bataillonens sammentrædte Officerer affattede Forfremmelseslister over de ved Bataillonens ansatte Corporaler og Sergenter, og at disse indsendtes til Brigadefesken for af ham at benyttes ved de i det følgende Aar foresaldende Forfremmelse til Sergent og Oversergent; at de ved Brigaden sammentrædte Officerer affattede Forfremmelseslister over de ved Brigaden ansatte Oversergenter og Lieutenanter, og at disse indsendtes til Generalinspecteuren for af ham at benyttes ved de i det følgende Aar foresaldende Indstillinger til Stabssergent, Premierlieutenant og Capitain; samt at Forfremmelseslister over de ved Baabnet ansatte Capitainer og Oberstlieutenanter affattedes paa et aarligt Møde imellem Generalinspecteuren og samtlige Brigadefesker og indsendtes til Krigsministeriet for af dette at benyttes ved de i det følgende Aar foresaldende Indstillinger til Oberstlieutenant og Oberst, hvorhos det formeentlig vil erkjendes for rigtigst, at Ministeriet, forinden det gjør Indstilling om nogen af disse Besættelser, er i Besiddelse af Generalcommandoernes Erklæring og Vidnesbyrd.

Det maa saaledes tilraades, at der for hver Tjenestegrad, fra hvilken der skeer Forfremmelse baade efter Aldersorden og efter Valg, indrettes 2 Lister, en for Forfremmelse efter Aldersordenen og en for Forfremmelse ved Valg. Paa den første burde Befalingsmændene opføres efter deres Aldersorden, dog saaledes, at der ved den Enkelte tilføiedes, om han af vedkommende

Forfremmelsestraad overhovedet ansaaes for egnet til at forfremmes til en hoiere Tjenestegrad; thi i modsat Tilfaelde bor han forbigaaes ogsaa ved Forfremmelse efter Aldersordenen. Paa den anden Liste burde et Antal Befalingsmaend, noget større end det Antal, som efter de almindelige Regler kunde forfremmes i det følgende Aar, opføres i den Orden, i hvilken de ansaes egnede til Forfremmelse, uden Hensyn til Aldersordenen.

Paa denne Maade vilde der foreligge de militaire Myndigheder det nødvendige Grundlag med Hensyn til de Udnævnelser, som i Aarets Løb blive at foretage.

Den særdeles store Forskjel i Betydningen, som der vilde ligge i et Navns Udeladelse paa den første Liste fremfor paa den anden, gjør det tilraadeligt, at, hvis der under Affattelsen af den førstnavnte opstaaer en Meningsforskjel iblandt de Sammentraadte, den eller de, hvis Dom afviger fra Fleertallets, bor kunne forlange samme tilført Vidnesbyrdet, medens derimod ved Affattelsen af den sidstnavnte Liste alene Stemmesleerheden bor være den afgjørende, og ingen andre Navne opføres end de, der have opnaaet samme.

I Forstærkningen findes der ikke tilstrækkelig Grund til at vedligeholde de forskjellige Grader i Lieutenantsklassen og i Underofficersklassen, som vi have foreslaaet for Linien, da enhver Lieutenant og enhver Underofficer maa kunne udføre de samme Forretninger, og Befalingsmaendene ikke have fast Ansættelse. Vi foreslaae derfor, at der i Forstærkningen kun findes een Underofficersgrad, som stilles mellem Corporals- og Sergentsgraden, og ligeledes kun een Lieutenantsgrad, som stilles mellem Secondlieutenants- og Premierlieutenantsgraden, saaledes som allerede nævnt i Affnittet om Infanteriet.

Regelmæssig forsynes Forstærkningen med Befalingsmaend af Lieutenants- og Underofficersklasserne derved, at Secondlieutenanter og Corporaler, som ere hjemsendte fra Tjenesten, indtræde i Forstærkningen i de nævnte Grader. Paa denne Maade vil det imidlertid kunne hændes, at der opstaaer nogen Uregelmæssighed i Forhol-

dene, idet Antallet af dem, som træde over paa denne Maade, ikke nøiagtigt kommer til at svare til det Antal, som udfordres i de forskjellige Grader. Dette modvirkes bedst ved, at der indrømmes Bestyrelsen Ret til at foretage Forfremmelser i Forstærkningen, saaledes at den, der er gaaet over i den som Undercorporal, kan forfremmes til Underofficer, den, der er gaaet over som Underofficer, kan forfremmes til Lieutenant, og den, der er gaaet over som Lieutenant, kan forfremmes til Capitain. Men mere end denne ene Grad bor i Fredstid ingen kunne forfremmes i Forstærkningen, medmindre han ved i en af Krigsministeren bestemt Tid som Frivillig at have gjort fornyet Tjeneste i Linien har beviist, at han er i Besiddelse af de i den hoiere Grad fornødne Egenstaber. Under samme Betingelse bor ogsaa den Befalingsmand, som har aftjent i Forstærkningen, kunne indtræde i den nærmest hoiere Grad i denne. Kun bor ogsaa under disse Forhold Hensynet til en vis Aldersgrænse ikke bortfalde, og vi foreslaae derfor, at Ingen skal kunne ansættes i Forstærkningen som Lieutenant eller Underofficer, naar han har fyldt sit 36te, og som Capitain, naar han har fyldt sit 45de Aar.

Disse Tal ere netop valgte saaledes, for at det Niemed tillige kan opfyldes, at der gives Officererne af Linien nogen Tid til at afvente Vacancer i Forstærkningen, efterat de ere naaede til det Punkt, at de ikke mere kunne vente Forfremmelse i Linien.

Angaaende de Hensyn, som bor være de ledende ved afstedigede Linieofficerers Ansættelse i Forstærkningen, enten i samme Grad, i hvilken de have tjent i Linien, eller i en hoiere, kunne vi henvise til, hvad derom er fremsat i Affnittet om Infanteriet.

Da Forstærkningsafdelingerne i Reglen kun vilde have kortvarige Samlingstider, vil den ene Afdeling ikke kunne erhverve det Kendskab til en anden sideordnet, som de tilsvarende Linieafdelinger, der have concentrerede Garnisonssteder. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt her at gjentage de Institutioner, som vi ved Linien have bragt i Forflag, for at betrygge Forfremmelserne. Derimod foreslaae vi, at Af-

delingschefen, hver Gang en Exerceertid har været afholdt, udfærdiger Vidnesbyrd for de Befalingsmænd, som have gjort Tjeneste ved Afdelingen, og indsender disse til Brigadeforskeren. Denne bør da have Myndighed til at udnævne og afskedige Underofficerer, til at gøre Forslag med Hensyn til Ansættelse, Forfremmelse og Afskedigelse af Officerer, og til at forsætte Officerer og Underofficerer indenfor Brigadens Omraade, forsaavidt Forsættelsen ikke medfører vedkommende Befalingsmands Flytning af Opholdssted; thi da bør det alene kunne ske efter Ministeriets Bestemmelse. Ministeren maa ogsaa kunne bestemme en Befalingsmands Forsættelse fra en Afdeling til en anden, naar disse høre til forskellige Brigader. Til Udnævnelse og Afskedigelse af Compagni-, Batteri- og Escadronschefer bør udfærdiges Kongelig Resolution, hvilket dog ikke vil udøve nogen Indflydelse paa deres Pensjonsvilkår, da de kun foreslaaes lønede med Honorarer.

Derfor det foreslaaede Valgsystem bliver anvendt paa rette Maade og i tilhørende Omfang, maa herved bevirkes en Lempning i de hidtil gængse Ansættelser om Tjenesteadrens Betydning for en Befalingsmand i Hæren, og det vil da ikke mere passe, at en Officer faaer sin Aldersorden reserveret, fordi en Yngre hurtigere end han har opnaaet Forfremmelse. Vi maa derfor foreslaae, at de herom gjældende Bestemmelser fremtidig bortfalde og afløses af nye, ifølge hvilke Ungen kan erholde sin Tjenesteadter beregnet fra nogen anden Dag end den, paa hvilken han er udnævnt. Af lignende Grunde foreslaae vi ogsaa, at i Fremtiden ingen Befalingsmand kan erholde nogen anden Character end den, der ifølge Organisationsloven betegner den Grad, som han besidder; det har ofte voldet ikke ubetydelige praktiske Vanskeligheder, at en Officer har haft en højere Character end den, som hans Grad medførte.

3 nær Forbindelse med Forfremmelses-spørgsmaalene staaer ogsaa Spørgsmaalet, om Befalingsmænd kunne sættes à la suite, og med hvilke Følger for den Paagjældende dette kan finde Sted. 3 og for sig er det en Fordeel for Armeen, at der udenfor det normerede

Antal findes fuldt uddannede Befalingsmænd, som ikke lønnes, men desuagtet ere pligtige til i Krigstilfælde at tjene i Hæren; men paa den anden Side kan det ikke være gavnligt, at Officerer, som i Krig skulle tjene i mere betroede Stillinger, ere lang Tid ude af militair Virksomhed, og det bør ikke tilstedes, at de, medens de staae à la suite, erholde Forfremmelse i Hæren. Har en Befalingsmand været længere Tid, f. Ex. over 3 Aar, ude af sin militaire Virksomhed, bør han endog ikke kunne opnaae Forfremmelse, førend mindst eet Aar er forløbet, efter at han atter har meldt sig til Tjeneste. For at dette Tidsrum, hvori han ikke kan forfremmes, ikke skal forlænges, maatte det dog ikke formenes ham at tiltræde sin Tjeneste, naar han søgte det, selv om der intet Nummer var ledigt til den Tid. Han maatte da kun tjene uden Løn indtil Videre.

At Befalingsmand i længere Tid fritages for deres Tjeneste med Bibeholdelse af deres Gage (erholde Orlov), er i Reglen ikke til Gavn for Hæren, og da Erfaringen har lært, at en skadelig Misbrug af Retten til at give Orlov under visse Forhold let kan indsnige sig, troe vi at burde foreslaae, at der sættes en Begrænsning for den Tid, i hvilken en Officer kan have Orlov med Bibeholdelse af sin Gage, f. Ex. 12 Maanedes. Da Studier ved Officereskolen saavel som ved Hærens øvrige Underviisningsanstalter betragtes som Tjeneste, vil der i en saadan Bestemmelse ikke indeholdes nogen Hindring for de Befalingsmænd, som attraae en højere Uddannelse ved den. Derimod vilde den kunne være til Hinder for de Befalingsmænd, som søgte at uddanne sig ved Tjeneste i fremmede Hære eller ved Studier ved fremmede Underviisningsanstalter, og for saadanne foreslaae vi derfor, at der gjøres en Undtagelse fra Reglen.

Da mangfoldige af de krigeriske Egenstaber, som characterisere den saunde Befalingsmand, saasom Mod, Udholdenhed, Opoffelse, Nærvarrelse, Snarraadighed o. s. v., ikke saa let kunne lægges for Dagen i Fredstid, ville de kun undtagelsesviis kunne komme i Betragtning med Hensyn til Forfremmelsen. Det er

derimod naturligt at bringe dem til deres rette Gylldighed i Krigstid, navnlig ved her at ophave de Betingelser med Hensyn til Prøver ved Harens Underviisningsanstalter, som i Fredstid ere foreskrevne. Vi tage saameget mindre i Betænkning at foreslaae, at den praktiske Prøve her gjøres gjældende ved Siden af og istedenfor, og at saaledes den rette praktiske Examen afløser den mere theoretiske, som Erfaringen godtgjør, at de ovennævnte bestemmende Egenstaber tidt og saa at sige instinctmæssig fremtræde hos Mand, der ere dannede i Livets Skole uden at have faaet nogen betydelig boglig Dannelse.

Under Krigsforhold vil der ikke være No eller Veilighed til at følge den Fremgangsmaade, som vi for Fredstid have bragt i Forslag ved Affattelsen af Forfremmelseslister. Grundlaget for Forfremmelseerne maa her være de af den commanderende General og vedkommende Afdelingschefer indsendte Vidnesbyrd om den enkelte Befalingsmands ligeoverfor Fjenden udviste Duelighed. Ogsaa i flere andre Henseender maa vi anbefale en Afvigelse fra de for Fredstid foreslaaede Bestemmelser.

Vi foreslaae saaledes, at en Menig skal kunne forfremmes til Corporal strax, fordi herved et større Udvalg er ønskeligt, og der i Hovedsagen forlanges de samme Egenstaber af en flink Menig som af en Undercorporal. En Corporal foreslaaes at kunne forfremmes strax til Secondlieutenant af den samme Grund, og tillige fordi det ofte træffer sig, at de flinkeste Værnepligtige ikke attraae en Ansættelse i et fast lønnet Nummer. Sergenter foreslaaes at kunne forfremmes til Premierlieutenanter med Forbigaaelse af Secondlieutenants-Graden, fordi disse, der staae i fast lønnete Nummere og tildeels have høiere Indtægter, i Reglen ikke ville attraae en Forfremmelse til et ikke fast lønnet Lieutenantnummer.

At det i Krigstid hverken vilde passe at vedligeholde den Bestemmelse, at enhver lavere stillet Befalingsmand skal have tjent et vist Antal Aar i sin Grad, før han kan forfremmes, ei heller den, at han efter en vis Alder ikke mere kan forfremmes, trænger neppe til Begrundelse.

Vi foreslaae, at der i særegne Tilfælde paa Grund af udmærket Tapperhed og Conduite kan foretages Forfremmelser paa Valpladsen, som dog senere ad den sædvanlige Veimaae vinde Stadfastelse og kun ville kunne foretages, forsaavidt der er normerede Pladser ledige. Dette Forslag er begrundet i Overbevisningen om, at Haalet om øieblikkelig Anerkjendelse og Belønning er den bedste Spore til Bedrift, medens Erfaringen viser, at naar den sædvanlige Bei følger, tildeles Belønninger ofte ikke dem, som meest have gjort sig fortjente til dem, og at de ligesaa ofte indtræffe saa seent, at de Belønnede ikke længere forefindes blandt de Levedes Tal.

Da det er af Bigtighed, at den ligeoverfor Fjenden udviste Duelighed finder sin Anerkjendelse, hvor den saa findes, maa vi tilraade, at der indrømmes Befalingsmandene af Forstærkningen den samme Udgang til at indtræde i ledige Nummere i Linien som Befalingsmandene af Linien, overalt hvor Befættelsen finder Sted ved Valg. Vi ansee det nemlig ikke for nødvendigt, at en Forstærkningsofficer, fordi han træder i Nummer i en Linieafdeling, derfor behøver strax at forlade den Afdeling, i hvilken han tjener, da ellers denne Bestemmelse kunde medføre betænkkelige Følger for Afdelingen. Vi antage, at den de commanderende Officerer tillagte Myndighed til at foretage Forsættelser i Krig vil blive benyttet til at sørge for, at ingen Afdeling blottes for dygtige Befalingsmand. Da det ofte kan være af Bigtighed, at denne Myndighed hurtigt kan udøves, foreslaae vi, at den Ministeren i Fredstid tillagte Myndighed i denne Henseende gaaer over til den commanderende General. Ligeledes foreslaae vi, at den commanderende General faaer Myndighed til at fjerne fra den active Armee den Officer, som ikke viser den nødvendige Udholdenhed eller ikke forstaaer at vedligeholde den fornødne Befalingsmyndighed over sine Undergivne, selvfølgelig naar disse Mangler ikke ere i den Grad tilstede, at han enten bør sættes under Tiltale eller afskediges, men maa antages at kunne gjøre Nytte bag Linien.

VIII.

Auditeurcorpslet og Retsstjensens Ordning ved Forsvarsvæsenet.

Bed at overveie det militaire Retsvæsens fremtidige Organisation have vi ikke kunnet skjønne rettere, end at de hidtil bestaaende særskilte Generalauditoriatet henholdsvis for Land- og Søetaten bør forenes til et Generalauditoriat for Landets Forsvarsvæsen. Hensynet til Dnskeligheden af størst mulig Eensartethed i Ledelsen af begge Eters Retsvæsen, ikke mindre end oconomiske Grunde, tale for denne Forening, der vil forstaae sig af sig selv, hvis der dannes et fælles Forsvarsministerium, men som ogsaa under den modsatte Forudsætning vil kunne iværksættes med lige saa liden Vanskelighed paa dette Omraade, som i Henseende til Læge- og Forpleiningsvæsen, hvor en tilsvarende Sammensmeltning vil findes bragt i Forslag. Vi have dernæst formeent, at Generalauditeuren fremdeles som hidtil maatte ove det ham nu paaliggende Overtilsyn med den egentlige Retsstjensens Besørgelse, saalange der ikke foretages en fuldstændig Omdannelse af den militaire Retspleie, hvorved det da selvfølgelig er givet, at han ligeledes vedbliver at vare juridisk Consulent for vedkommende Ministerium med Hensyn til alle Hæren og Flaaden vedkommende Retspørgsmaal.

Hvad selve Retspleiens Haandhævelse angaaer, da har Forholdet, som bekjendt, hidtil været saaledes, at de til Hæren og Flaaden hørende Personer (om end med nogen Forskjellighed for de enkelte Klassers Vedkommende), saalange de have bevaret deres Forbindelse med samme, med saa Undtagelser, navnlig i Henseende til de reent private Retsvæstigheder, have været undergivne militairt Værnething. Hvorvel denne Ordningsmaade har lange Tidens Hævd og flere fremmede Eters Exempel for

sig, har der dog efterhaanden høvet sig Stemmer imod den, og vi erkjende, at vægtige Grunde, hentede deels fra Hensynet til hele den nyere Rets- og Samfundsudvikling, deels fra Hensynet til den Udfigt, der i en ikke fjern Fremtid turde vare til Indførelsen af Navn i den almindelige borgerlige Strafferetspleie, deels endelig fra Hensynet til Dnskeligheden af at gjøre Kløften mellem den militaire og civile Livskreds saa ringe som mulig, hvor ikke Forsvarsvæsenets Lærv uundgaeligt kræver det anderledes, lade sig anføre for navnlig i Frelids- tid at forlade vort hidtidige System og søge det militaire Værnething indskrænket til saadanne Strafferetsfager, hvorunder nogen til Krigsmagten hørende Person skal drages til Ansvar for Forbrydelser, som enten ere begaaede under selve Militairtjensens Udførelse eller mod de ham paa Grund af den militaire Stilling paahvilende Pligter. At der muligen kan opstaae nogen Competencetvøl og praktiske Ulemper ved at trække Grændsen mellem det civile og militaire Jurisdictionsomraade bestemt paa denne Maade, skal indrømmes, men disse Vanskeligheder ville dog formeentlig ikke vare større, end at de kunne overvindes, og ville tildeels klæbe ved enhver Ordningsmaade, ligesom de da ei heller ere ukjendte under den for Diebliffet herskende Retsforfatning.

Fremdeles have vi troet at burde henlede Opmærksomheden paa den i Frankrig bestaaende Organisation, hvorefter den Retsstjens, som hos os besørges af Auditeurer, d. e. juridisk dannede Mand, der i dette Stæmede bestikkes og iøvrigt tillige fungere som Retsconsulenter hos Jurisdictionshæferne og de høiere Befalende, udføres af Officerer, tjenestegjørende

eller afgaaede (Lov af 9de Juni 1857 Art. 7). Vi anbefale, at det tages under Overveielse, hvorvidt en lignende Ordning maatte kunne indføres hos os, i alt Fald med nogle nærmere betryggende Bestemmelser. Det kan ikke miskjendes, at Officererne vilde medbringe et noie Kjendskab til de militaire Forhold og de af disse flydende Krav, isærdeleshed hvad angaaer Disciplinen, hvis Haandhævelse vistnok vilde kunne ventes skjærpet ad denne Veie paa en for Tjenesten gavnlig Maade, og det tør derhos antages, at Officerstanden i Almindelighed kraftigt vilde anspores til at erhverve Indsigt i den militaire Lovgivning naar dens Virksomhed ved Retspleien blev selvstændigere.

Ligesom dette imidlertid uundgaaeligt forudsætter Oprettelsen af en virkelig militair Overdomstol, hvori et juridisk Element fik en fast og betryggende Stilling, saaledes er det paa den anden Side en nødvendig Betingelse for Forslagets Gjennemførelse, at der foretages en gjennemgribende Reform af den nu gjældende militaire Strafferets- og Rettergangsgivning, en Reform, som imidlertid ogsaa af andre Grunde maa ansees for at være paatrængende fornøden.

Den danske Militairret har endnu sin Hovedkilde i det næsten to Aarhundreder gamle Krigsartikelsbrev af 9de Marts 1683, til hvilket der i Tidernes Løb har sluttet sig en lang Række af Anordninger, Rescripter, Breve og Parolbefalinger, der ofte staae i Modstrid med hverandre og i høieste Grad vanskeliggjøre anfækteligt Overblik over Retsforfatningen. Mangfoldige af Straffebestemmelserne ere derhos aldeles forældede og af en saa stor Haardhed, at det i Pragis har været umuligt at bringe dem i Anvendelse. Denne i sig selv uheldige Tilstand, hvorover der hyppig har været ført Besværing, bør nu, da Landets Forsvarsvæsen kan antages at vilde undergaae en væsentlig Omdannelse, saa meget mindre fortsattes længer, som Vedtagelsen af den nye almindelige borgerlige Straffelov og de i Udsigt staaende Reformers af den borgerlige Rettergangsmaade vilde stille den militaire Retsforfatning i et endnu grellere og ugunstigere Lys end tidligere. Com-

missionen skal derfor indtrængende udtale sig for Ansætteligheden af, at der snarest muligt træffes de fornødne Foranstaltninger til Udarbejdelsen af en tidsvarende militair Straffe- og Rettergangsløve for begge Etner, hvorunder de nysantnydede Forslag kunne blive tagne under nærmere Overveielse.

Idet vi altsaa, indtil dette kan skee, tage de for Øieblikket stedfindende Forhold til vort Udgangspunkt, og idet vi indskrænke os til at henstille til Regjeringens nærmere Overveielse, hvorvidt der i den for Infanteriet foreslaaede nye Formation maatte være Anledning til at henlægge Jurisdictionsmyndigheden, forsaavidt den bestaaer i Besøielse til at anordne Krigsret, fra Bataillonscheferne til Brigadecheferne, kunne vi ikke undlade, med Hensyn til at der i Krigsministeriets Organisationsudkast er foreslaaet ialt 13 Auditører ansatte, hvoraf 1 skulde fungere hos General-auditøren for Landetaten, medens de andre 12 skulde besørge Retsjernen ved de forskjellige Afdelinger, at bemærke, at dette Antal synes altfor rundelig beregnet i Forhold til Hærens Størrelse og de forefaldende Sagers Mængde.

Efter det statistiske Tabelværks Udvisende (Ny Række 20de Bind) udgjorde Antallet af Retsager:

	ved Søetaten	ved Landetaten
i Tidrummet		
1841—1845....	94	361
1846—1850....	104	639
1851—1855....	133	601
ialt... ..	331	1,601

hvilket giver i Gjennemsnit henholdsvis 22,1 og 106,7 om Aaret, medens Gjennemsnitstallene i Tidrummet 1832—1840 vare 15,1 og 186,7. Selv affect fra den Tiltagen i Sagerne, der maatte blive en naturlig Folge af, at 3 Aar i Tidrummet 1841—1855 vare Krigsaar med den deraf flydende betydeligt forøgede Styrke under Fanerne, er der saaledes efter Aaret 1841 bemærket en kjendelig Nedgang i de ved militairt Værnething behandlede Sager, og denne Nedgang vil efter al Sandsynlighed snarere fremmes end hemmes ved den Hærensorganisation, som af os er bragt i Forslag. Er

det nu end faa, at der ved Afdelingerne holdes Forhør i en Deel Sager, som ikke ere opførte paa de statistiske Tabeller, fordi de ere blevne afgjorte arbitrairt uden Krigsret, samt at Audi- teurerne undertiden have nogle, dog sjældent synderlig umfangrige Forretninger som Rets- consulerter for Afdelingerne, afgive dog hine Talsforrelser Hovedgrundlaget ved Bedømmelsen af deres Embedsstillings Omfang, og det kan ikke negtes, at dette kun er saare ringe. Vistnok vil den Omstændighed, at Harens Afdelinger ligge spredte over hele Landet, bevirke, at Audi- teurerne maae være tilstede i et noget større Forhold, end ligefrem vilde følge af Sagernes Mængde; men ligesom dette Hensyn dog neppe vilde kunne begrunde Ansættelsen af saa stort et Antal som af Krigsministeriet forlangt, saaledes maa det erindres, at efter vort Forslag vil der ind- træde en større Concentration i Garnisonings- forholdene, end der hidtil har været Tilfældet.

Efter tilbørligt Hensyn til samtlige For- hold formene vi derfor at maatte foreslaae Audi- teurerens Antal fastsat til 8, af hvilke

1 tankes ansat hos Generalauditeuren for For- svarsvæsenet, saaledes at han tillige besørger Retsstjenessten ved den combinerede Ret i Søetaten;

1 som Garnisonsauditeur i Kjøbenhavn med Forpligtelse til at besørge Retsstjenessten ved de Afdelinger af de Vaaben udenfor Infanteriet, som garnisonere Øst for Storebelt;

1 ved de Vest for Storebelt garnisonerende Af- delinger af Vaabnene udenfor Infanteriet (i Krigstid vilde han tillige kunne ansættes som Corpsauditeur ved Hovedkvarteret);

1 ved hver Brigade.

Denne hele Fordeling bør iøvrigt efter vor Anskuelse kunne ordnes efter Tjenestens Behov ved administrativ Foranstaltning.

IX.

Lægecorpsset.

Der er den Siendommelighed ved Hærens Sundhedstjeneste i Felten, at den mere end nogen anden Art af Tjeneste med et enkelt og ubeklægt Formaal til sin gode Udførelse fordrer en Samvirken af Kræfter, der i og for sig ere ikke lidet ueensartede. Sundhedstjenesten fordrer nemlig først en paa særlig Fagdygtighed hvilende Virksomhed, som udføres af Lægerne, dernæst en, der nærmest maa betragtes som reent militair, som udføres af Sundhedstropperne i deres Optræden paa Balpladsen, fremdeles en administrativ, der har til Gjenstand den oeconomiske Bestyrelse af de mange, ofte store og kostbare Lazarether, og endelig en hjælpende og en tjenende, som udføres af Sygepasserne. Klager ere fremkomne over, at Sundhedstjenesten led under de Vanskeligheder, som ere uadskillelige fra Bestræbelsen for at bringe alle disse Kræfter til at virke hurtigt og nøiagtigt sammen under de besværlige Forhold, som et Felttog medfører, og det har oftere være foreslaaet, naar disse Vanskeligheder traadte klart frem, at forsøge paa at samle dem bedre end ellers ved at stille dem alle under een fælles Chef, som da naturligt var den overordnede Læge. Disse Forslag ere dog aldrig blevne til Virkelighed; man er traadt tilbage, saasnart dette skulde skee, idet man har følt, hvor vanskeligt det vilde være for een Mand tilfulde at overse og styre alle disse forskellige Virksomheder, og idet man har frngtet for, at Opmarksomheden hos den overordnede Læge paa en skadelig Maade vilde drages bort fra det, han nærmest var kaldet til at varetage, naar han tillige skulde lede baade de administrative og de militaire Forretninger.

Ogsaa for os har det under vor Overveelse af Hærens Sundhedstjeneste stillet sig klart, at Formaalet ved en saadan Sammen- draging let kunde forveiles, og vi ere derfor blevne staaende ved at holde os til den Ordning, som hidtil har været den gjældende, og som i det Mindste i vore Krige har viist sig at kunne gjøre Fyldest, den nemlig, at samle de lægevidenskabelige Elementer i et særligt Lægecorps, der havde sin egen Organisation, at stille de militaire Elementer sammen i et andet Corps, Sundhedstropperne, hvortil Sygevogterne henregnes, idet ogsaa deres Tjeneste udføres heldigst, naar den er militairt ordnet og ledet, og endelig at lade de administrative Befalingsmænd, Forvalterne paa Lazaretherne, blive afgivne fra Forpleiningscorpsset, ved hvilket de have faaet deres Uddannelse og til hvilket de i deres Virksomhed ved Sundhedstjenesten vedblivende maae henregnes. Bestyrelsen vil da blive den samme som hidtil og dannes paa hvert Sted især af den øverste administrative Bestillingsmand og den øverste Læge i Forening.

Den første Fordring, som man stiller til Lægecorpsset, er, at det bestaaer af et tilstrækkelig stort Tal øvede og dygtige Læger. Med al Anerkjendelse af Lægernes Redebonhed til frivilligt at tilbyde deres Tjeneste under Krigsforhold, troe vi dog ikke, at denne Fordring hidtil har været fyldestgjort eller fremtidig kan ventes fyldestgjort ved frivillige Tilbud alene. Da vi nu tillige ikke skjønne rettere, end at en til Læge uddannet Børnepligtig i Reglen ikke paa nogen anden Maade vil kunne gavne Hæren saa meget, som ved at anvende den af ham opnaaede særlige Fagdygtighed i Hærens Tjeneste,

og da den militaire Uddannelse, som han vil behøve, ikke engang vil blive saa besværende som for Combattanter, see vi ikke nogen Hindring for at benytte til Hærens Tjeneste samtlige varnepligtige Læger, paa lignende Maade som man til Søværnets Tjeneste benytter det befarne Mandskab, og herved fikke Forsvarsvæsenet en tilstrækkelig Lægeforsyning.

For dernæst at kunne benytte Lægerne i den udfrevne Masse paa hensigtsmæssigste Maade baade til Hærens og Søværnets Forsyning, maae vi særlig henlede Opmærksomheden paa det Onskelige i at sammendrage Hærens og Flaadens Lægecorps'er til et for begge fælles Lægecorps, en Foranstaltning, som lettest vil lade sig udføre, naar Krigs- og Marineministeriet sammensmeltes til eet Ministerium, men dog ogsaa uden dette med stor Fordeel vil kunne iværksættes. Herved vil endelig tillige kunne bødes paa flere af de Mangler, som nu ere saa følelige, navnlig i Søetatens Lægecorps.

Det faste Lægecorps i Søetaten er aldeles utilstrækkeligt til endog den tarveligste Forsyning af Krigsskibene i Krigstid; det er endog i Fredstid utilstrækkeligt til den aarlige Udrustning. Heraf følger, at Staten allerede i Fredstid i et ikke ringe Antal, og i Krigstid i et meget stort Antal, maa engagere Læger for de enkelte Togter, give disse baade Gage og Ventepenge og dog ikke engang opnaaer, at de i Fredstid benyttede Skibslæger anvende deres erhvervede sømilitaire Dydighed under Krigsforhold.

Paa den anden Side er det faste Lægecorpses øvrige Opgave i Fredstid af saa ringe Betydning, at den ved dets Rønning forvoldte Udgift staaer i et bestemt Misforhold til det for denne indvundne Udbytte. En af Corpsets Hovedopgaver er at besøge Tjenesten ved Søetatens Hospital; men selve dette Hospital er, som i den Commissionen meddeelte Betænkning (See Bilag A. VI.) udførligt er udfikket, et Institut, som ikke bør vedligeholdes i Fredstid. Naar altsaa Søetatens Syge fremtidig indlægges paa Garnisonshospitalet, vil hele det ved Søhospitalet ansatte Lægecorps kunne spares, og Tjenesten vil da ved Siden af enkelte Ud-

commandoer kunne indskrænkes til Lægetilshjnet med Nyhoders Befolkning og Bagtholdet paa Værftet, hvilket vil kunne udføres paa en langt billigere Maade.

Det forelagte Forslag vedrørende Landmilitairetatens Lægecorps er meget moderat med Hensyn til det Antal Læger, som forlanges fast ansatte, og det tilsigter igjennem de for Reserverelagerne opførte Bestemmelser at fikke Hæren den nødvendige Tilgang af Læger i Krigstid. Den foreslaaede Bestemmelse, at Reserverelageaspiranterne uddannes i 6 Maanedes, vil neppe affrække de unge Læger fra at melde sig hertil, da man uden Tvivl vil gjøre denne Uddannelse meget lempelig; og af en saadan Hensigt maa det formeentlig forklæres, at aldeles ingen Udgift hertil er beregnet i det meddeelte Budget.

Men der kan med Rette indvendes imod den her foreslaaede Ordning, at det er onskeligt for Hæren, at en større Deel af dens Lægepersonale besidder en i Fred erhvervet Kjendskab til militaire Forhold og Lethed ved at bevæge sig i disse, saaledes at der paa Krigsfod ved hver Afdeling, ved hver Ambulance og ved hvert Lazareth i det Mindste findes 1 Læge, som har en større Erfaring og militair Routine, ved flere af de nævnte Instituter endog 2 eller flere. At opnaa dette, saavel som Forstærkningens Forsyning ved at forøge Antallet af de fast ansatte Læger, vilde blive for bekosteligt og desuden i og for sig uhensigtsmæssigt, da man ikke vilde kunne give disse Læger nogen passende Bestjæftigelse i Fredstid. Derimod vilde Hensigten kunne naaes ved at antage et Antal unge Læger af den varnepligtige Masse til at gjøre Tjeneste i en vis, begrændset Tid og derefter hjemsende dem, for senere kun at indkalde dem i Krigstid, og saalange deres Varnepligt varer. 2 Aar antages at være en tilstrækkelig Tid til at lære at bevæge sig med Sikkerhed i de Forhold, som herved komme i Betragtning, og dersom man aarlig antog f. Ex. 15 saadanne Reserverelager, da vilde man kunne være sikker paa i Krigstid at disponere over et fortrinligt og talrigt militairt Lægecorps, man vilde kunne forsyne Flaaden med Læger, hvoraf Fleertallet før havde gjort Tjeneste som Skibslæger, og man vilde kunne

reducere Antallet af de fast ansatte Læger meget betydeligt.

Vi foreslaae i Henhold hertil at udskrive til Militairlæger de Varnepligtige, som enten have afsluget Læge-Examen ved Kjøbenhavns Universitet eller som Læge-Studerende i mindst 2 Aar stadigt have gjort Tjeneste ved et af de større Hospitaller i Kjøbenhavn. De udstrevne Læger maatte kunne indkaldes til Uddannelse i et Tidrum af høist 6 Maaneder eller paa et Sægt. Vi foreslaae dernæst imellem de udstrevne Læger, som mindst have 3 Aar tilbage af deres Varnepligt i Linien, at antage aarlig indtil 15 Reservelæger, som tilbyde sig at gøre Tjeneste i 2 Aar, ved Harens og Flaadens forskjellige Afdelinger og Institutioner efter Stabslægens nærmere Bestemmelse; at Lægecorpset er fælles for Haren og Flaaden og dets Chef Stabslægen; at der i Lægecorpset ansættes 24 faste Læger, 11 af 1ste Klasse og 13 af 2den, samt at de Læger, som ere eller have været Reservelæger, skulle komme i fortrinlig Betragtning ved Ansættelsen i de faste Pladser. Endelig foreslaae vi, at Sætatens Hospital nedlægges som Hospital under ordinaire Forhold.

De tjenestegjørende Militairlæger vilde faaledes i Fredstid udgøre et Antal af 54, der maatte kunne fordeles paa den Maade, som findes meest hensigtsmæssig for Tjenesten. Exempelvis henfattes Følgende:

	Faste Læger I.	Faste Læger II.	Reservelæger.
Infanteriet . . .	5	6	10
Cavalleriet . . .	2	2	4
Artilleriet . . .	1	1	2
Transport . . .	8	9	16

	Faste Læger I.	Faste Læger II.	Reservelæger.
Transport . . .	8	9	16
Ingenieur=			
corps, Under-			
viisningsan-			
stalter 2c. . . .	„	1	1
Garnisons=			
hospitalet . . .	1	1	4
Sætatens	2	2	9
	11	13	30

I Krigstid vilde man derhos kunne have til Tjeneste over 100 Reservelæger af Linien og Forstærkningen, som ere indlevde i militaire Forhold, og samtlige de øvrige unge Læger i Landet, som endnu ikke have aftjent deres Varnepligt, et Antal der maa skjønnes tilstrækkeligt til at bestride Tjenestens Krav saavel i Hær som i Flaade.

Den Plan vil omtrent medføre følgende Udgifter:

Stabslægen	3,000 Rb.
11 faste Læger I à 1,500 Rb.	16,500 —
13 faste Læger II à 800 Rb.	10,400 —
30 Reservelæger à 360 Rb.	10,800 —
En Pharmaceut og til civile Læger.	1,600 —
Udstrevne Lægers Uddannelse.	1,000 —
	43,300 Rb.

Krigsministerens Forslag medfører en Udgift af:

Til Harens Lægecorps	50,380 Rb.
Til Flaadens Lægecorps er hidtil anvendt	9,000 —
	tilsammen
	59,380 Rb.

Besparselsen er altsaa omtrent 16,000 Rb., foruden hvad der indvindes ved Besparselsen i Læger og Ventepenge til de paa Flaaden engagerede private Læger.

X.

Sundhedstropperne.

Som udviklet i det foregaaende Afsnit ville Sundhedstropperne være at henføre til 2 Klasser, Ambulancesoldaterne, der skulle bestridde Tjenesten paa Balpladsen og altsaa maae være Stridsmænd, og Sygevogterne, der skulle bestridde Tjenesten ved Lazaretherne og vel behøve nogen, men dog ikke fuldt saa megen militair Uddannelse.

For Ambulancesoldaterne maa der formentlig være en Commandeur ved hvert Armeecorps, 1 Capitain ved det større, 1 Premierlieutenant ved det mindre, begge af Infanteriets Linie; til Hjælp for dem beregnes 1 Oversergent og 1 Sergent.

Ambulancesoldaterne samles deels ved de mindre Afdelinger (Compagnier, Escadroner, Batterier) som de stedse følge, deels i større Afdelinger ved Brigaderne og ved Ambulanterne, hvor de da staae under Commandeurens Ordre.

Undercorporalerne og de Menige udtages af Afdelingernes Combattanter af Linien eller af Erstatningsmandskabet og behøve ingen særlig Uddannelse i Fredstid. Underofficererne maae afgives af Brigaderne, hvis Understabe der i denne Anledning er tillagt hver en Sergent.

Sygepassere udtages af Militairarbeiderklassen. Sacocheførere og Cantinesoldater henregnes til denne Afdeling.

Der behøves til Tjenesten ved Lazaretherne, som Cantinesoldater og Sacocheførere, 657 Menige, 138 Undercorporaler og 134 Corporaler. Tilføies et passende Antal for Flaaden, antages det, at der maae tilbeiebringes

omtrent 718 Menige, 143 Undercorporaler og 139 Corporaler, ialt 1000 Mand af 10 Aars Mandskab.

Dette opnaaes ved aarlig at indkalde 112 Mand, deelte i 4 lige store Hold, med 3 Maaneders Mellemrum, til Militairarbeiderdepotet, hvor de gennemgaae en Rekrutskole paa 4 Uger, hvornæst de afgaae til Tjeneste ved Hospitalet i 6 Maaneder eller ved disse indtil 2 Maaneder og derefter paa et Sotogt. Efter 4 Maaneders Uddannelse udtages indtil en Fjerdedeel af de Flinkeste til at forrette Undercorporalstjeneste. Efter de 6 Maaneders Uddannelse eller efter Sotogtet hjemsendes Mandskabet. Indtil Halvdelen af Undercorporalerne kan, naar de frivilligt melde sig, endnu holdes til Tjeneste i 1 Aar som Corporaler.

I den efterfølgende Tavle er givet en Oversigt over det Personale af forskjellig Art, som vi have tænkt os nødvendigt til Bestridelse af Sundhedstjenesten ved Hæren paa Krigsskib. Det Antal Væger, der vil behøves til Flaaden, vil findes anført i Betænkningen om Søværnets Organisation. Af Sundhedstropperne have vi, som før nævnt, tænkt os nødvendige til Omsorgen for Flaadens Syge baade ombord og i Land 5 Corporaler, 5 Undercorporaler og 61 Sygevogtere. Det sidste Tal vil være tilstrækkeligt, idet anden Hjælp end Sygevogternes kan paaregnes ved Lazaretherne for Hær og Flaade, naar de henhøre til 3die Linie.

Oversigt over Fordelingen af de ved Hærens Sundhedstjeneste paa Krigsfod tjenestgjørende Militaire.

	Stabslægen.													Sundheds- tropperne		Summa.			
	21	11	5	9	3	3	1	15	8	20	12	2	1	5	2		11	3	
	21	11	5	9	3	3	1	15	8	20	12	2	1	5	2	11	3		
Stabslæge	1																	1	
Overlæger									2	5						2		9	
Corpslæger											3					8		11	
Reservelæger		21	11	5	9	3	3	1	2	5	3					22		85	
Andre værnepligtige Væger ..								15	4	10	6	2			12	68		117	
Væger...	1	21	11	5	9	3	3	1	15	8	20	12	2		12	100		223	
Forvalter I																5		5	
Forvalter II																25		25	
Forvalter III															12			12	
Forvaltere...															12	30		42	
Capitain													1					1 ¹	
Premierlieutenant													1					1 ¹	
Sergenter													2	5				7 ¹	
Corporaler															2			2	
Ambulance-Corporaler									5	3							1	9	
Lazareth-Corporaler															24	100	10	134	
Undercorporaler									5	3			10	4	24	100	14	160	
Ambulancefoldater	168	88	30	18	6	20	2		50	30	8		200	80				700	
Cantinesoldater	21	11				3	1		15	9							6	66	
Sacocheførere			5	9	3				2								2	21	
Engvogtere															120	400 ²	50	570	
Sundhedstropper...	189	99	35	27	9	23	3		2	70	14	8	2	215	86	144	510	142	1671
Skrivere	1								2									3	
Hestepasjere	1		5	9	3				2				2					22	
Dppasjere	1								6				2					9	
Rideheste	2		10	18	6				6				4					46	

Capitainen, Premierlieutenanten og Sergenterne ere medregnede ved Infanteriet.

De 9 Ambulancecorporaler, de 2 Corporaler ved Sundhedstropperne, de 8 Undercorporaler ved Ambulancer og 14 ved Sundhedstropperne samt de 700 Ambulancefoldater afgives af Afdelingernes Combattanter.

Lazarethforvalterne afgives fra Forplejningscorpset.

De 134 Lazarethcorporaler, de 138 Undercorporaler, bestemte til Lazaretherne, samt Engvogterne, Cantinesoldaterne og Sacocheførerne, ialt 929 Mand, tilveiebringes tillige med de for Flaaden bestemte ved en aarlig Udskrivning til Militairarbejderdepotet af 112 Mand, der møde i 4 Hold til 6 Maaneders Tjeneste.

¹ Opførte paa Tavlen over Infanteriet.

² Til Engvognen paa Lazaretherne i 3die Linie er for en stor Deel paaregnet anden Hjælp istedenfor Engvogtere.

XI.

Forpleiningscorpset.

De af Krigsministeriet meddeelte Forslag indeholde en udførlig Fremstilling af Hærens Behov af Forpleiningspersonale paa Krigsfod og Forslag til, hvorledes dette Personale skal staffles tilveie. Der er herved taget Hensyn til at lette Overgangen fra Fredsfod til Krigsfod uden altfor meget at benytte Kræfter, som netop ved en Krigs Udbrud ere uundværlige ved andre Ørene af Krigsbestyrelsen; til at fjerne Nødvendigheden for i stort Omfang under en Krig at benytte Personer, som iforveien ere Administrationen ubekjendte, og som Intet kjende til den militaire Forvaltning og Regnskabsvæsen; til at skaffe de høistcommanderende Officerer Leilighed til allerede i Fredstid at erhverve et Kjendskab til Administrationens hele Virksomhed, om i høi Grad vil komme dem tilgode i Krigstid; og til ved at benytte de Kræfter, som findes i den varnepligtige Befolkning, og ved at udvikle disse i en bestemt Retning at bevirke et Afslag i de Bekostninger, hvormed det ellers vilde være forbundet allerede i Fredstid at have det Forpleiningscorpset organiseret, som er af saa stor Bigtighed under Krigsforhold.

Disse Hensyn har Ministeriet stræbt at fyldestgjøre paa følgende Maade:

Det hele Intendanturpersonale henlægges under en fælles Overbestyrelse, Chefen for Armeens Intendantur.

Ved hver af de 2 Armeedivisioner oprettes en Intendantur, til hvilken overdrages en stor Deel af den nu til selve Centralbestyrelsen henlagte Detailadministration, uden at dog den herved bevirkede Formindstfelse af Forretningsmassen i selve Ministeriet bliver af den Betydning, at den vil kunne bevirke en større Reduction i dettes Personale.

Ved hver Brigade ansættes en Intendant,

som foruden Tjenesten ved en af Bataillonerne besørger de Forretninger af oeconomic Natur, som maae underlægges Brigadecommandeuren.

Derhos ansættes en fast Intendant ved hver Troppeafdeling.

Adskillige andre Embedsmænd under Intendanturen, saasom Directeuren for Baredepotet, Inspecteuren for Baredepotet o. s. v. indrangeres imellem Armeens Intendantur.

Enkelte nye Poster oprettes, saasom 2 Forvaltere ved Brigadehospitaler.

I det Hele foreslaaer man i Fredstid at lønne 45 faste Intendantur-Embedsmænd, foruden Chefen for Armeens Intendantur og det ham umiddelbart underlagte Personale. Disse Poster skulle fremtidig udelukkende besættes med dertil kvalificerede Officerer eller Embedsmænd under Landmilitair-*Etaten*.

Intendanturterne overtage i Krigstid de vigtigste og mest betroede Poster ved Forpleiningsvæsenet. Men da herved kun en mindre Deel af Krigsbehovet fyldestgøres, foreslaaer man i Fredstid at uddanne Reserverintendantur, ved aarlig af den udfrevne Masse at antage 15 Elever, som frivillig hertil melde sig, og som fyldestgjøre de samme, isørigt utilstrækkeligt præciserede Fordringer til Fordannelse, som stilles til Reserverintendantur-Elever.

Disse Elever uddannes først i $\frac{1}{2}$ Aar ved Reserverintendantur-skolen, saaledes at de deels erholde en praktisk militair Uddannelse, deels gennemgaae et Course i Regnskabsføring og Intendanturtjenestens øvrige Discipliner; de stedes derefter til en Prøve, og efter at have bestaaet denne fordeles de til de faste Intendanturer for i det næste Halvaar at fungere som Intendantur, Forvaltere m. m. under de faste Intendanturernes Ledelse og Ansvar. Dermed er deres Uddannelse fuld-

endt, og de indkalbes i Fredstid kun 1 Gang til et Repetitionskursus i 1 Maaned.

Da herved imidlertid kun vil erhverves et i Krigstid utilstrækkeligt Intendanturpersonale, foreslaaer man desuden ved de forskjellige Afdelinger at uddanne de saakaldte Reserveintendanturaassistenter. Disse udtages (altsaa ufrivilligt) af de vaabenøvede Menige, efter at disses første Uddannelse er tilendebragt, og blive 1 Aar til Tjeneste paa Undercorporals Bilkaar. Deres Antal er aarlig 31, naar Cavalleriet medregnes, hvor man vil tage dem af Militairarbejdernes Klasse.

Ved dette Forslag bemærkes:

- 1) At det hele Forpleiningscorpset samles under een Chef, skjønes hensigtsmæssigt. Men denne Chef bør ikke alene nævnes i Organisationsloven (hvilket ikke er skeet i det forelagte Udkast), men hans Stilling nøiere fastsættes. Ministeriet synes at have tænkt sig ham stillet som Departementschef i Ministeriet, og herimod vides Intet at erindre, forsaavidt Ministeriets Organisation i det Væsenlige maatte blive den samme som nu.
- 2) At en Deel af de Forretninger, som nu udføres i Ministeriet, henlægges under locale Intendantur, skjønes hensigtsmæssigt, ikke alene af de fremførte Grunde, men ogsaa for at lette Hærens Mobilisation. Det bør dog iagttages, at i ethvert Tilfælde hele Revisionen forbliver i Ministeriet.
- 3) Som Følge heraf maatte de fleste af de Forretninger, som henhøre til Troppernes Bepiøsning, Beklædning, Indkvartering, Kasernering, Sygepleie o. s. v. henlægges til Afdelingerne, hvilket antages at ville bevirke en større Reduction i det umiddelbart under Armeens Intendantur ansatte Personale. Derimod vil hele Administrationen af Armeens Centralmagasiner (Varedepot, Klædeoplag m. m.) være de locale Intendanturer uvefkomende, og det synes ikke, at man fra disse Institutioner vil kunne hente noget væsentligt Udbytte for Forpleiningscorpset under en Krig, da de selv trænge til alle de øvede Kræfter, som kunne forskaffes dem.
- 4) Den foreslaaede Udvidelse af det fast ansatte Intendanturcorpset er meget be kostelig, men den Organisation, man har tænkt sig, medfører tillige, at det overveiende Fleertal af de fast ansatte Intendantur vedblive, som hidtil, i det Væsenlige kun at være Regnskabsførere ved Troppercorpserne og ville ikke modtage nogen tilstrækkelig Udvikling eller Indøvelse i de Retninger, hvorpaa det især kommer an i Krig, navnlig med Hensyn til Troppernes Forpleining. Under vore smaa Forhold er der ikke tilstrækkelig Grund til at holde en høit lønnet og fast ansat Intendant ved hver Tropperafdeling, endnu mindre til at give ham Medhjælpere. Formaålet vil langt bedre kunne naaes ved at opgives de paatænkte Divisionsintendanturer og oprette et begrænset Antal mindre Intendanturer, omkring hvis faste Personale da det værlende, værnepligtige, til Forpleiningscorpset henhørende Mandskab maatte grupperes.
- 5) Det er et Spørgsmaal, om det vil være til Gavn for Intendanturen, at der forbeholdes Officerer og Embedsmænd under Landmilitairstaten udelukkende Ret til Intendantposterne. I ethvert Tilfælde kan den vanskeligt forenes med en velordnet Tilgang til Forpleiningscorpset fra den udfrevne Maaske og bør derfor opgives.
- 6) Den af Reserveintendantur fordrede Fordannelse bør ikke alene nøiere bestemmes, men den bør ogsaa være en anden end for Reserveofficerer. Der bør navnlig lægges Vægt paa, at Aspiranterne have en mere end almindelig Færdighed i at skrive og regne, at de have Kundskaber i Bogholderi og Regnskabsføring og maaskee tillige, at de have været beskæftigede hos Kjøbmand, eller paa anden Maade have skaffet sig Kundskab til Handelsforhold. Deres paatænkte praktiske militaire Uddannelse i Reserveofficereskolen antages ikke at være af nogen Vigtighed, og ved det foreslaaede theoretiske Kursus i Regnskabsføring og Intendanturtjenestens øvrige Discipliner vil neppe opnaaes nogen virkelig Uddannelse. At de gjøre Tjeneste ved Localintendanturerne maa ganske bifaldes, men den dertil ansatte Tid, $\frac{1}{2}$ Aar, er for kort,

naar vigtigere Poster i Krigstid skulle kunne betros dem strax.

- 7) At udtage ufrivillige Folk til Assistentter ved Intendanturen bør undgaaes. At disse Folk have gennemgaaet den almindelige militaire Uddannelse er mindre vigtigt for deres fremtidige Bestemmelse, end f. Ex. at de kunne skrive, regne og føre et Regnskab, og det kan dog neppe være Meningen, at man vil paalægge Intendanterne ved Troppesafdelingerne at lære dem dette. Overhovedet skjønnes der ikke at være nogen Nødvendighed for at drage den paatænkte Grændse imellem Reservereintendantter og Reservereintendanturassistenter, undtagen forsaavidt de første ved en længere Tjeneste i Staten (som dog ikke tilsigtes ved Ministeriets Forslag) og ved en i denne beviist større Dngtighed have erhvervet sig bedre Adkomster til at betros de vigtigere Poster under Intendanturen i Krig.

See vi hen til Søetaten da udføres nu de Forretninger, som fremtidig tænkes overførte paa Localintendanturerne, deels af de 2 Intendantter i Nyboder, hver med sin Assistent, deels af Proviantforvalteren, Inspecteuren ved Sø-Statens Hospital, Sjouerfriveren paa Værftet m. Fl., deels af Marineministeriet selv. Ved de Leiligheder, hvor der er Anledning til at erhverve sig nogen Dvelse i den Dngtighed, hvorpaa det især kommer an i Krigstid, nemlig til at besørge Mandskabets Naturalforpleining, anvendes i Reglen særligt til Proviantfriere engagerede Folk udenfor Staten, som sendes ud med Skibene, og den af dem erhvervede Erfaring kan saaledes let gaae tabt. Den hele Indretning er befoistelig og bringer ikke Forsvarsvæsenet det Udbytte, som den burde.

Den meest hensigtsvarende Ordning vilde uden Tvivl ogsaa her gives ved at danne et for Hær og Flaade fælles Forpleiningscorps. Dette forudsætter imidlertid, at der dannes et fælles Ministerium for Forsvarsvæsenet, og da Commissionen med Hensyn til dette Punkt ikke er kommen til Eenstemmighed, have vi afsatt et dobbelt Udkaft, eet under den Forudsætning, at Sammenlægningen af Ministerierne

finder Sted, et andet under den Forudsætning, at der vedbliver at bestaae 2 Ministerier.

Under den første Forudsætning er vort Forslag følgende:

Der dannes en fælles Intendantur for Hæren og Flaaden, som underlægges en Chef for den militaire Intendantur, der er Departementschef under Ministeriet for Forsvarsvæsenet.

Under Chefen for den militaire Intendantur høre 9 Localintendanturer, af hvilke de 5 knyttes hver til sin Brigade, 1 nærmest er bestemt for Flaaden, 1 for Artilleriet og et Cavalleriregiment Vest for Storebelt, 1 for Artilleriet og et Cavalleriregiment Øst for Storebelt, og 1 til forskjellige militaire Institutioner i eller ved Kjøbenhavn, saasom Garnisonshospitalet, Underviisningsanstalterne m. m., samt til at udføre de Forretninger, der nu paa hvile Krigsministeriets Kasserer.

Bed hver Localintendantur er fast ansat 1 Overintendant, 1 Intendant af 1ste Klasse, som tillige er Kasserer, og en Intendant af 2den Klasse. Ved nogle Intendanturer, navnlig hvor et Cavalleriregiment er henlagt til en Brigade-Intendantur, er der 2 Intendantter af 1ste Klasse. Dette vil sandsynligviis medføre, at i Krigstid, hvor den til en Brigade knyttede Intendantur kommer til at omfatte alle med Brigaden under een Commando forbundne Afdelinger, den for Artilleriet og et Cavalleriregiment Vest for Storebelt i Fred bestemte Intendantur i Krig kommer til at udvikle sig til en Corps-Intendantur for den Deel af Hæren, som opererer Vest for Beltet, at den for Artilleriet og et Cavalleriregiment Øst for Beltet bestemte Intendantur udvikler sig til en Corps-Intendantur Øst for Beltet, og at den 8de Intendantur for Hærens Afdelinger udvikler sig til en Localintendantur for Kjøbenhavn.

Enhver i Hæren ansat Regnskabsfører eller Embedsmand ved Forpleiningsvæsenet maa være indrangeret under en af disse Localintendanturer, dog med Undtagelse af Regnskabsførerne ved Artilleriets Arsenaler og Laboratorier, ved Ingenieurcorpsets Bygningsvæsen, ved den topographiske Tjeneste og ved Centralmagasinerne,

som staae umiddelbart under Ministeriet. Alle de førstnævnte ere opførte og omtalte tidligere som Officierer ved de forskjellige Baaben, som de tilhøre. Kun med de ved Centralmagasinerne ansatte have vi ikke nærmere kunnet bestjæftige os, idet Tiden ikke tillod en dybere Indtrængning paa det store Omraade, som de centrale Magasiners og Depoters Enkeltheder frembyde. Vi skulle kun bemærke, at vi have tænkt os, at de ved disse Magasiner og Depoter ansatte Officierer, ligesom de ovenfor nævnte, alle bør have Kongelig Udnævnelse.

Under disse Localintendanturer samles altsaa Regnskabsvæsenet (med de nævnte Undtagelser) og Forpleiningsvæsenet for alle Hærens og Flaadens Afdelinger baade i Krig og i Fred. De ved dem ansatte Embedsmænd ville erholde al den Leilighed, som i Fredstid kan staffles, til at udvikle sig for deres Opgave i Krig; Overgangen fra Fred til Krig vil for Intendanternes Vedkommende foregaae paa en let og simpel Maade; Disponent- og Kasserer-Functionerne ville være paa forskjellige Hænder; ved Kasserernes og Regnskaberne Concentrering vil allerede i Fredstid opnaaes en større Lethed og Sikkerhed i Krigsministeriets Regnskabsaflæggelse, og i Krigstid vil megen Uorden, hvorpaa den sidste Krig frembød advarende Exempler, kunne undgaaes.

At der bør aflægges Maanedesregnskaber fra alle Intendanturerne, at disse bør være bilagte med de behørigte Regnskabsdocumenter eller i alt Fald henvisse til det Sted eller de Regnskaber, hvor de findes, og at en paa Indsendelsen umiddelbart følgende Revision bør finde Sted i Ministeriet, ansæes som en Selvfølge.

Af den til Hæren og Søværnet udskrevet Masse (Militairarbeidere medregnede) kan aarlig antages til Forpleiningscorpset indtil 36 Elever, som paa en for Krigsministeriet fyldestgjørende Maade bevise, at de have mere end almindelig Færdighed i Skrivning, Regning og Bogføring. Disse fordeles til Intendanturerne og de øvrige regnskabsførende Institutioner, hvor de indkaldes i 2 Hold og uddannes i $\frac{1}{2}$ Aar paa Meniges Vilkaar. De som i Løbet af dette Halvaar vise sig usikerede til Regnskabsforretninger, sendes tilbage til de Baaben, til

hvilke de ere udskrevne. Resten hjemsendes med Undtagelse af 9 af de sliukste i hvert Hold, som selv ønske det; disse antages til fortsat Tjeneste som Assistentter ved Localintendanturerne i et Aar paa Underofficerss Vilkaar, og af disse kunne efter Aarets Udløb atter 4 eller 5 af hvert Hold antages paa et Aar ad Gangen til fortsat Tjeneste som Underintendantter paa Officerss Vilkaar. Ved hver Intendantur kan der være ansat 2 Underintendantter og 2 Assistentter. De ville gjøre Tjeneste deels som Afdelingsintendantter under Brigadeintendantens Tilsyn og Veiledning, hvorved de ville erholde den Udvikling, der nu udsættes hos en Bataillonsintendant, deels som Medhjælpere ved de øvrige under Localintendanturen henlagte Forretninger. De, som gaae af efter $2\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste, erholde Orlovspenge, 200 Rd. De, som gaae af efter flere Aars Tjeneste, erholde 100 Rd. Tillæg i Orlovspenge for hvert Aar, de have tjent over $2\frac{1}{2}$. De, der have tjent i 5 Aar, hjemsendes som udtjente i Linien. Derhos erholde de, der have tjent mindst $3\frac{1}{2}$ Aar, samme fortrinlige Afgang som Officerer til visse Embeder og Bestillinger under Finansministeriet, i Henhold til Kongelig Resolution af 29de Septbr. 1860. De faste Poster ved Forpleiningscorpset besættes fortrinnsviis med dem, som have gjort mindst $2\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste ved en Intendantur. Af den samme Klasse besættes ogsaa fortrinnsviis de underordnede Poster i Ministeriet og de samme underlagte regnskabsførende Institutioner, ligesom Proviandforvalterne ved de udkommanderede Krigsskibe fortrinnsviis vælges imellem dem. Saavel Underintendantter som Elever kunne, saalænge de staae i Linien, indkaldes til de Exerceertider, som af Krigsministeriet bestemmes. Under Forudsætning af, at der ikke dannedes et Ministerium for Forsvarsvæsenet, vilde Organisationen af Forpleiningscorpset for Hæren alene fremgaae tilstrækkelig tydeligt af det Foregaaende, idet da den førnævnte 9de Intendantur maatte bortfalde med Alt, hvad der hører til Samme, fra Hærens Omraade og gaae ind under Flaadens. 3 Lovforslagene angaaende Søværnets Ordning findes vor Indstilling fremsat under denne Forudsætning.

Oversigt over Fordelingen af de ved Hærens Forpleiningscorps paa Krigsfod tjenestegjørende Militaire.

	2 Corpsintendantur.	5 Regimentsintendantur.	2 Hæfere-Magasiner.	4 Føde-Magasiner.	8 Tilføde-Magasiner.	4 Kozepark.	5 Føde-Magasiner.	2 Mundbringsdepoter.	Koraller og Seir.	Mognpartene.	Mobilis Kaseris- og Reserve-Depot.	Depoter af Forpleiningsgenstande.	1 Kaffbagteri.	Kogartene.	32 Bataljoner.	5 Kavalleri-Regimenter.	Artilleris Betskifte.	Ingenieurcorpsets Betskifte.	5 Infanteri-Depoter.	5 Kavalleri-Depoter.	2 Artilleri-Depoter.	1 Ingenieur-Depot.	1 Militarbejder-Depot.	Chefen for Forpleiningscorpsct.	Regimentsintendantur i Sjælland.	Central-Magasiner og Depoter i Sjælland.	Gum.	
Chefen for Forpleiningscorpsct																								1			1	
Overintendanten	2	5																										8
Intendanten I	2	5																										10
Intendanten II	2	5																										8
Underintendanten	10	2	4										5		21	5	2			2	5	2		1		1		60
Assistenten (cetaarige)	2		4	8		4	5	2			1		25		11	5			5		1	1						74
Underassistenter	8	10	4	4	8	4	5	4		2	1	2	1	12	64	5	16	4	5		2	1	2		1			165
Carlige engagerede	2 ¹				8 ⁴								1 ⁷															11
Sum	16	35	6	12	24	8	10	6		2	2	2	2	42	96	15	18	5	15	5	6	2	3	1	4		337	
Underofficerer af Forstærkningen									4																			4
Undercorporaler			10	8		4	5	2																				29
Magasin- og Depotarbejdere	6 ²	20 ²	100	100	64	100	60	20	24		10	8															130	642
Carlige Arbejdere og Haandværkere								10 ⁵			4 ⁶		30 ³															44
Sum			110	108	64	104	65	32	28		14	8	30													130	719	
Skrivere	12	20	2	4			5	4		4	1			30	64	10	4	2	20	5	4	2	2		4			205
Dypassere	6 ³	5																							1			12
Hestpassere	4	5																							1			10
Rideheste	4	5																							1			10

¹ 2 Overfeltslagtere. ² Fodordonnanser. ³ 2 Dypassere hos Overfeltslagterne. ⁴ Slagtere. ⁵ Skrivere og Etomagere, Sadelmagere og 1 Bødder. ⁶ Sadelmagere og Snedkere. ⁷ Bager. ⁸ Bagere og Medhjælpere.

Anm. De ved Central-Magasinerne og Depoterne ansatte Bestillingsmand henhøre ikke til Forpleiningscorpsct. — De ved samme paa Krigsfod anvendte Haandværkere er ikke medregnede.

Omkoftningerne ved et faadant Forplei-
ningscorp8, som det af os tænkte for Hæren alene,
blive lidt over 40,000 Rbd., som det fremgaaer af
den som Bilag B. XII. optagne Udgiftsberegning.

Efter Krigsministeriets Plan vilde Ud-
gifterne blive for Hæren:

	Rbd.	Rbd.
31 Menige i 6 Maaneder (anden- sted8 bragte i Anslag)		
31 Reserveintendanturasfiften- ter i 1 Aar à 40 8. daglig	4,714.	
Orlovspenge til disse	930.	
Deres Oplærelse	384.	
15 Reserveintendantur i Tjener- tiden	600.	
1 Overintendant ved Officer8- skolen	1,520.	
15 Elevers Underhold ved samme	4,500.	
		12,648.
1 Regnskabsfører i Krigsmini- steriet og ved Generalstaben . . .	1,000.	
36 Intendantur	46,200.	
4 Assiften-ter, 5 Skrivere	3,800.	
Inspectionen ved Garnifons- hospitalet i Kjøbenhavn	2,300.	
4 Kafjernercommandanter	1,600.	
2 Forvaltere ved Brigadehospitalet	1,900.	
		56,800
Ved Søetaten anvendes nu:		
Intendanturen i Nyboder	4,000.	
Proviantforvalteren 600 Rbd., Sjoverfkriveren 400 Rbd.	1,000.	
Inspectoren ved Sø-Statens Hospital	750.	
		5,750.
		75,198.

Besparelsen vil altsaa under begge Forud-
sætninger være meget betydelig.

Paa denne Maade vil der i Fredstid ved
Hæren alene bestandig være til Tjenefte:

8 Overintendantur,	} fast ansatte.
18 Intendantur,	
16 Underintendantur (som tjene paa Officer8 Vilkaar),	
16 Intendanturasfiften-ter (som tjene paa Un- derofficer8 Vilkaar),	
26 Elever.	

Foruden disse vil der i Linien findes:

omtr. 12 Underintendantur (derfom de gjen-
nemfritlig hjemfendes efter 3½ Aars
Tjenefte),

omtr. 26 Intendanturasfiften-ter,
og omtr. 65 Menige;

og i Forstærkningen vil der findes:

omtr. 32 Underintendantur,

omtr. 32 Intendanturasfiften-ter,

og omtr. 74 Menige.

Ved en Krigs Udbrud vil der altsaa ved
hver af de 8 Intendantur foruden Over-
intendanten være 2 eller 3 faste Intendantur,
7 til 8 Underintendantur, som have mindst
2½ Aars Tjenefte, 9 Assiften-ter, som have
1½ Aars Tjenefte, og 18 Elever. De sidste
ville kun have ringe militair Uddannelse,
men de ville dog have noget Kjenfkab til den
militaire Regnskabsføring, og vedkommende
Brigadeintendant vil i ½ Aar have haft Leilig-
hed til at gjøre sig bekjendt med deres perfon-
lige Egenfaber.

Ved Flaaden vil foruden et Par særdeles
kjendte Eskadreintendantur findes et ikke ube-
tydeligt Perfonel, som allerede i Fredstid er
indøvet i Proviantforvalter-Tjeneften.

De vor Betænkning følgende Lovforflag
ville med Hensyn til Forpleiningscorpset findes
affattede under den dobbelte Forudsætning, at
der oprettes et Ministerium for Forsvar8væfenet,
eller at den nuværende Sondring imellem et
Krig8- og et Marineministerium vedbliver at
bestaae.

Vi tilføie den Bemærkning, at det uden
Tvivl vil findes henfifftvarende at lade Advance-
mentsforhold indtræde imellem Intendantur paa
den ene Side og Contoirchefer, Revisorer og
Fuldmægtige i Forsvarsministeriet paa den an-
den Side.

Hosføiede Tavle udvifer, hvorledes vi i det
Enkelte have tænkt os Fordelingen paa Krig8-
fod af de for Hærens Vedkommende til For-
pleiningscorpset hørende Perfoner.

XII.

Dyrlægecorpsset.

Det til Dyrlægetjenesten nødvendige Personale foreslaae vi tilveiebragt paa en Maade, der aldeles svarer til den i Afsnittet om Lægerne fremsatte. Vi indstille derfor, at der til militaire Dyrlæger aarlig udskrives de Børnepligtige, der have bestaaet Dyrlægeexamen ved den Kgl. Veterinair- og Landbohøjskole, og at disse bør kunne indkaldes til Uddannelse i et Tidsrum af høist 6 Maaneder; at der imellem de udskrivne Dyrlæger, som have mindst 3 Aar tilbage af deres Børnepligt, aarlig antages 3 Reserverdyrlæger, som tilbyde sig at gjøre Tjeneste i 2 Aar ved Hæren, og som komme fortrinnsviis i Betragtning ved Besættelse af de 9 faste Pladser, som bør findes i Dyrlægecorpsset, nemlig Stabsdyrlægens, 4 Overdyrlægers og 4 Corpsdyrlægers.

Der vil saaledes i Alt være 13 Dyrlæger til Tjeneste, som kunne fordeles saaledes, som det findes bedst stemmende med Tjenestens Tarv.

I Krigstid vil man derhos kunne have til Tjeneste henved 20 Reserverdyrlæger af Linien og Forstærkningen, foruden de øvrige unge Dyrlæger, der ikke have afgjort deres Børnepligt.

Der vil behøves i Krigstid:

Ved 5 Brigadestabe	5
— 5 Cavalleriregimenter	10
— 12 Batterier	12
— Parkerne	2
— Hestedepoterne	2
— Sygehestedepoterne	4
— Hovedkvartererne	4
— Reservetraindepotet	1
Stabsdyrlægen	1
Ved Depoterne hjemme	7

i Alt... 48

et Antal, som saaledes maa skjønnes rigelig at kunne tilstede.

XIII.

Militairarbejderne.

Vi have allerede ved Omtalen af Trainet henledet Opmærksomheden paa det Onstelige i en Forandring af den Maade, hvorpaa efter den hidtil gjældende Lovgivning de Corps ere stillede, hvis Menige henføres til Militairarbejderklassen, i Modsætning til de Corps, hvis Menige ere Stridsmænd. Vi vilse komme tilbage til en nærmere Udvikling heraf i et senere Afsnit, vedrørende de Forandringer i den bestaaende Værnepligtslov, der maa skjønnes tilraadelige efter den af os i Forslag bragte Harplan, og kunne derfor, idet vi henvise til dette Afsnit, her indfranke os til at fremstille vor Anskuelse angaaende den Brug, som der bør gjøres af Militairarbejdere, og at fremsætte de Forslag, som vi derom vilse bringe paa Bane.

Militairarbejderne ere efter Ministeriets Plan bestemte til Brug:

- 1) som Trainfoldater,
- 2) som Soldater af Sundhedstropperne,
- 3) som Oppassere og Hestepassere,
- 4) som Arbejdsmandskab.

Idet Trainfoldaterne og Sundhedstropperne alt tidligere ere omhandlede, behøve vi her kun at beskæftige os med de to sidstnævnte Klasser.

Paa Krigs- og Cantonnementsfod maa det fastsættes som Regel, at der er en Hestepasser for hver bereden Officcer, Bestillingsmand og Stabsergent. Der gives tillige paa Krigsfod 1 Oppasser til enhver bereden eller ubereden Officcer eller Bestillingsmand, som ikke umiddelbart under sig har Mandskab, Combattanter eller Noncombattanter, og en Ordnants ved hvert Infanteriecompagni, hvorefter det skjønnes nødvendigt at tildele Oppassere til de Officcer og Bestillingsmand, der kunne erholde fornøden Hjælp af en dem undergoven Menig, uden at

denne derfor mindre behøver at forrette den samme Tjeneste, som enhver anden af hans Afdeling. Der vil af Oppassere, saaledes som de til de foregaaende og dette Afsnit foiede Tavler og Oversigter udvise, behøves omtrent 270. Antallet af Heste for beredne Officcer og Bestillingsmænd ved Linieafdelingerne (tilligemed dem, der forblive i Standquartiererne) er saa stort, at der vil behøves omtrent 550 Hestepassere, idet der forudsættes, at der gives 2 Hestepassere for 3 Heste og 1 for 2 og 1 Hest.

Med Hensyn til Hestepasningen paa Garnisonsfod ere vi komne til den Overbeviisning, at det vil være hensigtsmæssigt at bestemme, at Escadrons- og Batteri-Officcershestene opstaldes og vogtes i Escadrons- og Batteristaldene ved Afdelingernes Mandskab. Med Hensyn til samtlige øvrige Officcersheste var det fra først af vor Tanke, at de burde opstaldes og vogtes ved Brugerens Foranstaltning, imod at denne erholdt Staldrums- og Hestepasningsgodtgjørelse. En nyere Overveielse har dog ladet os befrygte, at mange Officcer vilde selv for en rigelig Godtgjørelse ikke kunne tilveiebringe en saa paalidelig og regelmæssig Røgt af Heste, som den, den udfrevne Hestepasser yder, at man derfor vilde udsætte sig for, at Hestene vilde komme til at lide, til Skade baade for Bruger og for Eier, og endelig, at man i Krigstid vilde savne et tilstrækkeligt Antal af Mandskab, uddannet til denne Gjerning. Vi ere derfor blevene staaende ved at ansee det for rigtigt, at der tildeles enhver paa Fredsfod bereden Officcer eller Bestillingsmand, undtagen de ved Escadroner eller Batterier ansatte, 1 Hestepasser. Fredstjenestens daglige Krav vil saaledes medføre en Udskrivning af omtrent 170 Hestepassere, deri med-

regnet dem, der ifølge det Tidligere ere tænkte anvendte ved Underviisningsanstalterne. Deres Tjenestetid bør som nu fastsættes til at være i et Tidrum af 1 Aar, efterat de have modtaget en foreløbig Uddannelse i 4 Uger. Tidspunktet for deres Indkaldelse bør fastsættes til at falde i de første Dage af Mai. Det Krav, Krigsfoden stiller med Hensyn til Hestepassere, vil ved det nævnte Tal af aarlig Udstrevne blive mere end rigeligt tilfredsstillt.

Nedenstaaende Oversigt viser Fordelingen af Hestepassere og Oppassere, saaledes som vi nærmest have tænkt os samme, ifølge de af os fremsatte Forslag:

	Hestepassere.			Oppassere, paa Krigsfod.
	Paa Hestefod.	I Ereteridion saaes dem, der findes paa Hestefod.	Paa Krigsfod.	
Ministeren	1	"	2	1
Infanteriet	74	"	103	94
Cavalleriet [Fleertallet].	25	36	137	32
[Cavalleriet, Mindretallet]	[21]	[19 eff. 15]	[113]	[29]
Artilleriet	26	24	96	15
Trainet	"	"	24	14
Ingenieurcorpset	7	3	50	25
Generalstaben	21	3	49	33
Auditeurcorpset	"	"	"	6
Forpleiningscorpset	1	2	10	12
Sundhedstjenesten	"	8	22	9
Drægtetjenesten	"	6	39	32
Officerstolen	6	"	"	"
Ride- og Beslagstolen	10	"	10	"
Sum	171	82	542	273
	[167]	[65 eff. 61]	[518]	270

Til Brug ved Arsenals- og Laboratorietjeneste foreslaaer Ministeriet 90 indkaldte om Aaret nemlig 120 i et halvt Aar, og deraf 60 endnu i et halvt Aar. Dette Antal er for ringe. Naar ikke alt Materiel skal forfalde af Mangel paa tilborligt Tilsyn, vil det være nødvendigt, især naar tillige andre Arbejder skulle fremmes, idetmindste i den nærmeste Fremtid at have:

ved Kbhvns. Arsenal 100 i et halvt Aar	} 75
50 i det andet halve Aar	
— Kbhvns. Laboratorium ligesaa	75
— Biarsenalet 40 i et halvt Aar	} 30
20 i det andet halve Aar	
	180

altsaa den dobbelte Styrke af den, der er opført i Ministeriets Plan.

Det antages imidlertid hensigtsmæssigere for Tjenesten at ombytte Militairarbejderne med leiet Mandskab, der kan forudsættes at arbejde med mere Lyst, og som ogsaa vil være mere skikket dertil, da der i Militairarbejderklassen findes mange smaa og svage Folk. Den til 180 Militairarbejdere svarende Sum af 25,000 Rd. bør derfor tilstaaes de tekniske Afdelinger til Anskaffelse af Arbeidskraft (foruden de 15,000 Rd., der ere vedtagne som Erstatning for faste Haandværkere), og Indkaldelsen af Militairarbejdere til denne Tjeneste undlades.

At der, naar Magasinerne concentreres og sættes i en saadan Stand, at Stov og Slud ikke medføre saa store Fordringer som nu til stadig Pudsnings, eller rettere, naar de ikke give Anledning til Forfald, med Tiden kan finde Indskrænkning Sted i denne Udgift, er vist; paa den anden Side maa det fremhæves, at Indførelsen af nye Haandvaaben i lang Tid vil kræve større Arbejde ved Tilvirkning af Ammunition, og at de efterhaanden i Størrelse voxende Kanoner med Tilbehør ogsaa kræve forøget Arbeidskraft. I den nærmeste Fremtid vil det endog rimeligviis være nødvendigt at andrage om extraordinaire Pengebevillinger til Ordningen af Materiellet.

Krigsministeriet har foreslaaet at udtage Reservereintendanturasistenten samt Telegraphister af Militairarbejderne. Hvad de første angaaer, da vil den Ordning af Tilgangen til Forpleiningscorpset, som vi i det foregaaende Afsnit have tilraadet, gjøre dette Forslag overflødig, og hvad Telegraphisterne angaaer, da maatte disse vel helst antages tillige fra den combattante Klasse. Efter Udfaldet iaar at domme er det ikke heldigt at være henviist alene til Militairarbejderklassen.

Hvad angaaer de 80 Militairarbejdere, som

Krigsministeriet foreslaaer indkaldte til andet Brug, da forudfattes, at dette tildeels er til Tjeneste ved Varedepotet 2c. og ved adskillig Kasernetjeneste; det er dog rimeligt, at dette Mandskab for en stor Deel maatte kunne afløses med leiet Mandskab, dog ikke ved den topografiske Tjeneste, der hidtil har udkrævet i Sommermaanederne omtrent 36 Mand, hvoraf 6 til 8 Træarbeidere.

I Henhold til Ovenstaaende foreslaae vi derfor, at der aarlig til Hestepasning og til den anden Tjeneste, som Militairarbejderne, Trainfoldaterne og Snygevogterne frareguede, efter det af os Fremsatte her udføre, aarlig indkaldes indtil 250 Mand, der efter Rekrutuddannelsen i 4 Uger kunne holdes til Tjeneste i indtil 1 Aar.

Militairarbejderdepotets Nødvendighed fremgaaer af sig selv. Der kan ved samme ikke være ansat et mindre Personale end 1 Capitain, Chef, og 2 Underofficerer af Sergentsklassen, alle hørende til Infanteriet og medregnede blandt de Befalingsmænd, der i Affnittet angaaende dette Vaaben ere opførte ved samme.

Det vil i Almindelighed falde meget hensigtsmæssigt at lade Chefen for dette Depot blive den Officeer, som i Krigstid er bestemt til at overtage Commandoen over Sundhedstropperne. Sandsynligviis vil der da ligeledes være en Anvendelse udenfor Depotet for de tvende Sergenter, og det maa derfor være Befalingsmænd af Forstærkningen, som da overtage Commandoen over samme.

XIV.

Hærens Haandværkere.

Ved de enkelte Baaben ere opførte de Haandværkere, som behøves til fast Tjeneste ved dem.

Vi foreslaae disse stillede i 4 Grader, svarende til Underofficersklassens, nemlig Artilleriets Mestersvende lige med Stabsjenter, Bøsssemagerne lige med Overserjenter, Sadelmager og Bomstjærerne lige med Serjenter, og endelig Beslagsmedene lige med Corporaler, dog med den Forskjel, at hine ogsaa have fast Ansjættelse. Der opnaaes nemlig herved en Gruppering svarende ret noie til den Betydning, som enhver af disse Klasser Haandværkere har, og til den Lønning, der vil være et passende Bederlag for deres Arbeide.

Desuden vil en Deel Haandværkskraft findes i den udfærevne Mæsse, og denne bør benyttes til i Krigstid at skaffe Hæren den større Forsyning, hvortil den da vil trænge. Uddannelsen af disse Haandværkere til militært Brug bør finde Sted ved Artilleriets tekniske Afdelinger, med Undtagelse af Beslagsmedene, der maae afgives til Beslagskolen for der at uddannes, og vi meddele nedenfor en Oversigt over Behovet, hvoraf vil fremgaae, at Krigsfødens Krav vil kunne tilfredsstilles, naar der aarlig indfalder omtrent

65 Haandværkere til Uddannelse ved Artilleriets tekniske Afdelinger og Beslagskolen. De ere medregnede iblandt det i Afsnittet om Artilleriet omhandlede Mandskab.

Den øvrige Haandværkskraft, som Hæren benytter, bør faaes igjennem sædvanlige Arbeidscontracter, kun maa det paasees, at de til Linien eller Forstærkningen hørende Arbeidere, som maatte være engagerede, ved Indkaldelse indtræde i Meniges eller Undercorporalers sædvanlige Vilkaar.

Hosføiede Table giver en Oversigt over de Haandværkere, der behøves ved Hærens Afdelinger i Krigstid, udenfor Ingenieurcorpset, ved hvis Haandværkere der ikke er at tage Hensyn alene til Haandværksdygtigheden, men langt mere til, at de besidde de for Combattanter nødvendige legemlige Egenstaber. Ingenieurcorpsets Undercorporaler og Menige ere derfor alle paaregnede at være Soldater, der ere i Besiddelse af adskillige, iøvrigt meget forskellige Haandværksfærdigheder, uden at der lægges nogen Vægt paa, at de besidde disse i nogen særlig høi Grad. De ere derfor ikke medregnede nogensteds, hvor der er Tale om Hærens Haandværkere.

Oversigt over den planmæssige Fordeling paa Krigsfod af Hærens Haandværkere.

	A.				B. Børnepligtige Haandværkere.														Total- sum.	Daglig Udskrivning.					
	Hvervede Haandværkere.				Bed Linien.																Bed Forstærkningen.				
	Infanteriet.	Cavalleriet.	Artilleriet.	Sum.	Ingenieurtopperne.	5 Brigadesfabr.	Drømmeantlekskibønnen.	5 Cavalleriregiment.	2 Væbnepligt.	2 Egeskærerepligt.	2 Artilleriregiment.	9 Rideskolepligt.	Køkkenregimentpligt.	2 Kommunikations.	Stenalet i Sjælbønnen.	Laboratoriet i Sjælbønnen.	Værktøjen.	Batterier.			Samlet Styrke ved Linien.	Infanteriet.	3 Batterier.	1 Ingenieurcompagni.	Samlet Styrke ved Forstærk- ningen.
Mestersvende			8	8																					
Bøsssemagere	21	5	3	26										10		2	2	14	16				16	30	10
Sadelmagere		15	3	18 ¹			2 ¹	5 ¹	2 ¹		9	1		10	2	2	2	35		3		3	38	11	
Væbsmagere		15	2	17	2	10	2	5	2	2	2	18	1	2			2	48		6	1	7	55	13	
Grovsmede											9	1		14		3	2	29		3		3	32	6	
Kleinsmede														13	3	1	2	19					19	4	
Hjulmagere														10		2	2	24		3		3	27	5	
Snedkere														30	3	2	2	35					35	8	
Dreiere														10				10					10	2	
Væbtere															3	2	2	7					7	2	
Malere												1		3	3	2	2	11					11	2	
Strøddere														3	4		2	9					9	2	
Sum...	21	35	13	69	2	10	4	10	2	4	2	45	5	2	103	18	14	20	241	16	15	1	32	273	65

¹ Sadelmager og Bomstjærere.

XV.

Hærens Spillemand.

Der foreslaaes en fast Spillemandsklasse, fordi der til Signalblæsning nødvendigviis maa have endeel Spillemand, der ere i uafbrudt Øvelse, og fordi de Paagældende maae besidde visse musikalske Færdigheder og Anlæg forinden Anfættelsen. Denne er foreslaet at kunne finde Sted allerede med 14 Aars Alderen, fordi det ellers vilde være vanskeligt at faae de lavere Grader i Spillemandsklassen besatte.

Efter at de tidligere Brigademusikcorpsere ere ophævede, og det er foreslaet at nedsætte Bataillonens faste Spillemand fra 17 til 9, vilde let al Militairmusik, med Undtagelse af Livgardens, maatte ophøre. For at forebygge dette er der foreslaet 1 Spillemand I. ansat ved hver Infanteribrigade, for at han kan sammendræge, indøve og føre Commando over de ved Brigaden værende

Batailloners Spillemand som et større Musikcorps. Han maa være bekendt med Musikens Theori.

Foruden den egentlige Spillemandsklasse oplæres aarlig til Completering for Hæren og Forsyning af Forstærkningen et vist Antal Reservespillemand blandt det tjenestegjørende Mandskab. Det Antal, der aarlig skal oplæres, bestemmes af Krigsbestyrelsen.

For at opnaae, at der i Spillemandsklassen kan skee Forfremmelse, og da iøvrigt den forskjellige Grad af Dygtighed, som de Enkelte besidde, vil fordre en forskjellig Grad af Lønning, foreslaae vi de faste Spillemand inddeelte i 5 Klasser, hver indeholdende ved de forskjellige Aabener det Antal, som Lovforslaget nærmere udviser.

Da vi ikke have kunnet bekræftige os med det os af Krigsministeriet meddeelte Udkast til Lov om Lønninger m. v. ved Landmilitæretaten, ei heller have kunnet foretage nogen Bearbejdelse af det samme ledsagende Overslag over Udgifter ved Landmilitæretaten for eet Aar, see vi os ikke istand til at give en nøiagtig Fremstilling af, hvor stort Hærens Budget efter den af os foreslaaede Ordning kan forventes at ville blive.

Derimod fremgaaer det af nedenstaaende

Udgiften til Infanteriet.....	1,722,500 Rb.
— - Cavalleriet (Fleertallets Forslag).....	560,200 —
— - — (Mindretallets Forslag).....	(425,100) —
— - Artilleriet og Trainet.....	524,700 —
— - Ingenieurcorpset.....	108,600 —
— - Commanderende Generaler, Commandanten i Kjøbenhavn og Generalstaben.....	82,900 —
— - Militairarbejderne.....	53,300 —
— - De fælles Underviisningsanstalter.....	59,200 —
— - Auditeurcorpset	} Den Deel deraf, som falder paa Landmilitæretatens Budget.
— - Vægecorpset	
— - Forplejningscorpset	
— - Dyrlægecorpset.....	
— - Forskjelligt.....	
	11,100 —
	33,300 —
	42,600 —
	9,200 —
	298,200 —

Af denne Beregning fremgaaer en aarlig Totaludgift af 3,506,000 Rb., naar Cavalleriet ordnes efter Fleertallets Forslag, og af 3,371,000 Rb., naar det ordnes efter Mindretallets Forslag, medens Krigsministeriets Overslag, naar, for Sammenligningens Skyld, enkelte Udgifter fradrages, som vi ikke have bragt i Anslag, fordi de ligge udenfor selve Hæren, saasom Krigsministeriet o. fl., udgjør et samlet Beløb af 3,250,000 Rb.

Hovedsagen til den forøgede Udgift ligger i vort Forslag om at udskrive og indkalde alt det til den egentlige Krigstjeneste tjenestedygtige Mandskab, en Forholdsregel, som vi ansee for

Beregning, hvis nærmere Opgjørelse er vedføjet under Bilag B. XII., hvor store Udgifterne vilde blive, naar de samme Lønningsbestemmelser og øvrige Udgiftsnormer, som Krigsministeriet har paatænkt at bringe i Forslag, skulde erholde endelig Gyldighed, idet vi til disse Bestemmelser kun have føjet enkelte, som nødvendigjordes ved, at der til de af os foreslaaede Charger eller Institutioner ikke fandtes tilsvarende i Krigsministeriets Plan.

at være af saa stor Vigtighed for Landets Forsvar, at vi uagtet dens Bekostelighed paa det Barmeste maae anbefale den til at gennemføres.

Den herved opstaaede Fordyrelse have vi stræbt at modarbejde ved overalt at foreslaae en saadan Ordning af Hærens forskjellige Baaben og Institutioner, at den ikke kunde være mindre kostbar, naar den skulde være forsvarelig, men vi have ikke fundet noget Middel til at gaae videre i Besparelser end skeet er ved de af os fremsatte Forslag. Ravnlig have vi hverken kunnet tilraade en kortere Uddannelsesetid af de Menige eller en knappere

	Til Anvendelse paa Krigsfuepladsen.															Til Anvendelse udenfor Krigsfuepladsen.					Total- sum.	
	Bevæbnede af Linien.					Bevæbnede af Fæstnings- artilleriet.					Bevæbnede af Forstærkningen.					Sum af Bevæbnede.	Bevæbnede af øvet Erstatningsmandskab.					
	Officerer.	Underofficerer.	Spillemænd.	Meninge.	Sum.	Officerer.	Underofficerer.	Spillemænd.	Meninge.	Sum.	Officerer.	Underofficerer.	Spillemænd.	Meninge.	Sum.		Officerer.	Underofficerer.	Spillemænd.	Meninge.		Sum.
Infanteri	425	995	228	21000	22648	198	451	99	8800	9548	32196	50	148	42	6300	6540	38736
Cavalleri [Fleertallet]	103	180	52	1920	2255	2255	28	51	10	600	691	2944
Cavalleri [Mindretallet]	75	123	35	1320	1553	15	33	6	300	354	1907	19	36	6	417	478	2385
Artilleri	46	131	32	1653	1862	44	92	6	3000	3142	9	30	9	429	477	5481	43	73	4	2167	2287	7768
Ingenieurcorps	38	66	8	450	562	9	29	3	212	253	815	8	22	1	146	177	992
Overcommando og Generalstab	24	15	39	39	5	6	11	50
Underviisningsanstalter	3	8	11	21
Totalsum [Fleertallet]	636	1387	320	25023	27336	44	92	6	3000	3142	216	510	111	9441	10278	40786	137	308	57	9213	9717	50501
[Mindretallet]	608	1330	303	24423	26664	44	92	6	3000	3142	231	543	117	9741	10632	40438	128	293	53	9030	9504	49942

Anm. Ved det øvede Erstatningsmandskab ere de to sidste Aargange af Forstærkningen udeladte af Betragtning, og under dette er henregnet det hele tekniske Artilleri.

Forsyning med Befalingsmænd eller en mindre omfattende Uddannelse af disse, efterfom vi i alle disse Henseender holde os for overbeviste om, at vi ikke have overskredet det Minimum, der efter Befolkningens nuværende Standpunkt udfordres, naar en Hær skal dannes, som er rede til med kort Barsel at møde Fjenden, og som kan forventes at ville staae fast i Sammenstødet med ham.

En anden Aarsag til, at vor Plan er bleven dyrere end det os forelagte Forslag, er den, at vi have anseet det for nødvendigt at stille større Kræfter til Raadighed for Depotterne, da vi kun herved ansee det for muligt at holde Hæren fuldtallig og kampdygtig, naar Krigen ikke tilendebringes i en ganske kort Tid.

En tredie Aarsag er at søge i vort Forslag til en Organisation af Forstærkningen,

hvorved vi have stræbt at bringe til Udførelse en rigtig Tanke i Organisationsplanen af 1842, som den dog ikke havde anvist praktisk brugbare Midler til at gennemføre.

I det Hele nære vi en fast Overbeviisning om, at den Udgiftsforøgelse, som vil blive en Følge af disse Forslag, fuldstændig opveies af, hvad der ved den vil vindes for en kraftigere Udvikling af Landets Forsvarsevne.

Til Slutning meddele vi i højsædede Tavle en Oversigt over den samlede til de fire Baaben samt Overcommandoen og Stabene henhørende Stridsstyrke, der efter vort Forslag vil have til Raadighed, samt over det ovede Erstatningsmandskab (fraregnet de to sidste Aargange af Forstærkningen), hvorpaa ved Krigs Udbrud kan gjøres Regning.

Forflag til

Lovbestemmelser, Anordningsbestemmelser og andre Indstillinger angaaende den danske Hærs Organisation.

A. (Lovbestemmelser.)

B. (Anordningsbestemmelser og andre Indstillinger.)

Hærens Inddeling.

§ 1.

Hæren bestaaer af de 4 Vaaben:

Infanteriet,
Cavalleriet,
Artilleriet,
Ingenieurcorpset;

af Overcommandoen og Generalstaben
og af følgende særlige Corps:

Auditeurcorpset,
Forpleiningcorpset,
Lægecorpset,
Dyrlægecorpset,
Trainet og
Sundhedstropperne.

§ 2.

Infanteriet bestaaer af 5 Brigader og Livgarden.

Hver Brigade bestaaer af 4 Liniebatailloner med en Depotafdeling og indtil 4 Forstærkningsbatailloner.

Livgarden bestaaer af en Liniebataillon med en Depotafdeling og en Forstærkningsbataillon.

Depotafdelingerne ere i Fredstid ikke særligt udsøndrede.

Hver Bataillon bestaaer af 4 Compagnier.

§ 3.

[Fleertallet:] Cavalleriet bestaaer af 5 Regimenter, hvert Regiment af 3 Escadroner og en Skole, som i Krigstid udvikler sig til Depot.

[Mindretallet: Cavalleriet bestaaer af 3 Regimenter, et paa 4 og 2 paa 3 Escadroner. Til hvert Regiment hører en Skole, som i Krigstid udvikler sig til Depot, og en Forstærkningsescadron.]

Paa Krigsfod dannes en Ordonnansescadron af samtlige Escadroner, derhos de nødvendige Heste- og Sygehestedepoter.

§ 4.

Artilleriet bestaaer af Feltartilleriet, Fæstningsartilleriet og de tekniske Afdelinger.

Feltartilleriet bestaaer af 2 Regimenter, et paa 6 Liniebatterier og 2 Forstærkningsbatterier, og et paa 3 Liniebatterier og 1 Forstærkningsbatteri.

Fæstningsartilleriet bestaaer af 2 Batailloner, en paa 4 Compagnier og en paa 2 Compagnier, hver indeholdende en Afdeling Liniemandskab og en Afdeling Forstærkningsmandskab.

De tekniske Afdelinger ere en Arsenalsafdeling og en Laboratorieafdeling, hvoraf hver danner et Compagni, ligeledes indeholdende en Afdeling Liniemandskab og en Afdeling Forstærkningsmandskab.

Paa Krigsfod oprettes 2 Depotafdelinger.

§ 5.

Ingenieurcorpset bestaaer af Ingenieurtropperne og Ingenieurstabene.

Ingenieurtropperne udgjøre en Bataillon paa 4 Compagnier af Linien — af hvilke paa Feltfod hvert deles i 2 Compagnier — og 4 Compagnier af Forstærkningen. Ved dem uddannes tillige Infanteripionerer til Fordeling imellem Infanteribataillonerne.

Paa Krigsfod udstilles endvidere et Depotcompagni af alle Compagnier.

§ 6.

De 2 første Infanteribrigader have Garnisonssted i Kjøbenhavn; den 3die Brigade i Nyborg (Odense); den 4de i Fredericia; den 5te i Aalborg (Viborg).

Livgarden har Garnisonssted i Kjøbenhavn.

[Flertallet:] Cavalleriregimenternes Garnisonssteder ere Kjøbenhavn, Næstved, Odense, Aarhus og Randers.

[Mindretallet:] Cavalleriregimenternes Garnisonssteder ere Kjøbenhavn, Odense eller Aarhus og Randers.]

1ste Artilleriregiment og 1ste Artilleriba-

Til § 5.

Fæstningscompagnierne af Linien ere 3 Pioneercompagnier og 1 Brocompagni.

De to Pioneercompagnier deles paa Krigsfod hvert i to Pioneercompagnier, det tredje i et Pioneercompagni og et Telegraphcompagni (dog tillige indøvet i Pioneer- og Sernbanetjeneste), Brocompagniet i et Brocompagni og et Parkcompagni.

Af Forstærkningscompagnierne ere to Pioneercompagnier, eet Telegraphcompagni (dog tillige indøvet i Pioneer- og Sernbanetjeneste) og eet Anlægsbrocompagni.

taillon have Garnisonssted i Kjøbenhavn. 2det Artilleriregiment og 2den Artilleribataillon i 1 eller 2 Byer Vest for Storebelt, som nærmere bestemmes ved Lov. De tekniske Afdelinger have Hovedgarnisonssted i Kjøbenhavn; men Dele af dem skulle garnisonere Vest for Storebelt.

Ingenieurbataillonens Garnisonssted bliver nærmere at bestemme ved Lov.

Enkelte Afdelinger kunne, naar Omstændighederne fordre det, lægges i Garnison andetsteds.

Mandskabets Udskrivning.

§ 7.

Med den i Barnepligtsloven fastsatte Alder udskrives aarlig alt til den egentlige Krigstjeneste dygtige, i Raadskrullerne optagne Mandskab.

§ 8.

Riget deles i 5 Brigadefreds.

1ste Brigadefreds indbefatter Staden Kjøbenhavn, Kjøbenhavns-, Frederiksborg- og Bornholms-Amt.

2den Brigadefreds indbefatter Holbæk-Amt (med Undtagelse af Samsø og hosliggende Øgruppe), Sorø-, Præsto og Maribo-Amt.

3die Brigadefreds indbefatter Odense- og Svendborg-Amt samt Veile Amt med Undtagelse af Bjerge-, Hatting- og Nørvang-Herreder og Kjøbstaden Veile.

4de Brigadefreds indbefatter Aarhus Amt med Samsø og hosliggende Øer, Skanderborg-, Ribe- og Randers-Amt samt Bjerge-, Hatting- og Nørvang-Herreder med Kjøbstaden Veile.

5te Brigadefreds indbefatter Viborg-, Ringkjøbing-, Thisted-, Aalborg- og Hjørring-Amt.

Hver Brigadefreds deles ved Kongelig Anordning i 4 Bataillonsfredse saaledes, at intet Herred og ingen Kjøbstad med Undtagelse af Kjøbenhavn bliver deelt imellem flere Bataillonsfredse. Ved Fordelingen iagttages saavidt muligt, at et omtrent lige Antal Barnepligtige kan forventes udfkrevet fra hver til samme Brigadefreds hørende Bataillonsfreds.

§ 9.

Til Infanteriet udskrives alt det til egentlig Krigstjeneste dygtige Mandskab, som ikke er tildeelt Søværnet eller de andre Baaben eller sørlige Corps. Heraf til Livgarden 272 Mand.

Til Cavalleriet udskrives aarlig 30 [Mindretallet: 36] Mand for hver Escadron, hvoraf et Regiment bestaaer.

Til Artilleriet udskrives for hvert Liniebatteri, hvoraf et Regiment bestaaer, aarlig 27 Constabelrekruter og 24 Trainconstabelrekruter. For hvert Compagni, hvoraf en Bataillon bestaaer, udskrives aarlig 90 Rekruter. Til de tekniske Afdelinger udskrives aarlig 157 Rekruter.

Til Ingenieurcorpset udskrives aarlig 170 Rekruter.

Til Militairlæger udskrives alle de Barnepligtige, som enten have bestaaet Lægeexamen ved Kjøbenhavns Universitet eller som Lægestuderende i mindst 2 Aar stadigt have gjort Tjeneste ved et af de større Hospitaler i Kjøbenhavn.

Til militaire Dyrlæger udskrives alle de Barnepligtige, som have bestaaet Dyrlægeexamen ved den Kongelige Veterinair- og Landbohøjskole.

Af Militairarbeidere udskrives aarlig til Uddannelse ved Traincompagniet 160, til Uddannelse som Sygevogtere 112, og til anden Tjeneste indtil 250.

§ 10.

Fra hver Brigadefreds udskrives Mandskabet til en Infanteribrigade.

I hver Brigade har hver Liniebataillon sin Bataillonsfreds, fra hvilken den faaer sin Tilgang af Mandskab.

Livgardens Mandskab udskrives af 1ste og 2den Brigadefreds.

[Flertallet:] Af hver Brigadefreds udskrives Mandskabet til et Cavalleriregiment.

[Mindretallet: Af hver Brigadefreds udskrives Mandskabet til 2 Escadroner.]

Artilleriets Mandskab udskrives til 1ste Regiment og 1ste Bataillon af 1ste og 2den Brigadefreds, Mandskabet til 2det Regiment og 2den Bataillon af de øvrige Brigadefredse, Mandskabet til de tekniske Afdelinger af samtlige Brigadefredse.

Til § 10.

Af det til Artilleriets tekniske Afdelinger bestemte Mandskab udskrives 128 Mand af 1ste og 2den, Resten af de øvrige Brigadefredse. Af dette Mandskab skal, saavidt muligt,

Til Ingenieurcorpset udskrives Mandstabet af alle Brigadefredsfe.

Ligeledes udskrives Mandstabet til Hærens Train, til Vægecorpset, til Sundhedstropperne og til Dyrlægecorpset, saavel som det Mandskab af Militairarbejderklassen, der behøves til anden Tjeneste, af alle Brigadefredsfe.

Mandskabets Indkaldelse og Uddannelse ved de fire Baaben.

§ 11.

Alt det udfrevne Mandskab indkalbes og uddannes.

Uddannelsen deles i en første og en anden.

§ 12.

Ved Infanteriet indkalbes Hærens Mandskab i Reglen til Slutningen af Mai Maaned, ved Cavalleriet til Midten af Januar, ved Artilleriet og Ingenieurcorpset til Begyndelsen af Mai. Det møder paa den af vedkommende Minister fastsatte Dag paa den Afdelings Garnisonssted, hvortil det er indkaldt. Ved Artilleriets tekniske Afdelinger møder det i Kjøbenhavn.

§ 13.

Det indkaldte Mandskabs første Uddannelse fuldendes ved Infanteriet, ved Feltartilleriet og ved Ingenieurcorpset i 21 Uger, ved Cavalleriet i 37 Uger, ved Fæstningsartilleriet og Artilleriets tekniske Afdelinger i 17 Uger.

Mandstabet sættes i Nummer ved Afdelingerne, efter at den første Uddannelse er afsluttet.

Halvdelen vare Haandværkere; fornøden Vejledning med Hensyn til, hvor mange Menige der skal søges udfrevne af hvert Haandværk, bliver aarlig meddeelt fra Baabnet.

Ligeledes opgives aarlig fra Ingenieurcorpset, hvormange Menige af hvert Haandværk der skal udskrives til dette Baaben

Til § 13.

Ved Infanteriet varer Rekruttskolen i 10 Uger og holdes compagnivis.

Ved Cavalleriet varer Rekruttskolen i 23 Uger og holdes regimentsvis.

Ved Artilleriet er der ved hvert Regiment en Skole for Constabelrekruter, som varer i 13 Uger og en for Trainconstabelrekruter, som varer i 16. Ved hver Bataillon Fæstningsartilleri er der en Rekruttskole, som varer i 2 Maaned, og ved det tekniske Artilleri en Rekruttskole, som holdes i Kjøbenhavn og varer i 1 Maaned.

Ved Ingenieurcorpset er der en samlet Rekruttskole, som varer i 14 Uger.

I Tidsrummet mellem Rekruttskolens Slutning og Exerceertidens Begyndelse øves Rekruterne sammen med dem af forrige Aars Mandskab, som til den Tid ere tilstede ved Afdelingerne, og i Exerceertiden tillige med det øvrige indkaldte Mandskab. Ved Ingenieurcorpset er den videre Uddannelse efter Rekruttskolens Slutning forskjellig for de forskjellige Compagnier og for Infanteripionererne, og ved Rekru-

§ 14.

Høimod Slutningen af den første Uddannelse, ved Infanteriet mindst 3 Uger, ved Ingenieurcorpset 7 Uger, inden den er tilende, inddeles Mandstabet i Klasser efter dets Flinkhed, saaledes at det ved hver Infanteribataillon, ved hvert Cavalleriregiment og ved Ingenieurbatalionen deles i 3 Klasser, ved Artilleriets forskjellige Afdelinger i 2.

Mandstabs Inddeling i Klasser efter Flinkheden foretages af Bataljonschefen (Regimentschefen) efter Forslag fra en for hvert Compagni sammentrædende Commission, bestaaende af Compagnichefen og de Officerer og Underofficerer, som have gjort Tjeneste ved Mandstabs Uddannelse. Ved Cavalleriet og Artilleriet gjælder for Escadronen og Batteriet, hvad her er sagt om Compagniet.

§ 15.

Saa snart Inddelingen i Klasser har funden Sted, udtages af den flinkeste Klasse det fornødne Antal Undercorporaler, saaledes at først de udtages, som frivilligt melde sig, og Næsten, forsaavidt den ikke tilveiebringes paa den i § 26 fastsatte Maade af ældre Menige, ved Lodtrækning mellem det øvrige til Klassen hørende Mandstab.

§ 16.

Undercorporalernes Antal udfindes ved til Antallet af dem, som kunne optages i Corporalskolen (jfr. § 100) at lægge en Tiendedeel ved Infanteriet, ved Cavalleriet en Ottendedeel, og ved Ingenieurcorpset, efterat tillige Infanteripionererne ere fradragne, ligeledes en Ottendedeel af det tilbageblivende Mandstabs Styrke. Ved Artilleriet udtages paa samme Maade foruden saa mange Undercorporaler, som der kan optages Elever i Corporalskolen, 5 Constabler for hvert Batteri, 7 for hvert Com-

ternes Fordeling til Compagnierne paafees det saavidt muligt, at hvert faaer de Haandværkere, det trænger til.

Den første Uddannelse afflottes ved Infanteriet i den Maaned, hvori Aarets Rekruter endnu ere samlede efter Exerceertidens Slutning, og ved de andre Baaben med Exerceertiden.

Til § 14.

Ved Cavalleriet, Artilleriet og Ingenieurtropperne bliver der ved Mandstabs Inddeling at tage behørigt Hensyn til de ved Rekruttskolerne givne Vidnesbyrd.

Til §§ 15 og 16.

Naar en Corporalskole sammensættes af Elever fra flere Afdelinger, der ikke have første Uddannelse tilfælles, saasom ved Infanteribrigaderne og ved Artilleriet, bliver, dersom der viser sig Forskjel i det Antal Elever, som fra hver af disse Afdelinger melder sig til Corporalskolen, fastsat følgende Tillægsregel for at bestemme, hvor mange Undercorporaler der da skal udtages ved hver Afdeling som Erstatning for de manglende Elever i Corporalskolen. Ved hver Brigade ansættes det normale Antal af Elever fra hver Batalion til 11. Melder der sig fra alle 4 Batalioner tilsammen 44 Elever eller derover, er Fremgangsmaaden den i § 100 beskrevne, og der udtages da foruden Eleverne kun en Undercorporal for hver 10de Mand af det tilbageblivende Mandstab ved hver Batalion.

Det Samme skeer, naar det i 44 manglende Antal erstattes fra en anden Brigade; men finder ingen saadan Erstatning Sted, da udtages ved hver Batalion et Tillæg af Under-

pagni Fæstningsartilleri, 20 ved de tekniske Afdelinger til Undercorporaler ved Artilleriet, og 2 Trainconstabler for hvert Batteri til Undercorporaler ved Trainet.

§ 17.

I Ingenieurmandskabets flinkeste og næstflinkeste Klasser udtages, ligeledes ved Lodtrækning, 20 Mand i hver Klasse til Infanteripionerer, hvorefter det øvrige Mandskab fordeles til Compagnierne, saaledes at et af disse, der er bestemt til Brocompagni, faaer 25 pCt. flere Mand end hvert af de andre Compagnier.

Infanteripionererne hjemsendes ved Slutningen af den første Uddannelse.

§ 18.

Nummerbhtning tilstedes imellem dem, som ved Lodtrækning ere udtagne til Undercorporaler, og de øvrige til den flinkeste Klasse henhørende Menige.

Ligeledes er den tilladt mellem det til Infanteripionerer udtagne og det øvrige Mandskab i hver Klasse for sig.

Nummerbhtningen maa være berigtiget, inden nogen Hjemsendelse finder Sted af Mandskab, som har modtaget den første Uddannelse.

§ 19.

Det til Undercorporaler udtagne Mandskab udnævnes til Undercorporaler ved Slutningen af den første Uddannelse.

corporaler, som svarer til, hvad der mangler i 11 Elever. Erholder Brigaden færre end 14 Elever til Corporalskolen, uagtet 1 eller flere Batailloner have leveret flere end 11 Elever til Corporalskolen, da fordeles det overstyndende Antal ligeligt paa de Batailloner, som have leveret færre end 11, og kun hvad der da mangler i 11 bestemmer Tillæget af Undercorporaler for Bataillonen.

Ved Artilleriet følges den samme Fremgangsmaade med den Forstjæl, som følger af, at hver Afdeling ikke antages normalt at levere det samme Antal Elever til Corporalskolen, men Feltartilleriet i det Hele kun 7 fra Constabelskolerne og 6 fra Trainconstabelskolerne, Fæstningsartilleriet 15 og de tekniske Afdelinger 4, samt af at de Undercorporaler, som fra Trainconstabelskolerne udtages som Erstatning for manglende Elever til Corporalskolen, blive at uddanne sammen med de af Constablerne udtagne Undercorporaler.

§ 20.

Mandskabets anden Uddannelse fuldendes ved Infanteriet i 11 Maanedes, ved Cavalleriet og Artilleriet i 1 Aar, ved Ingenieurcompagnierne i 2 Aar, baade for Undercorporaler og Menige.

§ 21.

Under denne Uddannelse er ved Infanteriet det til den flinkeste Klasse hørende Mandskab, som ikke er udtaget til Undercorporaler, hjemsendt, men indkaldes til næste Aars Exerceertid og ligesom det øvrige Mandskab mindst til endnu een af de Exerceertider, som afholdes, medens det staaer i Linien.

Mellemste Klases Mandskab hjemsendes ligeledes ved Afslutningen af den første Uddannelse; men det indkaldes atter næste Sommer for i 17 Uger at fortsætte Uddannelsen; dog skal det være dem, der maatte ønske det, tilladt at forblive uafbrudt til Tjeneste til Slutningen af næste Aars Exerceertid.

Mandskabet af den mindst flinke Klasse forbliver til Tjeneste og Uddannelse indtil Slutningen af næste Aars Exerceertid, da det indkaldte Mandskabs anden Uddannelse skal være fuldendt.

§ 22.

Det til Livgarden indkaldte Mandskab uddannes og øves ligesom Brigadernes Mandskab. Ved Slutningen af den første Uddannelse blive, paa samme Maade og i samme Forhold som ved de andre Batailloner, Undercorporalerne at udtage. Det øvrige Mandskab i flinkeste Klasse hjemsendes ligesom ved de andre Batailloner, men Mandskabet af de to andre Klasser holdes inde til Slutningen af næste Exerceertid.

§ 23.

Ved Cavalleriet holdes Mandskabet under den anden Uddannelse hele Aaret til Tjeneste, [Mindretallet: dog med Undtagelse af de Menige af den flinkeste Trediedeel, som ikke ere udtagne til Undercorporaler. Disse hjemsendes ved Afslutningen af den første Uddannelse, men indkaldes igjen næste Sommer for i 14 Uger at fuldende deres Uddannelse.]

§ 24.

Ved Artilleriet er under den anden Uddannelse det til den flinkeste Klasse hørende

Til § 23.

Ved Hjemsendelsen af det fuldt uddannede Mandskab betegnes aarlig 2 Mand i hver Escadron som skikkede til Ordonnantser.

Mandskab af Feltartilleriets Constabler med Undtagelse af dem, der ere udtagne til Undercorporaler, hjemsendt, men indkaldes næste Aar til Sommerøvelse i 8 Uger; Constablerne af den mindst flinke Klasse forblive til Tjeneste og Uddannelse indtil Slutningen af Exerceertiden. Trainconstablerne holdes hele Aaret til Tjeneste med Undtagelse af dem, der afgives som Undercorporaler ved Trainet. Ved Fæstningsartilleriet deeltage af den flinkeste Klasse kun Undercorporalerne og af den mindst flinke Klasse indtil 150 Mand i denne Uddannelse; de sidstnævnte udtages ved Lodtrækning, og Nummerbytning tilstedes mellem dem og de øvrige til Klassen hørende Menige. Ved de tekniske Afdelinger hjemsendes den flinkeste Klasse med Undtagelse af Undercorporalerne 3 Maanedes før Uddannelsesaarets Slutning.

§ 25.

Ved Ingenieurcorpset holdes alt det Mandskab, som er blevet ved Compagnierne, til Tjeneste i den anden Uddannelses første Aar. Derpaa deles de tilstedeværende Menige efter den da opnaaede Flinkhed i to lige Dele, som begge hjemsendes, og af hvilke den flinkeste næste Aar kun indkaldes til Exerceertiden, hvorimod den mindst flinke tilligemed Undercorporalerne indkaldes til fortsat Øvelse i de 21 Uger, som ere bestemte for det indkaldte Mandskabs første Uddannelse.

§ 26.

Fuldt uddannede Menige, som frivilligt melde sig, kunne, selv om de ikke oprindeligt have hørt til den flinkeste Klasse, udtages til Undercorporaler, naar de under den anden Uddannelse dertil have viist sig egnede.

§ 27.

Undercorporalerne uddannes i de Undercorporalskoler, som findes ved Afdelingerne. Underviisningen i disse besørges af de ved Afdelingerne ansatte Befalingsmænd.

§ 28.

Det fuldtuddannede Mandskab kan senere indkaldes til Øvelse i Exerceertiderne.

Exerceertiderne afholdes aarlig, enten i Garnisonerne eller i Leir eller Cantonnement.

§ 29.

Bed Infanteriet afholdes aarlig en Exerceertid ved alle Brigader og Livgarden. I denne sammendrages foruden Aarets Rekruter mindst 2 Aars Mandskab af Linien. Den varer 20 Dage for de Brigader, som afholde Exerceertiden i Garnisonen, og 30 Dage for dem, som afholde den i Leir eller Cantonnement. Den sluttes inden September Maanedes Udgang.

§ 30.

Bed Cavalieriet afholdes aarlig en Exerceertid med alle Regimentter. Exerceertiden varer aarlig 30 Dage for de Regimentter, som afholde Exerceertid i Garnisonen, 45 Dage for dem, som ligge i Leir eller Cantonnement.

[Fleertallet:] Herved sammendrages foruden Aarets Rekruter og den tilstedeværende Tjenestestyrke 3 Aars Mandskab af Linien.

[Mindretallet: Herved sammendrages foruden Aarets Rekruter og den tilstedeværende Tjenestestyrke mindst 2 Aars Mandskab af Linien ved det Regiment, som ligger i Leir eller Cantonnement, 1 Aars Mandskab ved de øvrige.]

§ 31.

Bed Artilleriet afholdes Exerceertid kun ved Feltartilleriet; den varer i 30 Dage, og gjen-
tages aarlig. Af fuldt uddannet Mandskab indkaldes i Reglen til den kun Undercorporalerne af 1 Aars Mandskab.

§ 32.

Bed Ingenieurcorpset afholdes aarlig en Exerceertid paa 30 Dage, men de Undercorporaler og Pionerer af Compagnierne, hvis Uddannelse er fuldenbt, indkaldes i Reglen ikke oftere til disse Exerceertider, medens de staae i Linien.

Infanteripionerne indkaldes, i Reglen i deres 4de Tjenesteaar, til en Exerceertid, der varer i 30 Dage.

Til § 29.

Exerceertiden afholdes aarlig i Leir eller Cantonnement med 2 Infanteri = Brigader. I Reglen samles i Exerceertiden 1ste Aars Mandskab (Rekruterne), samt 2det og 4de Aars Mandskab.

Til § 30.

[Fleertallet:] Ved Cavalieriet afholdes Exerceertiden i Leir eller Cantonnement aarlig med 2 Regimentter.

[Mindretallet: Ved Cavalieriet afholdes Exerceertiden i Leir eller Cantonnement aarlig med 1 Regiment.]

Til § 31.

Bed Artilleriet afholdes aarlig Exerceertid i Leir eller Cantonnement saaledes, at 6 Batterier sammendrages til 3 hele Batterier, medens de 3 øvrige exercere som Halvbatterier i Stand-
quartererne.

Til § 32.

Bed Ingenieurcorpset deltager aarligt eet af Pionercompagnierne i de andre Aabens Leirøvelse.

Brocompagniet forsynes fra Artilleriet hvert andet Aar i 20 Dage med 12 Trainconstabler eller Trainsoldater og 28 Distriktshefte, hvoraf 4 Rødehefte, og hvert andet Aar i 30 Dage med 24 Trainconstabler eller Trainsoldater og 54 Distriktshefte, hvoraf 6 Rødehefte. Dette Aar foretager det en Marche til et større Vandløb og over Broslagning over det. Denne Øvelse sættes i Reglen i Forbindelse med Leirsamlingen.

§ 33.

Fra de i Paragrapherne 12—32 opførte Tidsbestemmelser kan under særlige Omstændigheder i enkelte Aar efter Krigsministerens Befaling gjøres Undtagelser, dog at der herved ikke afviges fra Grundsætningerne for Tjenestomgangen, og at Tiden for første og anden Uddannelse tilsammen ikke kommer til at overstige 18 Maanedes ved Infanteriet og Artilleriet, 21 Maanedes ved Cavalleriet og 30 Maanedes ved Ingenieurcorpset.

§ 34.

Bed Cavalleriregimenterne holdes, foruden Officerøstestene, 64 [Mindretallet: 68] Stamheste for hver Escadron, hvoraf Regimentet bestaaer.

Cavalleriet har ialt 1422 Distriktsheste.

Bed Feltartilleriet holdes foruden Officerøstestene 29 Stamheste pr. Batteri.

Artilleriet har ialt 306 Distriktsheste.

Til § 34.

Bed Cavalleriet kan der til Brug i Exerceertiden indkaldes indtil 72 Districtsheste for hver Escadron; [Mindretallet: og af disse indtil 20 for hver Escadron tillige til Brug ved Øvelserne i Tiden mellem Rekruttskolens Slutning og Exerceertidens Begyndelse.]

Af Artilleriets Distriktsheste bør 126 være Rideheste, og Resten, der ere Trækheste, bør saavidt muligt være udvalgte med det Formaal tillige at kunne bruges som Rideheste.

Artilleriet afgiver de fornødne Heste til Ingenieurtroppernes Øvelse i Exerceertiden.

Bed Artilleriet kan der til Brug ved Trainconstabelfstolen indkaldes indtil 162 Districtsheste og til Brug i Exerceertiden ved Feltartilleriet, Trainet og Ingenieurcorpsets Brocompagni alle de Artilleriet tildeelte Distriktsheste.

Linieafdelingernes Krigsstyrke.

§ 35.

Linieafdelingerne bringes i Almindelighed paa Krigsstyrke ved at indkalde det fuldt uddannede til Linien hørende Mandskab.

Krigsstyrken af en Infanteribataillon er i det Høieste 1000 Mand Undercorporaler og Menige foruden Infanteripionererne.

Krigsstyrken af et Cavalleriregiment er i det Høieste 120 Mand Undercorporaler og Menige for hver Escadron, hvoraf Regimentet bestaaer.

Krigsstyrken af et Batteri Linieartilleri er i det Høieste 20 Undercorporaler, 72 Constabler og 75 Trainconstabler.

Til § 35.

Det tages under Overveielse, ved hvilke Midler det hjemsendte Mandskabs hurtige og sikre Indkaldelse baade til Linien og Forstærkingen kan befordres.

Ingenieurbataillonens Liniecompagniers samlede Krigsstyrke er i det Høieste 59 Undercorporaler og 408 Pionerer.

Det Mandskab, som ved Indkaldelse møder ud over de nævnte Tal, afgives til Depoterne, hvorved iagttages, at Mandskabet af de yngre Aargange fortrinsviis indlemmes i Afdelingerne, Mandskabet af de ældre Aargange fortrinsviis afgives til Depoterne.

Fæstningsartilleriet og Artilleriets tekniske Afdelinger anvende som Krigsstyrke saamange Aargange af Linieafdelingen og om fornødent tillige af Forstærkningsafdelingen, som Forholdene udkræve, fortrinsviis af de yngste Aargange. De indkaldte ældre Aargange afgives til Depotterne.

§ 36.

Skulde ved en Brigade Styrken af det i Liniebataillonerne indlemmede Mandskab blive saa stor, at den ovennævnte Krigsstyrke af 1000 Mand og en Depotstyrke af 300 Mand for hver Bataillon, hvoraf Brigaden bestaaer, kan være tilstede, uden at samtlige til Linien hørende Aargange af uddannet Mandskab benyttes, da bliver den eller de af de ældste Aargange, som ikke ere nødvendige til at udfylde disse Tal, at overføre til Forstærkningen, dog uden herved at erholde nogen Afkortning i den Tid, som de skulle tjene i Linie og Forstærkning tilsammen.

Det Samme finder Sted i Cavalleriet, Feltartilleriet og Ingenieurcorpset, naar een eller flere Aargange ikke udfordres til af Linieandskabet at tilveiebringe den i § 35 nævnte Krigsstyrke med Tillæg af 25 pCt.

Den planmæssige Styrke af et Feltcompagni Ingenieurtropper er:

7 Undercorporaler og

48 Pionerer.

Brocompagniet af Linien har dog 3 Undercorporaler og 24 Pionerer mere.

Forstærkningsafdelingernes Mandskab.

§ 37.

Ved Infanteriet er der en Forstærkningsbataillon for hver Liniebataillon; den skal bestaae af det Mandskab, som ved Overgangen fra Infanteriets Linie til Forstærkningen har fast Bopæl i Bataillonskredsen og er vaabenøvet.

Til Livgarden hører ligeledes en Forstærkningsbataillon, som bestaaer af det til Livgarden hørende Mandskab, der ved Overgangen fra

Linien til Forstærkningen har fast Bopæl i de Brigadefredse, hvorfra Livgardens Mandskab udskrives.

En Forstærkningsbataillons Krigsstyrke er 800 Mand Undercorporaler og Menige. Underholder Kredsen mere end 800 til Forstærkningen hørende vaabenøvede Mand, da tages Mandskabet af de yngre Aargange fremfor det ældre Mandskab. Det ældre Mandskab benyttes som Erstatningsmandskab for Forstærkningsbataillonen.

§ 38.

[Flertallet:] Ved Cavalleriet blive af det til Forstærkningen overførte Mandskab de 2 yngste Aargange at behandle som Erstatningsmandskab for Linieescadronerne og i Krigstid at indkalde til Regimenternes Depoter.

De 2 næste Aargange anvendes ved Hestedepoterne, Sygehestedepoterne og Trainet eller som Hestepassere.

[Mindretallet: Ved Cavalleriet er der en Forstærkningsescadron for hvert Linieregiment, bestaaende af 120 Mand Undercorporaler og Menige ved 1ste Regiment og 90 ved hvert af de andre, foruden et mindre Antal til Ordonnansescadronen. Det ældre Mandskab kan benyttes som Erstatningsmandskab for Forstærkningsescadronerne og ved Hestedepoterne, Sygehestedepoterne eller Trainet.]

§ 39.

Ved Feltartilleriet er der 2 Forstærkningsbatterier ved 1ste Regiment og 1 ved 2det Regiment, hvert bestaaende af indtil 20 Undercorporaler, 60 Constabler og 63 Trainconstabler, og dannet af de 2 yngste Aargange i Forstærkningen. De ældre Aargange benyttes som Erstatningsmandskab for disse, ved Fæstningsartilleriet og ved Trainet.

§ 40.

Ved Ingenieurcorpset dannes Forstærkningscompagnierne, tilsammen bestaaende af indtil 28 Undercorporaler og 192 Pionerer, af de yngste Aargange af det fra Compagnierne til Forstærkningen overførte Mandskab. De andre Aargange benyttes som Erstatningsmandskab for disse.

De til Forstærkningen overførte Infanteripionerer anvendes som saadanne ved Infanteriets Forstærkningsbatailloner.

§ 41.

Paa samme Maade som ved Infanteriet (§ 37) dannes Forstærkningsafdelingerne ved de andre Vaaben af det Mandskab, som ved Overgangen fra Linien til Forstærkningen har fast Bopæl i de Udskrivningskredse, hvorfra de tilsvarende Linieafdelinger erholde deres Mandskab.

Har en Mand fast Bopæl i flere Kredse, men er bleven vaabenøvet i en Linieafdeling, som hører til en af disse, henføres han til denne Kredses Forstærkningsafdeling, i modsat Tilfælde kan han selv vælge, til hvilken af de Kredse, i hvilke han har fast Bopæl, han vil henregnes. Den, som er ansat i en Forstærkningsafdeling, kan i Fredstid kun efter eget Onske og med Krigsministeriets Samtykke forfættes til en anden.

§ 42.

Mandskabet og Befalingsmændene af Forstærkningen skulle, saalænge de høre til de Aargange, hvorved de organiserede Afdelinger bringes op til Krigsstyrken, 1 Gang aarlig sammenkaldes til Mønstring. Sammenkaldelsen finder Sted paa saadanne Steder, at ingen Mands sædvanlige Bopæl i Reglen er fjernet længer end $1\frac{1}{2}$ Mil i lige Afstand fra Samlingsstedet, og Mønstringen maa ikke vare over 1 Dag.

§ 43.

Ved hver Forstærkningsbataillon afholdes hvert andet Aar en Exerceertid paa 15 Dage. Herved møde efter Indkaldelse alle Bataillonens Befalingsmænd og Bestillingsmænd, og indtil 400 Undercorporaler og Menige af de yngste Aargange.

[Min dreetaillet: Forstærkningsescadronerne holde hvert Aar, i Reglen med Mandstab af Forstærkningens yngste Aargang og den yngste Halvdeel af de ulønnede Befalingsmænd, en Exerceertid, som varer i 20 Dage.]

Forstærkningsafdelingerne af Feltartilleriet og Fæstningsartilleriet afholde aarlig en Exerceertid

paa 15 Dage, i Reglen med Mandskabet af Forstærkningens yngste Aargang, og den yngste Halvdeel af de ulønnede Befalingsmænd.

Ved Ingenieurcorpset indkaldes Mandskabet af Forstærkningens yngste Aargang, saavel af Compagnierne som af Infanteripionererne, og den yngre Halvdeel af de ulønnede Befalingsmænd, til en Exerceertid paa 30 Dage.

Befalingsmændene kunne indkaldes indtil 5 Dage for Mandskabet.

§ 44.

Forstærkningsafdelingerne sammekaldes under overordentlige Omstændigheder efter særlig Befaling af Krigsministeren.

§ 45.

Ved [Mindretallet: Cavalleriet,] Artilleriet og Ingenieurcorpset organiseres Forstærkningsafdelingerne strax. Ligeledes bereder Livgarden sig strax paa at kunne danne sin Forstærkningsbataillon, hvorved Forstærkningsmandskab af Infanteriet, hørende til de 2 første Brigaders Udskrivningskreds, som ikke anvendes ved Organisationen af Infanteriets Forstærkningsafdelinger, kan benyttes indtil Livgarden selv erholder tilstrækkeligt Forstærkningsmandskab.

Særligt bliver ved Infanteriet i Løbet af det første Aar, efter at denne Lov er udkommen, i hver Brigadefreds at organisere 2 Forstærkningsbatailloner saaledes, at hver Bataillonskreds leverer vaabenøvet Forstærkningsmandskab til 2 Compagnier af en Bataillon, og saaledes at de yngste Aldersklasser benyttes fremfor de ældre.

Saa længe kun 2 Forstærkningsbatailloner ere organiserede i hver Brigadefreds, afholdes der aarlig en Exerceertid, til hvilken den yngste Aargang af Bataillonens Mandskab og den yngste Halvdeel af dens ulønnede Befalingsmænd indkaldes.

Det fastsættes nærmere ved Lov, hvor hurtigt de øvrige Forstærkningsbatailloner skulle organiseres. Dog skal det hele Antal inden 10 Aars Forløb være organiseret.

§ 46.

De nuværende Reserve-Officerer og -Under-

Til § 45.

De nødvendige Forberedelser træffes til Udarbejdelsen af de for Forstærkningens Ordning i Kjøbenhavn og paa Bornholm nødvendige særegne Bestemmelser.

officerer kunne overføres til Forstærkningen, inden deres Tjenestetid i Linien er udløben, uden dog herved at erholde nogen Affortning i deres Tjenestetid.

Dog skulle de fritages for at indkaldes i Exerceertiderne, forsaavidt de tilhøre ældre Aargange end det Mandskab, som ved disse sammendrages.

Militairarbeidernes Indkaldelse og Uddannelse.

§ 47.

Alle de udstrevne Militairarbeidere indkaldes og gennemgaae en Rekruttskole paa 4 Uger ved Traincompagniet, ved Militairarbejderdepotet eller ved Cavalleriregimenterne.

§ 48.

De for Traincompagniet bestemte Militairarbeidere indkaldes i 4 Hold, og deres Uddannelse fortsættes i 3 Maaneder efter Rekruttskolens Slutning.

De til Sygevogtere bestemte indkaldes ligeledes i 4 Hold, og deres Uddannelse fortsættes i 6 Maaneder ved Hospitalerne eller i indtil 2 Maaneder ved disse og derefter paa et Sætoft. Smellem dem kan en Hjerdedeel af de Flinkeste efter 4 Maaneders Tjeneste udnævnes til Undercorporaler, uden dog derfor at forblive længer til Tjeneste end de Menige af samme Hold. Efter endt Uddannelse kan indtil Halvdelen af Undercorporalerne, forsaavidt de selv ønske det, antages til Tjeneste paa 1 Aar som Corporaler ved Sundhedstropperne.

De til anden Tjeneste bestemte kunne efter Rekrutuddannelsen holdes i indtil 1 Aar til Tjeneste.

§ 49.

Traincompagniet er organiseret ved Artilleriet, under hvilket Bestyrelsen af Armeens faste Train henhører. Undercorporalerne ved det erholdes fra Artilleriets Trainconstabler, saaledes som i §§ 15, 16 og 26 er bestemt; de gjøre, efterat deres første Uddannelse er fuldendt, 3 à 4 Maaneders Tjeneste ved Batterierne, 3 Maaneder ved Traincompagniet og blive derefter hjemsendte.

Ved Traincompagniet holdes 32 Stanneste.

§ 50.

Sundhedstropperne bestaae af Ambulancesoldater og Sygevogtere.

Ambulancesoldaterne udtages af Combatanternes Rækker eller af det til Depoterne indkaldte Erstatningsmandskab.

Sygevogterne erholdes af Militairarbejderne (§ 48).

§ 51.

De Corps, som dannes af Traincompagniet og Sygevogterne, bestaae af en Afdeling Liniebandstabs og en Afdeling Forstærkningsmandskab. Hvert af dem indkalder i Krigstid saamange Aargange af Linien og om fornødent af Forstærkningen, som Forholdene udkræve, fortrinsviis af de yngre Aargange. Paa samme Maade behandles de Militairarbejdere, som ere uddannede til anden Tjeneste.

Hærens Cadrer.

a) Hærens Befalingsmænd i Almindelighed.

§ 52.

Hærens Befalingsmænd ere Officerer og Underofficerer.

§ 53.

Hærens Officerer deles i 4 Klasser: Generalklassen, Stabsofficersklassen, Capitainsklassen, hvortil ogsaa Ritmestre henhøre, og Lieutenantsklassen. Stabsofficersklassen har 2 Grader, Oberster og Oberstlieutenanter, Lieutenantsklassen har ligeledes 2 Grader, Premierlieutenanter og Secondlieutenanter. De andre Klasser have kun 1 Grad.

§ 54.

Hærens Underofficerer deles i 2 Hovedklasser, Sergentsklassen og Corporalsklassen. Sergentsklassen har atter 3 Grader: Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter.

I enhver af disse kan der være forskellige Tjenestestillinger, hvis Benævnelser fastsættes ved Anordning og kunne være forskellige i de forskellige Baaben.

§ 55.

Secondlieutenanterne og Corporalerne ere værnepligtige, til Linien hørende Mand, som paa den i det Følgende fastsatte Maade i deres Tjenestetid have erhvervet Befalingsmands Stilling. De kunne enten være til Tjeneste eller hjemsendte.

§ 56.

Befalingsmændene af Forstærkningen ere Capitainer [Mindretallet: og Ritmestre], Lieutenanter og Underofficerer, men der findes kun een Grad i Lieutenantklassen og een i Underofficersklassen.

Befalingsmændene i Forstærkningen lønnes ikke i Fredstid, dog nyde Capitainerne et aarligt Honorar og de andre Befalingsmænd oppebære, naar de indkaldes til Dvælsel eller anden Tjeneste, et Bederlag. Størrelsen heraf ligesom Befalingsmændenes Lønningsforhold paa Krigsfod bestemmes nærmere ved Lov.

Til § 56.

Capitainer af Forstærkningen rangere mellem Capitainer og Premierlieutenanter af Linien; Lieutenanter af Forstærkningen mellem Premierlieutenanter og Secondlieutenanter af Linien, Underofficerer af Forstærkningen mellem Serjenter og Corporaler af Linien.

De Befalingsmænd af Forstærkningen, som nyde Honorar, saavel som de Befalingsmænd af Linien, der ere ansatte ved Forstærkningsafdelinger, skulle kunne benyttes ved Ledelsen af og Tilsynet med Gymnastikundervisningen i Skolerne. Den Bistand, de maatte kunne nyde ved de frivillige Corpser, bliver nærmere at ordne.

b) Infanteriet.

§ 57.

I Spidsen for Infanteriet staaer en Infanteriinspecteur af Generalklassen. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Stabschef, Capitain,
- 1 Adjutant, Premierlieutenant, og
- 1 Skriver, Underofficer af Sergentsklassen.

§ 58.

I Spidsen for hver Brigade staaer en Brigadefører, som er Oberst af Infanteriet. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Stabschef
- 1 Depotcommandeur
- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 1 Ordonnansofficer, Lieutenant af Cavalleriets Forstærkning,
- 1 Skriver
- 1 Søjlesergent,
- og
- 1 Spillemand.

I Krigstid dannes en Depotafdeling, der bestaaer af Depotcommandeuren og af Offi-

Til § 58.

Den fra hver Bataillon til Depotafdelingen overgaaende Styrke ansættes i Reglen til:

- 1 Premierlieutenant,
- 1 Secondlieutenant,
- 2 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 5 Corporaler,
- 2 Reservespillemand.

cerer, Underofficerer og Spillemand, der afgives af de til Brigaden hørende Batailloner.

§ 59.

3 Spidsen for hver Liniebataillon staaer en Bataillonschef, som er Oberstlieutenant af Infanteriet; hans Stab bestaaer af:

- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 1 Skriver, Underofficer af Sergentsklassen og
- 1 Spillemand.
- 1 Bøsssemager.

Bed Bataillonen er desuden ansat:

- 4 Compagnichefer, Capitainer,
- 6 Premierlieutanter, af hvilke 1 ved Depotet,

indtil 11 Secondlieutanter, af hvilke 5 skulle være til Tjeneste i Fredstid; Resten kan være hjemsendt.

- 18 Underofficerer af Sergentsklassen, af hvilke 2 bestemte for Depotet,

indtil 41 Corporaler, af hvilke 21 skulle være til Tjeneste i Fredstid; Resten kan være hjemsendt.

- 8 Spillemand.

Bed Livgarden er foruden dette Personale ansat til Tjeneste:

1 Oberstlieutenant,	} Bataillons- og
Compagnichefer ved
Forstærknings-
bataillonen,
1 Capitain og	
3 Premierlieutanter	

- 5 Underofficerer af Sergentsklassen, Skrivelser og Commandeerfergenter ved samme.

Livgarden har endvidere 34 Spillemand flere end en anden Bataillon.

§ 60.

Desuden have til Tjeneste ved Vaabnet, Militairarbejderdepotet og Underviisningsanstalterne:

- 3 Oberstlieutanter,
- 6 Capitainer,
- 5 Premierlieutanter, og
- 11 Underofficerer af Sergentsklassen.

Til § 59.

Ved hvert Compagni ansattes 2 Halbcompagnicommandeurer, tillige Delingsførere, som ere Lieutanter, og 2 andre Delingsførere, som kunne være Lieutanter eller Underofficerer. Desuden ansattes ved hvert Compagni en Commandeerfergent og en Foureer, af Sergentsklassen.

Befalingsmændene og Spillemandene fordeles saavidt muligt ligeligt til Compagnerne.

Imellem de Menige bør derhos ved hvert Compagni findes nogle Reservespillemand.

Af disse er ved Militairarbejderdepotet i Fredstid ansat 1 Capitain (Chef) og 2 Underofficerer af Sergentsklassen. I Krigstid føres Commandoen over dette Depot af Befalingsmænd af Forstærkningen.

I Krigstid anvendes en Deel af disse Befalingsmænd til Forstærkning af Generalstaben samt til Commando over Sundhedstropperne. Som Befalingsmand ved Sundhedstropperne afgives da:

- 1 Capitain, Chef,
- 1 Premierlieutenant og
- 7 Underofficerer af Sergentsklassen, af hvilke de 5 erholdes fra Brigadestabene.

§ 61.

Ved hver Forstærkningsbataillon ere ansatte:

- 1 Bataillonschef, Oberstlieutenant af Linien,
- 4 Compagnichefer, Capitainer af Forstærkningen,
- 5 Underofficerer af Linien, af Sergentsklassen,

som alle skulle have fast Bopæl i Bataillonsfredsen.

Desuden:

- 17 Delingsførere, Lieutenanter eller Underofficerer,
- 37 Halvdelingsførere, Underofficerer,
- 9 Spillemænd,

af Forstærkningen.

Af Delingsførerne kunne indtil 8 være Underofficerer.

Der skal være en Undercorporal for hver 9 Menige.

§ 62.

I Infanteriet kan der findes 2 Stabsfregenter ved hver Liniebataillon og 2 udenfor Afdelingerne.

Af de øvrige til Sergentsklassen hørende Underofficerer kunne de to Femtedele være Oberfregenter, Resten er Sergenter.

c. Cavalleriet.

§ 63.

I Spidsen for Cavalleriet staaer en Cavalleriinspecteur af Generalsklassen. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Stabschef, Ritmester,
- 1 Adjutant, Premierlieutenant, og
- 1 Skriver, Underofficer af Sergentsklassen.

§ 64.

3 Spidsen for hvert Regiment staaer en Chef af Stabsofficersklassen. Til Regimentsstaben hører:

- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 2 Underofficerer af Sergentsklassen, af hvilke 1 er bestemt for Depotet,
- 1 Spillemand og
- 1 Bøsssemager.

[Mindretallet: Ved det Regiment, som bestaaer af 4 Linieescadroner, er der endnu 1 Næstcommanderende, Stabsofficer.]

§ 65.

For hver Linieescadron, hvoraf et Regiment bestaaer, er ved samme ansat:

- 1 Escadronschef, Ritmester,
- 2 Premierlieutenanter,
- 2 Secondlieutenanter,
- 5 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 6 Corporaler,
- 3 Spillemand,
- 1 Sadelmager og Bomffjærer,
- 1 Beflagsmed,
- 1 Reservebeflagsmed.

§ 66.

Ved Regimentsstolen er ansat:

- 1 Skoleforstander, Ritmester,
- 3 Underofficerer af Sergentsklassen,

[Mindretallet: Stolen ved det Regiment, som bestaaer af 4 Escadroner, har endnu en Ritmester og 3 Underofficerer af Sergentsklassen.]

§ 67.

Til Ordonnantsescadronen haves:

- 1 Escadronschef, Ritmester,
- 2 Premierlieutenanter,
- 2 Secondlieutenanter,
- 2 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 6 Corporaler,

Til § 66.

Naar Stolen gaaer over til at blive Depot, ansættes ved den, foruden en af de ved Regimentsstaben ansatte Underofficerer,

- 3 à 4 Lieutenanter,
 - 4 à 8 Underofficerer og
 - 1 à 2 Spillemand
- af Forstærkningen.

Forfaavidt disse i Fredstid ere til Tjeneste, anvendes de ved Vaabnet eller Underviisningsanstalterne.

Tillige ansættes i Krigstid:

2 Reservespillemand og

2 Reservebeflagsmede.

§ 68.

Desuden have til Tjeneste ved Vaabnet, Remontecommissionen og Underviisningsanstalterne:

3 Stabsofficerer,

3 Ritmestre,

3 Premierlieutenanter og

4 Underofficerer af Sergentsklassen.

I Krigstid anvendes nogle af disse Befalingsmænd til at forstærke Generalstaben.

§ 69.

[Mindretallet:

Bed hver Forstærkningsescadron ere ansatte:

1 Escadronschef, Ritmester af Forstærkningen,

og

2 Sergenter af Linien,

hvis Opholdssted bestemmes af vedkommende Minister, og desuden:

4 Lieutenanter,

9 Underofficerer,

2 Spillemand,

af Forstærkningen.]

§ 70.

Bed hvert Hestedepot og Sygehedepot, som i Krigstid oprettes, ansættes de nødvendige Befalingsmænd, Spillemand, Undercorporaler og Menige af Forstærkningen.

§ 71.

Af de ved Cavalleriet ansatte Stabsofficerer ere de 2 Oberster.

Af det hele Antal Secondlieutenanter ved Vaabnet ere 1 og af det hele Antal Corporaler 4 for hver Linieescadron til Tjeneste og lønede.

Antallet af Stabssergenter er 2 ved hvert

Regiment og 1 udenfor Afdelingerne. Af de øvrige til Sergentsklassen hørende Underofficerer kunne to Femtebele være Oversergenter, Resten er Sergenter.

d) Artilleriet.

§ 72.

3 Spidsen for Artilleriet staaer en Chef af Generalsklassen. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Stabschef, Stabsofficerer,
- 3 Capitainer, hvoraf 1 Adjutant,
- 1 Premierlieutenant,
- 1 Archivar,
- 1 Dessinateur og
- 3 Sergenter.

§ 73.

3 Spidsen for hvert Regiment og for hver Bataillon staaer en Chef af Stabsofficerersklassen. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 1 Secondlieutenant,
- 1 Sergent og
- 1 Corporal,

ved 1ste Regiment desuden 1 Capitain.

Desuden have ved hvert Artilleriregiment 1 Beslagsmed, og ved 1ste Artilleriregiment 2, ved 2det Artilleriregiment 1 Sadelmager og Bomstjærer.

§ 74.

For hvert Liniebatteri, hvoraf et Regiment bestaaer, er ved samme ansat:

- 1 Batterichef, Capitain,
- 1 Premierlieutenant,
- 1 Secondlieutenant,
- 7 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 5 Corporaler,
- 2 Spillemænd,
- 1 Reserverspillemand.

§ 75.

For hvert Compagni, hvoraf en Bataillon Fæstningsartilleri bestaaer, er ved samme ansat:

- 1 Compagnichef, Capitain,
- 1 Premierlieutenant,
- 2 Secondlieutanter,
- 2 Lieutanter af Forstærkningen,
- 6 Sergenter,

Til § 74.

Ved hvert Batteri findes 2 Halvbatteri-commandeurer og 1 Commandeur for Bognlinien, af hvilke 2 ere Lieutanter, 1 en ældre Underofficer.

- 4 Corporaler,
- 4 Underofficerer af Forstærkningen,
- 1 Spillemaud.

Desuden er ved 2den Bataillon for hvert Compagni, hvoraf den bestaaer, ansat 1 Premierlieutenant og 2 Sergenter.

§ 76.

Igjennem de tekniske Afdelinger bestyres Arsenalerne og Laboratoriet med de dertil hørende Etablissementer. I Krigstid besørge de Parktjenesten og forsyne iøvrigt de andre Artilleriafdelinger med Haandværkere, og de Afdelinger af de andre Vaaben, som ikke planmæssig ere forsynede med fast antagne Haandværkere, med Bøssmagere, Beslagsmede, Sadelmagere og Bomstjærere.

Bed dem ere ansatte:

- 2 Afdelingschefer, Stabsofficerer,
- 2 Compagnichefer, Capitainer,
- 1 Biarsenalsbestyrer, Capitain,
- 4 andre Capitainer,
- 5 Premierlieutanter,
- 5 Secondlieutanter,
- 4 Lieutanter af Forstærkningen,
- 37 Sergenter,
- 5 Corporaler,
- 4 Underofficerer af Forstærkningen,
- 2 Reservespillemand,
- 1 Ruffmester,
- 1 Probeermester,
- 3 Materialforvaltere,
- 3 Bogholdere,
- 1 Værkmester,
- 1 Maskinmester,
- 8 Mesterjvende.

§ 77.

Til i Krigstid at oprette en Commando for Reservegetillieriet og 2 Artilleridepoter samt til at forstærke de høistcommanderende Artilleriofficerers Stabe og Generalstaben have:

- 2 Stabsofficerer,
- 4 Capitainer,
- 6 Premierlieutanter,
- 3 Secondlieutanter,
- 12 Lieutanter af Forstærkningen,

Til § 76.

Best for Storebelt oprettes et Biarsenal, ved hvilket ogsaa enkelte Laboratoriearbejder kunne udføres. Biarsenalet paa Kronborg nedlægges.

Af værueligtige Haandværkere afgiver Artilleriet i Krigstid til de andre Vaaben:

Til Infanteriet:

1 Bøssmager til hver Forstærkningsbataillon og 1 til hvert Brigadedepot;

Til Cavalleriet:

2 Sadelmager og Bomstjærere til Ordonnantescadronen, 1 til hvert Regimentsdepot og 1 til hvert Sygehestedepot [Mindretallet: desuden 1 til hver Forstærkningsescadron], 2 Beslagsmede til Ordonnantescadronen, 1 til hvert Regimentsdepot og 1 til hvert Heste- og hvert Sygehestedepot [Mindretallet: desuden 1 til hver Forstærkningsescadron].

Til Ingenieurcorpset:

3 Beslagsmede.

- 18 Sergenter ,
- 1 Corporal,
- 24 Underofficerer af Forstærkningen ,
- 2 Spillemænd,
- 3 Reservespillemænd,
- 2 Spillemænd

af Forstærkningen ,
af hvilke de, som i Fredstid ere til Tjeneste,
anvendes ved Vaabnet eller Underviisningsan-
stalterne.

§ 78.

Ved hvert Forstærkningsbatteri ere ansatte:

- 1 Batterichef, Capitain af Forstærkningen,
 - 3 Sergenter af Linien ,
hvis Opholdssted bestemmes af ved-
kommende Minister, og desuden
 - 2 Lieutenanter ,
 - 7 Underofficerer og
 - 3 Spillemænd
- af Forstærkningen.

§ 79.

Ved Traincompagniet er ansat:

- 1 Compagnichef, Capitain,
- 1 Premierlieutenant,
- 12 Secondlieutenanter eller Lieutenanter af
Forstærkningen,
- 6 Sergenter,
- 25 Corporaler eller Underofficerer af For-
stærkningen,
- 1 Spillemænd,
- 4 Reservespillemænd.

Secondlieutenanterne, Corporalerne og Be-
falingsmændene af Forstærkningen kunne for en
Deel være af de andre Vaaben.

§ 80.

I den angivne Fordeling af Befalings-
mændene imellem Stabene og de forskjellige Af-
delinger kan der foretages de Forandringer, som
Tjenestens Tarv medfører, naar kun hele An-
tallet af Befalingsmænd i de forskjellige Grader
bliver usforandret.

Af de ved Artilleriet ansatte Stabsofficerer
ere de 2 Oberster.

Af det hele Antal Secondlieutenanter ved
Vaabnet ere indtil 20, af det hele Antal Cor-
poraler indtil 60 til Tjeneste og lønne.

Af de ved Vaabnet ansatte Underofficerer af Sergentsklassen er der 1 Stabssergent ved hvert Liniebatteri, 1 ved hvert Compagni Fæstningsartilleri og 8 ved de øvrige Afdelinger. To Femtedele af de andre til Sergentsklassen hørende Underofficerer kunne være Oversergenter, Resten er Sergenter.

c) Ingenieurcorpset.

§ 81.

3 Spidsen for Ingenieurcorpset staaer en Chef, der er Oberst. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Stabschef, Capitain,
- 1 Adjutant, Premierlieutenant,
- 2 Sergenter,
- 1 Regnskabsfører ved Bygningsvaesenet,
- 1 Bygnings skriver og
- 1 Desinateur.

§ 82.

3 Spidsen for Ingenieurbataillonen staaer en Chef, Oberstlieutenant. Hans Stab bestaaer af:

- 1 Adjutant, Premierlieutenant, og
- 1 Skriver, Underofficerer af Sergentsklassen.

Ved Bataillonens Liniecompagnier ere desuden ansatte:

- 4 Compagnichefer, Capitainer,
- 5 Premierlieutenanter,
- 9 Secondlieutenanter, af hvilke 5 skulle være til Tjeneste i Fredstid; Resten kan være hjemsendt.
- 26 Underofficerer af Sergentsklassen,
- 27 Corporaler, af hvilke 15 skulle være til Tjeneste i Fredstid; Resten kan være hjemsendt,
- 4 Spillemand,
- 5 Reserver spillemand.

Af Undercorporalerne kunne desuden ved Krigs Udbrud 2 ved hvert Feltcompagni (ved Brocompagniet af Linien 3) strax forfremmes til Corporaler.

3 Fredstid anvendes nogle af Underofficererne ved Underviisningsanstalterne.

§ 83.

Foruden Corpsstaben dannes paa Krigsfod Ingenieurstabe efter Fornødenhed ved den active

Til § 82.

Paa Krigsfod afgives i Reglen til Depotcompagniet:

- 1 Premierlieutenant (Adjutanten),
 - 3 Sergenter,
 - 2 Corporaler og
 - 1 Spillemand,
- og til Ingenieurstabene:
- 3 Sergenter.

Til § 83.

De Officerer, der ikke i Fredstid finde Anvendelse ved Administrationen af Forsvarsvæse-

Hær. Hertil, til at forstærke Generalstaben og til Bygningstjenesten have:

- 2 Oberstlieutenanter,
- 9 Capitainer,
- 6 Premierlieutenanter,
- 7 Underofficerer af Sergentsklassen og
- 2 Materialforvaltere,

som i Fredstid anvendes ved Administrationen af Forsvarsvæsenets faste Eiendomme og ved Underviisningsanstalterne.

Den ene Capitain overtager paa Krigsfod Commandoen over Bataillonens Depot.

§ 84.

Ved Forstærkningscompagnierne ere ansatte:

- 4 Compagnichefer, Capitainer af Forstærkningen,
 - 5 Sergenter af Linien,
- hvis Opholdssted bestemmes af vedkommende Minister, og desuden
- 12 Lieutenanter,
 - 20 Underofficerer og
 - 3 Spillemand
- af Forstærkningen.

§ 85.

I den angivne Fordeling af Befalingsmændene imellem Bataillon og Stabene kan der foretages de midlertidige Forandringer, som Tjenestens Tarv medfører, naar kun hele Antallet af Befalingsmænd i de forskjellige Grader bliver uforandret.

Af det hele Antal Underofficerer af Sergentsklassen i Ingenieurcorpset ere 5 Stabsergenter. Af de øvrige kunne to Femtedele være Oversergenter, Resten er Sergenter.

Hærens Overcommando og Stabe.

§ 86.

Foruden de 3 ved Vaabnene opførte Generaler har Hæren 3 Generaler, af hvilke een fører Overbefalingen over de Øst for Storebelt, een over de Vest for Storebelt varende Tropper, og een er Commandant i Kjøbenhavn.

§ 87.

Hærens Stabe ere Generalstaben og Vaabenstabene.

nets faste Eiendomme og ved Underviisningsanstalterne, benyttes ved Statens civile Bygningstjeneste og i anden Statsstjeneste.

Til hver af disse hører en Mellemstab og en Understab.

§ 88.

Generalstaben har følgende Befalingsmænd af forskellige Vaaben, som ikke ere opførte ved disse:

6 Stabsofficerer, af hvilke 2 kunne være Oberster,

8 Capitainer,

12 Premierlieutanter og

21 Underofficerer af Sergentsklassen, af hvilke 6 kunne være Stabsfergenter og 6 Overfergenter.

De Befalingsmænd, som Generalstaben i Krigstid behøver udover dette Antal, afgives fra Vaabnene. Hertil anvende disse deels de Befalingsmænd, som i Fredstid ere fra dem commanderede til eller fatte til stadig Tjeneste ved Underviisningsanstalterne, deels andre, som da erstattes ved hine.

Ved den topographiske Tjeneste er desuden ansat en Regnskabsfører, Officiant.

§ 89.

I Fredstid anvendes Generalstabens Personale saaledes:

Som Departements- og Contoirchefer i Ministeriet:

1 Stabsofficer og

1 Capitain.

Som Adjutant hos Ministeren:

1 Premierlieutenant.

Hos hver af de to høistbefalende Generaler:

1 Stabschef, Stabsofficer,

1 Souschef, Capitain,

1 Adjutant, Premierlieutenant, og

2 Underofficerer.

Hos Commandanten i Kjøbenhavn:

1 Stabschef, Capitain,

1 Adjutant, Premierlieutenant, og

4 Underofficerer.

Ved den topographiske Tjeneste:

1 Chef, Stabsofficer,

2 Capitainer,

4 Premierlieutanter og

10 Underofficerer.

Ved Krigsføringsdepotet:

1 Chef, Stabsofficer,

2 Capitainer,
4 Premierlieutenanter og
2 Underofficerer.

Ved Højskolen:

1 Chef, Stabsofficerer, og
1 Underofficerer.

Denne Fordeling kan dog forandres efter
Tjenestens værlende Krav.

§ 90.

Baabenstabene bestaae af de ved Baabnene
som Stabschefer og Adjutanter med flere opførte
Officerer.

§ 91.

Til Mellemstabene høre de Auditeurer,
Læger, Dyrlæger, Intendantter, Underintendantter
og Officierer, som ere ansatte ved eller
commanderede til Stabene eller Afdelingerne.

§ 92.

Til Understabene høre de ved Stabene
ansatte Underofficerer, Spillemand, Inten-
danturasistenter og Haandværkere, som ere
ansatte ved eller commanderede til Stabene eller
Afdelingerne.

Hærens Underviisningsanstalter.

§ 93.

Hærens Underviisningsanstalter ere:

Den militaire Elevskole,
Corporalskolerne,
Sergentskolerne,
Officereskolen (den militaire Højskole),
Den militaire Ride- og Beslagskole,
Den militaire Skydeskole og
Det militaire gymnastiske Institut.

a. Den militaire Elevskole.

§ 94.

Skolen er fælles for hele Hæren.

Dens Bestemmelse er at firkke Hæren en
Deel af den Tilgang af Befalingsmænd, den
behøver, ved at give unge Mennesker en dertil
sigtende Uddannelse.

Underviisningen er eens for alle Elever og
deels theoretisk, deels praktisk.

Til § 94.

Der lægges fortrinsviis Vægt paa Udvik-
lingen af de militaire Egenstaber i Almindelig-
hed, samt paa Skrivning og Tegning, men til-
lige paa Landens Udvikling ved de almindelige
Skolefag. Der lægges derimod mindre Vægt
paa de reent militaire Discipliner, som Eleven
lærer efter at være udstreven.

§ 95.

Eleverne skulle ved Antagelsen være i en Alder mellem 14 og 16 Aar. De skulle have en feilfri Legemsbygning og saadanne almindelige Kundskaber, som erhverves i Almue-skolerne.

Elevernes Antal kan være 120, fordeelte i 3 Klasser, som alle ere eetaarige.

De have frit Ophold og fri Beklædning og Undervisning ved Skolen.

§ 96.

De Elever, der have bestaaet Afgangsprøven, kunne i den Orden, i hvilken de ere bestaaede, vælge imellem de forskjellige Vaaben, efter at Krigsministeren har fastsat det Antal, der kan antages ved hvert. Deres Fordeling imellem de forskjellige Brigader fastsættes af Ministeren, men mellem Brigadens forskjellige Afdelinger af Brigaden selv. De blive derefter strax udstrevne og gjenneengaae Rekruttskolen og Corporalskolen under samme Vilkaar som de, der frivilligt melde sig til denne, og behandles fremdeles ganske som disse, naar undertages, at de ikke kunne forlange at hjemsendes, inden de have tjent 2 Aar som Befalingsmand. Opnaae de ikke at optages i Corporalskolen, fuldende de deres Uddannelse som Menige.

§ 97.

Til stadig Tjeneste ved Skolen ere:

- 1 Capitain af Artilleriet, Chef,
- 3 Premierlieutenanter, Lærere,
- 1 Stabssergent af Infanteriet,
- 7 Oversergenter og Sergenter.

I Krigstid vedbliver denne Skole, men afgiver en Deel af ovenanførte Lærerpersonele.

Til § 97.

Af Premierlieutenanterne ere i Reglen 2 af Infanteriet og 1 af Artilleriet.

Af Oversergenterne og Sergenterne ere i Reglen 3 af Infanteriet, 1 af Cavalleriet, 2 af Artilleriet og 1 af Ingenieurcorpset.

b. Corporalskolerne.

§ 98.

Der oprettes ved Infanteriet en Corporalskole ved hver Brigade og en ved Livgarden, ved Cavalleriet en ved hvert Regiment, men ved Artilleriet og Ingenieurcorpset kun een ved hvert af disse Vaaben.

Skolens Bestemmelse er at bibringe uddannede Rekruter de praktiske Færdigheder og theore-

tiste Kundskaber, som maae fordres af de yngre Underofficerer i det vedkommende Vaaben.

Underviisningen, der deels er theoretisk deels praktisk, rettes efter hvert Vaabens Fornødenhed med Hensyn til Skolens Bestemmelse.

§ 99.

Til Elever antages de Undercorporaler, som ansees det, hvad enten de kun have tilendebragt den første Uddannelse eller ere fuldt uddannede, naar de ved en anstillet Prøve bevise, at de besidde en antagelig Færdighed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet, at de regne godt baade med hele og brudne Tal, og at de besidde et saa stort Maal af elementair Kundskab i Historie og Geographi, Naturlære og Geometri, som en flink Elev antages at opnaae ved i 2 Aar at nyde Underviisning paa en af Landets bedste Folkehøjskoler.

§ 100.

Elevernes regelmæssige Antal er 44 ved hver Infanteribrigade, 11 ved Livgarden, ved Cavalleriet 2 for hver Escadron, hvoraf et Regiment bestaaer, 32 ved Artilleriet og 9 ved Ingenieurcorpset.

Skulde flere Elever melde sig og bestaae Afgangsprøven, da bør Fortrin gives dem, som erklære sig villige til at forblive i Tjeneste i mindst 1 Aar efterat have gennemgaaet Skolen, for i denne Tid at uddannes videre som Befalingsmænd. Er dette Tilfældet med flere, end Corporalskolen er bestemt til at optage, kan det overstyrende Antal afgives til en anden Brigade (Regiment), hvor Tallet ikke maatte være fuldt. Skulde der endda blive for mange, kan Skolen forstærkes med saa mange af dem, som kunne træde istedetfor ufrivillige Undercorporaler.

Skulde et mindre Antal melde sig, og Tallet ikke kan udfyldes fra en anden Brigade, kan Skolen, hvis Brigaden ikke ad anden Vej forsynes med det fornødne Antal Befalingsmænd, i de følgende Aar optage saamange flere Elever, at det manglende Antal Befalingsmænd kan ventes at komme tilstede.

§ 101.

Underviisningen begynder ved Infanteriet den 1ste November, ved de andre Vaaben den 1ste October, og varer i 7 Maaneder undtagen ved Cavalleriet, hvor den varer til Slutningen af næste Rekruttskole.

Underviisningen slutter med en Prøve, hvis Udfald fuldstændiggjøres ved den Bedømmelse, der bliver Eleverne tildeel ved Troppesafdelingen ved Slutningen af den paafølgende Exerceetid.

Til Afgangsprøven kunne ogsaa Underofficerer indstille sig, som bevise, at de ere i Besiddelse af den almindelige Dannelselse, der fordres som Betingelse for at optages i Corporalskolen.

§ 102.

De Elever, der have bestaaet denne Prøve, udnævnes, forsaavidt de ikke forlange at hjemfendes, til Corporaler. Af de dygtigste blandt dem og de Underofficerer, der have bestaaet Afgangsprøven, kunne indtil 12 for hver Brigade, 3 for Livgarden, 10 (Mindretallet: 7) for Cavalleriet, 12 for Artilleriet og 3 for Ingeniurerne, optages i Officereskolen, naar de ønske det. Resten forbliver ved Afdelingerne og uddannes videre i disse Serjentiskoler.

De Elever, som have bestaaet og forlange at hjemfendes, kunne ogsaa af Afdelingerne udnævnes til Corporaler, naar de erkjendes for meget flinke. De øvrige, ligesom ogsaa de der ikke have bestaaet, hjemfendes som Undercorporaler og behandles da ganske som de øvrige Undercorporaler af samme Aargang.

c. Serjentiskolerne.

§ 103.

Af Serjentiskoler oprettes det samme Antal, som af Corporalskoler, i samme Tid og tildeels i Forbindelse med dem.

Disse Skolers Bestemmelse er at uddanne de unge Underofficerer videre i Art, hvad der bør fordres af en fast Underofficer.

Til § 103.

Underviisningsfagene ere tildeels de samme som i Corporalskolerne; men der gaaes betydeligt videre i nogle af dem. Der undervises i alle Underofficerschargernes Pligter og lægges megen Vægt paa Regnskabs- og Risteføring, samt paa Gymnastik og Skydning.

Desuden bør der i disse Skoler gives de Underofficerer, der ikke have gennemgaaet Corporalskolen, fordi de ikke have kunnet aflægge den for Indtrædelsen i denne forlangte Prøve i almindelige Kundskaber, Velighed til at erhverve sig disse.

§ 104.

Som Elever i disse Skoler optages Corporalerne strax efter deres Udnævnelse. De kunne ikke forfremmes til Sergenter, før de have bestaaet en Afgangsprøve, til hvilken hører, at de ere bleve godkjendte som Compagni- (Escadrons-, Batteri-)lærere i Gymnastik.

d. Officeerskolen.

§ 105.

Skolen er fælles for hele Hæren og tildeels for Flaaden.

Dens Bestemmelse er at uddanne Officereer til alle Hærens Vaaben og til enkelte særlige Poster ved Flaaden.

Skolen bestaaer af 4 Klasser, af hvilke de to yngste danne den yngste Afdeling, hvis Curfus begynde paa ny hvert Aar, de to ældste den ældste Afdeling, hvis Curfus begynde paa ny hvert andet Aar.

§ 106.

Den yngste Klasfes Formaal er at give Eleverne den militaire Dannelselse og praktiske Udvikling, der bør findes hos enhver af Hærens Officereer.

Som Elever optages de Underofficerer af alle Vaaben, som sendes til den fra Afdelingerne efter at have bestaaet Prøven ved en af Corporalskolerne.

Underviisningen er deels theoretisk, deels praktisk, og dette sidste overveiende.

Den afflutes med en Prøve, efter hvilken Eleverne gaae til Tjeneste ved deres Afdelinger fra 1ste Juni til Udgangen af October.

De, der bestaae Prøven og erholde Anbefaling fra Afdelingen for ovennævnte Tje-

nefte, udnævnes til Secondlieutenanter. De, der ikke bestaae, kunne dog erholde Tilladelse til at gjenneingaae Klassen paany i et følgende Aar.

§ 107.

Den næstnyngste Klassen Formaal er at give Secondlieutenanter af de forskjellige Baaben den videre militaire Udvikling, som bør fordres af de faste Officerer i Hæren.

Som Elever optages de Secondlieutenanter, som ønske at fortsætte deres Uddannelse ved Skolen.

Underviisningen varer fra 1ste November til Udgangen af Mai.

Den er deels theoretisk, deels praktisk, men overveiende theoretisk.

Den afflutes med en Prøve, strax efter hvilken Eleverne afgaae til deres Afdelinger, for ved dem at deeltage i Sommerøvelserne. Kun de, som bestaae Prøven, kunne i Fredstid senere forfremmes til faste Officerer i Hæren.

§ 108.

Skolens ældste Afdeling har til Hovedformaal at give de af Hærens og Flaadens Officerer, der have bestaaet Afgangsprøven for nyngste Afdeling eller for Søofficersskolen, Leilighed til en videre gaaende videnskabelig Uddannelse. Afgang tilstedes dog ogsaa, forsaavidt Pladsen tillader det, saavel til et heelt Cursus som til Underviisning i enkelte Fag, enhver Anden, der ønsker den, men imod Dækning af de Omkostninger, som derved maatte foraarjages Skolen. De, der have faaet saadan Afgang, have Ret til at høre Forelæsningerne og til at deeltage i de Øvelser, som bestemmes nærmere i hvert enkelt Tilfælde.

Af Afdelingens to Klasser er den ene for Grundvidenskaberne, den anden for de anvendte Videnskaber.

§ 109.

Den næstældste Klasse, eller Klassen

Til § 107.

Underviisningen er saavel i nyngste som i næstnyngste Klasse i de fleste Fag fælles for Eleverne af alle Baaben, men enkelte Fag kunne meddeles de forskjellige Baabens Elever i et forskjelligt Omfang.

Foruden den øvrige Underviisning gives der de Lieutenanter, som ere i Besiddelse af mindst de Forkundskaber, paa hvilke der aflægges Prøve ved den under 2den September 1855 anordnede Afgangsexamen for Realdisciple, Leilighed til at vedligeholde deres Kundskaber i Mathematik og Sprog og at udvide dem til det Omfang, der fordres ved Udgangsexamen til næstældste Klasse.

Til § 109.

For de Elever, der ønske at studere de

for Grundvidensfaberne, har til Formaal at meddele Eleverne de Dele af disse Videnskaber, navnlig Mathematik, Naturvidenskaber og Sprog, som de behøve til et videnskabeligt Studium af de militaire Fag.

Indtrædelsen i Klassen som Elev med Ret til ikke blot at høre Foredragene, men ogsaa til at deeltage i alle Øvelser og Examinatorier, er betinget af at bestaae en Afgangsprøve, der afholdes hvert andet Aar.

Underviisningen varer i 2 Aar, hvert Aar 9 Maanedes fra 1ste October til Udgangen af Juni, saaledes at Eleverne i de 3 Maanedes Mellemrum gjøre praktisk Tjeneste, det ene Aar ved Artilleriet og det andet ved Ingenieurcorpset, dog, forsaavidt de høre til et af disse Vaaben, det Aar, i hvilket de efter denne Regel vilde komme til at gjøre Tjeneste ved deres eget Vaaben, ved Infanteriet.

Underviisningen er overveiende theoretisk, men der sørges vedvarende for Legemets Udvikling ved Gymnastik, Vaabenøvelser og Ridning. Der gives i Klassen to jevnside Curfus, det ene for de Elever, der i ældste Klasse ønske at studere de tekniske Fag, det andet for dem, der ønske at studere Generalstabsfagene, dog med Fællestab i de Afsnit af Fagene, der blive fælles for begge Curfus.

Dyrkningsprøven, hvortil ogsaa Andre end Skolens Elever kunne faae Afgang, finder Sted ved Slutningen af den toaarige Underviisning. De, der ikke bestaae, afgaae fra Skolen.

§ 110.

I den ældste Klasse, eller Klassen for de anvendte Videnskaber, gives Underviisning for Generalstabsofficerer, Topograph, Ingenieur, Artillerister, Skibsbnggere, Intendanten m. Fl.

Udgangen til Klassen som Elev staaer aaben for enhver Officeer af Hæren eller Flaaden, der har bestaaet saavel Afgangsprøven for yngste Afdeling eller Søofficeerskolen, som den i foregaaende Paragraph nævnte Dyrkningsprøve, ligegyldigt om han har erhvervet sig de til den sidstnævnte fornødne Kundskaber ved at gennemgaae den næstældste Klasse eller paa anden Maade.

tekniske Fag, lægges Hovedvægten paa Mathematik og Naturvidenskaberne fremfor paa Sprogene; for dem, der ønske at studere Generalstabsfagene, omvendt.

Til § 110.

De Officerer, der ved at gennemgaae Officeerskolens ældste Afdeling med et godt Udfald, have beviist deres Eyst til Uddannelse, skulle fortrinnsviis have Adkomst til de Leiligheder til videre Uddannelse, der maatte tilbyde sig ved Tjenestegjoren ved andre Vaaben, Reiser i Udlandet, Anvendelse ved Opmaalingsarbejder m. m.

Der begynder nye Cursus den 1ste October hvert lige Aar, dog efter vedkommende Ministers nærmere Bestemmelse med Udeladelse af de Underafdelinger, til hvilke der ikke har meldt sig et passende Antal Elever.

Underviisningstiden er fra 1ste October til Udgangen af Juni, hvorefter Eleverne i 3 Maaneder gjøre praktisk Tjeneste ved Cavalleriet eller, forsaavidt de høre til dette Vaaben, ved Infanteriet. De Underafdelinger, hvis Cursus ikke kunne endes paa 9 Maaneder, fortsættes igjen fra 1ste October i en af vedkommende Minister nærmere bestemt Tid.

Hvert Cursus ender med en Prøve.

Efter endt Afgangsprøve meddeles der Eleverne et Vidnesbyrd om hvilken Prøve, de have underkastet sig, og med hvilket Udfald i hvert Fag, hvortil føies en Hovedcharacter for hele Examen.

§ 111.

Studierne betragtes for alle Skolens Elever som Tjeneste.

Eleverne af yngste Klasse kasereres.

§ 112.

Til stadig Tjeneste ved Skolen ere:

1 Stabsofficer af Generalstaben, Chef,	} Skole-	
1 Capitain af Infanteriet,		} officerer,
1 Ritmester af Cavalleriet,		
1 Capitain af Artilleriet,		
- Indtil 11 Officerer af forskjellige Grader som Lærere,
- 1 Stabsergent af Generalstaben,
- 4 Oversergenter og Sergenter.

De øvrige Lærere ere dels Befalingsmand af Hæren eller Flaaden, som udføre denne Tjeneste ved Siden af anden Tjeneste, dels andre Videnskabsmand. Disse Lærere have ikke fast Ansættelse.

Desuden commanderes der i de 7 Wintermaaneder et Antal Officerer og Underofficerer til Skolen som Lærere og Inspektionsofficerer.

Skolen har et Underviisningsraad, bestaaende af Chefen, Skoleofficererne og Lærerne.

Til § 112.

Af Lærerne ere i Reglen 4 Officerer af Infanteriet, 1 af Cavalleriet, 3 af Artilleriet og 3 af Ingenieurcorpset.

Af Oversergenterne og Sergenterne ere Reglen 1 af hvert Vaaben.

§ 113.

Skolen har 15 Heste.

Til Røgt af disse beordres 6 Hestepasfere af Militairarbejderklassen.

e. Den militaire Ride- og Beslagsskole.

§ 114.

Skolens Bestemmelse er at fremme Rideundervisningen samt Kundskaben i Veterinairfagene og Beslaglæren i Hæren ved at uddanne Officerer og Underofficerer til Beridere og give dem Undervisning i de nævnte Fag, samt at uddanne Beslagsmede. Den tjener tillige til at forsyne de af Hærens beredne Officerer, der ikke høre til Cavalleriet, med tilredne Heste.

§ 115.

Til stadig Tjeneste ved Skolen ere:

- 1 Ritmester, Chef, af Cavalleriet,
- 1 Premierlieutenant, Lærer,
- 1 Stabsfergent af Cavalleriet,
- 1 Beslaglærer.

De øvrige Lærere, saavel som Eleverne, commanderes midlertidig til den fra Afdelingerne.

Det fuldstændige Cursus varer i 2 Aar.

Skolen har 20 egne Heste. Til Røgt af disse beordres 10 Hestepasfere af Militairarbejderklassen.

Til § 115.

Læreren er i Reglen af Cavalleriet.

f. Den militaire Skydeskole.

§ 116.

Skydeskolens Bestemmelse er at fremme Skydefærdigheden i Hæren ved at uddanne Officerer og Underofficerer til Skydelærere.

§ 117.

Til stadig Tjeneste ved Skolen ere:

- 1 Capitain, Chef, af Infanteriet,
- 1 Premierlieutenant, Lærer,
- 1 Overfergent af Infanteriet.

De øvrige Lærere saavel som Eleverne commanderes midlertidig til den fra Afdelingerne.

Til Skolen beordres 4 Militairarbejdere.

Til § 117.

Læreren er i Reglen af Artilleriet.

g. Det militaire gymnastiske Institut.

§ 118.

Institutets Bestemmelse er at fremme Gymnastikundervisningen i Hæren og Flaaden ved at uddanne Gymnastiklærere og senere at vedligeholde deres Færdighed. For de Afdelingers Bedkommende, der have Garnison i Kjøbenhavn, besørger Institutet tillige Uddannelsen af Compagnilærere i Gymnastik, Vaabenøvelser og Svømning og deres aarlige Repetitionscurfus.

§ 119.

Til stadig Tjeneste ved Institutet ere:

- 1 Capitain, Chef,
- 1 Premierlieutenant, Lærer,
- 1 Stabsfergent og
- 2 Overfergenter.

De øvrige Lærere saavel som Eleverne commanderes midlertidig til det fra Afdelingerne.

Det fuldstændige Curfus varer i 2 Aar.

Til § 118.

Eleverne benyttes som Hjelpearere ved Officeerskolens Øvelser i Gymnastik m. m.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Hærens Befalingsmænd i Fredstid.

§ 120.

Den, som vil blive Befalingsmand i Hæren, maa være udfirevet til og vaabenøvet ved Hæren. Han maa enten have gennemgaaet en af Corporalsskolerne og have bestaaet i de ved denne afholdte Prøver eller være fuldt uddannet som Undercorporal.

a) Underofficerer af Linien.

§ 121.

Corporaler antages af Bataillonschefen ved Capitulation.

De, som have gennemgaaet Corporalsskolen og bestaaet dens Prøver, erholde, naar de ikke forlange at hjemsendes, en 2aarig eller, saafremt de selv ønske det, en 1aarig Capitulation. Overstrides herved Antallet af de Nummere, til hvilke Lønning er bevilget, hjemsendes saa mange af dem, hvis Capitulation

er udløben, at iffun det normerede Antal Lønnede Corporalsnummere er besat.

Besattes ikke alle ledige Corporalsnummere paa denne Maade, kunne fuldt uddannede Undercorporaler antages til Corporaler første Gang med en 2aarig Capitulation, med mindre de (§ 26) ere blevne udtagne til Undercorporaler efter Slutningen af den anden Uddannelse, i hvilket Tilfælde de kunne erholde en 1aarig Capitulation. Alle senere Capitulationer ere 1aarige.

Den Corporal, hvis Capitulation er udløben, kan, om han ønsker det, forblive til Tjeneste og i Lønning, indtil 3 Maanedes ere forløbne, efter at det er meddeelt ham, at hans Capitulation ikke vil blive fornyet.

§ 122.

Den Corporal, der hjemsendes efter at have tjent vel i 2 Aar som saadan, erholder ved Hjemsendelsen Orlovspenge, der stige for 3 og 4 Aars Tjeneste.

Den, der i Henhold til § 26 er bleven Undercorporal og har tjent vel som saadan i 1 Aar og som Corporal i endnu 1 Aar, erholder ved Hjemsendelsen Orlovspenge, dog kun det halve Beløb af, hvad andre Corporaler erholde for 2 Aars Tjeneste som saadanne.

Er han kommet fra Corporalskolen og har tjent som Corporal i mindst 2 Aar, erholder han ikke alene den ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 Reserve-Underofficererne hjemlede fortrinlige Afgang til visse Bestillinger under Finantsministeriet, men ogsaa lige med Officererne den ved samme Resolution Reserve-Officererne hjemlede fortrinlige Afgang til visse Embeder og Bestillinger under det samme Ministerium.

Er han ikke Elev af Corporalskolen, eller har han tjent kortere Tid end 2 Aar, dog ikke under 1 Aar, som Corporal, erholder han den ved Resolutionen Reserve-Underofficerer hjemlede fortrinlige Afgang til visse Bestillinger under Finantsministeriet.

De hjemsendte Corporaler blive senere under sædvanlige Forhold kun indkaldte i Exerccertiderne.

§ 123.

Der skal aarlig ved hver Infanteribrigade mindst finde 2 Forfremmelser Sted fra Corporal til Sergent, ved Cavalieriet 3 [Mindretallet 2], ved Artilleriet 5, ved Ingenieurcorpset 1. Bevirktes herved overtallige Nummere, bliver i det eller de følgende Aar, i hvilke et større Antal Pladser end de nævnte blive ledige i en Brigade eller et Vaaben, kun det nævnte Antal besat, indtil det normerede Tal er bragt tilveie.

§ 124.

Sergenter ansattes fast og kunne kun afskediges med $\frac{1}{2}$ Aars Varjel. De ansattes af Brigadefesen ved Forfremmelse fra Corporalsklassen. Forfremmelsen skeer efter Aldersordenen imellem de Corporaler ved Bataillon, som have bestaaet Afgangsprøven saavel ved Corporalskolen som ved Sergentskolen og endnu ere til Tjeneste, forsaavidt de overhovedet erkjendes for egnede til Forfremmelse.

Skulde imidlertid ved en Bataillon Corporalsnummere være besatte med Underofficerer, som ikke have bestaaet Afgangsprøven ved Corporalskolen, kunne undtagelsesviis nogle af de ledige Sergentspladser besattes med saadanne af disse, der have bestaaet Afgangsprøven ved Sergentskolen. Udnævnelsen skeer da efter Valg imellem dem, der mindst have tjent 4 Aar som Corporaler ved Bataillon. De Sergentspladser, som høre til Forstærkningsafdelingerne, eller som staae udenfor Afdelingerne, besattes ved Forfættelse.

§ 125.

Sergenter kunne efter 2 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes til Oversergenter. Forfremmelsen skeer ved Brigadefesen, hver 2den Gang efter Aldersordenen imellem dem, som egne sig til Forfremmelse, og hver 2den Gang ved Valg imellem de ved Bataillon anfatte Sergenter, som have den nævnte Tjenesteaalder.

§ 126.

Oversergenter kunne efter 2 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes til Stabsergenter. Forfremmelsen skeer ved Valg imellem de ved

Brigaden ansatte Oversergenter, som opfyldte den nævnte Betingelse. Udnævnelsen foretages af vedkommende Minister.

§ 127.

Underofficererne forsættes fra et Compagni til et andet ved samme Bataillon af Bataillonschefen, fra en Bataillon til en anden ved samme Brigade eller til eller fra et udenfor Bataillonerne staaende Nummer af Brigadechefen, fra en Brigade til en anden eller til eller fra et udenfor Brigaderne staaende Nummer eller fra et Vaaben til et andet af vedkommende Minister.

§ 128.

Corporaler hjemsendes og affediges af vedkommende Bataillonschef, Sergenter og Oversergenter affediges af vedkommende Brigadechef, Stabsergenter af Ministeren. Dog kan ingen Underofficer, som har erhvervet Berettigelse til Pension efter Lov af 9de April 1851 § 1, ei heller nogen Corporal, hvis Capitulationstid ikke er udløben, affediges uden Ministerens Samtykke.

b) Officerer af Linien.

§ 129.

Som Secondlieutenanter ansættes af vedkommende Minister de Underofficerer, der i Officereskolens yngste Klasse have bestaaet Officeresproven og efter derpaa følgende 4 Maanedes Tjeneste ved deres Afdelinger af Brigadechefen erkjendes for egnede til at forfremmes til Officerer. De sættes i Nummer efter deres Dygtighed og blive staaende som lønede og tjenestegjørende Officerer mindst 1 Aar. Overskrides herved Antallet af de Nummere, til hvilke Lønning er bevilget, hjemsendes saa Mange af dem, der mindst have tjent 1 Aar som Officerer, at kun det normerede Antal lønede Secondlieutenantpladser holdes besat. Hvilke Secondlieutenanter der skulle hjemsendes, bestemmes af Brigadechefen. Dog kan han ikke negte at hjemsende nogen Secondlieutenant, som

selv forlanger at hjemsendes efter at have gjort 1 Aars Tjeneste som Officeer. Den Secondlieutenant, som hjemsendes, kan, om han ønsker det, forblive til Tjeneste og i Lønning, indtil 3 Maaneder ere forløbne, efter at det er meddelt ham, at han vil blive hjemsendt.

§ 130.

Den Secondlieutenant, der hjemsendes efter at have tjent vel i 1 Aar som saadan, erholder ved Hjemsendelsen Orlovspenge, som stige for 2 og 3 Aars Tjeneste. Han har da tillige erhvervet den ved Kongelig Resolution af 29de Septbr. 1860 Reservecorps officerer hjemlede fortrinlige Adgang til visse Embeder og Bestillinger under Finantsministeriet.

De hjemsendte Secondlieutanter blive senere under sædvanlige Forhold kun indkaldte i Exercitiderne.

§ 131.

Til Premierlieutanter forfremmes de Secondlieutanter, som have bestaaet i Prøven i Officereskolens næstnyngste Klasse og ere forblevne til Tjeneste ved Brigaden, efter deres Aldersorden, forsaavidt de overhovedet erkjendes for egnede til Forfremmelse.

Der skal ved hver Infanteribrigade mindst finde 1 Forfremmelse til Premierlieutenant Sted om Aaret, ved Cavalleriet og Artilleriet 3 i hvert Toaar, ved Ingenieurcorpsen 1 i hvert Toaar. Bevirkes herved overtallige Premierlieutenantsnummere i nogen Brigade, blive i det eller de følgende Aar eller Toaar, i hvilke et større Antal Pladser end de nævnte blive ledige, kun de nævnte Antal ved Brigaden besatte, indtil det normerede Tal er bragt tilveie.

§ 132.

Til Capitainer kunne forfremmes de Premierlieutanter ved Brigaden, der have mindst 4 Aars Tjeneste som Premierlieutanter.

Forfremmelsen finder Sted hver 2den Gang efter Aldersordenen imellem dem, som egne sig til Forfremmelse, hver 2den Gang ved Valg.

§ 133.

Til Oberstlieutenanter kunne forfremmes de Capitainer ved Vaabnet, der have mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Til Oberster kunne forfremmes Oberstlieutenanter ved Vaabnet.

Forfremmelsen skeer hver Gang ved Valg.

§ 134.

Til Generaler forfremmes Stabsofficerer af alle Vaaben. Forfremmelsen skeer hver Gang ved Valg.

§ 135.

Lieutenanter forfættes fra et Compagni til et andet af Bataillonschefen, fra en Bataillon til en anden eller til eller fra et Nummer udenfor Bataillonerne, men indenfor Brigadens Omraade, af Brigadefchefen; fra en Brigade til en anden eller til eller fra et Nummer udenfor Brigaderne af vedkommende Minister.

Capitainer og Stabsofficerer forfættes af Ministeren.

§ 136.

Officerer af Premierlieutenantsgraden og de ovenfor den liggende Grader have Kongelig Udnævnelse.

c. Stabene.

§ 137.

For Ansættelse og Forfremmelse af Generalstabens Personale gjælde følgende Hovedregler:

De ledige Pladser i Staben besættes ved Forfættelse fra Vaabnene, uden at den Befalingsmand, som forfættes, derved opnaer Forfremmelse. De derved opstaaede ledige Pladser i Vaabnene udfyldes.

De ved Staben ansatte Befalingsmænd deeltage i Forfremmelsen i deres Vaaben, Brigade eller Afdeling, ganske som om de vare til Tjeneste ved samme.

I selve Staben finder der i Fredstid ingen Forfremmelse Sted i lavere Grader end fra Oberstlieutenant til Oberst. I Krigstid kunne derimod Forfremmelser finde Sted i Staben fra een Grad til den nærmeste høiere.

Naar de til Staben forsatte Befalingsmænd opnaae Forfremmelse i deres Vaaben, afgaae de til disse.

Disse Hovedregler tillempes dog ved følgende nærmere Bestemmelser og Undtagelser.

§ 138.

Til Sergenter i Generalstaben kunne ogsaa Corporaler af Vaabnene forfremmes.

Underofficererne kunne i selve Staben forfremmes igjennem de forskjellige Grader af Sergenteklassen.

Underofficeerspladserne besættes af Ministeren.

§ 139.

Lieutenantpladserne besættes med Premierlieutenanter af Vaabnene, fortrinsviis med saadanne, som have gjennemgaaet Høiflolen's ældste Afdeling eller gjort Tjeneste ved hvert af de Vaaben, som de ikke selv tilhøre, een Sommer ved hvert, og 2 Aars Tjeneste som Premierlieutenant ved deres eget Vaaben.

En Lieutenant kan i det Høieste staae 4 Aar ved Generalstaben, medmindre han er ansat ved den topographiske Tjeneste, ved hvilken han kan forblive i 6 Aar, naar han ikke forfremmes inden deres Forløb. Efter Forløbet af den nævnte Tid forsættes han tilbage til sit Vaaben.

§ 140.

Capitainpladserne besættes med Capitainer af Vaabnene, som mindst have tjent 2 Aar i denne Stilling, fortrinsviis med saadanne, der allerede som Lieutenanter have gjort Tjeneste ved Generalstaben eller Vaabenstabene.

Capitainerne afgaae senest fra Staben, naar de i deres Vaaben opnaae Forfremmelse til Oberstlieutenant.

§ 141.

Oberstlieutenantpladserne besættes med

Til § 139.

Af de 12 Lieutenanter skulle i Reglen de 7 være af Infanteriet, 2 af Cavalleriet, 2 af Artilleriet og 1 af Ingenieurcorpset.

Til Ansættelse ved den topographiske Tjeneste og ved Krigsføringsdepotet fordres særlig Forberedelse.

Oberstlieutenanter af Vaabnene, som mindst have tjent 2 Aar i denne Stilling, fortrinnsviis saadanne, der allerede som Capitainer have tjent i Generalstaben eller Vaabenstabene.

Til Posterne som Departementschef i Ministeriet og som Chefer for den topographiske Tjeneste og Krigsføringsdepotet kan der dog ogsaa finde Forfremmelse Sted af Capitainer i Generalstaben, og den Betingelse at have tjent 2 Aar som Oberstlieutenant bortfalder baade for disse Poster og for Posten som Chef for Officereskolen.

§ 142.

Oberstpladserne besættes ved Forsættelse af Oberster fra Vaabnene eller ved Forfremmelse af Oberstlieutenanter ved Vaabnene eller Generalstaben.

§ 143.

Naar en ved Generalstaben ansat Officer, der paa Grund af Forfremmelse skal gaae tilbage til sit Vaaben, er beskæftiget med et Arbejde, der ikke kan overtages af en Anden, kan han forblive commanderet til Tjeneste ved Staben i den til Arbejdets Fuldførelse nødvendige Tid, forsaavidt den ikke overskrider 1 Aar.

§ 144.

Den Officer, der er forfremmet til en høiere Grad i Generalstaben eller efter Forfremmelsen er forbleven i denne, kan ikke forfremmes yderligere, før han i den opnaaede Grad har gjort 2 Aar Tjeneste i sit Vaaben. Herfra undtages kun Departementschefen i Ministeriet og Cheferne for den topographiske Tjeneste og for Høiskolen, hvilke kunne forfremmes til Oberster i Stabene, uden at de have opfyldt denne Betingelse.

§ 145.

Vaabnstabene besættes ved Forsættelse af Officerer af samme Vaaben, som have gjort 2 Aars Tjeneste i Graden.

Adjutanterne hos Generalinspecteurverne og Brigadecheferne vælges fortrinnsviis blandt de Offi-

Til § 145.

De Officerer af Vaabenstabene, der kunne undværes ved Vaabnene i Fredstid, commanderes midlertidig til at deeltage i Generalstabens Forretninger.

cerer, der have gennemgaaet Høiskolens ældste Afdeling eller gjort Tjeneste ved hvert af de Vaaben, som de ikke selv tilhøre, een Sommer ved hvert. De kunne i det Høieste staae 4 Aar ved Staben; dette gjalder ogsaa om alle andre Adjutanter.

Stabscheferne vælges fortrinsviis blandt dem, der forud have gjort Tjeneste ved Generalstaben eller som Adjutanter.

For Stabschefen ved Artilleriet bortfalder Betingelsen om 2 Aars Tjeneste i Graden.

d. Underviisningsanstalterne.

§ 146.

De Befalingsmænd, der ansættes til stadig Tjeneste ved Underviisningsanstalterne, forblive i Nummer og Lønning ved deres Vaaben. De maae, før Forsættelsen, have tjent 2 Aar i Vaabnet i samme Grad.

Disse Befalingsmænd deeltage i Forfremmelserne ved deres Vaaben og aagaa til disse, naar de opnaae Forfremmelse, dog saaledes at de kunne forblive ved Underviisningsanstalten, til det begyndte Curfus er endt.

Kun Cheferne for Underviisningsanstalterne og Lærerne ved Høiskolen kunne forblive i disse Poster efter Forfremmelsen, dog kun til de have været i denne Stilling i 10 Aar, og de kunne ikke forfremmes videre, før de have gjort 2 Aar stadig Tjeneste ved deres Vaaben i den nye Grad.

e. Vidnesbyrd og Forfremmelseslister.

§ 147.

Ved hver Bataillon sammentræde aarlig Bataillonschefen og samtlige ved Bataillonen tjenestegjørende Compagnichefer og udfærdige Vidnesbyrd for de ved Bataillonen tjenestegjørende Lieutenanter og Underofficerer. De affatte tilige aarlig Forfremmelseslister over Sergenterne og Corporalerne ved Bataillonen.

Til § 147—50.

I Reglen sammentræde disse Forfremmelsesraad henimod Slutningen af Aaret og de af dem affattede Forfremmelseslister have da Gyldighed for det følgende Calenderaar.

Skulde Forfremmelserne i et enkelt Aar blive saa talrige, at der paa een af de Lister, som benyttes til Valgforfremmelse, ikke er 3

§ 148.

Ved hver Brigade sammentræde aarlig Brigadechefen og samtlige ved Brigaden ansatte Bataillonschefer og udfærdige Vidnesbyrd for de ved Brigaden ansatte Capitainer, hvorhos de aarlig affatte Forfremmelseslister over de Lieutenanter og Oversergenter, som ere ansatte ved Brigaden.

§ 149.

Brigadechefen udfærdiger aarlig Vidnesbyrd for de ved Brigaden ansatte Bataillonschefer, Generalinspektøren for Brigadecheferne og for de Officerer ved Vaabnet, som ikke ere tildeelte nogen Brigade. Forfremmelseslister over de ved Vaabnet ansatte Oberstlieutenanter og Capitainer affattes aarlig paa et Møde af Generalinspektøren og Brigadecheferne.

§ 150.

I Vidnesbyrdene for enhver Befalingsmand, som ifølge de almindelige Bestemmelser kan forfremmes til en høiere Grad, skal tilføies, om han af vedkommende Myndighed overhovedet ansees for at egne sig til at forfremmes til en høiere Grad, og om han ansees for at egne sig til at forfremmes udenfor den ved Tjenestealderen givne Orden. Bestaaer den Myndighed, som affatter Vidnesbyrdene, af flere Personer, kan den, hvis Dom afviger fra Fleertallets, forlange sin afvigende Mening tilført Vidnesbyrdene. Der affattes 2 Forfremmelseslister for hver Tjenestegrad, fra hvilken der finder Forfremmelse Sted baade efter Aldersorden og efter Valg; i den ene anføres Befalingsmandene efter Aldersordenen, forsaavidt de ansees for egnede til Forfremmelse; i den anden anføres de efter den Orden, i hvilken de ansees for egnede til Forfremmelse uden Hensyn til Aldersordenen, og er herved Fleertallets Beslutning gjældende. Paa hver af Listerne anføres det Antal Befalingsmand, som af vedkommende Minister bestemmes, dog ikke flere end 5. Finder Forfremmelse alene Sted efter Aldersorden eller efter Valg, affattes kun 1 Forfremmelsesliste. For-

Navne tilbage, eller paa een af dem, som benyttes ved Forfremmelser efter Aldersordenen, ingen Navne er tilbage, sammentræder dette Forfremmelsesraad tidligere, og de da affattede Lister have derefter Gyldighed for den øvrige Deel af Aaret og for næste Aar.

fremmelseslisterne benyttes ved alle de Indstillinger og Udnævnelser, som blive at foretage i det første Aar, efter at de ere afsluttede, saaledes at den, der foretager Indstillingen eller (for Secondlieutenanternes og Underofficerernes Vedkommende) Udnævnelser, hver Gang en Valgforfremmelse finder Sted, vælger den efter hans Skjøn Værdigste af de paa Listen Opsførte.

f. Aldersgrænser.

§ 151.

Ingen Corporal kan forfremmes til Sergeant, naar han har fyldt sit 32de Aar.

Underofficerer af Sergentsklassen, som have fyldt det 55de Aar, kunne forlange deres Afsted med den dem efter Loven tilkommende Pension. Den Underofficer, der som saadan har naaet 60 Aars Alderen, bliver at afstedige med Pension.

§ 152.

Ingen Secondlieutenant kan forfremmes til Premierlieutenant, naar han har fyldt sit 32de Aar; ingen Premierlieutenant til Capitain, naar han har fyldt sit 42de Aar; ingen Capitain til Oberstlieutenant, naar han har fyldt sit 52de Aar; ingen Oberstlieutenant til Oberst, naar han har fyldt sit 60de Aar.

De Officerer af Premierlieutenantegraden eller høiere Grader, som paa Grund af denne Paragraphs Bestemmelser ikke mere kunne opnaae Forfremmelse, kunne forlange deres Afsted med den dem efter Loven tilkommende Pension.

Den Premierlieutenant, der som saadan har naaet 45 Aars Alderen, den Capitain, der har naaet 55de Aars Alderen, den Stabsofficer, der har naaet 65 Aars Alderen, og den General, der har naaet 70 Aars Alderen, bliver at afstedige med Pension.

g) Befalingsmændene af Forstærkningen.

§ 153.

Enhver i Linien oplært Befalingsmand eller Bestillingsmand, som gaaer over i Forstærk-

ningen, ansættes ved denne i den Egenstab, i hvilken han sidst har tjent i Linien.

§ Reglen ansættes Befalingsmændene og Bestillingsmændene i den Forstærkningsafdeling, i hvis Udskrivningskreds de ved Overgangen have fast Bopæl. De kunne dog med vedkommende Ministers Samtykke eller efter hans Befaling ansættes ved en anden.

§ 154.

Forfremmelser kunne finde Sted fra Undercorporal til Underofficeer, fra Underofficeer til Lieutenant og fra Lieutenant til Capitain. Ogsaa Befalingsmand, som have aftjent i Forstærkningen, kunne igjen ansættes i denne i den samme Klasse, i hvilken de sidst have tjent der, eller i den næste ovenfor den. Dog kan ingen Befalingsmand i Forstærkningen forfremmes mere end 1 Grad over den, i hvilken han fra Linien er traadt over i Forstærkningen, medmindre han senere, ved i en af Ministeren bestemt Tid som Frivillig at have gjort fornøjet Tjeneste i Linien, har beviist, at han er i Besiddelse af de i den høiere Klasse fornødne Egenstaber.

Befalingsmand, som tjene i Linien eller have tjent i den og erholdt hæderlig Affked fra den, kunne ansættes i Forstærkningen, forsaavidt Affkedigelsen ikke har fundet Sted paa Grund af Mangel paa Duellighed eller paa Grund af en Svagelighed, som senere ikke er bleven hævet. Den, som paa den sidste inden hans Affkedigelse udfærdigede Forfremmelsesliste har erholdt Vedtegning om, at han ikke egner sig til at forfremmes efter sin Tjenestealder, kan kun ansættes i den samme Klasse, i hvilken han har tjent i Linien; i modsat Tilfælde kan han ansættes i den, som ligger nærmest ovenfor denne.

Ingen kan ansættes som Lieutenant eller Underofficeer af Forstærkningen, naar han har fyldt sit 36te, som Capitain, naar han har fyldt sit 45de Aar.

Befalingsmænd af Forstærkningen blive at affkedige, naar de have opnaaet den Alder, i hvilken Officerer af tilsvarende Grader i Linien skulle affkediges.

§ 155.

Brigadechefen gjør Forflag med Hensyn til

Ansættelse, Forfremmelse og Afskedigelse af Officere ved Forstærkningen. Capitainer udnævnes og afskediges af Kongen, Lieutenanter af vedkommende Minister.

Underofficerer udnævnes og afskediges af Brigadeføder.

Forfættelse af Befalingsmænd indenfor den samme Brigades Omraade finder Sted efter Brigadeføders Bestemmelse, forsaavidt den ikke medfører vedkommende Befalingsmands Flytning af Opholdssted; thi i dette Tilfælde udfordres Ministerens Bestemmelse. Denne Indskrænkning gælder ikke for de Underofficerer af Linien, som ere ansatte ved Forstærkningsafdelinger.

Forfættelse af Befalingsmænd fra en Brigade til en anden finder Sted efter Ministerens Bestemmelse.

§ 156.

Hver Gang en Forstærkningsafdeling har holdt Exerceertid, skal Afdelingens Chef udfærdige Vidnesbyrd for de Befalingsmænd, som have gjort Tjeneste ved Afdelingen, og indsende disse til Brigadeføder.

h. Almindelige Bestemmelser.

§ 157.

De Bestemmelser med Hensyn til Forfremmelse, Forfættelse og Afgang osv., som i de foregaaende Paragrapher ere givne i en saadan Form, at de nærmest gælde for Infanteriet, skulle ogsaa være gyldige for de andre Vaaben, saaledes at ved Cavalleriet træder Ritmesteren i Stedet for Capitainen, Regimentet for Bataillon, samt alle Regimenter betragtes som en Brigade, og General-Inspectøren udfører tillige de Brigadeføderne ved Infanteriet tildeelte Forretninger. Ved Artilleriet og Ingenieurcorpset betragtes hvert Vaaben som 1 Brigade, og Vaabnernes Chefer udføre paa een Gang Generalinspectørens og Brigadeføders Forretninger; hvorhos ved Feltartilleriet Regimentet træder i Stedet for Bataillon, og ved de tekniske

Afdelinger Cheferne for Arsenalet og Laboratoriet betragtes som Bataillonschefer; paa samme Maade betragtes ogsaa Oberstlieutenanterne i Ingenieurcorpset. Ved Livgarden udfører General-Inspecteuren for Infanteriet de Brigadescheferne tillagte Forretninger.

For de ved Generalstaben og ved Undervisningsanstalterne ansatte Officerer affatte de Chefer, under hvilke de gjøre Tjeneste, aarlig Bidnesblyrd og indsende disse til de Myndigheder, som affatte Forfremmelseslisterne.

§ 158.

Enhver Befalingsmand har den Tjenestealder i sin Grad, som tilkommer ham ifølge den Dag, paa hvilken hans Udnævnelse til Graden er underskreven. Ere Flere udnævnte paa samme Dag, bestemmer Udnævnelserne deres Rækkefølge. Ingen kan erholde sin Tjenestealder beregnet fra en anden Dag end den, paa hvilken han er udnævnt, og den een Gang fastsatte Aldersorden kan kun omreguleres for de Secondlieutenanter, som gjenemgaae det andet Aars Cursus i Officereskolen, idet disse indblyrdes Orden bestemmes efter den Prøve, som aflægges ved Slutningen af det nævnte Cursus i Forbindelse med Afdelingernes Bidnesblyrd om deres praktiske Dgtighed.

§ 159.

Ingen Befalingsmand kan erholde nogen anden Character end den, som hans Grad i Overensstemmelse med denne Lov medfører.

§ 160.

Befalingsmand kunne erholde Orlov i indtil 12 Maaneder med Bibeholdelse af deres Gage, forsaavidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Hæren. Undtagelsesviis kan en længere Orlov tilstaaes saadanne Befalingsmand, som for deres militaire Uddannelses Skyld opholde sig udenfor Landet. Orlov gives af Ministeren, som indenfor de af ham bestemte Grændser kan overdrage denne Myndighed til Afdelingscheferne.

§ 161.

Befalingsmænd kunne efter egen Begjæring sættes à la suite uden Gage, men med Vibeholdelse af deres Aldersorden og saaledes, at der forbeholdes dem Ret til ved forefaldende Vacance atter at indtræde i deres Nummer i den samme Grad. De kunne ikke forfremmes til en høiere Grad, saa længe de staae à la suite, ei heller kunne de, naar de have staaet à la suite over 3 Aar, forfremmes førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter have tiltraadt deres Tjeneste.

Andragender om at sættes à la suite afgjøres af Kongen efter Ministerens Indstilling.

§ 162.

Enhver Befalingsmand, som har Orlov eller er sat à la suite, indtræder igjen i sit Vaaben, naar Hæren sættes paa Krigsfod.

Anfættelse, Forfremmelse og Afgang i Krigstid.

§ 163.

De i §§ 120—162 om Anfættelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmand i Fredstid givne Bestemmelser ere ogsaa gjældende under Krigsforhold med de Forandringer, som indeholdes i de følgende Paragrapher.

§ 164.

Den sædvanlige Anfættelse af Forfremmelseslister bortfalder, og den Besættelse af de ledige Pladser, som skal skee ved Valg, foretages i Henhold til de Vidnesbyrd, som fra de commanderende Generaler og de forskjellige Afdelingschefer afgives om den af Befalingsmændene i Felten udviste Duelighed.

Forfremmelse finder kun Sted fra een Grad til den derpaa følgende høiere; dog er det tilstedet, at Menige strax kunne forfremmes til Corporaler, Corporaler til Secondlieutenanter og Sergenter til Premierlieutenanter. Den for visse Forfremmelser i Fredstid stillede Bettingelse, at have gienemgaaet nogle af Hærens Underviisningsanstalter eller at have bestaaet visse Prøver ved disse, bortfalder.

Kortere Tjenestetid end 2 eller 4 Aar i een og samme Grad er ikke til Hindring for Forfremmelse, og de med Hensyn til Forfremmelser i Fredstid fastsatte Aldersgrændser komme ikke i Betragtning. De for Anfættelsen af Befalingsmænd i

Generalstaben og Vaabenstabene fastsatte Tidsbetingelser bortfalde i Krigstid.

§ 165.

Undtagelsesviis kan der paa Grund af udmærket Tapperhed og Conduite foretages Forfremmelser af andre Myndigheder end de sædvanlige, saaledes at Compagni-, Escadrons- og Batterichefen kan foretage Forfremmelser indtil Corporal, Bataillons- og Regimentschefen Forfremmelser gjennem alle Underofficersgrader, Brigadefchefen, de høistbefalende Artilleri- og Ingenieurofficerer og Commandeuren for Cavallerireserven Forfremmelser indtil Premierlieutenant, og den commanderende General indtil Oberstlieutenant. En saadan Forfremmelse skeer uden Hensyn til Aldersordenen; den skal stedsje særligt motiveres, og den foretages under Forfremmerens eget Ansvar og under Forbehold af Stadfæstelse ved den Myndighed, der efter de givne Regler for Forfremmelsen i Fredstid er berettiget til at foretage Udnævnelsen. Antallet af de normerede Nummere tør derved ikke overskrides.

§ 166.

Ved de Forfremmelser, som skee ifølge Valg, kunne Befalingsmænd af Forstærkningen ansættes i Linien enten i den samme Grad, i hvilken de tjene i Forstærkningen, eller i den derpaa følgende høiere.

§ 167.

Den commanderende General har indenfor Omraadet af de under hans Commando staaende Afdelinger den samme Myndighed til at forsætte Befalingsmænd, som i Fredstid er tillagt Ministeren. Han kan ogsaa bestemme, at en Befalingsmand fjernes fra den active Armee.

§ 168.

I Krigstid kan ingen Befalingsmand forlange at sættes à la suite eller begjære sin Afsted, fordi han har naaet den for Fredstid fastsatte Aldersgrændse, ligesom Ingen i Armeen kan forlange sin Afsted paa Grund af, at hans Tjenestetid er udløben.

Hærens Officierer.

§ 169.

Officierterne ere ved Artilleriet:

- 1 Rustmester,
- 1 Probeermester,
- 3 Materialforvaltere,
- 1 Arkivar,
- 3 Bogholdere,
- 1 Værkmester,
- 1 Dessinateur,
- 1 Maskinmester.

Bed Ingenieurcorpsset:

- 1 Regnskabsfører ved Bygningsvæsenet,
- 1 Bygningsfriver,
- 2 Materialforvaltere,
- 1 Dessinateur.

Bed Generalstaben:

Regnskabsføreren ved den topographiske Tjeneste.

Bed Hovedmagasinerne:

Materialforvalterne ere tillige Kasserere.

Officierterne have Kongelig Udnævnelse.

Posterne som Materialforvalter, Bygningsfriver, Arkivar, Bogholder og Dessinateur besattes fortrinnsviis med veltjente og for disse Poster skillede Underofficerer.

Hærens Haandværkere.

§ 170.

Hærens Haandværkere deles i en Underofficerer- og en Menigsklasse.

I Underofficererklassen er der 4 Grader. Til den første Grad høre Mestersvende, der stilles lige med Stabssergenter og antages af vedkommende Minister.

Til den anden Grad høre Bøssjemagere, der stilles lige med Oversergenter og antages af Brigadeførerne.

Til den tredje Grad høre Sadelmagere og Bomstjærere, der stilles lige med Sergenter og antages af Regimentsførerne.

Til den fjerde Grad høre Beslagmedene, som ogsaa faae fast Ansættelse, men iøvrigt

stilles lige med Corporaler. De antages af Stabsdyrlægen.

Samtlige Haandværker-Underofficerer afskediges af de samme Myndigheder, som antage dem.

§ 171.

De menige Haandværkere ere udstrevne Børnepligtige, der uddannes ved de Baaben, til hvilke de ere udstrevne, ligge til Tjeneste i den samme Tid, som de øvrige Menige ved samme Afdeling og kunne antages til Undercorporaler ligesom disse, og som derefter hjemsendes og atter indkaldes til Tjeneste i Linien og Forstærkning ganske efter samme Regler som andre Menige og Undercorporaler.

§ 172.

Den øvrige Haandværkékraft, som Hæren maatte behøve, erholdes ved at antage Haandværkere paa kort Opsigelse. De menige Haandværkere, som saaledes maatte være antagne, sættes ved almindelige Indkaldelser under de samme Vilkaar som andre Menige og Undercorporaler af deres Aargang.

Hærens Spillemand.

§ 173.

Hærens Spillemand deles i 2 Klasser, den faste Spillemandsklasse og Reservespillemandsklassen.

I den faste Spillemandsklasse gives der 5 Grader, hvis Benævnelser fastsættes ved Anordning.

1ste Grad sættes lige med Stabsfregenter.

2den — — — — — Oversfregenter.

3die — — — — — Sregenter.

4de — — — — — Corporaler.

5te — — — — — Undercorporaler.

Spillemand af 4de og 5te Grad antages med etaarige Capitulationer.

Til Reservespillemand oplæres det fornødne Antal af de tjenestegjørende Menige under den sædvanlige Uddannelse.

§ 174.

Ved Hæren ansættes det efternævnte Antal faste Spillemand:

	I.	II.	III.	IV.	V.
Den Kongl. Livgarde	1.	"	14.	14.	14.
5 Inf. Brigader ...	5.	"	"	"	"
20 Inf. Batailloner.	"	20.	40.	60.	60.
Cavalleriet:					
[Fleertallet].....	"	5.	15.	15.	15.
[Mindretallet ..	"	3.	10.	10.	10.]
Artilleriet med Trainet	"	2.	8.	9.	8.
Ingenieurcorpset ...	"	"	1.	2.	1.
[Fleertallet:] Sum	6.	27.	78.	100.	98.
[Mindretallet:					
Sum	6.	25.	73.	95.	93.]

§ 175.

Tilgangen til den faste Spillemandsklasse finder Sted ved Antagelse af udfrevne Børnepligtige, som frivilligt dertil melde sig, eller ved Hverving af Andre. Ingen kan herves, før han har opnaaet 14 Aars Alderen, og ved Hvervingen betinges en Prøvetid af mindst 3 Maanedere. Efter Antagelsen gennemgaae de Hvervede en Exerceerskole, der er aapasset efter de forskjellige Baabens Larv.

Naar en Spillemand, medens han staar i Tjenesten, bliver værnepligtig, maa han lade sig udfribe. Han aftjener derefter sin Børnepligt i Lighed med Underofficererne.

§ 176.

Forsættelse og Afgang finder Sted efter de Regler, som gjælde for Underofficersklassen.

Auditeurcorpset.

§ 177.

Der skal være et for Hær og Flaade fælles Auditeurcorpset, bestaaende af en Generalauditeur [enten:] og 8 Auditeurer, som udnævnes af Kongen [eller: som udnævnes af Kongen efter fælles Indstilling fra Krigs- og Marineministeriet, og 8 Auditeurer, af hvilke een ud-

nævnes efter Indstilling fra Marineministeren og de andre efter Indstilling fra Krigsministeren.]

Forpleiningscorpset.

§ 178.

[Enten:] Der skal være et for Hær og Flaade fælles Forpleiningscorps, som er deelt i 9 Intendanturer.

[Eller: Hærens Forpleiningscorps er deelt i 8 Intendanturer.]

§ 179.

[Enten:] Enhver i Hæren eller Flaaden [eller: Enhver i Hæren] ansat Regnskabsfører eller Embedsmand ved Forpleiningsvæsenet skal være indordnet under en af disse Intendanturer, med Undtagelse af Regnskabsførerne ved Artilleriets Arsenaler og Laboratorier, ved Ingenieurcorpsets Bygningsvæsen, ved den topographiske Tjeneste og ved Hovedmagasinerne.

§ 180.

[Enten:] I Spidsen for Forpleiningscorpset staaer Chefen for Forpleiningscorpset, som tillige er Departementschef i Ministeriet. Under hans Overbestyrelse staae ogsaa Hærens og Flaadens Hovedmagasiner.

[Eller: I Spidsen for Forpleiningscorpset staaer Chefen for Hærens Forpleiningscorps, som tillige er Departementschef i Ministeriet. Under hans Overbestyrelse staae ogsaa Hærens Hovedmagasiner.]

Til § 177.

[Enten:] Der er en Intendantur for Flaaden, 1 for hver af de 5 Brigader, 1 for Artilleriet og et Cavalleriregiment Øst for Beltet, 1 for Artilleriet og et Cavalleriregiment Vest for Beltet, 1 for Garnisonshospitalet og flere militaire Institutioner i eller ved Kjøbenhavn. De øvrige Afdelinger og militaire Institutioner fordeles imellem disse 9 Intendanturer. [Eller: Der er 1 Intendantur for hver af de 5 Brigader, 1 for Artilleriet og et Cavalleriregiment Øst for Beltet, 1 for Artilleriet og et Cavalleriregiment Vest for Beltet, 1 for Garnisonshospitalet og flere militaire Institutioner i eller ved Kjøbenhavn. De øvrige Afdelinger og militaire Institutioner fordeles mellem disse 8 Intendanturer.]

De to Intendanturer, som omfatte hver en Deel af Artilleriet og et Cavalleriregiment, ere bestemte til i Krig at danne Corpsintendanturer.

§ 181.

Bed hver Intendantur er ansat:

1 Overintendant,

1 eller 2 Intendanter af 1ste Klasse,

1 Intendant af 2den Klasse,

Intendanterne af 1ste Klasse ere Klasse-embedsmænd. [Enten:] Der er 12 af dem ved Hæren og Flaaden. [Eller: Der er 10 af dem ved Hæren.]

De i denne Paragraph anførte Embedsmænd have Kongelig Udnævnelse.

§ 182.

Til Elever ved Forpleiningscorpset kan aarlig antages [enten:] 36 [eller: 32] Mand af den til Hærens eller Søværnets Linie eller til Militairarbejdere udfærevne Klasse, som paa en for Ministeriet fyldestgjørende Maade bevise, at de have mere end almindelig Færdighed i Skrivning, Regning og Bogføring. Disse indkaldes i 2 Hold og fordeles [enten:] til Hærens og Flaadens [eller: til Hærens] regnskabsførende Institutioner for at erholde Uddannelse som militaire Regnskabsførere.

Uddannelsen varer $1\frac{1}{2}$ Aar.

Vise de sig ikke egnede for denne Tjeneste, gaae de tilbage til deres Baaben som Menige.

§ 183.

Af de aarlig uddannede Elever kan der for hver Intendantur antages 2 Assistentter, som tjene 1 Aar med Corporals Løn og derefter hjemsendes, medmindre de antages til fornøjet Tjeneste paa Officcers Vilkaar.

Af de Assistentter, som have tjent 1 Aar, skal aarlig for hver Intendantur antages 1 til fortsat Tjeneste i 1 eller 2 Aar som Underintendant med Secondlieutenants Løn, forsaavidt det fornødne Antal dertil melder sig.

[Enten:] Der er i det Hele 18 Underintendantpladser med Officcers Lønning. [Eller: Der er i det Hele 16 Underintendantpladser med Officcers Lønning.]

Blive ikke alle disse Pladser befatte, kunne de Underintendanter, der allerede have tjent 3 Aar som saadanne og som Assistentter, erholde ny Ansættelse paa 1 Aar ad Gangen.

De, der have tjent 5 Aar som Underintendant og Assistent, uden at opnaae Ansættelse som Intendant, hjemsendes.

De, der have tjent mindst 2 Aar som Underintendant og Assistent, erholde ved Hjemsendelsen Orlovspenge.

De, der have tjent mindst 3 Aar som Underintendant og Assistent, erholde den samme fortrinlige Udgang, som er tilstaaet Secondlieutenanter og Underofficerer efter 2 Aars Tjeneste som Befalingsmand, til visse Embeder og Bestillinger under Finansministeriet.

§ 184.

Hjemsendte Underintendant, Assistent og Elever kunne indkaldes i Exerceertidene.

§ 185.

Forfremmelse til Intendant af 2den Klasse finder Sted ved Valg mellem dem, der mindst have gjort 2 Aars Tjeneste som Underintendant og Assistent.

Intendant af 2den Klasse forfremmes til Intendant af 1ste Klasse, hver 2den Gang efter Aldersordenen af dem, som have erholdt Vidnesbyrd om at egne sig til Forfremmelse og kunne stille den anordnede Caution, hver 2den Gang ved Valg mellem dem, som have tjent 2 Aar i Klassen.

Intendant af 1ste Klasse forfremmes til Overintendant ved Valg mellem dem, som have tjent 2 Aar i Klassen.

§ 186.

[Enten:] Overintendanterne affatte aarlig Vidnesbyrd for det under dem tjenestgjørende Personale.

Chefen for Hærens og Flaadens Forplejningscorps affatter aarlig Vidnesbyrd for Overintendanterne. Underintendanternes og Assistenternes Antagelse og Hjemsendelse finde Sted efter hans Beslutning.

Overintendant og Intendant forfattes af Ministeren for Forsvarsvæsenet; Underintendant og Assistent af Chefen for Hærens og Flaadens Forplejningscorps.

[Eller: Overintendanterne affatte aarlig

Bidnesbyrd for det under dem tjenestgjørende Personale.

Chefen for Forpleiningscorpset affatter aarlig Bidnesbyrd for Overintendanterne. Underintendanternes og Assistenternes Antagelse og Hjemsendelse finde Sted efter hans Beslutning.

Overintendanten og Intendanten forfattes af Krigsministeren; Underintendanten og Assistenten af Chefen for Harens Forpleiningscorpset.]

Lægecorpset.

§ 187.

[Enten:] Det militaire Lægecorpset er fælles for Haren og Flaaden. Dets Chef er Stabslægen. [Eller: Det militaire Lægecorpset er fælles for Haren og Flaaden, og staaer som saadant under begge Ministerier. Dets Chef er Stabslægen, der udnævnes af Kongen efter fælles Indstilling af Krigs- og Marineministeren.]

§ 188.

De udstrevne Læger kunne indkaldes til Uddannelse i et Tidsrum af høist 6 Maanedere eller paa et Sætoget.

§ 189.

Der kan aarlig antages indtil 15 Reserve-læger, som fortrinnsviis vælges mellem de udstrevne Militairlæger, der have bestaaet Lægeexamen og mindst have tre Aar tilbage af deres Vernepligt i Linien. De antages af Stabslægen paa 2 Aar og gjøre Tjeneste ved Haren og Flaaden efter Stabslægens nærmere Bestemmelse.

§ 190.

[Enten:] Ved Lægecorpset ere foruden Stabslægen ansatte 11 Overlæger og 13 Corpslæger, som Alle have Kongelig Udnævnelse.

[Eller: Ved Lægecorpset ansattes med Kongelig Udnævnelse 11 Overlæger og 13 Corpslæger. 2 Pladser som Overlæger og 2 som Corpslæger besattes efter Indstilling fra Marineministeren, de andre efter Indstilling fra Krigsministeren.]

Til § 187.

[Enten:] Sæetatens Hospital i Nyboder nedlægges som Hospital under ordinaire Forhold, og Marinens Syge indlægges paa Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn. [Eller: Sæetatens Hospital i Nyboder nedlægges som Hospital under ordinaire Forhold og Marinens Syge indlægges paa Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn, efter nærmere mellem Krigs- og Marineministeren truffen Aftale.]

§ 191

Til Oberlæger udnævnes Corpslæger, som have mindst 2 Aars Tjeneste som faadanne. Forfremmelsen skeer hver 2den Gang efter Aldersordenen, hver 2den Gang ved Valg.

§ 192.

Til Corpslæger udnævnes fortrinnsviis Militairlæger, som ere eller have været Reservelæger.

§ 193.

Stabslægen affatter aarligt Vidnesbyrd for de til Corpset hørende Læger.

Dyrlægecorpsset.

§ 194.

I Spidsen for Harens Dyrlægecorps staaer en Stabsdyrlæge.

§ 195.

De udstrevne Dyrlæger kunne indkaldes til Uddannelse i et Lidsrum af høist 6 Maaneder.

§ 196.

Der kan aarlig antages 3 Reservedyrlæger, som fortrinnsviis vælges mellem de udstrevne Dyrlæger, der mindst have 3 Aar tilbage af deres Barnepligt i Linien. De antages af Stabsdyrlægen paa 2 Aar.

§ 197.

Med Dyrlægecorpsset ere foruden Stabsdyrlægen ansatte 4 Overdyrlæger og 4 Corpsdyrlæger, som Alle have Kongelig Ansættelse.

§ 198.

Med Hensyn til Udnævnelser og Forfremmelse, saavel som med Hensyn til Affattelsen af Vidnesbyrd gjælde Regler svarende til dem, som ere fastsatte for Lægecorpsset.

§ 199.

De, der ere antagne til Elever ved Forplei-
ningscorpset, saavel som de, der ere udfrevne til
det militaire Lægecorpset og Dyrlægecorpset tjene
ligesaa længe i Linie og Forstærkning som de,
der ere udfrevne til Vaabnene, hvad enten de
have modtaget en særlig militair Uddannelse eller
ikke. De gaae over i Forstærkningen med den
samme Grad, som de have opnaaet i Linien.

§ 200.

Denne Lov træder strax i Kraft og bliver,
forfaavidt der ikke i selve Loven er givet længere
Udsættelse med Udførelsen af enkelte Bestemmel-
ser, at gennemføre i Løbet af 1 Aar. Skulde
der vise sig Nødvendighed for i længere Tid at
vedligeholde Tilstande, der afvige fra de i Lo-
ven bestemte, fastsættes det Fornødne herom ved
særlig Lov.

Oversigt.

Hærens Inddeling	§ 1 til § 6.
Mandskabets Udskrivning	§ 7 - § 10.
Mandskabets Indkaldelse og Uddannelse ved de fire Baaben	§ 11 - § 34.
Linieafdelingernes Krigsstyrke	§ 35 - § 36.
Forstærkningsafdelingernes Mandstab	§ 37 - § 46.
Militairarbejdernes Indkaldelse og Uddannelse	§ 47 - § 51.
Hærens Cadrer	§ 52 - § 85.
a) Befalingsmændene i Almindelighed. §§ 52—56.	
b) Infanteriet. §§ 57--62.	
c) Cavalieriet. §§ 63—71.	
d) Artilleriet. §§ 72—80.	
e) Ingenieurcorpset. §§ 81—85.	
Hærens Overcommando og Stabe	§ 86 - § 92.
Hærens Underviisningsanstalter	§ 93 - § 119.
a) Den militaire Elefskole. §§ 94--97.	
b) Corporalskolerne. §§ 98 - 102.	
c) Sergentskolerne. §§ 103—104.	
d) Officereskolen. §§ 105—113.	
e) Den militaire Ride- og Veflagskole. §§ 114—115.	
f) Den militaire Skydeskole. §§ 116—117.	
g) Det militaire gymnastiske Institut. §§ 118—119.	
Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Hærens Befalingsmænd i Fredstid	§ 120 - § 162.
a) Underofficerer af Linien. §§ 121—128.	
b) Officerer af Linien. §§ 129—136.	
c) Stabene. §§ 137—145.	
d) Underviisningsanstalterne. § 146.	
e) Vidnesbyrd og Forfremmelseelister. §§ 147--150.	
f) Aldersgrænser. §§ 151—152.	
g) Befalingsmændene af Forstærkningen. §§ 153—156.	
h) Almindelige Bestemmelser. §§ 157—162.	
Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Krigstid	§ 163 - § 168.
Hærens Officierer	§ 169.
Hærens Haandværkere	§ 170 - § 172.
Hærens Spillemænd	§ 173 - § 176.
Auditeurcorpset	§ 177.
Forpleiningcorpset	§ 178 - § 186.
Lægecorpset	§ 187 - § 193.
Dyrlægecorpset	§ 194 - § 198.
Tillægsbestemmelse angaaende Forpleinings-, Læge- og Dyrlægecorpset	§ 199.
Lovens Træden i Kraft	§ 200.

Medundertegnede, Christensen, har ikke kunnet slutte mig enten til Ministeriets eller til Commissionens Fleertals Forslag om Landforsvarsstyrkens Ordning, fordi begge forekomme mig siensynligt at lide af den afgjørende Mangel, at 'de, uagtet en ordentlig Udgift for Statskassen af noget over 3 Millioner aarligt, ikke kunne give et Landværn, der itide vilde være istand til med en tilstrækkelig talrig og vel sammenarbejdet Hær under tilstrækkelig feltmæssig uddannede Førere at møde og modstaae et saadant Angreb, som vi, navnlig fra vor Sydgrændse, nærmest maa være rustede imod. Idet jeg derfor vedblivende maa fastholde mit i Com-

missionen afgivne og her vedlagte „Separatvotum om Landforsvarsstyrkens Ordning i Almindelighed og Linieinfanteriets i Særdeleshed“, skal jeg kun tillade mig at tilføie, at jeg efter de Undersøgelser og Arbejder, jeg med sagkyndig Bistand har kunnet foretage, tør udtale den Overbeviisning, at hele Landværnets Ordning med den af mig opførte større Styrke vil kunne gennemføres efter mit i bemeldte mit Separatvotum for Linieinfanteriet, som Hovedvaabenet, fliskerede System uden Overstridelse af det ovenansførte Totalbeløb — af over 3 Millioner — der er forudsat saavel for Ministeriets, som for Commissionens Fleertals Forslag.

Separatvotum

af

Commissionens Medlem, Overretsprøfurator Christensen, om Landforsvarsstyrkens
Ordning i Almindelighed og Linieinfanteriets i Særdeleshed.

Motto: „Der har viist sig Mangler ved Hærvæsenet, det er sikkert. Dog disse have viist sig i høiere Grad ved Hæren af de meest forskjelligartede Sammensætninger, som senest have været kaldte under Vaaben i Tydskland; men den danske Hær, som den var, har endnu i høiere Grad viist, at der var et Stof forhaanden, hvoraf der lod sig gjøre Noget, naar der kun ikke blev standset paa Halvveien. **Doublingssystemet og Krigsreservesystemet bør ikke for Tiden opgives**, men forandres i flere Retninger og uddannes. — — — For dem, der kunne ønske indført **Almeenvæbning**, er Doubling og Krigsreservesystemet den rette Vej — —, ligesom det er nogenlunde det bedste Middel til at undgaae den lille, stærkt sammensatte Hær, hvormed der trues.“

A. F. Tscherning.

København, den 31. October 1866.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver.

§ 2.

Under Landforsvarsstyrken skal henhøre alt tjenstdygtigt Mandskab, som ikke er tildeelt Søværnet, imellem det fyldte 18de og 33te Aar, begge Aar indbefattede.

§ 3.

Med det fyldte 22de Aar senest skal alt for den egenlige Krigstjeneste dygtigt Mandskab under Landforvaret fuldt vaabenes.

§ 4.

Stilling og Bytning af Vilkaar skal ikke tilstådes.

§ 5.

Landforsvarsstyrken skal bestaae af Hæren, samt den yngre og den ældre Væbning. Bornholm skal inddrages under Rigets almindelige Forsvarsvæsen. Bilandene og Colonierne forblive udenfor samme.

§ 6.

Hæren skal bestaae af:

- a. 20 Batailloner Infanteri paa 1200 Mand i 6 Compagnier paa 200 Mand, tilsammen 24,000 Mand Undercorporaler og Menige, der, efter Forsvarsministerens Anordning, ved Indkaldelse af ældre Aargange, kan formeres i 40 Batailloner paa 6 Compagnier til en Styrke af 48,000 Mand Undercorporaler og Menige;

- b. 12 Escadroner Dragoner paa 150 Mand, tilsammen 1800 Undercorporaler og Menige, der kunne forøges med en Ordonants- og en Genådarmeri-Afdeling;
- c. 8 Feltbatterier med 64 Kanoner, der kunne formeres i 12 Batterier med 96 Kanoner, samt Fæstnings- og Park-Artilleri, Træn, Geni o. s. v.

For Hæren indtræder Tjenesteplichten med det fyldte 22de Aar og ophører med det tilbagelagte 29de Aar eller, forsaavidt det behøves for at vedligeholde Fuldtalligheden eller dække det saakaldte Decrement, det tilbagelagte 30te Aar.

Frivillig Aftjening af Værnepligten kan ligesom hidtil, begyndes tidligere, naar Forholdene tillade det, og den fordrede Tjenstydgtighed er tilstede.

§ 7.

Den yngre og ældre Væbning dannes af det yngre, for denne Tjeneste dygtige Mandskab af Aarclasserne 18, 19, 20 og 21, og af det ældre, fra Hæren afgaaede eller ikke i samme optagne, men for denne Væbnings Tjeneste dygtige Mandskab indtil det tilbagelagte 33te Aar.

Denne Væbning er deels Forskole og Reserve for Hæren, som den i Krigstid styrker ved Afgivelse af Erstatningsmandskab, Besætningstropper o. s. v., deels stedlig Ordens- og Forsvarsstyrke. Den holdes forsynet med Vaaben og Vædertøi af Staten, men tjener uden Væderlag, forsaavidt den ikke indkaldes til Tjeneste i eller under Hæren, i hvilket Fald den lønnes og holdes som denne.

Hver af disse Væbningers Styrke vil være omtrent 20,000 Mand. De formeres i Bataillonskredsene — jvfr. 3die Afsnit § 3 — hver af dem med 6 Compagnier, i hvilke de fra Linien afgaaede, i Væbningen tjenesteplichtige Befalingsmænd, der opholde sig i Kredsen, indlemmes, i Reglen med den Tjenestegrad, de tidligere have haft, men forøvrigt, i Fredstid, under særlig Comando, Tilsyn og Bistand af Bataillonskredsens Comandør

og øvrige Liniebefalingsmænd, jvfr. Budgettet I. A. Noten.

Dvelserne og Uddannelsen for den yngre Væbnings Bedkommende rettes særlig paa, at mindst sammes 21aarige Mandskab bringes saavidt, at det, naar Hæren sættes paa Krigsfod og en almindelig Rekruttskole maatte anordnes, paa høist fire Uger gennem denne Skole kan gjøres fuldkommen stikket til at indtræde i Linien Rækker og saaledes, til Lettelse for det ældre Mandskab og Folket i det Hele, indlede en Begyndelse af Tjenestetiden i Linien med det 21de eller 20de Aar.

Hos Kredsen Liniebataillonsmajor, der i Fredstid tillige skal forestaae dennes hele Udskrivningsvæsen, ansættes, som Underbestyrer for dette, en afgaaet Befalingsmand af Linien mod et Tilskud til Pensionen eller særligt Væderlag. Paa Krigsfod overtager Underbestyreren midlertidigt Udskrivningen selvstændigt.

Til Lønninger, bestemte Skivefkydningsøvelser, Vedligeholdelse af Vaaben og Materiel og andre Udgifter bidrager Statskassen aarlig 100,000 Rd., hvorimod dens hidtil ydede Bidrag af 14,500 Rd., 19,200 Rd. og 17,500 Rd., tilsammen 48,000 Rd., til Bornholms Militis, til Udskrivningschefer og til Kjøbenhavns Borgervæbning, ville være at inddrage.

§ 8.

Hvorvidt det Mandskab, som maatte besidde Kundskaber eller Færdigheder af særegen Betydning for Forsvarets Behov, kan gives en særlig Anvendelse eller Stilling i eller udenfor Hæren, vil i hvert enkelt Tilfælde være at afgjøre ved Overenskomst.

§ 9.

For det Mandskab, der erklæres uskiftet til Krigstjeneste, vil det nærmere være at bestemme, hvorvidt det paa anden Maade vil have at bidrage til Landets Forsvar.

§ 10.

Ingen Udlænding, som ikke har erhvervet Indfødsret, kan optages i Hæren eller Væbningen eller bære disses Uniform.

For Udlændinge i tjenstpligtig Alder, der have taget fast Ophold heri Landet, men ikke erhvervet Indfødsret, vil det nærmere være at bestemme, hvorvidt og hvorledes de skulle bidrage til Forsvaret.

§ 11.

Undtagelserne og Udelukkelse fra den almindelige Tjenesteplicht, ligesom de Egenstaber og Betingelser, der skulle fordres for Indtrædelsen i eller Udtrædelsen af Tjenesten, forblive i det Hele de samme som hidtil. Dog vil ved Udskrivningen Hensynet til bestemt Høide være at afløse af Hensynet til almindelig Bequemhed og Førlighed, og det vil navnlig nærmere være at fastsætte, hvorledes Militairarbejdernes Klasse mere, end hidtil, til Fordeel for den egenlige Stridsmands- (Combattant-) Klasse kan komme Hæren og Forsvaret til Nytte.

§ 12.

Hæren og Bæbningen befales og bestyres af den af Kongen udnævnte, forfatningsmæssig ansvarlige Forsvarsminister.

Kongens militære Huus og Huustropper staae alene under Hans Majestæt personlig og høre ikke under Landets Forsvarsvæsen eller Ministeren for dette.

§ 13.

Hærens og Bæbningens samtlige Menige, Befalingsmænd og øvrige Personale aflægge Faneeden saaledes, at paa den Commanderendes Opfordring:

„Swærger, at J ville vise Trostid mod Eders Fædreland og Eders Konge, at J ville offre Gods og Liv for Eders Konges, Eders Fædrelands og dets Forsatnings Forsvar, at J aldrig ville svigte Eders Fane, at J troligt ville følge Krigslovene og punktlig adlyde Eders Foresattes Befalinger, at J ville iagttage streng Mandstugt og gjøre Alt, hvad Fædrelandets Ære og Frihed fordrer.“

svarer hver Mand:

„Jeg swærger det, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“

Andet Afsnit.

Hærens Befalings- og Bestillingsmænd.

§ 1.

Hærens faste (Linie-) Befalingsmænd skulle være: Oberster, Oberstlieutenanter, Majorer, Capitainer, Capitainlieutenanter, Lieutenanter, Oversergeanter, Sergeanter og Undersergeanter.

§ 2.

Hærens faste Bestillingsmænd ere: Intendantter, Læger, Auditorer og Dyrlæger.

§ 3.

Hærens faste Spillemand ere: Stabs- spillemand, Overspillemand og Spillemand.

§ 4.

Hærens faste Haandværkere ere: Haandværkere af første Klasse, som have Rang med Lieutenanter (Mestere), af anden Klasse, som have Rang med Oversergeanter (Mestersvende, Bøsfemagere, Guider), af tredje Klasse, som have Rang med Sergeanter (Oversvende, Sadelmagere) samt af fjerde Klasse, som have Rang med Undersergeanter (Smede, Beslagsmede).

§ 5.

Hærens faste Oberstklasse bestaaer af ni Oberster, hvoraf en er Chef for Ingeniør-corpset, en for Artilleriet og en for Cavalleriet. De sex øvrige ere af Infanteriet. Ministeren for Forsvarsvæsenet har, som saadan, altid første Plads og Rang i Hæren.

For den fornødne Adjutant- og Skriver-tjeneste commanderer — treaarsviis og stiftende — Officerer og Underofficerer fra Afdelingerne.

§ 6.

Foruden sine faste (Linie-) Befalingsmænd har Hæren af og i det værnepligtige Mandskab endnu et paasjende Antal Reserve- (værnepligtige) Befalingsmænd, navnlig for Forelsen af Delinger og Halvdelinger.

Disse Reservebefalingsmænd benævnes Secondlieutenanter og Corporaler.

Paa lignende Maade have, foruden de faste Bestillingsmænd, et passende Antal Reserverbestillingsmænd, saasom Reserverintendanten, Reserverelæger o. s. v.

Tredie Afsnit.

Hærens Infanteri.

§ 1.

Hærens Infanteri dannes af alt til den egenlige Krigstjeneste dygtigt, udfkrevet Mandskab fra det fyldte 22de til det tilbagelagte 29de eller, i fornødent Fald, 30te Aar, som ikke er tildeelt Søværnet eller de andre Baaben, samt af det Mandskab, som ellers maatte have søgt og erholdt Optagelse i samme.

§ 2.

Infanteriet formeres i 20 Batailloner paa 6 Compagnier. Compagnierne deles i tre Delinger, se, Halvdelinger og tolv Sectioner.

Dets Formering i 40 Batailloner skeer saaledes, at hver især af hine 20 Batailloner, efter at have indkaldt og samlet sit otte eller — saavidt behøves — ni Aars Mandskab med indtil 400 Mand pr. Compagni, afgiver de tre af sine sex Compagnier til, under Majoren, at danne en anden selvstændig Bataillon, hvor næst alle sex Compagnier halveres, saa at begge Batailloner, den ene under Oberstlieutenanten, den anden under Majoren, saaledes faaer hver især sine sex Compagnier under sine tre Capitainer og tre Capitainlieutanter.

Det skal være Forsvarsministeren overladt, hvorvidt han, naar Bataillonerne sættes paa Krigsfod, vil give dem deres fulde og høieste Styrke, 1200 Mand Undercorporaler og Menige, (200 Mand pr. Compagni), eller, især foreløbig, en mindre Styrke, f. Ex. omtrent 1080 Mand (180 Mand pr. Compagni), ved Undladelse af at dække deres 8 Markklæders Afgang (Decrement) ved Mandskab fra den ældre Væbning. Infanteriets Styrke bliver i dette Tilfælde omtrent 43,200 Mand Undercorporaler og Menige.

§ 3.

Bataillonerne skulle være selvstændige.

De skulle, efter Forsvarsministerens nærmere Anordning, hver især formeres i og af sit Udskrivningsdistrict, der for alle militære Forhold underlægges Bataillonens under Navn af Bataillonskreds og under Bataillonens Nummer eller Navn. Sjælland med Laaland, Falster, Moen og Bornholm vil være at inddele i otte Bataillonskredse; Fyen med Jylland i tolv.

Brigader formeres kun i Exerceertiden eller paa Krigsfod og skulle i Reglen være paa sex eller syv Batailloner og blandede (sammenfatte af alle Baaben).

§ 4.

Den nødvendige Garnisonstjeneste i Kjøbenhavn og andetsteds udføres for Infanteriets Vedkommende af en dertil formeret Garnisonsbataillon paa omtrent 400 Mand i 4 Compagnier, hvoraf et eller tvende tjene som Straffecompagni. Denne Bataillon dannes fra samtlige Batailloner saaledes, at disse til denne yderligere Tjeneste forlods afgive det Mandskab, der ifølge Forsælsel der til af Bataillonscommandøren efter Samraad med Compagniets Comandør og Officerer er udtaget, men forresten af det, der ved Aarets Hjemforlovning paa lignende Maade er fundet at staa meest tilbage i Uddannelse.

Befalingsmænd og Bestillingsmænd commanderes dertil fra Afdelingerne aarviis og skiftende.

§ 5.

Infanteriets Menige uddannes udelukkende, med den i foregaaende § 4 gjorte Undtagelse, i een, fast, sex Maaneders Leir i Sommermaanederne Mai til October. Denne Leir beregnes paa 15 til 16,000 Mand, og opføres enten af flytteligt Bræddeværk eller af det billigere Bindingsværk. Den anlægges paa et dertil erhvervet Terrain (Silkeborg), hvis Udstrækning, Afveiling og Bequemhed for fri Afbenyttelse af Tropperne i hele Leirtiden maa gjøre det velstikket for den virkelig feltmæssige Uddannelse af Mandskabet og især af Befalingsmændene.

Citadellet Frederikshavn og de øvrige ved Garnisonstjenestens Ophør for Infanteriets Bedkommende undværlige Kaserer m. v. blive at afhænde til Dækning, saavidt tilstrække kan, af Udgifterne til dette Leiranlæg. Dog ville Sølvgadens og Livvagtens Kaserer i Kjøbenhavn være at forbeholde for det fremtidige Brug efter 3die Afsnit § 4, vsjr. 4de Afsnit § 2 samt § 3 Litra a. m. m.

§ 6.

Enhver af Infanteriets 20 Batailloner skal, som fast Cadre, have:

en Oberstlieutenant,
 en Major,
 sex Capitainer,
 sex Capitainlieutenanter,
 otte Lieutenanter, hvoraf en er Adjutant, en i Reglen bortcomanderet,
 syv Oberfergeanter, hvoraf sex ere Commandeersfergeanter og tillige Fourerer, den syvende Depotfergeant og tillige Vaabenmester,
 tretten Sergeanter, hvoraf en er Bataillons-skriver, og
 sex Underfergeanter, hvoraf en i Reglen bortcomanderet, samt

en Stabspillemand,
 fem Oberpillemand,
 tre Spillemand og
 en Bøsssemager.

Bataillonen, til fuld Styrke af 1200 Mand — dens 22, 23, 24, 25 og, saavidt behøves, 26aarige Mandskab — og ikke formeret i tvende, har saaledes følgende Personale:

en Oberstlieutenant,
 en Major,
 en Lieutenant, Adjutant,
 sex Capitainer,
 sex Capitainlieutenanter,
 sex Lieutenanter (alle faste),
 c. 36 Secondlieutenanter (alle Reserve eller værnepligtige),
 en Depotfergeant,
 en Bataillonsskriver,
 sex Oberfergeanter,
 tolv Sergeanter,
 fem Underfergeanter (alle faste),
 c. 72 Corporaler (alle Reserve eller værnepligtige),
 96 Undercorporaler og
 1104 Menige.

Formeret i tvende — ved Indkaldelse af det 22 til 29 og, saavidt formodent, et 30aarige Mandskab — faaer hver af Bataillonerne følgende Personale:

en Oberstlieutenant
 en Lieutenant, Adjutant,
 tre Capitainer og tre Capitainlieutenanter,
 2½ Lieutenanter,

eller
 en Major,
 en Lieutenant, Adjutant,
 tre Capitainer og tre Capitainlieutenanter,
 2½ Lieutenanter,

(Alle faste.)

18 Secondlieutenanter,

18 Secondlieutenanter,

(Alle af Reserven.)

en Depotfergeant,
 en Bataillonsskriver,
 tre Oberfergeanter og tre Sergeanter,
 fire Sergeanter og Underfergeanter,

en Depotfergeant,
 en Bataillonsskriver,
 tre Oberfergeanter og tre Sergeanter,
 fire Sergeanter og Underfergeanter,

(Alle faste.)

36 Corporaler,

36 Corporaler,

(Alle af Reserven.)

96 Undercorporaler,
 1104 Menige.

96 Undercorporaler,
 1104 Menige.

Fjerde Afsnit.

Mandskabs og Befalingsmænds samt Bestillingsmænds Tilgang, Uddannelse og Forfremmelse.

§ 1.

Infanteriets Recrutter, 360 Mand pr. Bataillon eller 7,200 Mand i Alt, indkaldes til Møde i den faste Leir hvert Aars 1ste Mai. Deres Uddannelse fuldføres indtil 15de September saaledes, at de første to Maanedes udgjøre den egentlige Recrutfkole, og den fuldstændige Uddannelse, saavel i Compagniet som i Bataillon, fuldføres i de næste 2½ Maaned til 15de September, men fortsættes umiddelbart derefter i en Gyreceer- og Manøvertid indtil Udgangen af October. I denne Gyreceer- og Manøvertid deeltage derhos to Aargange af det ældre Mandskab, hver Aargang i den halve Tid. Det skal dog være Forsvarsministeren overladt, istedetfor dette Sidste at samle begge Aargange, altsaa omtrent 13,300 Menige, i eet Hold og da indskrænke den hele Gyreceer- og Manøvertid til det halve, saa at den for hele Styrken udløber med den første Uge i October. I dette Tilfælde maa den Styrke cantonnere eller campere, der ikke maatte kunne finde Plads i den faste Leir.

I Gyreceer- og Manøvertiden skal formeres blandede Brigader.

§ 2.

Umiddelbart efter Recrutternes Møde i den faste Leir gjøres de bekjendte med de for Reserwebefalingsmænd fastsatte Vilkaar, og de, der attraa at komme i Betragtning ved Udvælgelsen af disse, opfordres til at melde sig inden en vis Frist. De, der melde sig, blive i Leirtiden ganske at behandle som de øvrige menige Recrutter. Af dem, der have meldt sig, udskydes, senest ved Gyreceer- og Manøvertidens Slutning, de, der have røst sig uskikkede til at blive Befalingsmand. Af de øvrige udtages ialt 480 Befalingsmands elever (Secondlieutenants- og Corporals elever), saavidt muligt, 24 pr. Bataillon. Disse Befalingsmands elever uddannes derpaa i en Befalingsmandsskole i Kjøbenhavn i de sex paafølgende Vintermaaned,

November til April, theoretisk og praktisk og gjøre derefter endnu i de følgende sex Sommermaanedes Leirtid Tjeneste ved deres respective Batailloner som Lærere og Befalingsmand med Corporals Ravn, Rang og Lønning.

Efter denne 1½ Aars Uddannelse udnavnes de, efter Bedømmelse og Indstilling af en dertil forordnet Commission af Linieofficerer, til Secondlieutenanter eller Corporaler, de første af Kongen, de sidste af Forsvarsministeren, eller træde tilbage som Undercorporaler eller Menige, og, i begge Tilfælde, hjemforloves. Begge Klasser indkaldes senere til 1 à 2 Gyreceer- og Manøvertider.

To Maanedes efter Recrutternes Modetid, altsaa den 1ste Juli, udtages endvidere af disse:

a. 40 Reserveintendanturelever, hvoraf 5 til Reserveintendantur, 35 til Intendanturassistentur;

b. 30 Sygecorporaler for hele Armeen og

c. 6 Reservepillemand pr. Bataillon eller 120 Pillemand.

Reserveintendantureleverne uddannes ved Bataillonernes Intendanturer, og Sygecorporalerne ved Leirhospitalet indtil Leirtidens Slutning. De førstnævnte indkaldes derefter til 1½ Maanedes videre Uddannelse under hvert af de følgende to Aars Gyreceer- og Manøvertid, eller, forjaavidt de foretrække det, til tre Maanedes videre Uddannelse i den sidste Halvdeel af det følgende Aars Leirtid, men blive derefter ikke mere at indkalde i Fredstid. De sidstnævnte anbringes indtil Aarets Slutning ved Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn eller andre faste Høspitaler til videre Uddannelse, hvorpaa de hjemforloves, for ikke mere at indkaldes i Fredstid.

§ 3.

Efter endt Gyreceer- og Manøvertid hjemforloves hele Mandskabet, undtagen:

a. c. 400 Menige af samtlige Batailloner, der afgives til eet Aars fortsat Tjeneste ved Garnisonsbataillon, og — saafremt man dertil ikke maatte ville anvende Militærarbeidere —

b. sex Menige pr. Bataillon, som tilbageholdes ved Bataillonens for Depottjeneste indtil næste Aars 1ste Mai, og som ligeledes udtages blandt dem, der ved Hjemforlovnningen findes at staae meest tilbage i Uddannelse.

§ 4.

Til Tjeneste under Intendanterne ved Bataillonernes Depoter, medens Styrken er i Veir og efterat de i foregaaende § 3 b omhandlede Menige ere hjemforlovede, indkaldes til Møde den 1ste Mai 120 Militærarbeidere (6 Mand pr. Bataillon), hvilke i den første Tid efter deres Møde gives det fornødne Hjendstøb til de almindelige Soldaterpligter.

§ 5.

Paa Fjedsfod tillægges ingen Infanteriofficer flere end een Hidshest. For Obersterne med deres Adjutanter samt for Oberstlieutenanterne med deres og for Majorerne normeres 72 Tjenstridheste. For disse Hestes Pasning indkaldes aarlig 72 Militærarbeidere, der møde den 1ste November ved Dragonregimenterne og uddannes som Hestepasjere indtil 1ste December, da de forjættes til denne deres Tjeneste, i hvilken de forblive til næste Aars 30te November og derpaa hjemforloves.

§ 6.

For Undercorporalstjenesten udsees under Rekrutuddannelsen i Compagniet og Bataillonens (1ste Juli—15de September) de flinkeste blandt de Menige. Undercorporalerne benyttes herefter kun som Sections- og Patrouilleførere, ikke som Lærere. De gives ikke længere Uddannelsesetid end de øvrige Menige; de holdes og lønnes som Menige, men have Rang over dem.

§ 7.

De Menige, som i et halvt Aar have tjent som saadanne og i det følgende Halvaar som Befalingmandslever paa menig Lønning, samt i det følgende tredie Halvaar som Befalingsmænd paa Undersergeants Lønning og derefter ere blevne udnævnte til Secondlieutenanter eller Corporaler, ville, efter at have staaet 6 Aar i Hæren fra deres første Indkaldelse at regne, være at anses som udtjente i samme og at overføre i Væbningen med Berettigelse efter

Kongelig Resolution af 29de September 1860 til visse Embeder og Bestillinger.

§ 8.

Ingen kan blive fast (Linie-) Officer eller Underofficer i Infanteriet, som ikke har tjent sig op fra Menig til Secondlieutenant eller Corporal, udmærket Tjeneste i Krig undtaget.

§ 9.

For at blive fast (Linie-) Underofficer i Infanteriet udfordres, foruden at have været Corporal eller Secondlieutenant, at Vedkommende ikke er yngre end 19 eller ældre end 25 Aar. Antagelsen skeer af Batailloncommandøren efter Samraad med Bataillonens Compagnicomandør, Udnævnelsen af Forsvarsministeren. Fjoremmelse i Klassen skeer efter Valg af Batailloncommandøren i Samraad med Compagnicomandørerne, Udnævnelsen af Forsvarsministeren.

§ 10.

Infanteriets faste Spillemand antages og forfremmes paa samme Maade som Underofficererne (§ 9).

§ 11.

Infanteriets faste Bøssmagere antages, ansættes og udnævnes af Forsvarsministeren.

§ 12.

En Intendant for hver Bataillon, der tilige overtager hele Armatur og Munderingsvæsenet o. s. v., som hidtil har været underlagt Compagnierne, bestikkes umiddelbart af Forsvarsministeren. Intendanterne skal fortrinnsviis søges blandt dertil egnede Officerer under Landforvaret, der, som mindre skikede for den egentlige Krigstjeneste, ere eller i saa Fald blive entledigede fra denne og til deres Pension eller Bartpenge gives et passende Honorar for Udførelsen af Intendantforretningerne.

§ 13.

For Retts- og Sundhedstjenestens Udførelse i Infanteriet ville nærmere Bestemmelser findes herefter (see Budgettet IV. F og G).

§ 14.

Infanteriets faste (Linie-) Lieutenantpladser besættes for en Halvdeel med Secondlieutenanter, for den anden Halvdeel med faste

Underofficerer, begge Dele efter den Vedkommendes foregaaende Bedømmelse og Indstilling af hans Bataillonscommandør og en dertil af og blandt Bataillonens Linieofficerer valgt Commission. Udmærket Tjeneste i Krig vil dog kunne lade endog den Menige oprykke fra Geledet til Lieutenant i Linien, naar Bataillonscommandøren i Samraad med Compagnicommandørerne indstiller Saadant.

Infanteriets faste Officerer oprykke i Vaabenet — udmærket Tjeneste i Krig undtaget — ifølge Tjenstaldet gennem alle Grader og Klasser indtil Capitain indbefattet. Fra Majorer indtil Oberstgraden, begge indbefattede, skeer derimod Oprykningen udelukkende efter Hensynet til hoiere Færdhygtighed. For at opnaae Udnævnelse som Major, Oberstlieutenant eller Oberst, maa Vedkommende, saavidt mulig, i sin foregaaende Tjeneste have vaakt grundet Forbedring om særdeles Anlæg, Dygtighed

og Dannelse for de overordnede Føreroposter. Samstemmende Vidnesbyrd herom fra Foresatte og Kammerater, der til den Ende samles ved Slutningen af hvert Aars Leirtid, fortjenstlige militær-litterære og andre Arbejder, Studier ved vor egen eller fremmede Høiskoler og, fremfor Alt, hæderlig Krigstjeneste i vor egen eller fremmede Hære maa herved komme i afgjørende Betragtning.

For samtlige Grader og Klasser skeer Udnævnelsen af Kongen paa den ansvarlige Forsvarsministers Indstilling.

§ 15.

Infanteriets Underholdning i Overensstemmelse med Foransførte maa paa Fredsfod medføre den ordentlige aarlige Udgift for Statskassen af indtil 1,700,000 Rd., der fordeles paa de enkelte Poster saaledes, som det vil sees af efterfølgende

Budget

for

Infanteriet.

I. Lønninger og andre personelle Udgifter.

A. Linieofficerer.

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
6 Oberster à 4,000 Rd. og 3,500 Rd.....	22,500.			
10 Oberstlieutanter I à 3,000 Rd.	30,000.			
10 Oberstlieutanter II à 2,500 Rd.	25,000.			
20 Majorer à 2,200 Rd.....	44,000.			
At overføre...	121,500.			

ad A. Obersterne comandere Brigader og Armee eller Armeecorps.

Oberstlieutanterne ere Bataillonscommandører, Majorerne — paa Krigsfod eller naar anden Bataillon formeres — ligesaa. De første ere for alle militære Anliggender Høistbefalende i Bataillonskredsen; de sidste, paa Fredsfod, Udskrivningschefer i Bataillonskredsen og Comandører for sammes Væbning. I Fredstid comanderes Liniebefalingsmandene forsaavidt de dertil kunne undværes, navnlig udenfor den egentlige Exerceer- og Manøvertid i Leiren, til i Bataillonskredsens 6 Compagnikredse under Majorens umiddelbare Ledelse at ordne, uddanne og indøve den yngre og den ældre Væbnings 12 Compagnier og at lede Ungdommens Underviisning i Gymnastik og militære Svæfser, Alt uden særlig Vederlag.

De opførte Lønningsatfer for Linieofficererne indbefatte sauntlige Vedkommendes Indtægter paa Fredsfod, saa at Cantonnementstillæg, Leirtillæg og Eignende aldeles bortfalde.

	Rd.	fl.	Rd.	fl.
Overført...	121,500.			
60 Capitainer I à 1,800 Rd.....	108,000.			
60 Capitainer II à 1,600 Rd.....	96,000.			
40 Capitainlieutenanter I à 1,400 Rd.....	56,000.			
40 Capitainlieutenanter II à 1,200 Rd.....	48,000.			
40 Capitainlieutenanter III à 1,000 Rd.....	40,000.			
70 Lieutenanter I à 800 Rd.....	56,000.			
90 Lieutenanter II à 500 Rd.....	45,000.			
<hr/>				
446 Linieofficerer.				570,500.
B. Mellemstab.				
20 Bataillonsintendanten, gennemsnitlig Tilskud eller Honorar 800 Rd.....				16,000.
C. Linieunderofficerer.				
140 Oversergeanter à 400 Rd.....	56,000.			
140 Sergeanter I à 350 Rd.....	49,000.			
120 Sergeanter II à 300 Rd.....	36,000.			
120 Undersergeanter à 250 Rd.....	30,000.			
<hr/>				
520 Linieunderofficerer.				171,000.
D. Spillemænd.				
20 Stabspillemænd à 400 Rd.....	8,000.			
30 Overspillemænd I à 350 Rd.....	10,500.			
30 Overspillemænd II à 300 Rd.....	9,000.			
40 Overspillemænd III à 250 Rd.....	10,000.			
60 Spillemænd à 180 Rd.....	10,800.			
<hr/>				
180 Spillemænd.				48,300.
E. Hæandsværkere.				
20 Bøssmagere, gennemsnitlig, à 720 Rd.....				14,400.
<hr/>				
At overføre...				820,200.

ad B. Bataillonsintendanten er forudsat at være affledigede Officerer, der betales med de opførte Beløb, som Tillæg til deres Pensioner. Brigadeintendanten for Rejstiden kommanderes fra Forsvarsministeriet af dette Personale.

ad C. Et pr. Stambataillon: 6 Oversergeanter og 1 Depotsergeant,
12 Sergeanter og 1 Bataillons skriver samt
6 Undersergeanter.

Føruden den opførte Lønning erholdes denne Klasse Qvarter eller Qvartergodtgjørelse, Overmundering og Sygehjælp til deres Familier, forsaavidt de ere gifte.

ad D. Spillemændene erholdes ligeledes Qvarter eller Godtgjørelse derfor, Overmundering og Sygehjælp for deres Familier.

ad E. Naar Bataillonerne formeres i toende, tages de manglende Bøssmagere fra de tekniske Afdelinger eller erholdes ved Overenskomst. De lønnes gennemsnitlig med 500 Rd samt Tillæg 220 Rd. som Separationspenge.

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
	Overført...		820,200.	
F. Menige.				
7,200 menige Recrutter i 184 Veirdage = 1,324,800				
Dage à 22 ß.....	303,600	Rd.		
Fragaaer for Døde 1 pCt., som først møde den				
1ste Juni.....	511	-- 4 ß.		
	<hr/>			
	303,088	Rd. 48 ß.		
do. for Udeblivelse og Afgang 2 pCt.	6,072	--		
	<hr/>			
	297,016	Rd. 48 ß.		
do. for Sygecorporalerne, der afgaae til Syge-				
hujene den 30te Juni.....	845	-- 60 -		
	<hr/>			
	296,170	Rd. 84 ß.		
do. 5 pCt. for Sygedage	14,808	-- 52 -		
	<hr/>			
	281,362.	32		
	<hr/>		281,362.	32
G. Reservepersonalets Uddannelse.				
480 Reservebefalingsmandselever i Skolen i Kjø-				
benhavn i 181 Dage, giver 86,880 Dage à				
22 ß.....	19,910	Rd.		
Fragaaer 5 pCt. for Sygedage.....	995	-- 48 ß.		
	<hr/>		18,914.	48
480 do. i 6 Maaneders Veir à 125 Rd.....			60,000.	
				78,914. 48
H. Indkaldelse i Exerceertiden.				
160 Reserveofficerer af tidligere Aargange (Secondlieutenanter)				
i 6 Ugers Veirtid à 62 Rd. 48 ß.			10,000.	
			10,000.	
				1,180,476. 80

ad F. I de Meniges Tal er indbefattet Reservebefalingsmandselever, Intendanturelever o. s. v., der alle i de 184 Veirdage betragtes og lønnes som Menige. De her og siden beregnede 2 pCt. for Udeblivelse og Afgang svække ikke Bataillonens for 8 Aar paaregnede Totalstyrke, da den for Bataillonernes Styrke af 1200 Mand fornødne Dakning af Afgangen tages af 9de Aargang.

ad G. Der uddannes aarligt pr. Bataillon 8 værnepligtige Reserveofficers-Elever og 16 værnepligtige Reserveunderofficersselever (Secondlieutenantsselever og Corporalselever), der i de 181 Winterføledage betragtes og lønnes som Menige.

I den sidste Deel af Uddannelsen — det andet Aars 6 Maaneders Veirtid — lønnes samtlige Secondlieutenants- og Corporalselever som Underfergeanter.

ad H. 16 Secondlieutenanter og 32 Corporaler pr. Bataillon indkaldes enten i 2 Hold, hvert i 3 Uger, eller i eet Hold samtidigt i 3 Uger, og lønnes henholdsvis som Lieutenanter II. og som Underfergeanter.

Fra det oprindelige Antal af 7,200 Menige er fradraget 550 Reservebefalingsmænd, do. Intendantur og Intendanturasjister samt Sygecorporaler, hvorimod Reservepillemand ere medregnede i Tallet.

De Menige indkaldes i 2 Hold paa 6,650 Mand, hvert i 3 Uger, eller begge samtidigt i eet Hold i 3 Uger.

De indkaldte Reserveintendanturelever lønnes samtlige som Underfergeanter under den anden Veirtid, hvorefter de udvænes til Reserveintendantur og Intendanturasjister og lønnes under muligt senere Indkaldelser som Secondlieutenanter og Corporaler. De 30 Sygecorporalers Lønning er optaget under Hospitalsvæsenet (jfr. Budgettet for de særlige Udgifter).

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
Overtørt...	10,000.		1,180,476.	80
320 Reserveunderofficerer af tidligere Mergange (Corporaler) i 6 Ugers Leirtid à 31 Rd. 24 ß.	10,000.			
6,650 Menige af tidligere Mergange i 45 Dages Exerceertid, giver 299,250 Dage à 22 ß.	68,578	Rd. 12 ß.		
Fragaaer 2 pCt. for Udeblivelse og Afgang ..	1,371	— 54		
	67,206	Rd. 54 ß.		
do. 5 pCt. for Sygedage	3,360	— 32	63,846.	22
80 Reserveintendanturelever af tidligere Mergange til Repetitionscurfus i 1½ Maaneders Leirtid à 31 Rd. 24 ß.	2,500.		86,346.	22
I. Menige til Depottjeneste.				
120 Menige i 181 Dage giver 21,720 Dage à 22 ß.	4,977	Rd. 48 ß.		
120 Militærarbeidere i 184 Dage giver 22,080 Dage à 22 ß.	5,060	—		
400 Menige til 365 Dages Garnisonstjeneste giver 146,000 Dage à 22 ß.	33,458	— 32		
	43,495	Rd. 80 ß.		
Fragaaer 5 pCt. for Sygedage	2,174	— 76	41,321.	4
			41,321.	4
K. Hestepasfere.				
72 Hestepasfere i 395 Dage giver 48,440 Dage à 22 ß.	6,517	Rd. 48 ß.		
Fragaaer 5 pCt. for Sygedage	325	— 84	6,191.	60
			6,191.	60
			1,314,335.	70
II. Naturalpræstationer eller Godtgjørelse for saadanne.				
A. Brød.				
7,200 Menige i 184 Dage	=	1,324,800	Dage	
6,650 Menige i 45 Dages Exerceertid	=	209,250	—	
		1,624,050	Dage	
At overtøre...		1,624,050	Dage	1,314,335. 70

ad I. Der holdes pr. Bataillon 6 Menige inde i Vintermaanederne til Tjeneste ved Bataillonsdepotet. Til samme Tjeneste under Bataillonens Ophold i Feiren, og efterat de ovenanførte 6 Menige ere hjemsendte, indfalder 6 Militærarbeidere pr. Bataillon.

Bagtjenesten kan indskrænkes betydeligt, hvorved den opførte Styrke bliver tilstrækkelig.

ad K. Hver af de 6 Oberster og deres Adjutanter erholder en Hestepasfer og hver Bataillon tre.

		Rd.	ß.	Rd.	ß.
	Overført...	1,624,050	Dage	1,314,335. 70
Fragaaer :					
	for ovede Folk 1 pCt., der først møde den 1ste Juni.....	2,232	--		
		1,621,818	Dage		
	for Udeblivelse og Afgang 2 pCt.	32,481	--		
		1,589,337	Dage		
	for Sygecorporaler, der gaae til Syge= husene den 30te Juni.....	3,690	--		
		1,585,647	Dage		
	480 Befalingsmænds elever i 181 Dage....	86,880	--		
	120 Menige i 181 Dage.....	21,720	--		
	120 Militærarbejdere i 184 Dage.....	22,080	--		
	400 Menige i 365 Dage.....	146,000	--		
	72 Hestepasfere i 395 Dage.....	28,440	--		
		1,890,767	Dage		
	Fragaaer 5 pCt. for Sygedage.....	94,538	--		
	Summa Dage à 4 ß....	1,796,229	Dage	74,842. 84	74,842. 84
B. Sygepleie.					
	720 faste Underofficerer, Spillemænd og Bøss= semagere i 365 Dage..... =	262,800	Dage		
	480 Befalingsmænds elever i 184 Dage..... =	88,320	--		
	80 Reserveintendanturelever i 45 Dage..... =	3,600	--		
	320 Reserveunderofficerer (Corporaler) i 45 Dage =	14,400	--		
		369,120	Dage		
	3 pCt. heraf er 11,074 Sygedage à 36 ß.....	4,152.	72		
	Sygedage for Befalingsmænds elever, Menige og Militærarbejdere er 5 pCt. af 1,890,767 Tjenstdage, giver 94,538 Dage à 52 ß.....	51,208.	8		
					55,360. 80
C. Beklædning og Hesteequipage.					
I. Overmundering og Lædertoi.					
	720 Linieunderofficerer, Spillemænd og Bøssesmagere à 25 Rd. aarlig.....	18,000.			
	Ud overføre...	18,000.		1,444,539. 42	

ad B. De faste Underofficerer o. s. v. fradrages for hver Sygedag i Sygehuset 16 ß. Sygedagene regnes for dem at udgjøre 3 pCt. af Tjenstedagene; for Menige og de lige med disse Lønnede regnes Sygedagene til 5 pCt. af Tjenstedagene.

ad C. I Krigsministeriets Budget regnes i Overmundering ifftun 24 Rd. 56 ß. for Underofficerer II og 23 Rd. 80 ß. for Underofficerer III og IV, (her henholdsvis I, II og III), for Recrutternes Slid paa Tøiet.

	Rd. f.	Rd. f.
Overtført . . .	18,000.	1,444,539. 42
Befalingsmands elever, Reserveunderofficerer og Intendanturelever 193,200 Dage à 7 f.	14,087. 48	
Menige ved Garnisonsbataillonen 146,000 Dage à 7 f.	10,645. 80	
Menige 1,604,766 Dage à 5 f.	83,581. 54	
Militærarbejdere 50,520 Dage à 4 f.	2.105.	
II. Hesteequipage.		
26 Adjutanter à 15 Rd.	390.	128,809. 86
D. Indquartering.		
250 gifte Underofficerer, Spillemænd og Bødslemagere i 365 Dage = 91,250 Dage à 16 f.	15,208. 32	
470 ugifte Underofficerer p. p. i 181 Dage = 85,070 Dage à 12 f. 10,633 Rd. 72 f.		
Fragaaer for Comanderede til Skolerne og Garnisonsbataillonen, som gives Qvarter in natura c. 2,000 --	8,633. 72	
Kaserneudgifter for 480 Befalingsmands elever fra 1ste No- vember til 30te April eller i 181 Dage og for Garnisons- bataillonen 400 Menige i 365 Dage	c. 3,673. 8	
26 Adjutanter Staldrumsgodtgjørelse à 40 Rd.	1,040.	
Til Munderingskamre til 20 Batailloner og til Indquartering af de Menige, som ere til Depottjeneste, samt Militærarbejdere, pr. Bataillon 300 Rd. 6,000 Rd.		
Fragaaer for 4 Batailloner, der gives Munderings- kamre paa Sølvadens Kaserne, og for en Bataillon, hvis Depot er paa Kronborg 1,500 --	4,500.	
		33,055. 16
At overføre		1,606,404. 48

4 f. og for de Tjenstgjørendes 6,2 f. Da man i Leiren ikke kan ombytte Løiet efter den egentlige Recrutføle, antages Mandskabet udstyret med bedre Løi, end det almindelige Recrutføi, for hele Leirtiden, og naar Uniformen gjøres simplere (de røde Kanter t. Ex.), tør man vel regne det daglige Slid i Gjennemsnit til 5 f. for de Menige i Leiren. Beregnes Sliddet for Garnisonsmandskabet, der maa have bedre Løi, 1 f. høiere end i Ministeriets Budget, vil Totalsummen endnu mindre være for lavt anfat. I Leiren vil Løiet derhos spares meget ved det forøgede Brug af det hvide Dreieløi. Det maa tillades Folk, der ville det, selv at anskaffe Uniform, forsaavidt Stof og Snit er reglementsmaessig, hvilken da stemples af Bataillonen, og Godtgjørelsen for Slid paa egne Klæder tilstaaes da efter de ovenfor beregnede Beløb.

ad D. En tredie Deel af de gifte Underofficerer og Spillemænd antages at være gifte og tilkomme Qvarter eller Qvarteergodtgjørelse.

De høiere Officerer gives ingen Staldrumsgodtgjørelse.

Bed Kaserneudgifter forstaaes Udgifter til Vedligeholdelse af Inventar, til Belysning og Brændsel, Badst af Vinne d. s. v.

Udgifterne til Vedligeholdelse af Bygningerne opføres derimod paa Budgettets „særlige Udgifter“.

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
Oversført...	1,606,404.	48		
E. Leir- og Befordringsudgifter.				
For Brændsel til Madkogning, Leirstraa, Vedligeholdelse af Barakke- materialet og Leirinventar, Badst, samt Befordringsudgifter tilføes og tillands, Erstatning for Skade og ubestemte Ud- gifter	45,000.		45,000.	
<hr/>				
III. Hestehold.				
A. Remontering.				
72 Tjenesteheste à 30 Rd.	2,160	Rd.		
Fragaaer for Salg af caserede Heste à 10 Rd.....	720	—		
	1,440.			
<hr/>				
B. Fourage.				
72 Tjenesteheste i 365 Dage = 26,280 Dage à 8½ \mathcal{R} Havre, er 223,380 \mathcal{R} à 136 \mathcal{R} pr. Td. = 1,642½ Td. à 3 Rd. 64 ß.	6,022.	48		
à 5 \mathcal{R} Høe, er 131,400 \mathcal{R} à 1 ß.	1,368.	72		
à 8 \mathcal{R} Halm, er 210,240 \mathcal{R} à 5/8 ß.....	1,368.	72		
Tillæg paa Marcher og i Exerceertid :				
à 1½ \mathcal{R} er 1/16 Skp. Havre pr. Hest daglig i 45 Dage, giver 3,442½ \mathcal{R} à 136 \mathcal{R} pr. Td. er 25½ Td. à 3 Rd. 64 ß....	93.	48		
Øvind paa Havre, ca. 2 pCt., er 33½ Td. à 3 Rd. 64 ß....	122.	80		
			8,976.	32
<hr/>				
C. Cuur og Beslag.				
26 Adjutantheste à 12 Rd.	312.		312.	
<hr/>				
D. Tillæg for Beredne.				
26 Adjutanter à 15 Rd.	390.		390.	
<hr/>				
Alt oversføre...	1,662,522.	80		

ad E. Brændsel er beregnet med 1/20 Favn for 100 Mand daglig à 32 ß. pr. Dag, i Alt.....	6,200	Rd.		
Leirstraa i Straasække, 32 \mathcal{R} hver anden Maaned pr. Sæk, ca. 907,000 \mathcal{R} à 5/8 ß.	5,900	—		
(jfr. Reglement for Forpleiningsvæsenet i Felten Pag. 15).			15,000	—
Barakke materialets Vedligeholdelse er regnet til ca.....			10,000	—
Leirinventariets Vedligeholdelse og Badst er regnet til ca.....			5,000	—
Befordringsudgifter tilføes og tillands				

Mandskabet indkaldes til at møde i selve Leiren, og der bliver saaledes kun at befordre Ba-
taillonscadrene og Materiellet til Indtællingen af Folkene. Da Marinen vel for største Delen kan
overtage denne Transport ere de opførte 5,000 Rd. vistnok tilstrækkelige.

Erstatning for Skade og

Ubestemte Udgifter ere anslaaede til 2,000 Rd. Derimod bortfalde Cantonnements- og Despis-
ningsstillæg, Tilskud til Officersmessen, forhøiet Undermunderingsgodtgjørelse og særlige Sygehuus-
udgifter, til hvilket alt er taget Hensyn ved Lønningernes Ansættelse.

	Rd.	fl.	Rd.	fl.
Overtørt...			1,662,522.	80
IV. Forstjellige Udgifter.				
A. Extraudgifter.				
20 Batailloner à 600 Rd.....	12,000.		12,000.	
B. Underviisningsanstalter.				
Centralskolen for Reservebefalingemænd	400.		400.	
C. Skydepremier.				
120 Compagnier à 10 Rd.	1,200.		1,200.	
D. Musik				
	2,000.		2,000.	
E. Contorhold.				
6 Oberster à 16 Rd., 20 Batailloner à 36 Rd., 20 Intendantter à 36 Rd.....	1,536.		1,536.	
F. Netstjenesten.				
Infanteriets Bidrag	2,200.		2,200.	
G. Sundhedstjenesten.				
Infanteriets Bidrag	17,325.		17,325.	
Infanteriets Udgifter i Alt...			1,699,183.	80

ad A. Disse Beløb oppebæres af Intendantterne til forskjellige Udgifter, som Desertørers Anholdelse m. m.

ad B. Udgifter til Skrive- og Tegnematerialier.

ad E. Til Skrivematerialier.

Kjøbenhavn i October 1866.

Balthazar Christensen.

Uf de tre Forslag om Armeens Indretning og Størrelse, som nu foreligge Commissionen, maa Undertegnede, Carlsen, ubetinget foretrække Hr. Overretsprocurator B. Christensens.

Saa vel Commissionens Fleertals Forslag, som det af Ministeriet forelagte, finder jeg utilfredsstillende allerede af den Grund, at jeg ikke kan erkjende, at noget af dem i Virkeligheden kan give en Forsvarsstyrke der med Hensyn til Beredthed og Antal, kan give

nogenlunde Betyggelse for Muligheden af et kraftigt Forsvar.

Hr. Christensens Organisationsplan, navnlig for Infanteriets Bedkommende, vil derimod i mine Tanker give en større og bedre Forsvarsstyrke, med ringere personlig Byrde for Folket og ikke større Pengeudgift.

I Henhold til det Ovenanførte maa jeg derfor tiltræde Hr. Overretsprocurator B. Christensens Forslag.

H. Carlsen.

Betænkning

om nogle

i Forbindelse med Forsvarsvæsenet, navnlig Hærens Ordning,

staaende Spørgsmaal.

Om Hærens Forsyning med Heste.

Et af de Punkter, som vi meget beklage, at vi ikke have fundet Tid til at skænke fornøden Overveielse, er det, som angaaer Hærens Forsyning med Heste.

Af særlig Vigtighed med Hensyn til dette Punkt er den i Ministeriets Udkast, 2det Afsnit § 2, opførte Bestemmelse, saaledes lydende:

I Tilfælde af Armeens Mobilisering be-
myndiges Krigsministeriet til at udskrive af
Landet indtil 3,820 Heste.

Hensigten med dette Forslag er at sætte Regjeringen istand til, naar Hæren sættes paa Krigsfod, paa en hurtig og billig Maade at erhverve Størstedelen af de Heste, som den vil behøve ud over det i Fredstid tilstedeværende Antal, og vi maae erkjende det saaledes stillede Formaal for at have sin fulde Berettigelse. Men deels turde det fortjene Overveielse, om man ikke paa anden Maade kunde komme endnu hurtigere og sikkrere til Maalet, deels er det et Spørgsmaal, om Regjeringen vil kunne vente at gennemføre Bestemmelsen, naar ikke den Fremgangsmaade, som skal finde Sted ved Udskrivningen, Hestenes Alder og Beskaffenhed, Fordelingen af Udredningen imellem Landets forskjellige Dele, Erstatningsmaaden for dem, hvis Heste fratages dem, og flere andre vigtige Punkter samtidig foreligge til Afgjørelse.

Bed Siden heraf troe vi at burde henlede Opmærksomheden paa de Regler for An-

bringelse og Bedligeholdelse af de saakaldte Distriktsheste, der ere givne i Loven af 16de Marts 1851.

Bed denne Lov blev det tidligere privilegerede Hartkorns Forpligtelse til at stille et vist Antal Nytterheste, som Følge af Hartkornets Egalisation, overført paa alt Landets Hartkorn, og Riget indedeelt i 1728 Lægder, hvilke det nu paahviler til Hærens Brug at holde en (Distrikts-) Hest, der i Fredstid periodisk indkaldes til Regimenterne for at uddannes og øves til den Tjeneste, hvortil den er bestemt, medens den i Krigstid følger Hæren ligesom dennes øvrige Heste. I Forpleiningsgodtgjørelse erholder hvert Lægde 12 Rd. aarlig af Statskassen og ligesaa stort et Beløb som Remonteringsbidrag, da det maa anskaffe en ny Hest, naar den gamle enten døer eller kasseres. Da Lægderne som saadanne ikke kunne have nogen Brug for Hestene, ere de berettigede til at udjætte dem ved Licitation hos de mindstfordrende Lysthavende, som under Lægdernes Ansvar, der gjøres gjældende gennem passende Bøder til det Offentlige, overtage Hestenes Røgt og Fodring samt Forpligtelsen til at fremstille dem, naar de indkaldes, og atter at afhente dem, men ere beføiede til at benytte dem paa forsvarlig Maade i den Tid, de ikke ere inde til Tjeneste.

Denne hele Ordningsmaade har imidlertid givet Anledning til adskillige Anker, hvorpaa

vi, uden derom at udtale nogen samlet Anskuelse, ville henlede Regjeringens Opmærksomhed.

Foruden at det i sig selv synes mindre naturligt, at Byrden ved Distriktshesteholdet saaledes væsentlig er lagt paa Hartkornet særskilt, istedenfor paa Statsindtægterne i Almindelighed — man har i saa Henseende anført, at medens Gjennemsnitsindtægten for Kongeriget's Landcommuner af, hvad de have oppebaaret i Godtgjørelse for militairt Hestehold i Treaaret 1860—62 har udgjort omtrent 43,500 Rd. aarlig, har Gjennemsnitssummen af, hvad der i det nævnte Tidsrum er blevet udredet til Foderværterne, beløbet sig til henved 99,000 Rd. aarlig — er det nemlig en yderligere uheldig Omstændighed ved Systemet, at ikke alle Communer rammes lige tungt, idet det i adskillige Egne har vist sig meget vanskeligt at faae Hestene anbragte uden mod en meget høiere Betaling end i de fleste andre, uden at der herfor har kunnet gives noget Bederlag. Det er derhos en i og for sig besværlig Byrde, der er lagt paa de ulønnede Communalbestyrelser og Sognestorstandskaber, at de saaledes under betydeligt Bødeansvar til enhver Tid maae sørge for, at Hestene passes og holdes i den Stand, som Sæssionerne og Regimenterne finde nødvendig, og det paastaes, at de Forordringer, der i sidstnævnte Henseende, idetmindste fra flere Afdelinger, stilles, have været overdrevne, og at Forholdet mellem Sæssionerne og Mønstringscommissionerne paa den ene Side og Udredningslægderne paa den anden Side i flere Henseender er mindre heldigt.

Utilfredsheden har dog ikke udelukkende været paa Lægdernes og Communerens Side. Fra Hærens Side er det blevet udhævet, at trods alle Bødestemmelser og Tilsyn, har

dog Hestenes Røgt og Behandling kun været lidet tilfredsstillende, og disse Klager have, hvad angaaer de saakaldte Foderheste, som Staten ligeledes ved Loven af 16de Marts 1851 bemyndigedes til i tilsvarende Antal at fordele over Lægderne, men som isøvrigt vare anskaffede og bleve remonterede for Statskassens Regning, saa at det blot var deres Røgt og Fodring, som paahvilede Communerne, lydt saa stærkt, at Regjeringen formodenlig ikke mere vil benytte sig af den Ret til at udsætte Foderheste, som Lovgivningen hjemler den.

Der synes saaledes at være Anledning til ogsaa at underkaste dette Forhold en nærmere Prøvelse, og i Henhold hertil, — og da det forekommer os, at Reglerne for Tilveiebringelsen af Heste til Krigsbrug ikke udgjøre noget nødvendigt Led af Organisationsplanen, at dette heller ikke kan erkjendes at være Tilfældet med Reglerne for Anbringelsen af Distriktshestene, og at Reglerne for Officerernes Forsyning med Tjenesteheste nærmest høre sammen med Lønningbestemmelserne, hvormed vi i det Hele ikke have kunnet beskæftige os — troer Commissionen med Hensyn til de Hærens Hestehold vedrørende Punkter, som ere indbefattede i det 2det Afsnit af Krigsministeriets Forslag, at burde indskrænke sig til at indstille:

„At de Hærens Hestehold vedrørende Bestemmelser tages under fornøjet Overveielse af Regjeringen.“

Vi tilføie en Tavle over Hærens Forsyning med Heste paa fuldstændig Krigsfod, hvorved dog bemærkes, at de opførte Tal angive den fuldstændige Forsyning, uden at vi just have tænkt os, at denne i sit hele Omfang behøver at være tilstede strax ved Krigens Begyndelse.

	Der behøves paa fuldstændig Krigsfod.							Der høves paa Garnisonsfod.				Rest at anskaffes ved Krigs Udbrud.	
	Officere's Heste.	Ultrone Heste.	Luffte Heste	Sum af dresjerede Heste.	Ultrone Hæbæste.	Utluffte Træbæste.	Sum af raæ Heste.	Totalsum.	Officere's Heste.	Stambæste.	Districte Heste.		Totalsum.
Cavalleriet	239	2187	2426	728	728	3154	92	960	1422	2474	680
Artilleriet	147	512	1080	1739	41	504	545	2284	52	261	306	619	1665
Trainet	16	36	52	97	2219	2316	2368	2	32	34	2334
Ingenieurcorpset	51	14	65	65	8	8	57
Infanteriet	165	32	197	197	81	81	116
Overcommando og Gene= ralstab	67	9	76	76	33	33	43
Forpleiningscorpset	10	10	10	1	1	9
Sundhedstjenesten	27	19	46	46	46
Dyrlægecorpset	36	36	36	36
Officereskolen	15	15	15
Ride- og Beslagsskolen	20	20	20	20	20
Sum . . .	778	2809	1080	4667	866	2723	3589	8256	304	1253	1728	3285	4971
Efter Mindretallets For= slag vilde Tallene for Cavalleriet blive	223	1831	2054	507	507	2561	71	680	1422	2173	388
og Summerne . . .	762	3453	1080	4295	645	2723	3368	7663	283	973	1728	2984	4679

idet der sees bort fra den ringe Indflydelse, som dette Forslag vilde have med Hensyn til en Nedsættelse af de ved Forpleiningscorpset, Sundhedstjenesten og Dyrlægecorpset opførte Antal.

2.

Om Hærens Medvirkning til at befordre Legemsudvikling hos Ungdommen.

Paa den Maade, som vi i det Foregaaende have udviklet, vil Landets Ungdom blive indøvet og ordnet til Landets Forsvar. Hæren vil efter vor Overbeviisning paa denne Maade faae faa gode Befalingsmænd, som det hos os er muligt at kunne bringe tilveie; Undercorporalerne og de Menige ville ogsaa faae en god og passende Uddannelse; men selvfølgelig ville de ikke i den til deres militaire Uddannelse bestemte Tid kunne opnaae den samme Udvikling og Fasthed som i Hære, hvor de Menige ligge flere Aar til Tjeneste. Skal en saadan Dngtighed opnaaes, da maa dette, efter som en lang Tjenestetid for Soldaterne kun slet vilde passe med vore Forhold, skee derved, at de udfrevne Børnepligtige møde ved Bataillonerne med en bedre Udvikling af deres legemlige Kræfter og Færdigheder, end nu i Almindelighed er Tilfældet. Vi antage, at det bør være en Hovedopgave for den danske Regjering at bevirke dette; den vil derved tilige befordre en for Befolkningens Kraft, Sundhed og Arbeidsdygtighed høist vigtig Sag og saaledes fremme et Formaal, som baade for Krig og Fred er af høieste Betydning.

At Hæren, forsaavidt den uden Tilsidefattelse af sin øvrige Opgave er istand dertil, bør bidrage, hvad den formaaer, til at naae dette Maal, følger allerede af, at Formaalet er af faa stor Vigtighed for den selv, og idet vi i det Følgende skulle stræbe i Korthed at fremsætte, hvorledes der i det Hele fra Regjeringens Side kan virkes til dette Formaalets Fremme, skulle vi særligt henlede Opmærksomheden paa, hvilke Hverv der kunde tildeles Hæren i denne nationale Bestræbelse.

En dygtig og energisk Udvikling af Legemets

Kræfter bør begynde i Barndommen, og da vi have det Held, at vor Regjering allerede længe har havt et aabent Øie for denne Sandhed og ved at indføre Gymnastikunderviisning i de offentlige Skoler viist, at den ansaae denne Sag for at være af Vigtighed for det Almene, maae vi stræbe at bevare dette Gode og udvikle det saaledes, at det faaer en virksommere Betydning end det hidtil har havt. Aarsagen til, at Gymnastikunderviisningen i Skolerne hidtil ikke ret har kunnet vinde Befolkningens Indest, ligger neppe faa meget i, at Befolkningen ikke har kunnet see, hvor vigtigt det er, at Ungdommen erholder en god Legemsudvikling, som deri, at den givne Underviisning paa de fleste Steder har været af den Bestaaffenhed, at den ikke kunde naae sit Formaal, efter som Lærerne ikke have været den dem i denne Henseende stillede Opgave vogne. Det er uden Tvivl først i de senere Aar, at man har lagt nogen Vægt paa at uddanne de vordende Skolelærere for denne Deel af deres Opgave, og det sagkyndige Tilsyn, som har været indrettet med Hensyn til den gymnastiske Underviisning i Almueskolerne, har neppe kunnet gribe saaledes igjennem, at det har kunnet faae nogen ret følelig Betydning for Størstedelen af disse.

Regjeringen bør altsaa forstærke sine Bestræbelser for at udvikle og befæste denne Underviisning, deels ved at forge for Lærernes tilstrækkelige Uddannelse, deels ved at udvikle et virksomt og kyndigt Tilsyn. Navnlig i den sidste Henseende vil Hæren kunne yde virksom Bistand.

Naar Forstærkningsbataillonerne faae den af os tænkte Organisation i sin fulde Udvikling

vil der nemlig findes bosat omtrent i hvert Amt en Oberstlieutenant og i hver Fjerdedeel af et Amt en Capitain, til hvilke man vilde kunne overdrage, uden anden Godtgjørelse end et moderat Vederlag for Rejsedrigter, at føre et virksomt Tilsyn med Gymnastikunderviisningen i Skolerne og paa Seminarierne; og hos enhver af disse Officerer vil være ansat en fuldt lønnet Underofficer, som endog vil kunne deeltage i selve Underviisningen, idet han vil kunne lede denne i enkelte Skoler, hvor Læreren ikke er denne Side af sin Opgave fuldstændigt voksen, forsaavidt de ligge i Nærheden af hans Bopæl. Af stor Betydning vil det være, naar vore Forslag med Hensyn til Skolelærernes Barnepligt tages tilfølg, og som Følge heraf efterhaanden et større Antal af Skolelærere er eller har været Officerer eller Underofficerer i Hæren. Thi vi antage, at man i Fremtiden ikke mindre end nu vil lægge særdeles megen Vægt paa at give samtlige Befalingsmænd i Hæren en ret fuldgyldig Uddannelse i gymnastisk Metning, og man vil herved bevirke, at Skolelærerne i Almindelighed blive denne Side af deres Opgave ligesaa voksne som de andre Sider og omfatte denne Deel af Underviisningen med samme Iver og Interesse som deres øvrige Kald.

Det er imidlertid ikke nok, at man sørger for at fremme Børnenes Legemsudvikling; og saa paa den voksne Ungdom bør man i denne Henseende have Øiet henvendt. Der har i Løbet af de senere Aar paa flere Steder i Landet udfoldet sig en Virksomhed, som vi tilskrive en ikke ringe Betydning, nemlig de frivillige Skytteforeningers. Disse Foreningers Formaal er ikke alene at øve Befolkningen i den rette Brug af Skydevaaben, men ogsaa at bevirke en fleersidig Udvikling af Legemskraften og navnlig af saadanne Færdigheder, som ere af Vigtighed for den militaire Uddannelse, og de synes hist og her at have god Fremgang og at ledes med Omgtighed og Iver. Paa disse Bestræbelser bør Regjeringens Øie være henvendt, og den bør gjøre Alt, hvad der staaer i dens Magt for at fremme dem uden at berøve dem Noget af deres friske Liv og navnlig uden i mindste Maade at gjøre noget Skaar i deres

Character som frivillige. Dens Virksomhed bør derfor kun være opmuntrende, understøttende og veiledende, forsaavidt som de selv ønske Understøttelse og Veiledning. Af de Midler, som Regjeringen kan anvende, skulle vi nævne: Tilladelse for Sogne-, Kjøbstads- og Amts-Communer til at yde saadanne Foreninger Understøttelse paa forskellig Maade f. Ex. med Bidrag til Præmier, til Anskaffelse af Vaaben, til Tilveiebringelse af Skydebaner, af Gymnastikapparater og af dækkede Øvelsespladse; direkte Understøttelse af Statskassen i lignende Siemed. Endvidere vilde Staten kunne paa lægge de Officerer og Underofficerer, som ere ansatte ved Forstærkningsbataillonerne, at tilbyde Foreningerne deres Tjeneste, forsaavidt disse maatte ønske at benytte dem som Ledere eller Instructeurer. Paa denne Maade vil vistnok disse Foreningers Dannelse og Udvikling kunne befordres; men Hovedmidlet til deres hurtige Udvikling vilde dog først være tilstede, naar man kunde tilbyde de af Foreningernes Medlemmer, som i disse havde opnaaet en vis Grad af de Færdigheder, der tilsigtes erhvervede ved Øvelserne, visse bestemte Fordele. Det kan ikke betvivles, at den af Fleertallet foreslaaede Inddeling af Mandskabet i Klasser efter Fliktigheden, med forkortet Uddannelsesetid for de sminkeste, vil vise sig at virke kraftigt i denne Retning; men i Erkjendelse af, hvor vigtigt det vilde være, om saadanne Fordele, uden Hensyn hertil, kunde tilbydes, have vi taget under Overveielse, om ikke en liden Afkortning i Rekrut-Uddannelsesetiden kunde tilstaaes dem, der beviste, at de som Medlemmer af en Skytteforening, allerede inden de skulde indkaldes til Militærtjenesten, havde erhvervet sig deels Skydefærdighed, deels nogle af de andre Færdigheder, som ellers skulde bibringes dem i Rekrutskolen, især dem, som meddeles Rekruterne i den Deel af Skolen, i hvilken de indøves tropsviis. Vi tvivle ikke om, at man heri vilde finde et ret virksomt Middel til at befordre Skytteforeningernes Tilvæxt; vi tvivle heller ikke om, at den enkelte Mand paa denne Maade vilde kunne naae mindst ligesaa vidt i militair Uddannelse som ved at gjenemgaae

Rekruttskolen paa sædvanlig Maade; men vi have dog Betænkelse ved Sagen, hidrørende fra en Frygt for, at det saaledes senere tilkommende Mandskab skulde bringe nogen Forstyrrelse ind i Rekruttskolen, efter som denne maa have en methodisk Fremgang, og det senere tilkommende Mandskab ikke kan antages i alle Henseender at staae netop paa samme Standpunkt som Mandskab, der i en Maaned er uddannet af andre Lærere. Vi driste os derfor ikke til at foreslaae en Bestemmelse af ovennævnte Art; men i Erkjendelse af de store Fordele, som den muligvis vilde medføre for Skytteforeningernes Fremgang, og i den Tanke, at man maaskee ogsaa vilde finde det hensigtsvarende at give unge Mennesker, som ad anden Veie end igjennem Skytteforeningerne ved egen Anstrengelse havde erhvervet sig en videregaaende Vægelsesudvikling og militair Uddannelse, en passende Opmuntring, anbefale vi, at det tages under Overveelse, hvorvidt der uden Ulempe for Hæren kan træffes Bestemmelser, hvorved der gives dem, som godtgjøre, at de besidde visse militaire Færdigheder, nogen Lettelse i deres Tjeneste.

Hæren har imidlertid endnu et Middel til at befordre saavel Gymnastikunderviisningen i Skolerne som Ungdommens frivillige Vaabenøvelser. Efter den Plan, som vi have udfæstet for Infanteriets Organisation, ville vel alle dettes Befalingsmænd faae endog temmelig anstrengt Arbejde, men kun i 5 Maanedere af Aaret, i de øvrige 7 Maanedere, nemlig fra først i November til sidst i Mai, ville de Forretninger, som i den Tid paahvile Batalionerne, kunne sammenbrages paa færre Hænder, og derved en Deel af de fuldt uddannede Befalingsmænd kunne frigjøres for andre Formaal. Tager man Hensyn til, at de ved Forstærkingen fast ansatte Befalingsmænd, som ere bosatte i Udførelseskredsen, indtil Forstærkingens Organisation er fuldstændig, ville komme til at boe temmelig langt fra hinanden, er det indlysende, at de Samme, ifølge hvad tidligere er udviklet, paahvilende Opgaver i langt større Omfang vilde kunne fuldbyrdes, naar de i det

Mindste en Deel af Aaret fik Hjælp af Officerer og Underofficerer, som udsendes fra Linieafdelingerne. Herved er nu vel at bemærke, at de fleste af disse 7 Maanedere ere Vintermaanedere, i hvilke der under de nu givne Forhold neppe vilde kunne udrettes Meget enten for Gymnastikunderviisningen eller for Skydeøvelserne; men deels maa dog Foraaret ansees som ret vel egnet for disse Formaal, deels vil der hele Vinteren kunne arbeides paa alle de Steder, hvor man enten allerede har tilveiebragt eller snart vil tilveiebringe dækkede Localer, og at dette i den nærmeste Fremtid vil finde Sted paa mange Steder, kunne vi ikke betvivle.

Vi troe saaledes at have vist, at Hæren vil kunne yde væsentlige Bidrag til det ovennævnte Formaal, Ungdommens tidlige Uddannelse i de Retninger, som især ere af Bigtighed for dens senere Bestemmelse til Fædrelandets Forsvar. En mere i det Enkelte gaaende Udvikling af, hvilken Plan der bør lægges for Hærens Anvendelse paa denne Maade, have vi ikke forsøgt at give, fordi der hertil kræves Forarbejder, som endnu ikke ere tilstede, og Forhandlinger med de civile Ministerier, under hvilke disse Anliggender henhøre. Vi haabe dog, at hvad vi her have tilladt os at fremsætte, vil være tilstrækkeligt til at danne et Udgangspunkt for Sagens grundige og alsidige Drøftelse, og da vi i vort Forslag til Anordningsbestemmelser angaaende den danske Hærs Organisation (til § 56) have fremsat det Fornødne angaaende Anvendelsen af Forstærkingens Befalingsmænd i de her omhandlede Diemed, skulle vi næst efter at anbefale til Overveelse vor ovenfor fremsatte Bemærkning om Anvendelsen af en Deel af Linieafdelingernes Befalingsmænd i de samme Diemed, her indskrænke os til den Indstilling:

„At det maa blive taget under nærmere Overveelse, hvorvidt der uden Skade for Hærens Orden og Fasthed kan træffes Lovbestemmelser, hvorved der aabnes dem, som ved en for Befalingsmændene af Hæren aflagt Prøve bevise, at de have erhvervet sig en vis Grad af militair Uddannelse, Udgang til nogen Lettelse i deres Tjeneste.“

3.

Om nogle Forandringer i den bestaaende Værnepligtslovgivning.

Vore Forslag om Hærens og Flaadens fremtidige Organisation medføre i deres Consequenser betydelige Forandringer i den bestaaende Værnepligtslovgivning. Vi have tilladt os at sammenfatte de væsentligste af disse i de nedenstaaende Indstillingspunkter, idet vi have meent at burde foretrække denne Fremgangsmaade fremfor at udarbejde noget selvstændigt Lovudkast, da Regjeringen bedre er istand til at oversee, hvorvidt de af os foreslaaede Forandringer hensigtsmæssigt bevirkes ved et Tillæg til den bestaaende Værnepligtslov eller ved en ny Affattelse af denne.

I alt Væsentligt finde Indstillingerne deres Forklaring og Begrundelse i, hvad vi alt tidligere have anført, og vi skulle derfor kun tilføie efterstaaende Bemærkninger:

Indstilling 1 er en ligefrem Følge af, at den exceptionelle Stilling, Bornholm hidtil har indtaget i Henseende til sit Forsvarsvæsens Indretning, er foreslaaet ophævet.

Indstilling 2—3 angaaer Udskrivningsmaaden. For Tiden udskrives der efter Loven af 2den Marts 1861 §§ 19 og 20 saa stort et Antal Combattanter og Militairarbeidere som „Hærens Udskrivningslov fastsætter“. Fremgangsmaaden er herved bleven den, at samtlige Mødende i hver Udskrivningskreds behandles til Udskrivning og erholde Vedtegning om deres forskellige Tjenestebrugbarhed i Henhold til de herom gjældende Regler (Befjendtgjørelsen, Regulativ 25de September 1862), hvorefter de trække Nummer. Efter endt Session bestemmes det ved Repartition, hvormange der skal benyttes fra hver Kreds til hvert Vaaben, og de lavere Nummere udskrives da fremfor de høiere.

De, som ikke udskrives, forblive i 2 Aar til eventuel Anvendelse ved Linien og gaae derefter over i Forstærkningen.

I dette hele Forhold skulde nu efter vore Forslag skee den Hovedforandring, at alt det til egentlig Krigstjeneste dygtige, i Løgsrullen optagne Mandskab aarlig benyttes, hvorhos Organisationsforslaget nøiagtigt angiver, hvormeget af dette Mandskab der aarlig behøves, deels til de enkelte Vaaben og Corps, deels til Søværnet, og bestemmer, at alt det Mandskab, der ikke planmæssig benyttes paa anden Maade, skal henføres til Infanteriet. Ligesom herefter Henvisningen til den aarlige Udskrivningslov bliver overflødig, saaledes vil det paa den anden Side være i høi Grad til Fordeel for de enkelte Vaaben forud ved Fordeling over vedkommende Udskrivningskreds at faae bestemt, hvormange der hvertsteds skal udtages til den særlige Tjeneste, idet Valget da vil kunne træffes med ganske anderledes Skjonesomhed end hidtil har kunnet skee. Fordelinger vil ved Hjælp af de forhaandenværende Udskrivningstabeller formeentlig ikke være forbundet med nogen særdeles Vanstselighed. Da det imidlertid kan tænkes, at der for Sikkerheds Skyld vil blive udtaget et noget større Tal end virkelig i saa Henseende fornødent, har man i saa Fald foreslaaet at lade Lodtrækning paa den hidtil brugte Maade gjøre Udslaget, saaledes at de lavere Nummere udskrives til den særlige Tjeneste, og de øvrige da gaae over til Infanteriets Udskrivningsmasse.

Med Hensyn til Militairarbeidere stiller Forholdet sig noget anderledes. Her haves en betydelig aarlig Masse til Raadighed,

medens den Tjeneste, hvortil de alt i Fredstid med Nytte kunne uddannes, kun er indskrænket. Efter den hidtilværende Ordning har man ved Indkaldelserne i Krigstid faaet en stor Mængde Folk, hvoraf kun en ringe Qvotadeel har havt nogenjomhelst Ovelse, medens der i Hjemmet af ældre Aldersklasser forblev værnepligtige Individier, der havde fuldstændig Uddannelse, og altsaa vilde have været til ganske anden Nytte for Hæren. Paa denne Ulempe tilsigter Indstilling 3 at raade Bod. Herefter behandles vel alt til Militairarbejdere tjenligt Mandskab til Udskrivning, men udskrevne blive kun de, for hvilke der virkelig haves Brug og Ovelse i Hæren og Flaaden, saaledes at Lodtrækning mellem dem, som ere befundne tjensteddygtige, bestemmer, hvo der skal udskrives og hvo ikke. De Udskrevne gaae da ind i Linien og derefter i Forstærkningen og inddeles paa sædvanlig Maade, hvorimod de ikke Udskrevne føres i en særlig Kulle og i samme Tidrum, som alle andre udskrevne Værnepligtige, staae til Raadighed til Indkaldelse til saadanne Diemed, hvor ingen særskilt militair Uddannelse kan ansees nødvendig, saasom Arbejdskommandoer, Magasintjeneste og deslige.

Ved den foreslaaede Anordningsbestemmelse til 2 og 3 har man søgt yderligere at bevirke, at der paa Sæssionerne blev truffet et saa skjøn somt Valg til den forskjellige Tjeneste som muligt blandt de Modende. Da vi have foreslaaet, at visse Værnepligtige udskrives til militaire Lager og Dyrager, maa der formentlig gives særegne Regler for disses Tjensteddygtighed.

Indstilling Nr. 4 udtaler, hvad der fremgaaer af samtlige Organisationsforslag, at alt det udskrevne Mandskab skal indkaldes og vaabenøves ved det Baaben eller Corps, hvortil det ved Udskrivningen er blevet henført, forsaavidt det ikke efter eget Ønske og med Krigsministeriets Samtykke overføres til et andet.

Indstilling 5 er motiveret ved Hensynet til Gavnligheden af, at unge Mennesker, som tidlig yttre Lust til at blive

Befalingsmænd, itide kunde drages ind i Hærens Rækker. Dersom 22 Aars eller endog blot 18 Aars Alderen fastholdes som ufraavigelig Betingelse for at kunne udskrives, vilde Følgen efter de Regler, som af os ere foreslaaede for Uddannelsen af de forskjellige Klasser Befalingsmænd, blive den, at de Paagjældende uden Nytte for Hæren først forholdsviis seent vilde kunne have tilendebragt deres Uddannelse, og at de maatte anvende flere Aar af deres Liv i andre Diemed, inden de kunde begynde deres egentlige militaire Uddannelse. Man har derfor foreslaaet, at de, som mindst have opnaaet 16 Aars Alderen, kunne lade sig udskrive, selv om de endnu ikke ere fuldkomment tjensteddygtige, dog paa det Vilkaar, at de først begynde at aftjene deres Værnepligt, naar de, efter at have fyldt 18 Aars Alderen, paa en Sæssion ved personlig Møde eller ved Vidnesbyrd fra den Afdeling, hvor de ere blevne uddannede, godtgjøre, at de have opnaaet fuldkommen Tjensteddygtighed. Ved Tilføielsen af dette Vilkaar har man villet forebygge, at unge Mennesker uden virkelig alvorlig Hensigt eller rimelig Udfigt til at blive Befalingsmænd, skulde melde sig til Udskrivning, og Hæren herigjennem komme til at indeholde et større Antal Mandskab, som den paa Grund af mangelfuld legemlig Udvikling ikke vilde kunne uddanne med tilstrækkelig Nytte.

Det følger af de fremsatte Forslag, at den hele Tjenestetid i Linie og Forstærkning begrændses til ialt 13 Aar. Af disse blive de 7 første Aar at aftjene i Linien og de øvrige i Forstærkningen. Da der imidlertid gives Undtagelser herfra, navnlig i de Brigadefredse, hvor Styrken af det til Linien hørende Mandskab af Infanteriet udgjør over 1300 Mand for hver Liniebataillon, hvoraf Brigaden bestaaer, har Indstilling 6, 2det Stykke, ikke kunnet affattes med større Bestemthed end fleet er.

I de to sidste Stykker af 6 ere optagne de fornødne tilsvarende Bestemmelser med Hensyn til Varigheden af Værnepligten for det befarne Mandskab i Serullen; hvorhos er tilføiet Be-

stemmelse for Eleverne af Marinens Skoler og for de Officerer, der ikke have Kongelig Udnævnelse.

Fleertallet af Commissionen har været af den Formening, at det bedst stemmede baade med Grundlovens Bud og Aanden i de af Commissionen vedtagne Forslag, fremtidig aldeles at afskaffe saavel Stilling som Bytning af Bilkaar, saaledes som foreslaaet er ved Indstilling 7 og 8. Man har forudsat, at det vilde tjene til at udbrede en god Aand i Hæren og befordre Nationens frigerste Udvikling, naar enhver vaabensfør Mand i Landet vidste, at han ufra- vigeligt og uden Hensyn til Stand og Formue var pligtig til at indtræde i Hærens Rækker og med sit Liv og sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar, og troet, at de Betænkkeligheder, som muligt maatte kunne reises herimod, maatte tie ligeoverfor dette store Hensyn.

Mindretallet samstemmer vel i Almindelighed med de til Grund for Forslagene liggende Principer og er ligeledes enig i, at Stilling for Fremtiden bør bortfalde, men har dog troet, at der i Hærens og Statens Interesse burde indrømmes enkelte, nøie bestemte Tilfælde, i hvilke Bilkaarbytning kan tilstedes, nemlig deels at en Befalingsmand, der har ligget 8 Aar til stadig Tjeneste og saaledes er frigjort for videre Børnepligt, kan bytte Bilkaar med en udstreven Børnepligtig, efterat denne har modtaget sin første Uddannelse, deels at en øvet Mand af Forstærkningens yngre Aargange kan bytte Bilkaar med en ligeledes fuldt uddannet Mand af samme Vaaben i Linien. Det Sidste ansees for at være af Bigtighed som et Børn imod en for udstrakt Anvendelse af Retten til at hjemsende, imod hvilken det maaskee ellers vil blive vedkommende Minister alt for vanskeligt at holde igjen.

Derimod har hele Commissionen været enig om at tilstede Nummerbytning i det saare begrænsede Omfang, hvori der fremtidig bør kunne være Tale om samme, nemlig mellem de til Militairarbejderklassen henhørende Indvidder og mellem de efter al Sandsynlighed lidet talrige Personer, som undtagelsesviis ved enkelte Vaaben ere blevne udtagne ud over det virkelig fornødne Antal (jvfr. Indstilling 2 og 3) paa den Maade og under de Betingelser, som ere angivne i Indstilling 9, saavel som om at vedligeholde den hidtil indrømmede Bytning imellem Befarne.

Indstilling 10 følger af, at Forstærkningen er foreslaaet indkaldt til regelmæssige aarlige Øvelser i Fredstid, og Bestemmelsen i Indstilling 11 om Skolelærernes fremtidige Forstærkningsværnepligt er motiveret ved Hensynet til Dufkeligheden af, som alt i en tidligere Betænkning fremhævet, at Skolelærerne hyppig finde Anvendelse som Befalingsmænd i Hæren og sættes istand til, i høiere Grad end hidtil har været Tilfældet, at virke for Ungdommens legemlige og frigerste Uddannelse. Til at opretholde Begunstigelsen i Jdn. af 27de Juni 1842 § 3 for visse Arter af Tjeneste i Hæren skjønes der ingen Grund længer efter den nu foreslaaede Organisation.

Indstilling 12 trænger neppe til nogen Begrundelse. Hvor billig end den i Børnepligtsloven udtalte Grundsætning om de yngre Aldersklassers Indkaldelse fremfor de ældre maa erkjendes at være i sin Almindelighed, maa den dog ikke fastholdes til Skade for Landet og Tjenesten, saaledes at Krigsbestyrelsen, naar den anseer det for nødvendigt eller gavnligt, skulde hindres i at indkalde et forskjelligt Antal Aargange af Mandstab til de forskjellige Vaaben og Corps eller Afdelinger af samme Vaaben.

Indstillinger

om

nogle Forandringer i den bestaaende Værnepligtslovgivning.

(Lovindhold.)

1. Det paa Bornholm fødte og der hjemme-
hørende Mandskab bliver herefter at behandle
til Udskrivning lige med Mandskabet fra Rigets
øvrige Dele. (Værnepligtslovens § 8).

2. Med det fyldte 22de Aar (Loven af
2den Marts 1861 § 6 og § 10) udskrives
aarlig alt til den egentlige Krigstjeneste i Land-
eller Søværnet dygtige, i Røgdrullerne optagne
Mandskab, forsaavidt det ikke enten har erholdt
Udsættelse (Lovens § 12) eller allerede forinden
er blevet behandlet til Udskrivning. Det Mand-
skab, som efter Planerne behøves til Søværnet
og til andre af Hærens Vaaben og Corps end
Infanteriet, fordeles forud over hver Udskriv-
ningskreds, og der udtages da af alle de Mø-
dende, om fornødent ved Lodtrækning, de til
hver særlig Anvendelse efter deres Tjenestedygtig-
hed bedst stikede Folk. Alt det Mandskab, der
ikke saaledes er særlig udtaget, udskrives til
Infanteriet. (Værnepligtslovens §§ 19 og 20).

3. Af det til Militairarbeidere tjenlige
Mandskab udskrives aarlig saa stort et Antal
22-aarige Værnepligtige, som planmæssig be-
høves til de forskjellige Arter Tjeneste i Hær
og Flaade, hvortil Militairarbeidere anvendes,
saaledes at Lodtrækning bliver at foretage imel-
lem dem, der ere fundne dygtige til hver Art
Tjeneste. Det Mandskab, for hvilket der her-
efter ikke bliver nogen Anvendelse, føres i en
særskilt Kulle, og kan, saalange dets Tjeneste-
pligt vedvarer, benyttes ved Arbeidscommandoer,
Magasintjeneste eller deslige efter Krigsbestyrelsens
nærmere Bestemmelse. (Værnepligtslovens § 22).

(Anordningsindhold.)

Til 2 og 3.

Bed Valget blandt de Mødende tages
et blot Hensyn til deres Legemsbestaffenhed, men
tillige til deres tidligere Livsstilling og den Lei-
lighed, de herigjennem maatte have havt til at
opnaae de særlige Færdigheder, der komme i
Betragtning ved den Art Tjeneste, hvortil de
iøvrigt maatte egne sig. Ligeledes bliver der,
saavidt muligt, at tage Hensyn til det Ønske,
som de Mødende maatte yttre om, fortrinsviis
at udskrives til en vis Art Tjeneste. (Bekjend-
gjørelse af 25de September 1862).

Bed Udskrivningen til Vægecorpset og Dyr-
lægecorpset bør gives særegne Regler for Tjeneste-
dygtigheden.

4. Alt det udstrevne Mandskab indkaldes aarlig og uddannes ved de Vaaben og Corps, hvortil det ved Udskrivningen er blevet henført, forsaavidt det ikke efter eget Ønske og med Krigsministeriets Samtykke overføres til et andet. (Værnepligtslovens § 23).

5. Det tillades dem, som ere under den sædvanlige Værnepligtsalder, men over 16 Aar, at lade sig udskrive, selv om de endnu ikke maatte findes aldeles tjensteddygtige, dog saaledes at de først begynde at afstjene deres Værnepligt, naar de efter at have fyldt 18 Aars Alderen for en Sessjon ved personligt Møde eller Vidnesbyrd fra den Afdeling, hvor de ere blevne uddannede, godtgjøre, at de have opnaaet fuldkommen Tjensteddygtighed. (Værnepligtslovens § 11).

6. Det udstrevne Mandskabs Tjenestepligt indskrænktes herefter til 13 Aar, at regne fra den 1ste Januar i det Aar, for hvilket Udskrivningen er foregaaet.

Af disse blive i Reglen de 7 første Aar at afstjene i Linien og den øvrige Tid i Forstærkningen. (Værnepligtslovens §§ 37 og 21).

Alt befarent Mandskab udslettes af Rullen med 35 Aars Alderen.

De Orlogstogter, som en befaren Mand maatte have gjort som Elev af Søofficereskolen, eller af Værtingeskolen, medtages ikke ved Beregningen af, hvor mange Togter han har gjort ifølge Værnepligtslovens § 23. Secondlieutenanter, Forstærkningslieutenanter og Reserve-lieutenanter af Marinen indkaldes directe af vedkommende Minister efter Tjenestens Krav, uden Hensyn til Antallet af deres Togter.

7. Det tilstedes ikke længer nogen Værnepligtig ved Stilling at frigjøre sig for sin Tjenestepligt enten i Linien eller i Forstærkningen. (Værnepligtslovens §§ 26, 31 og 35).

8. [Flertallet]: Ei heller tilstedes Bytning af Vilkaar mellem nogen til Hærens eller Flaadens Linie og dens Forstærkning hørende Værnepligtig.

Til 5.

Over disse Personer bør der føres særskilte Rister med alle fornødne Oplysninger ved Sessjonerne.

[Mindretallet: Bytning af Vilkaar tilstedes kun, naar den til Linien hørende Varnepligtige 1) enten efter at have fuldendt den første Uddannelse bytter med en ved 8 Aars stadig Tjeneste for al Tjeneste i Linien og Forstærkningen frigjort Befalingsmand, der ikke maa være over 32 Aar gammel og da bliver at behandle som hjemfendt Secondlieutenant eller Corporal og under sædvanlige Forhold kun indkaldt i Exerceertiderne; 2) eller han, efter at have fuldendt baade den første og den anden Uddannelse ved sit Vaaben, bytter med en til Forstærkningen hørende Varnepligtig, som hører til samme Vaaben, fuldtegjør de Betingelser, der foreskrives med Hensyn til godt Forhold, ikke er over 32 Aars Alderen og har mindst 3 Aar tilbage af sin Tjenestepligt i Forstærkningen. (Varnepligtslovens §§ 27 og 35).]

9. Nummerbytning tillades ikkun mellem saadanne Varnepligtige, mellem hvilke der har fundet indbyrdes Lodtrækning Sted og iøvrigt under de i Loven af 2den Marts 1861 § 28 anførte Betingelser.

Befarnes Bytning er fremdeles tilstedet i Overensstemmelse med samme Lovs § 30.

10. Bestemmelsen i Loven af 2den Marts 1861 § 33, at Forstærkningsmandskabet i Fredstid ordenligviis ingen Tjeneste har at forrette, ophæves.

11. Den de fastansatte Lærere ved Almue- og Borger-skolerne tilstaaede Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen ophæves for deres Vedkommende, som herefter udskrives.

Ligeledes ophæves den ved Forordningen af 27de Juni 1842 § 3 visse Afdelinger af Hæren paa Grund af den strengere Tjeneste i Linien tilstaaede Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen, for det Mandskab, som herefter udskrives til disse Afdelinger. (Varnepligtslovens § 32).

12. Ved alle Indkaldelser af Mandskab saavel til Linien som til Forstærkningen bliver det at iagttage, at i Reglen Mandskabet af de yngre Aargange tages fremfor de ældre, saafremt

der i Kredsen er mere Mandskab, end der haves Brug for. Dette bør dog, hvor Landets og Tjenestens Tarn udkræver det, ikke være til Hinder for, at der ved de forskjellige Baaben og Corps eller Afdelinger af samme Baaben indkaldes et forskjelligt Antal Mergange af det øvede Mandskab. (Værnepligtslovens § 34).

4.

Om Oprettelsen af et Ministerium for Landets Forsvarsvæsen.

Da Hæren og Flaaden ved en Forsvars- krig, eller en Krig i Landets Nærhed, som den nærmest maa forudsættes, selv om vi optræde som Led i et Forbund, altid maae i større eller mindre Grad samvirke, og dette med saameget større Nødvendighed, som Fjenden maatte raade over en større Flaade, antager Fleertallet af Commissionens Medlemmer, at denne Samvirken bør gjøres saa fylldig og eftertrykkelig som mulig, ved at der i Krigstid er en fælles Myndighed for begge, som kan tage Bestemmelse om fælles Foretagender og om den Grad og Udstrækning af Underordning, hvori enkelte Dele af det ene af de to Hovedelementer maae stilles til Dele af det andet, og ved at der i Krig paa ethvert Sted, hvor Afdelinger af Hæren og Flaaden samvirke til et fælles Diemed, bør være en fælles Anfører, som efter Omstændighederne kan være en af Hærens eller en af Flaadens Officerer, men som i begge Tilfælde maa kunne fordre fuld Lydighed af alle de Afdelinger af Hæren og Flaaden, der ere underlagte hans Commando. Ifølge alle Tidens Krigserfaring er en deelt Overansvarsel en af de alvorligste Hindringer for en heldig Krigsførelse; og dette maa særlig være Tilfældet hos os, hvor Landets Forsvar i de færreste Tilfælde vil tilfalde Hæren og Flaaden hver for sig, men oftest begge skulle tage Deel i de Foretagender, som alene kunne ventes heldigt udførte, naar en fuldstændig Genhed i Commandoen finder Sted.

Den hidtil bestaaende Deling af Overbestyrelsen for Forsvarsvæsenet mellem to af hinanden uafhængige Ministre kan let blive en Hindring for, at det rette Forhold kan komme tilveie mellem de høistcommanderende Officerer

af Hæren og Flaaden, idet enhver af disse, om han end nok saa bestemt er instrueret til at understøtte den anden, vil vide, at han virker under et forskjelligt Ansvar, og let vil kunne komme i Tvivl, om hans Instruction i et givet Tilfælde tillader ham at gaae saavidt i at efterkomme de til ham stillede Opfordringer, som den anden anseer for nødvendigt til sine Planers tilbørlige Udførelse. Vi befrygte, at man i Tvivlstilfælde oftere vil henstille til Afgjørelse af Ministerierne Spørgsmaal, der helst burde afgjøres paa selve Krigsstuepladsen, og at Ministerierne herved, foruden ved flere andre Omstændigheder, ville bringes til en stærkere Indblanding i Krigsførelsens Detail, end der kan erkjendes for stemmende med en god Ordning af Forsvaret.

Vi mene overhovedet, at man, dersom Landet atter kommer i Krig, maa vente, at Overbestyrelsen stiller sig sin Opgave noget anderledes end hidtil. Vistnok kan det vise sig meget vanskeligt at bestemme, hvilken Indflydelse Overbestyrelsen bør have paa Krigsføringen; men det vil dog altid være den, hvis Sag det er at stille Opgaven til de høistcommanderende og forsyne dem med de fornødne Midler til Opgavens bedst mulige Løsning, samt at træffe de fornødne Foranstaltninger til at fyldestgjøre de Krav, som de høistcommanderende maatte stille til Erstatning eller Forstærkning. Det vil ogsaa være denne Myndigheds Sag at bedømme, hvorvidt de høistbefalende vise sig Opgaven vogne, og i fornødent Fald at ombytte dem med Andre; men forøvrigt bør den sikkert lade de høistbefalende saa frie Hænder som muligt og være særdeles varsom med at gribe ind i selve Krigsføringen.

Ogsaa fra dette Synspunkt antage vi, at et enkelt Ministerium vil langt være at foretrække for to, idet de Opgaver, som Oberbestyrelsen vil have at løse, da kunne ventes løste med større Hurtighed, Genhed og Kraft, end det hidtil har været muligt at udfolde, og den Forvirring være forebygget, som maatte kunne følge af, at den høistcommanderende Officcer i vigtige Sager havde at henvende sig til to Ministerier. Vi troe derfor, at det navnlig for Krigsførelsens Skyld er særdeles ønskeligt, at der kun gives eet Ministerium for Landets Forsvarsvæsen. Heraf følger da atter, at vi maae tilraade i Fredstid at ordne Forholdene paa tilsvarende Maade; thi en pludselig Overgang til en ny Bestyrelsesform ved en Krigs Udbrud eller iunder en Krig vil altid være mislig.

Hertil kommer, at vi ogsaa for Fredsforholdene maae ansee Ministeriernes Sammendragning for en heldig Foranstaltning. Hæren og Flaaden ere hver for sig saa smaa, at ingen af dem, naar den staaer alene, ret vel vil kunne føre et kraftigt Liv. De bør derfor saavidt muligt danne een Statsinstitution, som hviler paa en eensartet Grundvold og har det ene Formaal, i alle Retninger at forberede Landets Forsvar. Det vil altid være en af Forsvarsvæsenets Hovedopgaver, i Fredstid at foretage det nødvendige Studium af Landets Forsvarsmidler og at sørge for, at Landets Stilling under en udbrydende Krig er overveiet i No, førend Krigen udbryder, saa at Bestyrelsen aldrig overrastes af denne, men har paa rede Haand, hvad den skal bruge, og veed, hvilke Kræfter den under enhver Eventualitet skal sætte i Bevægelse. Men da disse Kræfter næsten under alle hos os tænkelige Eventualiteter ville være at søge baade i Hæren og Flaaden, antage vi, at de ogsaa bør samvirke i dette Arbeide, og at dette ikke kan skee paa en fyldestgjørende Maade ved, at der nu og da nedsettes en særlig Commission. Dette kan kun skee ved en af selve Organisationen fremgaaende Samvirken, og det Led i Organismen, hvorpaa Vægten da maa lægges, er netop selve Ministeren og hans Ministerium; thi fra Ministeren bør Impulsen udgaae til de Arbeider, som skulle udføres, og disse Arbeider maae ud-

føres, under hans Dine, i Ministeriet og i Generalstabens Krigsføringsdepot, som derfor bør knyttes paa det Næieste til Ministeriet, maaskee helst heelt drages ind i dette; men som Følge heraf antage vi, at der kun bør være een Minister og eet Ministerium, og at der, saavel i Ministeriet som i Krigsføringsdepotet, bør findes Officcerer baade af Hæren og af Flaaden.

Heraf vilde atter følge en hyppigere Samvirken af Officcerer af begge Stater f. Ex. ved Uvælsker og Forsøg, hvorved Kundskaben om, hvad hver af Forsvarsvæsenets to Hoveddele kan udrette under visse Forhold, og om Betingelserne for en nyttig Samvirken mellem dem vilde kunne ventes fremmet.

Flere af Ministeriernes Afdelinger vilde da med aabenbar Fordeel kunne fuldstændigt sammen-smeltes; der vilde ikke være nogen Grund til at have en General-Intendant for Armeen og et særligt Flaade-Commissariat, ingen til at have eet Revisionsdepartement for Hæren og eet for Flaaden, ingen til at have et særskilt Bogholderi for hver af disse Institutioner; men ogsaa for de andre Afdelinger af Ministerierne vilde en gavnlig Samvirken kunne befordres ved, at de stillede som Dele af et samlet Hele, og man vilde igjennem en saadan Ordning af Centralmyndigheden efterhaanden kunne naae hen til en eensartethed baade i Commandoforholdene og Forpleiningsforholdene i Hæren og Flaaden, som kun vilde være til Fordeel for det hele Forsvarsvæsen.

Vi henlede sluttelig Opmærksomheden paa, at det under Commissionens Arbeider paa ikke saa Punkter har viist sig, at en Sammensmeltning med Nytte kan tilveiebringes imellem Institutioner, som hidtil have været særskilte for Hæren og Flaaden, medens den paa næsten alle disse Punkter har følt de Banfeligheder, som ere forbundne med at stille en enkelt Institution under Overbestyrelse af to Ministre.

I Genhold til de saaledes fremsatte Grunde, tillade vi os at tilraade:

„At der fremtidig maa blive een Minister og eet Ministerium for Landets Forsvarsvæsen“.

Commissionens øvrige Medlemmer have ikke troet her at burde inklade sig paa en nærmere Granskning af det af Commissionens

Fleertal reiste vigtige Spørgsmaal. En Samling af Forsvarsvæsenets Overbestyrelse i eet Ministerium vilde sikkert have sine Fordele; men den kunde og let medføre flere Ulemper, og — hvad der især affholder os fra en bestemt Udtalelse — Spørgsmaalet lader sig ikke afgjøre alene efter almindelige Grundsætninger; det vilde efter vor Formening ikke kunne besvares uden igjennem en Burdering af meget forskjelligartede Hensyn, som vi deels ikke tiltroe os tilfulde at kunne bedømme, deels ikke her finde os opfordrede til i det Enkelte at belyse.
